Magia
KAHUNA
Vol. 2
Cunoştinţe pentru a duce o viaţă cu înţelepciune
CUPRINS

I. Redescoperirea unei vechi ştiinţe 6
II. Să facem cunoştinţă cu Subconştiinţa sau Eul Inferior. 13
III. Dezvoltarea calităţilor latente ale Eului inferior. 23
IV. Forme de Gânduri – Aka, Aura şi măsurarea ei, Aurametrul. 33
V. Contacte telepatice între persoane 40
VI. Mana şi încărcarea ei puternică 46
VII. Eul superior. 53
VIII. Formarea unei Rugăciuni din Forme de gânduri-ciorchine 61
IX. Contactul cu Eul superior şi trimiterea unei Rugăciunii 72
X. Concluzia Finală asupra metodei de Rugăciune HUNA. 80
XI. Vindecare prin aşezarea mâinilor. 86
XII. Grupa de lucru pentru vindecarea reciprocă având la bază Telepatia 95
XIII. Contactul prin semnături. Semnătura Aurei şi măsurarea acesteia 107
XIV. Alte descoperiri ale H R.A. 115
XV. Problema rugăciunilor ce nu sunt auzite 122
XVI. Drumul sau poteca de legătura blocată 131
XVII. Provin fixaţiile din vieţile anterioare? Există stări de posesie ce nu se simt…
XVIII. Diferite grade de intensitate ale fixaţiilor şi influenţele de posedare. Tabelul cu ajutorul căruia se face Propriul control…
XIX. Eliberarea unui drum doar uşor blocat…
XX. Înţelepciunile lui Jesus în noua Lumină…
XXI. Însemnătatea secretă a ritualului de botez…

XXII. Însemnătatea secretă a ritualului spălării picioarelor…
XXIII. Însemnătatea secretă a ritualului comuniunii (la catolici) …
XXIV. Însemnătatea secretă afaceri semnului crucii…
XXV. Încheiere…

Cuvânt înainte al autorului

Prima mea carte a fost „Redescoperirea unei vechi ştiinţe” apărută la Londra în 1936. Am relatat în ea despre părerile şi despre credinţa psycho-religioasă ale polinezienilor din timpurile vechi, şi încercam să explic Magia făcută de KAHUNA, Preoţii băştinaşi Hawaieni. Cartea a avut un tiraj de nici măcar o mie de exemplare; a fost răspândită înainte de cel de al doilea război mondial mai ales în ţările Commenwealth-ului englez. În timpul războiului a fost distrusă tipografia şi restul de cărţi nevândute. Cu toate că pană atunci nu fuseseră vândute prea multe exemplare, cartea a reuşit să ajungă în multe biblioteci, şi, cu timpul, am primit scrisori de la mai bine de o mie de cititori. S-a dezvoltat o corespondentă constantă şi preţioasă, astfel intrând în posesia unor preţioase materiale.

O ediţie refăcuta şi îmbunătăţita a cărţii a apărut în 1948 în USA sub titlul „Secret Science behind Miracles” (Cunoştinţele vechi din spatele miracolelor” *). Cu această carte am sperat, ca să spun aşa, să-i aştern cititorului totul la picioare dându-i posibilitatea să probeze singur toate metodele descriese. În loc de aceasta am fost rugat în sute de scrisori să dau îndrumări pentru vindecare sau să efectuez singur vindecările necesare.

Gândindu-mă cum puteam ieşi la suprafaţă din avalanşa neaşteptată de întrebări, mi-a apărut în faţă o modalitate promiţătoare în deschiderea unor lucrări de cercetare şi încercări practice. Cu ajurorul unor cititori care mi-au scris, am organizat o grupa de lucru lejera, a căror membrii erau împrăştiaţi şi locuiau pe tot globul, din Australia păna în Anglia, în multe părti ale Americii de nord şi chiar în ttrile neliniştite ale continentului

European. Cu această grupă am reluat cercetările vechiului sistem psycho-religios. În primul rând am încercat să constatăm dacă noi ştim suficient despre teorie şi practică pentru a putea singuri să împlinim lucruri ieşite din comun. Interesul principal era axat pe vindecarea miraculoasă a corpului, dar aveam în vedere şi „vindecarea" sau îmbunătăţirea condiţiilor de viaţa, legături sociale, greutăţi financiare şi dereglări spirituale. Toate acestea le puteau face KAHUNA într-un mod miraculous.

Vechiul cuvânt KAHUNA, rostit KA-HU-NA, este în uz şi în ziua de astăzi şi înseamnă

„Păzitori ai secretelor". Cuvântul pentru învăţătura Secretă nu a fost niciodată găsit. Legile păstrării Secretului erau atât de severe că probabil „Secretului" nu i-a fost dat niciodată un nume. Dacă însă a existat vreodată pentru aceasta un nume – ca de exemplu numele lui Dumnezeu în anumite culturi – acest cuvânt era prea sfânt pentru a fi rostit. De aceea, pentru munca noastră am ales numele de HUNA (rostit HU-NA) ceea ce însemna „Secret". Organizaţia noastră, ce avea ca ţi-l cercetarea acestui sistem şi cele înrudite cu el cât şi lucrul cu problemele psychologiei şi cercetării psyhicului, a primmit numele de „Huna Research Associates" / HRA (Asociaţia de Cercetare Huna).

Sub această denumire ne-am început lucrul la început pe căile oferite de scrisorile primite. Puţin timp după aceasta am unit anumite informaţii ale membrilor asociaţiei într-o broşură de opt pagini ce apărea odată la două luni sub numele de „HRA-Bulletin". Asociaţia noastră avea ca membri şi câţiva din cei mai buni cercetători din domeniul nostru de lucru. Ceilalţi membri dimpotrivă, nu înţelegeau nimic din ceea ce noi cercetam, însă ei aveau urgentă nevoie de vindecarea corpului, spiritului sau bursei şi ajutorul împotriva stărilor de viaţa vitrege; de aceea ei luau parte la lucrul grupei atât de bine cât puteau. Anumiţi membri posedau caitaţi psihice deosebite sau puteri de vindecare înnăscute. Alţii, dimpotrivă, erau

„co-alergători” din curiozitate; personal ei făceau puţin însă erau foarte interesaţi să afle ce au reuşit şi descoperit ceilalţi. Mulţi făceau încercări proprii cu entuziasm şi energie. Unii membrii părăseau asociaţia noastră; pentru asta însă primeam tot timpul alţi membrii noi. La fiecare 6 luni erau tăiaţi de pe lista de membrii aceia care nu ne trimiteau dările de seamă cerute de noi, ce erau măsura progreselor noastre. Astfel nucleul şi tăria grupei a rămas în medie aceeaşi; ea număra cu puţin peste 300 de membri.

În timpul când s-a tipărit această carte, eram la cinci ani de la înfiinţarea HRA şi cercetarea înţelepciunii HUNA şi a practicilor ei a făcut un aşa progress încât este necesară o nouă carte. Multe lucruri s-au putut înfăptui între timp şi am putut învăţa lucruri pe care nu le ştiam la început. În această carte îmi voi da silinţa să împărtăşesc cititorilor cele mai noi rezultate din lucrările HRA şi a cercetărilor mele personale. De asemeni voi arăta şi metodele care, din experienţa noastră, se potrivesc deosebit de bine în folosirea practicarea învăţăturii HUNA. În timp ce studiul cărţii „Cunoştinţele Secrete din spatele minunilor” reprezenta o pregătire deosebit de buna în folosirea învăţăturii HUNA, această noua carte vrea să ofere o îndrumare detailiată şi imaginea opiniilor de credinţa şi practicilor sistemului şi prin aceasta o bază solida a muncii experimentale.

Informarea descoperirilor şi experienţelor noastre nu se face în ordinea cronologica ce a rezultat din munca noastră comună timp de cinci ani. La început vom vorbi despre lucrurile necesare de bază pentru folosirea şi rostirea Rugăciunii – HUNA. Capitolele următoare se ocupă cu alte tipuri de vindecări care se pot realiza cu sau fără rostirea unei rugăciuni.

Mereu informaţiile acestei cărţi sunt însoţite de explicaţii despre punctele noastre de plecare ale concluziilor noastre cât şi despre simbolurile şi cuvintele tipice care apar în învăţătura HUNA, cât şi în alte religii, mai ales în creştinătate. Prin aceasta se va întării şi mai

mult însemnătatea învăţăturii HUNA. Aceasta este însă importanta pentru a putea acorda Sistemului HUNA încă de la început, suficienta încredere şi credibilitate pentru a-l putea prelua şi folosi. Căci atâta timp cât cineva nu este convins că totul are la bază întâmplări adevărate, reale, nu se va putea trage niciun rezultat din experienţa şi munca noastră. Că acelaşi adevăr, aceeaşi credinţă se întâlneşte în toate sistemele psycho-religioase, se poate vedea imediat. Punctele de bază ale înţelepciunii HUNA fac parte din înţelepciunea străveche din care în fiecare religie se găsesc părti ale acesteia. Învăţătura HUNA este compatibila întru totul cu alte sisteme; ea nu se contrazice cu niciunul dintre ele, ci conduce chiar la o înţelegere completă a vechii înţelepciuni de viaţă.

Odată cu această carte nu trebuie dezvoltat un nou „Cult”. Ea trebuie în special să ajute oamenii, ca prin folosirea metodelor HUNA oamenii să se ajute mai mult şi mai efficient pe ei înşişi şi pe cei din jurul lor. Cercetarea nu este nici pe departe încheiată. Ediţia de astăzi şi de faţă va trebui şi ea revizuită atunci când noi descoperiri vor impune aceasta.

Ţelul final al muncii nu este numai vindecarea corpului sau spiritului său îmbunătăţirea condiţiilor sociale şi economice, dar şi redescoperirea cunoştinţelor aproape pierdute despre ducerea unei vieţi înţelepte aşa cum se poate învăţa nu numai de la KAHUNA dar şi de la Jesus sau de la alţi sfinţi din trecut, sub un Cod străvechi secret. Prin descifrarea Secretului, oamenii pot primi din nou „Lumina adevărată” cu care ochii vor vedea şi urechile vor auzi, vor înţelege şi vor învăţa să o folosească.

CAP. I:

Redescoperirea unei Ştiinţe străvechi

Din punct de vedere geographic, zona în care se efectuează aceste cercetări se află în Hawaii, care se află la marginea Polineziei şi care, într-adevăr, este o zonă deosebit de frumoasă. Cu toate că KAHUNA (preoţii băsştinaşiş şi magicieni ai timpurilor trecute) au dat dovezi uimitoare ale puterilor şi capacităţilor lor, credinţa lor a

fost clasificată de antropologi ca o superstiţie. Misionarii creştini, ce veniseră în 1820 în Hawaii, au discreditat faptele minunate făcute de preoţii locali, punând totul în joc pentru a submina credinţa KAHUNA.

Sute de ani, insulele Hawaii au fost isolate de reatul lumii cunoscute păna când, în 1778, au fost descoperite de Căpitanul Cook când băştinaşii erau primitivi, totuşi oameni cu inteleigenţa ridicata. Cercetătorul istoric Toynbee spune că ei ar fi avut o civilizaţie „stagnantă”. Locuitorii veniseră din alte ţări, de depărtate, peste Pacific, şi legenda povesteşte că ei ar fi navigat în Kanus-duble cu pânze şi cunoaşterea secretelelor i-a ajutat să găsească drumul. Ţara lor de origine nu a putut fi dovedită cu siguranţa. Unii cercetători cred că pot dovedi că ei au venit din Orientul apropiat şi de acolo au ajuns în Hawaii trecând prin India.

Şi eu doresc să mă alătur acestor presupuneri. Însă de ori şi unde au putut veni, au adus cu ei povestiri legendare asemănătoare celei cu Grădina din Eden, despre un potop de ploaie, despre Jonas şi balenă şi alte povestiri ale Vechiului Testament. Pentru că în niciuna din aceste povestiri nu se aminteşte nimic despre Jesus, se poate trage concluzia că migrarea a avut loc înainte de naşterea lui Jesus.

Teza lui Toynbees despre civilizaţia „stagnantă” pleacă de la ideea că noii veniţi în Hawaii au găsit aici condiţii climatice ideale. Hrana le creştea în faţa şi se putea depozita uşor nefiind necesar să se obosească în a-şi crea condiţii mai bune de existenţă. Sunt convins că KAHUNA şi-au ales premeditat acest loc izolat pentru a-şi putea astfel proteja, cât mai mult timp, cunoştinţele lor secrete de influenţe dăunătoare. Înainte de a-şi fi părăsit vechea lor ţară ei au cunoscut printr-o viziune interioară, că marea lor cunoaştere va fi sfâşiată, astupată şi uitată de dogme autocratice. În Hawaii ei puteau să-şi folosească cunoaşterea în folosul poporului lor; şi a durat într-adevăr sute de ani păna s-a împlinit temerile ce le-au avut.

Oricum, se poate spune că polinezienii nu au

descoperit niciun mecanism tehnic care să fie folosit în dezvoltarea civilizaţiei. Ei nu puteau nici să toarcă şi nici să ţească; ei nu cunoşteau nici olăritul şi nici împletitul coşurilor. Din benzi de piele de bovină ude, prin batere, confecţionau un fel de şervete de hârtie pentru haine, recipientele şi le făceau dintr-un soi de dovleci în forma de sticlă sau din alte fructe. Din fâşii din plante îşi făceau năvoade simple pentru a pescui şi de a transporta recipiente în ele cât şi şnururi pentru a prinde păsări şi alte animale. Cuţitele şi topoarele lor erau confecţionate din carcase de scoici sau pietre ascuţite. Ei cunoşteau şi foloseau focul. Casele lor erau din lemn acoperite cu paie.

Aceste toate lucruri însă, nu dovedeşte lipsa de inteligenţă şi dotare. Binecunoscutul talent al acestui popor nu se exterioriza în domeniul tehnic ci într-o înţelegere permanentă şi profundă a naturii şi „modelarea" conştiinţei omeneşti cât şi a puterilor de care aceasta se foloseşte în activitatea ei. Aceste cunoştinţe pe care KAHUNA le foloseau în împlinirea unor miracole, le ţineau secrete, le apărau şi păzeau cu cea mai mare grijă. Şi când veniră noile timpuri, şi Hawaiienii fură puşi faţă în faţă cu modernul, se transformară în timpul unei singure generaţii, din starea unei civilizaţii „stagnante" la un popor ce a preluat toate avantajele civilizaţiei moderne şi care a înţeles să le folosească în propriul interes.

Când am descoperit că sub mantia ce acoperea limbajul zilnic se ascundea un „Limbaj Sfant", mi-a devenit clar că acesta a apărut împreună cu limba maternă şi că trebuia să fie legată de începuturile străvechi ale istoriei cu mult înainte ca întreg poporul să-şi părăsească vechiul lăcaş. Această ipoteză şi-a găsit mai târziu, după publicarea primei mele cărţi, o surprinzătoare confirmare. Pe atunci, mi-a scris englezul W. Reginald Steward din Brighton, că el, în tinereţe, când lucra în funcţia de corespondent în Africa, a auzit de un trib berber din munţii Atlas ca aceştia aveau mari cunoştinţe magice şi că tradiţia acestora arăta că emigraseră spre vest din Egipt.

Steward a căutat şi a găsit acest trib. Era cu

adevărat mic şi nu mai era decât o femeie ce cunoştea vechiul sistem secret şi care mai ştia folosirea acestuia. Era numită Quahini, care nu era un cuvânt berber ci, aşa cum se arăta mai târziu, amestecarea cuvintelor Hawaiiene *Kahuna Wahina*, ce înseamnă Kahuna femeie. După multe încercări, Steward reuşi, cu multe ceremoni şi anumite ritualuri, să fie adoptat de Quahihi ca un fiu de sânge. Deoarece numai ca un fiu de sânge al ei i se permitea să fie iniţiat în învăţătura ce făcea minuni şi să fie învăţat în folosirea acesteia.

Quahini începu să-l înveţe pe tânărul bărbat şi pe fica sa. Prima parte a instruirii a constituit teoria generală a vechiului sistem psychologic împreună cu toate aspectele sale religioase. Punctele importante au fost explicate în detaliu prin demonstraţii. De asemeni li s-a tras atenţia că întreaga demonstraţie nu se putea face decât în aşa numitul „Limbaj sfânt”. Acesta însă nu era dialectal berber folosit de membrii tribului. Lui Steward îi veni greu să priceapă sensul cuvintelor deoarece ea trebuia să le traducă în limba Berberă şi apoi în limba franceză, pe care o stăpâneau el şi învăţătoarea. Progresele lui erau doar mici. Încetul cu încetul ei făcu o listă cu cele mai importante expresii ale „Limbii Sfinte”. Înainte însă chiar să se încheie predarea teoriei sistemului, s-a ajuns într-o zi la un sfârşit neaşteptat. În timpul unei lupte între două triburi vecine ce se duşmăneau şi luptau împotriva ceuilalt, un glonţ rătăcit o omorî pe Quahini.

Mulţi ani mai târziu, când Steward se retrăsese în viaţa privată, văzu publicaţia mea şi constată că, în general, descria aceleaşi lucruri pe care el le învăţase cândva în Africa. El compară cu notiţele lui îngălbenite şi lista sa de cuvinte şi recunoscu profund impresionat că „Limba Sfântă” este fără urmă de îndoială un dialect al limbii polineziene de astăzi, deci aceeaşi din care am dat exemple de cuvinte în cartea mea.

Între mine şi Steward se stabili o corespondentă intensă ce a durat până la moartea lui Steward (în timpul celui de al doilea război mondial) şi m-a ajutat să

fundamentez cunoştinţele şi experienţele mele şi să impulsioneze cercetările mele în continuare.

Dovada cea mai convingătoare că înţelepciunea străveche provine din orientul apropiat şi că pe timpuri acolo era şi folosită ni s-a arătat abia după patru ani de lucru a HUNA-Research-Asociates. Şi anume am găsit că Vechiul Testament – începând cu Geneza – descrie în multe locuri despre învăţătura HUNA cât şi despre minuni înfăptuite de cei iniţiaţi în ştiinţa HUNA. Aceşti iniţiaţi posedau aceleaşi cunoştinţe ca şi un KAHUNA din Polinezia însă ei nu aparţineau triburilor ce se hotărâseră să caute noua tară în Pacific şi nici a vreunui trib ce se retraseră spre vest stabilindu-se în Munţii Atlas.

În toate cazurile se întrezăresc dovezi ascunse, ca sub un voal, că în spatele simbolurilor tipice HUNA, despre care vom vorbi pe larg mai târziu, aceste simboluri formează într-o anumită măsură un „Cod secret”. Acestuia îi mulţumim că putem încă înţelege ce voiau să spun pe vremuri acei KAHUNA când scriau despre Grădina din Eden sau despre minunile care le-au făcut mai târziu Moise şi Aaron în Egipt, când copiii lui Israels trăiau în deşert. Şi în capitolele din continuarea Vechiului Testament auzim vorbind pe cei iniţiaţi în învăţătura HUNA şi la descifrarea profeţiilor lui Isaias şi Jeremias ne întâlnim cu învăţăturile HUNA. În spatele aceluiaşi Cod şi aceloraşi simboluri se ascunde şi în Noul Testament învăţătura HUNA. Jesus, cel mai mare iluminat, a făcut tot posibilul să iniţieze elevii săi în aceleaşi simboluri. El făcuse minuni tipice KAHUNA, şi ţinu acelaşi cult străvechi al păstrării secretului. El dădu tinerilor din jur, în legătură cu „Împărăţia cerurilor” şi „Misterelor”, îndrumările necesare HUNA pentru a putea înfăptui şi ei minuni şi a putea şi ei înţelege Adevărul Ascuns.

Înainte de a merge mai departe, doresc să arunc o scurtă privire la drumul pe care am mers în lunga cercetare din vechea învăţătura HUNA.

Când am venit pentru prima dată în Hawaii în 1918, am avut norocul să câştig prietenia unui om deosebit de

înţelept şi important, D-l Williams Tufts Brigham. El era deja în vârstă şi de mulţi ani Curator al Muzeului episcopal din Honolulu. Când eu l-am întâlnit, trecuseră deja 40 de ani de când el observa şi consemna faptele de minune ale băştinaşilor KAHUNA. El a fost martorul multor fapte de vindecare miraculoasă şi, sub protecţia KAHUNA, a mers odată personal pe lava fierbinte abia răcită. De asemeni, datorită materialului pe care l-a adunat, putea dovedi că preoţii băştinaşi puteau stăpânii vremea şi că erau capabili să înfăptuiască multe alte minuni.

Niciodată însă el n-a putut descoperii CUM înfăptuiau KAHUNA minunile lor. Erau prietenii lui, îl iubeau şi aveau încredere în el însă nu vorbeau niciodată despre Secretul lor. El nu putu decât constată că ei foloseau în timpul lucrului lor, permanent, rugăciuni, cântări şi anumite ritualuri. Acestea el a putut să le audă şi să le observe. Însă, cum înfăptuiau ei minunile lor? El mă asigură că nici frunzele TI (tee) ce ei le foloseau la mersul pe foc şi nici cojile de dovleac ce le ţineau în mâini când influenţau vântul şi vremea nu deţineau putere magică.

Probabil că Puterea producătoare de minuni era urmarea Rugăciunii către o mare Putere sau Inteligenţă cu care KHHUNA puteau veni în contact. Nu era vorba de întâmplări sau succese unice deoarece ei înfăptuiau cu Rugăciunile lor tot mereu noi minuni. M-a fascinat tot mereu existenţa unor oameni ce se aflau deasupra „nivelului mediu” al lumii pământeşti. Ani la rândul m-am ocupat cu studiul religiilor ce recunosc posibilitatea minunilor cu ajutorul unor Puteri Superioare. Am urmărit orice nouă descoperire a cercetărilor psyhicului şi prin studiul psychologiei am încercat să găsesc o explicaţie pentru aceasta.

Când Dr. Brigham, spre sfârşitul vieţii sale, găsi un tânăr al cărui ţel principal în viaţa era să pătrundă adânc în mister, acesta îşi aşeză mantia pe umerii tânărului. El mă sfătui cum pot progresa cel mai bine, şi-mi dădu toate însemnările pe care el ani de-a rândul le adunase în urma unei munci anevoioase.

El îmi dădu de la început sarcina de a verifica amănunţit însemnările sale cu băştinaşii şi alibii. Aici s-au confirmat toate presupunerile mele şi am putut afla şi multe lucruri noi. Tot mereu mă întrebam cum puteau KAHUNA să înfăptuiască minunile lor. Nimeni nu-mi putea spune. Pentru băştinaşi era tabu. Din păcate, tinerii Hawaiieni erau interesaţi mai mult de lucrurile vieţii moderne decât de vechea învăţătura; nu au mai fost învăţaţi să ducă la împlinire fapte nenaturale. Şi astfel nu a mai fost nimeni care să ducă mai departe învăţătura. Bătrânii KAHUNA care de ani de zile erau prietenii Dr-lui Brigham, muriseră. Niciunul din cei iniţiaţi cu adevărat nu mai trăia. Am reuşit totuşi să găsesc câţiva KAHUNA; fiecare din ei nu cunoştea însă decât o parte din învăţătura; şi de la ei n-am aflat decât deosebit de puţin despre ceea ce făcea ca Rugăciunile şi Ritualurile lor să aibă efecte atât de miraculoase. În cele din urmă mi-a rămas doar convingerea că aceşti KAHUNA au rămas fideli jurământului lor de păstrare a Secretului. După moartea Dr-lui Brigham am încercat să ajung singur la noi descoperiri şi să le descifrez secretul. Am găsit într-adevăr încă multe comunicări autentice despre minuni dar în toate cazurile miezul secretului a rămas ascuns. În cele din urmă, în anul 1931, m-am lăsat păgubaş şi am părăsit Hawaiiul. Ca şi înainte, eram convins că sunt posibile diferite feluri de minuni dacă s-ar ştii amănuntele interioare pentru ca Rugăciunea sau Ritualul să producă efectul complet.

În anul 1934, când îngropasem demult toate speranţele descoperirii Secretului, m-am trezit într-o noapte cu o idee. M-am axat pe ea cu toate străduinţa şi asta m-a dus în sfârşit spre marele Mister.

Pentru a scurta lunga poveste vreau să vorbesc aici numai despre rezultatele noilor cercetări fără să mai descriu fiecare paşi în parte, uneori foarte dificile, pe care eu a trebuit să le fac pentru a ajunge la final.

Plecând de la ideea că în limba băştinaşilor trebuiau să existe cuvinte prin care, cei ce trebuiau iniţiaţi să

devină un KAHUNA, să poată primi şi învaţă Secretul, am analizat, având la bază dicţionarul Hawaiian, toate cuvintele care aveau oarecum legătura cu natura omeneasca mentală sau spirituală.

Aproape imediat am dat peste astfel de cuvinte. Spre surprinderea mea ele denumeau fără putinţă de îndoială „Comportamente ale personalităţii" aşa după cum noi le cunoaştem din psychologia modern şi ele denumeau şi descriau Subconştiinţa şi Conştiinţa omenească; ele descriau chiar şi Supraconştiinţa, ce este recunoscuta de religie ca un component spiritual a omului. Am găsit cuvinte pentru trei tipuri de Putere Vitală şi chiar pentru Complexe – ce au fost descoperite doar în timpurile noi de psychoanaliză. Pentru ceea ce noi numim Moral exista o duzină de cuvinte ce puteau delimita diferenţa treptată dintre ele, ca de exemplu între „Păcatul faţă de celălalt" şi complexul pe care KAHUNA îl considera a fi „Păcat". Puţin câte puţin mi se arătă că, fără îndoială, KAHUNA au avut vaste şi aprofundate cunoştinţe despre lucrul cu Spiritul omenesc. Cu aceasta începu descifrarea Secretului. M-am dedicat cu toată ardoarea în studierea cuvintelor.

Limba polineziană este foarte simplă. Cuvintele lungi de descriere a unui lucru se formează simplu din mai multe rădăcini, sau cuvinte de bază. (În funcţie de folosinţa sa, un cuvânt poate avea rol de verb sau substantiv. Pasivul se construieşte printr-o mică silabă pusă la urmă. Forma de timp va fi exprimată prin introducerea unui singur cuvinţel.). La traducerea cuvintelor de rădăci au apărut deja dezvăluiri surprinzătoare.

Aşa este de exemplu traducerea pentru Subconştiinţă – UNIHIPILI. Am ales ca exemplu acest cuvânt deoarece unul din cele trei sensuri pe care-l are este acela de „Spirit" în timp ce celelalte două sunt de „Lăcustă" şi „Osul piciorului şi al mâinii". Cuvântul lung se formează prin alăturarea mai multor cuvinte de rădăcină foarte scurte. Fiecare din cuvintele de rădăcina au la rândul lor înţelesuri diferite. Niciunul din ele însă nu descrie o lăcustă sau osul piciorului şi al mâinii. Multe din ele se

pare că nici nu au de a face cu un Spirit, şi totuşi – toate împreună – descriu atât de bine şi de exact Subconştiinţa, încât fiecare ce cunoaşte comunicările moderne despre natura acesteia va avea imediat revelaţia că ceea ce este aici descris ca Subconştiinţa nu poate fi altceva decât „Fiinţa Spirituală" ce se numeşte Subconştiinţa.

Cuvintele de rădăcina descriu Subconştiinţa ca pe un „Spirit" care face lucruri pe care Eul conştient (Spiritul Conştient) nu le ştie. Subconştiinţa este plină de secrete; ei lucrează în linişte şi minuţios. Se poate întâmpla să se opună să facă lucruri pe care ar trebui să le facă. Ocupaţia sa poate fi împiedicată datorită fricii de pedeapsă (rădăcină de cuvânt *NIHI*). Este o Fiinţa Spirituala care se lipeşte strâns de o alta – în cazurile normale – de Eu-Conştient; are rolul de slujitor conştient al Eului Conştient şi primeşte de la acesta comenzi. Foarte des însă el hotărăşte de unul singur şi se împotriveşte să asculte (rădăcina de cuvânt *PILI*). Este un Spirit sau o Fiinţă Spirituală total independentă şi de sine stătător (rădăcina *U*) şi tot atât de hotărâtor ca şi Spiritul Conştient sau ca Spiritul Supraconştient. Forţa Supraconştientă este în mod obişnuit strâns unită de Eul conştient. Ea produce Putere Vitală şi o conduce mai departe. Subconştientul trăieşte în corpul fizic ce nu este acoperit numai de El dar şi de Eul Spiritual Conştient, UHANE, Spiritul Vorbitor. Subconştientul ascunde lucruri (de exemplu Complexe). El poate fi slăbit atunci când o Fiinţă Spirituală care-l atacă ia conducerea asupra lui, şi îi fură din Puterea Vitală.

Acestea trebuie că ajung pentru a arăta metoda pe care eu am folosi-o pentru a găsi explicaţiile ce se află în spatele cuvintelor. Aşa ne apare şi faptul că aceşti KAHUNA cunoşteau deja cele trei „Părţi ale Sufletului", Fiinţe sau Eurile diferite aferente lui. Membrii Grupei HRA în loc să folosească expresiile iniţiale Hawaiiene pentru cele trei Eu-ri, au hotărât să vorbească de Eul Inferior, Mijlociu şi Eul Superior.

O muncă tot atât de migăloasă m-a condus la descoperirea că, după învăţătura KAHUNA, fiecare din

cele trei Eu-ri trăieşte într-un Corp de „Umbră”, pe care îl putem numi printr-o expresie folosită curent astăzi ca o „Dublură eterică” a celor trei Eu-ri. Aici însă am păstrat expresia Hawaiiană folosită de „Corpul Aka.

Am păstrat şi cuvântul MANA. El descrie Puterea Vitală, Puterea de Viaţă ce stă la baza fiecăruia din cele trei Eu-ri. Eul Inferior produce MANA automat din mâncarea pe care noi ne-o luăm chiar şi din aerul pe care noi îl respirăm. MANA este necesară şi celorlalte două Eu-ri şi, când este transmisă următorului Eu Superior, aceasta va fi transformată automat pe următoarea treaptă de intensitate şi frecvenţă.

Cele trei Eu-ri sunt unite între Corpurile lor Aka aferente şi având repartizarea la MANA, prin Şnururi din aceeaşi substanţă Aka.

Aceste lucruri şi legăturile dintre Spiritele unui corp le vom clarifica mai târziu în amănunt şi cu exactitate. În acest moment este de ajuns să amintim şi să arătăm că aceste legături „Şnururi” indică existenţa unei legături-Trinitate. Să mergem deci pentru început mai departe şi să cercetăm simbolurile ce se găsesc în vechiul limbaj. KAHUNA şi-au ascuns ştiinţa lor nu numai în spatele cuvintelor şi rădăcinilor din cuvinte, dar ei foloseau şi Simboluri. Astfel eu am observat că ei, atunci când vorbeau despre Puterea Vitală, cuvântul MANA era des înlocuit cu WAI, cuvântul pentru apă. Deoarece acest cuvinţel revenea în multe alte cuvinte compuse şi în propoziţii, în care fără îndoială era vorba de MANA, mi-a devent clar că Apa este simbolul la MÂNĂ. Apa, ca substanţa, simbolizează Puterea Vitală produsă prin oxidarea hranei de către eul Inferior.

Se vorbea însă de apa care – ca şi la un izvor – se ridică şi revarsă, atunci aceasta reprezenta simbolul unei încărcături *MANA* deosebit de puternice, produsă de Eul Inferior. Puterea Vitală a Eului Superior – preluată prin şnurul de legătura *AKA* de la Eul Inferior – a fost simbolizată prin nori şi ceaţă care, la ambele, sunt construite din particule foarte fine de apă. Ele cădeau în

jos ca o ploaie fină, aceasta simbolizând Puterea Vitală împlinită ce revenea de la Eul Superior transformată şi cu binecuvântarea sa către Eul Mijlociu şi Inferior în ajutorul şi vindecarea acestora.

Pomul şi viţa de vie erau de asemeni simboluri; aici rădăcinile erau similare cu Eul Inferior, tulpina şi ramurile cu Eul Mijlociu iar frunzele cu Eul superior. Sucul care circula prin rădăcini, ramuri şi frunze era reprezentată prin *MANA*.

Silinţa omului trebuie impulsionată pentru a se ajunge ca fiecare să înveţe să-şi cunoască Spiritele sale proprii (Eurile sale) să capete noi cunoştinţe şi să ştie cum să le facă să conlucreze armonic între ele. Abia atunci poate un om să tindă spre plenitudine şi înălţare şi să ajungă să devină ceea ce este îi este destinat. Noi credem în general că ne cunoaştem bine Eul nostru de Mijloc sau Conştient, totuşi constatam des cu mirare că în obişnuinţa noastră de gândire exista lucruri care acţionează ca o frână şi împiedica integarea Spiritelor. Numai puţini oameni îşi cunosc Eul lor Inferior şi Subconştient suficient de bine şi ştiu care sunt capacităţile şi graniţele lui. Trebuie însă apoi, cu răbdare să învăţăm să-L cunoaştem şi să-L înţelegem pentru a putea astfel să-L educam cum să lucreze mai bine cu celelalte două Spirite, eul Conştient şi Supraconştient. Influenţa Eului Superior nu are practic nicio graniţă – în afară de aceea care rezultă din rezultatul greşit al muncii commune al Eurilor Inferior şi Mijlociu. Dovada practică a Puterii sale binefăcătoare benefice o aflăm atunci când învăţam să luăm contact efficient cu El şi să putem păstra această legătură.

Pentru mulţi membri HRA a fost deosebit de importantă modalitatea de a rosti în mod efficient o Rugăciune. Aceasta deoarece ei căutau în mod deosebit ajutor deasupra normalului şi lucrurilor de zi cu zi; ei aveau nevoie de un ajutor cu care se poate rezolva multe probleme ce se întâlnesc în viaţă. Au văzut că o verificare a metodei arătate de KAHUNA era posibilă doar atunci când se dădea cu seriozitate şi silinţa de a înţelege cele trei Eu-

ri aflate în corpurile lor invizibile, de a se întări cu Putere MANA şi de a pune în practică toate cunoştinţele teoretice.

De asemeni s-a arătat des ca necesar de a părăsi obiceiurile de gândire ce se bazează mai mult pe cunoştinţele dogmatice dăcât pe o gândire chibzuita. Vrea cineva să înveţe să se roage efficient, atunci trebuie înlocuite toate vechile obiceiuri de gândire cu altele noi şi este de neocolit de a se lucra cu studiul din această carte cât mai des gândindu-se profund la fiecare amănunt.

Mulţi din cei care au citit prima mea carte „Cunoştinţele Secrete din spatele Minunilor”, au căutat un KAHUNA pentru a-l vindeca de boli şi suferinţe, cu toate că eu am atras atenţia încă de la început că în ziua de azi nu mai există un KAHUNA care practică şi nici că eu nu sunt un KAHUNA. Ei au fost în clar ca şi noi că vindecarea se produce prin aşezarea mâinilor după o veche tradiţie. Într-adevăr au existat câţiva puţini oameni cu calităţi deosebite care au putut să vindece în acest fel fără să fi auzit ceva despre HUNA sau alte lucruri care se petrec în Conştient şi în Supraconştient în momentul înfăptuirii vindecării. Acelaşi lucru este valabil şi pentru acei puţini norocoşi care posedă din intuiţie (naştere) darul rostirii eficiente a unei Rugăciuni; succesul Rugăciunilor rostite de ei este cu mult mai mare decât „şansa” reuşitei medii. Câţiva dintre aceste personane binecuvântate au aparţinut de Asociaţia HRA, şi pe mulţi îi ardea nerăbdarea de a afla care erau, în cele din urmă, factorii care duceau la împlinirea faptelor ce le reuşeau, le căutau pentru a le cunoaşte şi astfel de a putea lucra cu şi mai mult succes.

Înţelegerea omenească şi sănătoasă ne cere să ne folosim pentru sănătatea noastră de toate mijloacele puternice eficiente ale medicinii moderne ştiinţifice. Şi Vindecătorii – HUNA se foloseau de medicamentele cunoscute de ei, ca de exemplu o multitudine de ierburi; mai rar ei foloseau pentru vindearea bolnavilor LOMI-LOMI, o metodă de tratament deosebită. Totuşi ici şi colo se mai întâmpla câte un caz pentru care medicii de astăzi s-au arătat neputincioşi şi totuşi aceştia să fie vindecaţi „în

mod miraculos”.

Oricum, cel mai important lucru este ca noi să învăţăm să ne folosim izvoarele noastre interioare imense ce încă nu sunt captate, pentru a deveni şi rămâne sănătoşi. Doreşte un om să urce deasupra, pe alt nivel spiritual şi să devină un KAHUNA iar altul să aducă oamenilor sănătate, aceasta este – după părerea mea – în multe cazuri posibil.

CAP. II

SA FACEM CUNOŞTINŢA CU SUBCONŞTIINŢA

Să începem deci – ca şi în lucrările HRA – să aflăm toate lucrurile posibile despre Eul nostru Inferior. Când noi vorbim despre Eul nostru „Inferior”, nu vrem să spunem în niciun caz că Subconştiinţa este defavorizată sau în vreo privinţa inferioară. Se foloseşte această expresie în special pentru a arăta că dintre cele trei Eu-ri conştiente omeneşti, Eul Inferior se află pe treapta cea mai inferioară de progres şi evoluţie.

Subconştiinţa, atributele ei şi modul de comportare, a fost studiată pentru prima dată în timpul nostru de Sigmund Freud. Lui şi celor care au continuat cercetările sale îi suntem foarte recunoscători; totuşi el stârni aproape un război. Chiar şi în ziua de astăzi mai luptă câţiva psychologi certăreţi şi acriţi împotriva descoperirilor lui Freud. În acest scop ei ca înapoi în „Behaviorism” punând sub semnul întrebării Conştiinţa Naturii deoarece nu poate fi nimic explicat în afară de procesele chimice ale corpului. Din fericire ideea Subconştientei, a Eului Inferior, a venit deodată la mai mulţi psychologi şi chiar acceptată ca o mare descoperire. Deci nu trebuie acum şi aici să ne punem problema prea mult dacă credinţa KAHUNA în Eul Inferior era îndreptăţită sau nu. Chiar şi eu trebuie aici să renunţ la explicaţiile detaliate pe care a trebuit să le dau în cartea mea Secretele din spatele minunilor., pentru a dovedi că Eul Inferior este o făptură separată, independentă şi nu numai o parte a Eului Mijlociu.

Pe cât se pare KAHUNA considerau Eul Inferior ca pe ceva ce trebuie în toate situaţiile înţeles. L-au numit

Unihipili şi din traducerea rădăcinilor ce formează împreună acest cuvânt se ascunde mult mai multe înţelesuri decât a fost publicat în cartea precedentă. Un alt cuvânt pentru Eul Inferior era *Uhinipili*. Câteva din rădăcinile ce formează acest cuvânt sunt identice întru totul cu primul totuşi, aşezarea diferită îi dă acestuia înţelesuri cu totul noi. Mai departe există cuvinte şi simboluri cu ajutorul cărora se poate face într-o oarecare măsură o paralelă între ele. Exprimând pe scurt toate aceste cercetări şi gânduri, atunci rezultă următoarele concepte despre Eul Inferior:

Este o făptură Spirituală Conştientă separată ca şi Eul Mijlociu şi Superior. Este, dacă se poate spune, într-o oarecare măsură, un Dumnezeu mai puţin dezvoltat;

Este executantul celorlalte două Eu-ri şi – ca un trate mai mic – unit de Eul Mijlociu; este dependent ca şi cum ar fi două părţi lipite una de cealaltă, al unui întreg;

Eul Inferior conduce totalitatea multiplă a proceselor din corpul nostru fizic şi toate activităţile acestuia, ce excepţia mişcărilor arbitrare făcute de musculatură. În corpul său de Umbră ascuns El poate să intre sau să iasă din corpul fizic. El se ascunde în corp ca un arc în învelişul său. El penetrează şi umple fiecare celulă, fiecare particulă a corpului şi creierului; Corpul său de Umbră este o reprezentare identică a fiecărei celule şi particule mici a organelor şi părţilor fluide din corpul omenesc; Subconştienţa este singura şi unicul loc unde se află emoţiile. Numai Subconştienţa varsă lacrimi. Cine nu crede aceasta, să încerce odată, să verse lacrimi de tristeţe şi să plângă din senin, numai cu Eul conştient/Mijlociu; el va constata că este imposibil. Lacrimile pot curge doar atunci când emoţiile tristeţii sunt trezite în Eul Inferior. Acesta este posibilă cu ajutorul Eului Mijlociu ce îşi dă silinţa să se gândească la lucruri triste. Prin aceasta Eul Inferior va fi pus să aducă din trecut aceste amintiri triste şi să le retrăiască, ca pe viu, încă odată. Chiar şi aceasta nu este îndeajuns pentru a face să curgă lacrimi. Pe de altă parte, se pot declanşa emoţii neaşteptate doar citind,

văzând sau auzind ceva; atunci Eul Inferior acţionează de la sine şi ne pune în încurcătură din cauza unei izbucniri de lacrimi neaşteptate.

Dragostea, Ura şi Teama provin din emoţii, din Eul Inferior; ele pot deveni atât de puternice încât pot inunda voinţa Eu/lui de Mijloc, trăgându-l în vârtejul emoţiilor şi de aici se vor declanşa o serie întreagă de reacţii. Înţelegerea acestor conexiuni este de o mare însemnătate; aceasta deoarece foarte des suntem pur şi simplu sfârtecaţi de emoţiile Eului nostru Inferior şi putaţi spre nebunie. Este datoria importantă a Eului de Mijloc să înveţe să domine Eul Inferiorşi să-L împiedice să „alerge" pur şi simplu cu oamenii.

(5) Eul Inferior produce Puterea Vitală, MANA, necesară celor trei Eu-ri. În mod normal, El împarte MANA cu Eul Mijlociu; de la El pleacă sub formă de „voinţă" (Mana-Mana = Mana împărţită între parteneri). În timpul Rugăciunii intră în legătură prin Şnurul-Aka, Eul Inferior cu cel Superior. Eul Inferior activează şnurul trimiţând prin el un cadou – MANA – pe care Eul Superior o foloseşte pentru împlinirea Rugăciunii şi realizarea dorinţelor sale spuse prin intermediul gândurilor.

(6) Eul Inferior recepţionează impresiile senzoriale ale celor cinci organe de simţuri şi le prezintă Eului Mijlociu pentru sortare şi valorificare. (Eul Mijlociu are putere de decizie; El ştie să folosească impresiile prezentate şi în funcţie de ele, dă comenzile necesare când trebuie luate anumite hotărâri).

(7) Eul Inferior înregistrează toate impresiile şi hotărârile. S-ar putea spune probabil că El concepe, din Substaţa Aka a Corpului său de Umbră, forme micuţe, cam în felul cum se înregistrează un ton pe un disc musical sau cuvintele pe hârtie. Sunete, impresii vizuale, gânduri şi cuvinte sunt adunate în grupe* formate dintr-o multitudine de impresii singular ce au legătură între ele. KAHUNA le simbolizau ca nişte boabe mici de struguri, rotunde, aseyate ca la un ciorchine de strugure. În mod normal, aceste biluţe de Substanţă invizibilă, sunt depozitate în

acea zonă a Corpului-Aka a Eului Inferior care penetrează creierul sau care se identifică cu el. În perioada morţii însă, Corpul-Aka părăseşte corpul fizic şi creierul – aşa cum se ia un stilou din etui-ul lui – luând cu el toate amintirile;

(8) Elementele de amintire ce sunt des fdolosiţi des sunt date de către Eul Inferior Eului Mijlociu aproape instantaneu. Vrem să spunem prin aceasta că Eul nostru Mijlociu în practică – vorbirea sau scisul rapid – poate dispune de toate amintirile ce le avevm depozitate. Aceasta este starea ideală sau normală când amândouă Eurilor lucrează mâna în mână într-o stare de colaborare şi împlinire totală. Dacă în cazul unor acţiuni importante îşi face apariţia şi Eul Superior ca un partener necesar şi valoros, atunci totul este perfect. Dacă însă, dintr-un motiv sau altul, Eul Inferior nu-şi îndeplineşte atribuţiile în conlucrarea sa şi cele trei Eu-ri nu lucrează armonic împreună atunci se ajunge cu siguranţă la greutăţi.

(9) Eul Inferior poate fi influenţat sau condus prin sugestii mesmerice sau hypnotice. El joacă şi rolul principal când este vorba să fie implantate Forme de Gânduri de idei ca sugestii ale Corpului Aka destinate unui om să le recepţioneze.

(10) Eul Inferior dispune singur şi în totalitate de folosirea atât a Energiei MANA Inferioară ce se află la baza Puterii Vitale, cât şi de Substanţa Aka a Corpului său de Umbră.

(11) Eul Inferior poate, de asemeni, să înregistreze în Corpul său Aka gânduri iraţionale ca ciorchini de amintiri, gânduri, deci, care la formarea lor n-au fost analizate în amănunt şi raţional de către Eul mijlociu. La ceste amintiri-gânduri, Eul Mijlociu are acces foarte rar, deoarece despre existenţa lor nu ştie nimic şi de aceea nu poate comanda Eului Inferior să-l fie aduse. Deoarece însă, Eul Inferior reacţionează foarte puternic la asemenea „fixaţii” sau „complexe” încât Eul mijlociu nu-l mai poate controla, de aici putând veni multe greutăţi.

Însă şi mai multe lucruri se cunosc despre

capacitatea şi posibilităţile Eului Inferior dar nu vrem să mergem mai departe la acest punct ci o vom face doar atunci când va fi necesar în decursul expunerii ce urmează. Doar asupra unui singur punct mai vreau aici să atraf atenţia. Psychologii moderni au scris repetat despre faptul că Eul Inferior sau Subconştiinţa ar fi îngrozitoare, sălbatică şi răuvoitoare. Ei vorbesc din experienţele lor la psychoanalize sau efectelor de şoc sau sperieturi, ce apar la pacienţi de îndată ce Subconştienţa este adusă la lumină cu toate complexele ei, cu pornirile sale iraţionale şi felul său de gândire.

Învăţătura HUNA poate uşor corecta această opinie unilateral greşită. Să presupunem aşa cum fac şi KAHUNA că peste tot unde se arată în lume o Conştiinţă în vreo formă oarecare, peste tot domină bunăstare şi evoluţie, deci şi nooi trebuie să recunoaştem că şi Eul Inferior – ca şi cel Mijlociu şi cel Superior – a ajuns aici prin evoluţie de pe trepte de evoluţie mai joase. Spiritualitatea Eului Inferior este foarte limitată; Eul Mijlociu are dezvoltată o putere de decizie cu mult mai ridicată, în timp ce spiritualitatea şi mai mare pe care se află Eul Superior al gândirii şi puterii de decizie omeneşti se află pe o trantă atât de superioară încât nu poate fi înţeleasă de cunoştinţa noastră.

Făcând o comparaţie cu animalele superior dezvoltate, de exemplu caii îmblânziţi, câinii şi pisicile, se arată că treptat de dezvoltare evolutivă a Eului Inferior nu este deloc atât de ridicată. El observă şi îşi aminteşte ca şi aceste animale şi decide într-un mod similar elementar. Ca şi acestea el simte emoţii de dragoste, de tristeţe, de frică şi teamă. Pe scurt spus, Eul Inferior este un fel de Eu animalic – animalul din om – locuieşte ca şi la animal, într-un corp, însă are avantajul hotărâtor să conlocuiască în acest corp cu Eul Mijlociu capabil de decizie şi ca un conducător înţelept, chiar şi după moarte, când nu rămâne decât Corpul de Umbră, să rămână parteneri de drum în continuare.

Privit din acest punct de vedere, aversiunea faţă de

pornirile Eului Inferior la anumite analiye spiritual este cu totul greşită. Eul Inferior animalic are însă multe porniri şi instinct pur animalice. Putem să trecem cu vederea unui sălbatic, lucruri de care am fi dezgustaţi dacă le-ar face un om civilizat. Avem înţelegere dacă un câine sau o pisică se aruncă pe un şobolan şi cu sălbăticie şi plăcere îl omoară. Dacă în timpul unei analize psihice profunde dăm peste porniri primitive în Eul Inferior (sau amintiri de rasă – cum le numeşte Joung) aceasta nu este nici pe departe un motiv un motiv să condamnăm cu dezgust Eul Inferior.

Datoria Eului Mijlociu este să înveţe şi să conducă Eul Inferior, pentru ca să-L impulsioneze şi să-l ajute în a se depărta cât mai repede cu putinţă de natura sa animalică şi de a deveni omenesc. (În acelaşi mod ne ajută pe noi Eul Superior, adică Eului Mijlociu, deci de a ne conduce şi sfătui pentru a ne dezvolta pe treapta superioară a Conştiinţei cu ajutorul spiritualităţii lui superioare.)

A mai des întâlnită greşeală a Eului Mijlociu, şi rea în acelaşi timp, constă în faptul de a-şi împărtăşi – dacă putem să spunem aşa – cu Eul Inferior toată sălbăticia animalică şi toate emoţiile avute de acesta. Asta, din păcate, se repetă foarte des, mi ales, mai ales atunci când din nefericire Eul Inferior ne scapă din mână din cauză că este plin de complexe. Asta nu trebuie în niciun caz să devină o regulă. Nu este ceva mai trist decât atunci când Eul Mijlociu îşi uită datoria sa de învăţător şi demnitatea de conducător; acesta se poate ajunge într-o asemenea măsură încât sentimentele de ură, de furie înverşunată, de mânie sălbatică şi de teamă adânca nu numai că le împarte cu Eul Inferior, dar chiar le şi stimulează. Nu trebuie să fie lăsat să se tăvălească în noroi cu Eul Inferior; trebuie să fie scos afară din murdărie, spălat şi curăţat şi trebuie să-i fie arătat cum se poartă un om adevărat. Noio, ca Eu-ri Mijlocii, trebuie înainte de toate să învăţăm să conlucrăm bine cu Eul Inferior şi cu cel Superior. În continuare vom arăta cum se poate face acest lucru.

Nu trebuie niciodată să se uite că Eu/l Inferior este în

mod normal cuminte, inteligent, drăgăstos, conştiincios şi de încredere, plină de bunăvoinţă şi zelos. În cazul în care nu este aşa este de datoria noastră să constatăm care este cauza. La fel facem şi cu propril nostru copil bolnav când vrem ssă constatăm din ce cauză este morocănos sau încăpăţânat şi prin acesta să putem îndrepta lucrurile.

Mulţi prieteni din HRA au găsit deosebit de interesantă studiul despre cunoaşterea propriului Eu Inferior. Deja în primele buletine informatives/au discutat despre mijloacele de analiză posibile, şi ne/am obişnuit de atunci să vorbim despre Eul Inferior numindu-l „*George*”. Numele s-a impus de la sine de la proverbul şi expresia americană „Let George du it!” – şi cine putea să se potrivească mai bine cu aceasta decât Eul Inferior, acela ce îndeplineşte 90% din munca din corpul omenesc? Însă ca şi un câine bătrân, şi Eul Inferior poate învăţa „tricuri” noi dacă Eul Mijlociu se ocupă sârguincios de acesta. Mulţi dintre noi au vorbit cu Subconştiinţa cu „*George*” sau „*Georgeta*” şi au trebuit să constate că Eul lor Inferior are opinii precise El, cine a fost şi ce nume îşi doreşte. Totuşi vreau să merg puţin mai departe şi să spun întreaga poveste – ea fiind cu adevărat folositoare şi această cititorilor metode pe care fiecare le poate pune în aplicaţie.

În măsura în care se crede în existenţa Eului Inferior şi în posibilitatea de a se lua legătura cu El, atunci se poate proceda după cum urmează. Se va căuta un loc liniştit şi, relaxându-ne, vom invita Eul Inferelor să-şi arate cumva prezenţa. Vom vorbi cu El, dacă este posibil, cu voce tare, aşteptând apoi cu răbdare până se vor primi în centrul conştient comun, anumite impresii. Poate că *George* va trimite dintr-o pornire proprie un anumit gând, poate va aştepta şi El pentru că nu ştie exact ce se vrea de la El; apoi El aşteaptă la un Gând-Comandă care să-i spună ce are de făcut în această direcţie.

Foarte des, este recomandat ca la prima şedinţă – întâlnire cu *George* – să se ţină o conversaţie lungă. Îi puteţi spune, de exemplu, că doriţi să-L cunoaşteţi mai

bine şi dacă v-aţi putea „juca” mai des unul cu celălalt. Aceasta ni se poate părea că ar fi puţin copilăresc însă Eul Inferior nu este altceva decât un copil isteţ mai în vârstă. Este posibil, în funcţie de caracterul Lui, să fie plin de toane, inteligent, binevoitor, conştiincios sau zelos. Tot aşa ca şi la Eurile Mijlocii şi între Eurile Inferioare nu se pot găsii două care să semene între ele. Nu se poate ştii cu ce tip de Subconştiinţă avem de a face până când nu trece ceva timp după ce am făcut cunoştinţă cu El.

În general la început nu se întâmplă prea mult. După câteva clarificări însă, se poate începe deja cu unul din noile „jocuri”. Joaca place Eului Inferioraproape fără excepţie, şi anume iubeşte aceleaşi jocuri ca oricare dintre noi (altfel n-ar trezi în Dumneavoastră nicio emoţie şi bucurie). Faceţi-i lui George propunerea cu voce tare că vreţi să-l întrebaţi de anumite amintiri comice iar El trebuie să-şi dea silinţa să le aducă în Conştient cât mai repede cu putinţă. Se poate aici numi o jucărie preferată din copilărie, vechiul cărucior roşu, păpuşa cu bucle blonde sau alte jocuri preferate care au fost în copilărie în mod deosebit. Aceste lucruri pot fi căutate de noi sau alegerea poate fi lăsată pe seama lui *George*. La primele mele încercări l-am lăsat le *George* să aleagă.

I-am propus că vrem să ne amintim de cadoul pe care l-am primit cu ocazia celei de a treia sărbători de crăciun. Supus, George mi-a adus imaginea de gând a micuţului măgăruş de postav ce putea da uşor din cap. I-am acordat atenţie şi am simţit că, chiar şi astăzi, după atâta timp, se ridică în mine un sentiment de bucurie. Totuşi, în timp ce eu aşteptam, îmi veni o mulţime de alte gânduri-amintiri de mult uitate din aceeaşi direcţie. M-am văvut ca şi copil stând pe o băncuţă în faţa scaunului din bucătărie şi desenând cu sârguinţă un tablou. Dintr-odată sora mea puţin mai în vârstă se afla lângă mine vorbind cu mine despre ce pictasem. Am simţit o caldă emoţie şi concentrarea ce o punea puştiul în terminarea desenului aproape că-mi opri respiraţia; şi într-un fel ciiudat ştiam că puştiul era o părticică din mine. era un sentiment de

bucurie deosebit total nou, şi-mi dădui toată silinţa să apreciez recunoaşterea că Eul Inferior m-a lăsat să împart cu El emoţia plină de bucurie la acea amintire.

Curând acest joc de dezvoltă ca o experienţă foarte mulţumitoare. Mie nu-mi mai rămânea aproape nimic de făcut, numai să fiu prezent şi să percep ceea ce *George* im aducea, cumva, la colţul ochilor, să iau parte la cele amintiri şi să mă bucur de ele. Veche cameră în care am locuit apăru înceţoşată, câştiga din ce în ce mai mult viaţă. Aici se arătă un colţ, acolo o mobilă…; dar, cu toate că *George* şi-a dat toată silkinţa şi eu am aşteptat, n-am putut să reconstutuiesc totul. Apoi *George* îmi aduse cu o bucurie ieşită din comun, comorile sale cele mai de preţ, prăfuite de trecerea anilor, înceţoşate la detalii şi strălucind ca un cărbune încins de bucurie şi mulţumire, care acum, erau încă odată retrăite împreună. Dintr-odată era vară şi noi aşteptam într? groapă mică aflată în spatele casei. Acolo era o broască ţestoasă mică de care ne plăcea tare mult şi de care ne minunam; şi apoi cel mai bun lucru dintre toate: strigătul mamei din bucătărie. Cu el odată veni şi un miros de clătite proaspete, calde, atunci scoase din cuptor, care făcu să-mi lase gura apă. După o pauză în care eu şi *George* ne-am bucurat de de mirosul plin al prăjiturilor, adunând pana şi ultima firimitură gustoasă, am întrebat pe *George* dacă nu a putea să-mi mai aducă o amintire comună tot aşa de frumoasă.

Apăru imediat imaginea plină de viaţă a unui copil şi mai tânăr şi amândoi avurăm prin aceasta o bucurie puternică. Stăteam pe un scaun înalt la masa bunicii. Ni se puseseră dedesubt câteva cărţi pentru ca să fim de ajuns de sus la masă; toate în jurul meu erau ciiudate şi minunate. Mă uitam pe fereastra din spatele gheraniilor înflorite în roşu puternic. Masa era acoperită cu o faţă de masă în carouri roşii-albe. În mâini ţineam, cu multă grijă, o cupă cu picior lung şi umflături laterale rotunde. Am simţit puternic gustul de lapte adevărat proaspăt, şi am văzut faţa bărboasă a bunicului şi sclipirile din ochii săi.

În zilele următoare ne-am continuat conversaţia

noastră. Împreună am cercetat dorinţele şi repulsiile noastre, ce ne place noua cel mai mult şi ne-m readus aminte de acestea. Ne-am gândit împreună la multe lucreuri pe care le-am făcut demult, de lucruri cu care ne ocupam şi am învăţat să le facem, de lucruri pe care le-am învăţat la şcoală sau care ar fi trebuit să le învăţăm; dar ne-am amintit şi de lucruri nu tocmai plăcute.

Pas cu pas ne-am apropiat unul de celălalt tot mai mult şi ne-am cunoscut unul pe celălalt tot mai bine… Am constatat că pentru multe lucruri care erau pentru mine foarte interesante, pentru George nu avea deloc importanţă. De exemplu aşa aş fi dorit să mai văd adată clasa în care învăţasem în şcoala din Wyoming, unde am terminat şcoala primară şi pe învăţătoarea pe care o avusesem atunci. George însă nu a avut în acel an nicio bucurie. Cu toată silinţa mea n-am puţul să-l conving să-mi aducă nici cea mai mică amintire din anul cu şcolar cu pricina. Nici astăzi nu ştiu cum arăta încăperea clasei şi cine era învăţătoarea cu toate că de anii şcolari din nainte şi cei de mai târziu, de la şcoala superioară, de la seminarii şi de la universitate, îmi puteam aminti foarte clar cu toate detaliile. Dacă voi avea vreodată ocazia voi încerca să cercetez această pată albă din amintirea noastră comună şi să văd ce a „îngropat” George acolo-poate că este ceva foarte important. Poate că el ascunde o fixaţie deosebită legată de acel an şcolar sau – şi mai probabil – legată de învăţătoarea pe care am avut-o.

Expeimentele mele erau perfect normale. Scrisori din partea membrilor grupei noastre îmi comunicau la fel despre asemenea „pete albe” avute în amintiri şi câteodată de drumiri ascunse pe care mergea Eul Inferior.

Este surprinzător, după ce facem aceste aceste conversaţii-exerciţii, într-un oarecare fel deosebit, ciudat să constatăm existenţa şi personalitatea Eului Inferior. Se dezvoltă un spirit de camaraderie şi o nouă conştientizare inexistentă până atunci. În măsura în care, cu timpul, se descoperă că toate amintirile emoţiilor unite între ele de George trebuie readuse la viaţă, consumându-se tot mai

mult din aceste emoţii. Se observă cu uimire cum ele vibrează şi zumzăie şi roiesc – însă nu ne mai lăsăm inundaţi de ele.

Merită din plin să se dezvolte din ce în ce mai mult capacitatea de a sta deoparte şi, ca şi un judecător imparţial de sticlă, să vezi când *George* este profund emoţionat de amintiri. Dacă se stă deoparte şi nu veţi fi luaţi de avalanşa emoţională, atunci se poate întinde mâna lui *George* şi poate fi repede tras afară din acel vârtej. Valurile dăunătoare ale meditaţiilor îndelungate şi grijilor acute care revin tot mereu şi apar des mai ales atunci când aven nevoie de linişte şi somn, se pot ocoli atât de greu pentru că pe neaşteptate se transformă într-un puhoi. Repetând din ce în ce mai mult însă, se poate evita clipa formării acesteia, se poate forma clipa formării acestui val în măsura în care i se dă lui George o direcţie pozitivă de gânduri cu care să se preocupe.

Cei mai mulţi dintre noi au constatat deja că nu numai *George* trebuie educat. Şi Eul Mijlociu are nevoie de educaţie. De multe ori suntem loviţi ca de un şoc când descoperim dintr-odată că mare parte din viaţă n-am făcut nimic lăsând pe seama lui *George* toate deciziile, împlinirea lor cât şi alegerea drumului după imaginaţia sa.

Dacă se face cunoştinţă cu Eul Inferior atunci începutul este făcut; atunci se poate trece la treapta educaţională următoare. Păna atunci însă trebuie să fim mulţumiţi cu descoperirile amestecate pe care George singur sau la dorinţa ni le-a adus. Trebuie deci să găsim o modalitate prin care *George* să se prezinte singur.

Folosirea pendulului împlineşte această dorinţă. Pentru scopul nostru este suficient şi un obiect micuţ ce poate fi folosit ca greutate. Această greutate se agaţă de un fir sau şnur (cel mai bine din mătase) de ca 8 cm. Lungime, lăsându-l să penduleze. Ca greutate poate fi folosită o bilă de sticlă, un nasture rotund, o mică prismă sau un obiect similar. Eu am văzut chiar folosindu-se un inel sau o cruciulţă agăţată de un lănţic subţire.

Se ţine pendulul de şnur cam la 8 cm deasupra

greutăţii, rugându-l pe George să coordoneze după bunul lui plac mişcările involuntare ale muşchilor. Prin aceste mişcări neintenţionate ale muşchilor Eul Inferior poate – fără a mai fi necesară tutela Eului Mijlociu – să-şi arate părerera proprie când i se pune o întrebare. Puterea Eului Inferior va fi adusă la cunoştinţa Eului Mijlociu prin anumite mişcări convenite ale pendulului.

Eul Mijlociu impune pentru aceasta anumite reguli de joc (pe care, de exemplu, cei ce caută apă cu bagheta magică le numesc „Convenţii") şi pe care le explică Eului Inferior cu toată atenţia pentru ca *George* să ştie cum să răspundă corect. Felul convenţiilor în ce priveşte mişcările sau vibraţiile la diferiţi căutători de apă cu nuiele sau cei ce folosesc pendulul poate fi total diferit. La convenţiile folosite de mine, o mişcare osculantă perpendiculară de la şi spre corp reprezintă „da" iar una de la stânga spre dreapta „nu". O mişcare în diagonală fată de corp îmi arată îndoiala, una rotitoare în sensul acelor de ceasornic înseamnă „bun" iar una în sens contrar însemna „rău".

Cel ce foloseşte în mod obişnuit mâna dreaptă va ţine pendulul cu primele două degete şi degetul gros de la mâna dreaptă, stângaciul va folosi aceleaşi degete de la mâna stângă.

George înţelege mai uşor dacă desenăm pe o foaie de hârtie convenţiile dorite. Prin lini cam de 10 cm lungime se marchază „da", „nu" cât şi pendulările diagonale, iar la mişcările în cerc sensul săgeţilor vor arăta înţelesul mişcării pentru „bine" şi „rău". Numerele la răspunsul întrebărilor pot fi exprimate prin numărul echivalente al mişcărilor făcute. Pendulul va fi întotdeauna în aşa fel ţinut ca să se poată mişca liber deasupra hârtiei. La primele încercări cu pendulul, cotul braţului care-l ţine nu se va sprijini de masă deoarece George poate da braţului ceva mai multă libertate. Mai târziu El va mişca pendulul chiar şi atunci când braţul va fi aşezat comod cu cotul sprijinit de masă. Trebuie numai intens gândit la faptul ca pendulul să nu fie mişcat voit de mişcările muşchilor.

Sunt gata toate pregătirile premergătoare, se roagă

de George să fie atent în timp ce i se arată cum va decurge jocul. Se ţine pendulul deasupra hârtiei şi se spune de exemplu: „Aşa trebuie Tu să faci când vrei să spui „da”, aşa trebuie să faci când vrei să spui „nu” ş.a.m.d. În aceste momente se mişcă pendulul voit natural cu ajutorul muşchilor demonstrând astfel felul mişcărilor echivalente răspunsurilor, ce vor fi confirmate ca şi convenţii. *George* învaţă repede repede şi va participa, dacă nu există vreo piedică deosebită, imediat la jocul propus. Apoi se încetează cu mişcările conştient voite ale pendulului şi, ţinându-se fix se va spune lui George: „Acum încearcă singur! Arată-mi mişcarea pentru „da”. Se lasă timp. Dacă nu survine nicio mişcare, atunci I se mai arată odată, poate chiar de mai multe ori, ceea ce are de făcut. Se poate amâna încercarea pe altă dată, reluându-se cu George toate explicaţiile încă odată de la început. Poate ajuta dacă se va spune lui George ce important este şi de treabă, că vreţi să-L învăţaţi cum vă puteţi întreţine unul cu celălalt; şi aceasta deoarece numai în acest fel va putea să-şi spună părerea în diferitele ocazii din viaţă.

Numai câţiva foarte puţini din membrii HRA, nu au putut să-l câştige pe George pentru exerciţiile cu pendulul. Dimpotrivă, câţiva din aceşti *George* au fost ca nişte copii jucăuşi şi se amuzau deosebit cu pendulul. Îl făceau să se mişte nebuneşte în cercuri şi linii, fără să se intereseze nici în cea mai mică măsură de convenţiile şi mişcările stabilite. În alte cazuri s-a putut constata că obiectul folosit ca pendul era respins de *George*; se găsea apoi, după câteva experimentări cu inele sau alte obiecte micuţe, unul care era acceptat de Eul Inferior şi atunci apăreau prompt şi mişcările ce corespundeau convenţiilor. (Des se lucra mai bine alegându-se un pendul cu greutate mai mare şi mai greu).

Când mişcările pendulului sunt făcute numai de Eul Inferior, atunci Eul Mijlociu simte doar puţin sau chiar nimic din aceasta – cu alte cuvinte nu trebuie să apară senzaţia care duce cumva la mişcarea pendulului. Aceasta este cumva explicată de faptul că mişcarea mâinii care

produce pendularea sunt atât de minici şi rămân imperceptibile. Cel mai mic impuls face mişcarea şi mai mare; opunerea automată care apare în mână împotriva mişcării de pendulare şi a forţei de atracţie a greutăţii în mişcare, are efect amplificator astfel că pendulul se va mişca cu atât mai tare cu cât opunerea este mai mare.

Pendulul dă posibilitatea Eului Inferior să se exteriorizeze din proprie voinţă. Fără pendul nu avem nicio ocazie să cunoaştem mai îndeaproape personalitatea Eului Inferior. Toate Eurile Inferioare au fiecare un caracter diferit. Unul este poate o făptură lucidă, chibzuită în timp ce altul este jucăuş, plin de toane şi se lasă doar cu greutate să-l fie dat ceva de făcut şi să ducă ceva la îndeplinire. Diferenţele sunt asemănătoare ca şi la copii. Pentru a se câştiga prietenia Eului Inferior trebuie să procedăm asemănător ca şi la copii. Este de dorit să se câştige încrederea şi să se găsească lucruri interesante comune, o relaţie de încredere şi prietenie reciprocă. Unele Eu-ri Inferioare se pot mustra în caz extrem, altele însă vor fi după asta morocănoase, neacceptând să se supună. Multe altele trebuie flatatee, linguşite; în mod normal însă conlucrarea lor se câştiga cel mai bine când se va ocupa de ele cu dragoste, dacă le vom lăuda des şi le vom ierta repede dacă vreodată nu vor să se supună sau să conlucreze.

Atâta timp cât nu se cunoaşte suficient Eul său Inferior şi dorinţele sale, după experienţa noastră este mai bine să se procedeze încet şi cu mare atenţie şi mai ales să nu se aţâţe, faţa de planul de cunoaştere reciprocă, o lipsă de răbdare. Dacă o singură dată se pierde răbdarea sau se strigă plini de furie „Ăsta nu vrea nici cum să conlucreze!” sau „Subconştiinţa mea este complet idioată!”, atunci se poate întâmpla ca Eul Inferior să răspngă pentru totdeauna „Jocul cu pendulul” şi în această direcţie sigur nu se mai poate face ceva.

Răsplata s-a arătat foarte eficientă în educarea animalelor precum şi la educarea Eului Inferior. Ca răsplată, se va lăuda Eul Inferior de fiecare dată când se

va îndeplini bine o comandă/dorinţă. Câţiva I-au dat chiar bunătăţi micuţe, deoarece Eul Inferior

„Ronţăie” cu plăcere la ceva ceea ce-i place. (Bineînţeles că în acelaşi timp se bucură în acelaşi timp şi Eul Mijlociu fiind amândoi strâns legaţi în corp)

A învăţat Eul Inferior să folosească pendulul bine, atunci începeţi cu conversaţii simple. Puteţi pune întrebări, *George* trebuind să răspundă cu pendulul. Întrebările trebuie să se refere la lucruri pe care Eul Inferior le cunoaşte şi le înţelege bine. Bineînţeles că la început ştiţi amândoi răspunsul bun; prin aceasta puteţi verifica exactitatea răspunsurilor Eului Inferior şi urmări progresele Sale.

Curând veţi putea merge mai departe şi L veţi putea ruga pe *George* să-şi spună părerea în diferite ocazii simple sau să spună ce crede. De exemplu, nu ştiţi exact cât este ceasul şi apreciaţi că este ora actuală şi 15 minute după fix. Apoi lăsaţi Eul Inferior să aprecieze; va trebui să arate numărul minutelor după fix prin numărul echivalent de pendulări. Sau veţi spune părerea voastră, de exemplu 12 minute după ora 9 şi *George* va trebui să arate „nu” până când veţi spune numărul minutelor real. Apoi vă uitaţi la ceas şi lăudaţi-L dacă El a dat răspunsul corect. Să nu-L mustraţi însă dacă nu este bine. Aşa cum ştiu cei ce sunt obişnuiţi să se trezească la ora dorită fără deşteptător, *George* are performanţe foarte bune la aprecierea orei exacte; El este deosebit de conlucrativ în aceste exerciţii. Cu o conversaţie despre timp se poate începe foarte eficient şi bine aceste exerciţii.

Anumiţi George numără cu plăcere şi bine. Un membru al HRA lua din cutia soţiei un pumn de nasturi şi-i împrăştia pe masă. Apoi presupunea şi el şi *George* numărul de nasturi. *George* dădu dovada la acest joc de a fi de două ori mai rapid şi mai precis decât el, fiind lăudat pe măsură.

Dacă *George* lasă o întrebare fără răspuns chiar dacă i se dă suficient timp, pentru aceasta va da posibilitatea de a-l cunoaşte şi mai bine. Va fi întrebat de motive şi din ce

cauză respinge acea întrebare. Poate că în acel moment *George* este plictisit de întrebările jocului. El va recunoaşte chiar aceasta, dacă este întrebat prietenos. Dacă *George* nu mai este interesat de joc, atunci trebuie scuzat pentru şedinţa respectivă şi vă puteţi continua activităţile zilnice. George este foarte des încăpăţânat, căreodată chiar morocănos sau fără răbdare. Atâta timp cât nu-l ţineţi bine în frâu mai bine decât o fac majoritatea dintre noi, nu trebuie nici măcar să încercaţi să-i faceţi program şi să vreţi să-L obligţi când nu are chef. (Poate că atingeţi un compix şi George se simte prin aceasta nevoit să încheie şedinţa sau chiar să reacţioneze fizic ceea ce se va face simţit imediat în reacţiile sau senzaţiile corpului.)

Contrar cazurilor când se reproduc amintiri şi conţinutul lor emoţional este reînnoit şi retrăit din nou, şi asta de ambele Eu-ri, jocul cu pendulul duce la o sciziune astfel că Eul Mijlociu participă doar foarte puţin sau deloc la emoţii. Face bine însă dacă se ia în seamă fiecare senxaţie emoţională pe care *George* o împarte cu noi. Dacă o asemenea senzaţie nu apare la întrebări despre oameni sau lucruri, ce ar trebui să declanşeze în eul Inferior sentimente ca dragoste, teamă sau ură, atunci mergeţi mai departe şi întrebaţi-L pe *George* care este propria Lui părere. Îl puteţi poate întreba: „Îţi place de Dl. Schwarz?” Fiţi foarte atent ce răspunde. Eul Inferior al Domnului Schwarz ar trebui să aibă aceeaşi opinie pentru Dv. Şi pentru Eul Dv. Inferior şi implicit Eul Mijlociu ar fi pus în situaţia de a avea aceleaşi sentimente. Dacă *George* are o repulsie nemotivată faţă de Dl. Schwarz atunci câteodată poate fi făcut să-şi revizuie părerea. În orice caz, aceasta ar trebui încercat deoarece prin aceasta este posibil să se piardă un duşman puternic şi să se câştige un prieten plin de ajutorare. Trebuie însă să vă feriţi ca de ciumă să faceţi încercarea să-l rugaţi pe *George* să vă comunice cu ajutorul pendulului întâmplări ce se vor petrece în viitor sau ca El să ia legătura cu Spiritele celor decedaţi. La începutul dezvoltării Lui aceasta nu este numai foarte periculos dar şi fără valoare! Nu pot să atenţionez aceasta

îndeajuns de bine.

În mod normal George este prietenos şi binevoitor. Des El doreşte să vă facă o plăcere dacă îl întrebaţi despre viitor sau despre o persoană precată dintre noi. Pentru că El nu vrea să vă dezamăgească, în ceară să vă dea un răspuns mulţumitor. În aproape toate cazurile El va alege un răspuns pe care-l aşteptaţi, cu teamă sau cu speranţă. Silinţa de a încerca să vă facă o bucurie are, în afară de informaţia falsă

— Ce poate declanşa din partea voastră o reacţie deloc inspirată – şi urmarea că George, sau Georgeta, vor fi clasificaţi ca Subconştiinţe de neîncredere şi mincinoşi.

În cele din urmă însă, dacă Eul Inferior va fi mustrat şi muştruluit, căzând în dizgraţie, se va împotrivi să continue munca de învăţare. De aici încolo nu va mai învăţa niciodată să joace bine şi cu iscusinţă rolul său foarte important la Rugăciunea – HUNA; Rugăciunea poate numai atunci avea succes când TOATE CELE TREI CONŞTIINŢE îşi duc rolul eficient împreună de la început păna la sfârşit.

CAP. III

DEZVOLTAREA CALITĂŢILOR LATENTE ALE EULUI INFERIOR

Eul Inferior posedă trei calităţi ce llipsesc Eului Mijlociu. Despre aceste calităţi nu se cunoaşte până în ziua de astăzi prea multe, însă sunt, pentru pregătirea unei Rugăciuni, eficiente şi de foarte mare importanţă.

Sunteţi o părticică moştenită de Eul Inferior, la fel ca şi folosirea de instinctele sale de bază cât şi de calitatea de a-şi putea aminti şi de a ne folosi de cele cinci organe senzoriale. Anumiţi oameni învaţă inenştient Eurile lor Inferioare să se servească de aceste calităţi şi Rugăciunile lor se împlinesc în funcţie de ele. Din nefericire însă, Eurile Inferioare ale majorităţii oamenilor ce se roagă nu-şi folosesc aceste calităţi ajungându-se la urmarea că Rugăciunile acestora nu declanşează nimic sau doar mici schimbări.

Cele trei calităţi ale Eului Inferior de care am amintit

mai sus pot fi descrise după cum urmează:

1.

— Calitatea de a simţi Aura lucrurilor, obiectelor sau substanţelor şi anume radiaţii de orice tip pe care cu organele senzoriale normale – cu care noi vedem, auzim, gustăm, pipăim sau simţim semperatura – nu le putem percepe. (Asupra acestei calităţi vom reveni mai târziu)

2.

— Callitatea de a se „lipi”, printr-un fir invizibil Aka – sau Substanţă ectoplasmatică – de persoane sau obiecte cu care au avut odată contact. Aceasta din însemnările-HUNA, cuvântul de bază pili înseamnă printre altele, ca şi cum ar fi „lipicios”. Ceea ce vrea să spună aceasta, se poate explica atunci când de exemplu se atinge cu degetul o bandă cu lipici de prins muşte, după care se retrage încet degetul. Atunci se formează un fir subţire din substanţa lipicioasă şi acest fir leagă degetul de hârtia de prins muşte. Putem stabili contact cu lucruri, obiecte sau persoane, văzându-le sau auzindu-le. Este odată făcut un asemenea contact printr-un fir invizibil Aka, ce uneşte o persoană cu altă persoană sau cu un obiect, acest fir rămâne mai mult sau mai puţin permanent; el se lipeşte în zona plexului solar de Corpul de Umbră. Este una din cele mai caracterictice calităţi ale Eului Inferior faptul că este capabil – aşa cum rămâne şi în urma melcilor – de a lăsa în urmă un fir Aka – Substanţa Corpului de Umbră (vorbim de ceea ce rămâne în urmă după stabilirea unui contact şi a unui Aka-şnur).

3.

— O a treia calitate latentă a eului Inferior rezultă din două modalităţi de folosire a firului Aka format:

a) Se va prelungi Degetul-Aka pentru a urma Firul deja existent, acesta poate să ia cu el o parte din duplicatele organelor senzoriale constituite din Substanţa-Aka. (Existând în continuare şi după moarte în Corpul-Aka, putem vedea, auzi, mirosi, gusta şi palpa cu duplicatele organelor senzoriale la fel de bine ca şi în timpul vieţii în corp. În „Plimbările Astrale” despre care vom vorbi

imediar, întregul Corp-Aka este trimis câteodată în locuri foarte îndepărtate, şi de acolo el se foloseşte de simţurile sale ca şi cum el ar fi de faţă) Cu toate că Degetul-Aka este numai o păricică din corpul Aka, el poate folosi toate cele cinci simţuri pentru a cunoaşte cât mai bine obiectul cu care vine în contact; aceste impresii senzoriale pot fi trimise de-a lungul legăturii/Firului Aka (îngroşate şi activate) la Eul Mijlociu pentru apreciere. Aceste impresii însă Eul Inferior le transmite Eului Mijlociu nu cu ajutorul uneltelor fizice senzoriale deci ochi, urechi etc., ci printr-un mod ciudat ce se aseamănă cu amintiri la impresii asemănătoare deja cunoscute. Dacă de exemplu sunt trimise înapoi impresiile unui obiect, atunci nouă acesta ne apare mai mult ca o închipuire imaginară decât ca o realitate, mai mult ca una din o sută de imagini ale gândului pe care noi le putem forma într-o perioadă de timp cât o clipă. Aceste interconexiuni vor fi clarificate în capitolele următoare.

b) De-a lungul Şnurului-Aka de legătură sau al Degetului-Aka pot fi trimise impresii în ambele direcţii. Vor fi preluate nu numai din afară impresii senzoriale şi trimise către propriul Eu Mijlociu ci se pot trimite impresii şi în cealaltă direcţie. În acest scop însă trebuie ca impresiile adevărate senxoriale ale corpului, să fie transformate

— În Forme de Gânduri – ca şi amintirile. În acest moment se produc impresii minuscule imprimate în particule microscopice din Substanţa-Aka. Multe din aceste particule se adună împreună formând un ciorchine ce arată complexitatea informaţiei ce este necesară în a putea exprima gândul cât mai amănunţit. Această transmitere a Ciorchinilor – Forme de Gânduri (în locul expresiilor senzoriale) se numeşte Telepatie.

Este absolut necesară educarea Eului Inferior pentru a-şi folosi cele trei calităţi ale sale naturale, deoarece ele formează cea mai importantă premiză pentru o Rugăciune. Aceasta pentru că TOATE RUGĂCIUNILE SUNT DE NATURĂ TELEPATICĂ. Şi ţelul acestei discuţii este până la urmă de a învăţa cum să înţelegem să facem Rugăciunile

să fie eficiente şi să se împlinească.

Biblia vorbeşte despre Dumnezeu ca despre un Spirit. Aceasta se potriveşte întru totul cu ceea ce spune KAHUNA, care spun că şi Eul Inferior al oamenilor este un Spirit. Numai perechea Eurilor Inferior – Mijlociu trăieşte în corpul fizic dens care are ochi şi urechi fizice. Eul Superior însă la care merg pentru început toate Rugăciunile – chiar dacă ele sunt adresate de fapt Dumnezeului Infinit Suprem-nu are urechi fizice; nu poate auzi tonalităţi fizice, indiferent cât de tare sau cât de penetrant încercăm să-l vorbim Lui. Nu are nicio posibilitate de a ne putea auzi. Noi avem o singură posibilitate de a-l trimite Rugăciunile noastre, şi anume prin transmiterea telepatică a Formelor de Gânduri-ciorchine a ceea ce reprezintă Rugăciunea noastră.

Să ne gândim că numai Eul Inferior este capabil să intre în contact cu Eul Superior, când urmează cu Degetul-Aka al său Şnurul-Aka deja existent, şi să ne gândim mai departe că numai Eu-llnferior poate transmite gândurile noastre din Rugăciune, să le transforme în Forme de Gânduri şi să le trimită de-a lungul Şnurului-Aka activat, atunci următorul lucru ne va fi clar: nu ne reuşeşte să educăm Eul nostru Inferior să-şi folosească toate calităţile sale latente şi prin aceasta să ne ajute la împlinirea Rugăciunii, NU TREBUIE SĂ NE AŞTEPTĂM SĂ AVEM VREUN SUCCES.

Acesta este unul din cele mai mari secrete ale învăţăturii – HUNA; ne este explicat care este cauza din care Rugăciunile nu se împlinesc. Vrem ca Rugăciunile noastre să ajungă la Eul Superior şi să nu rămână „cuvinte goale” pe buzele noastre, atunci trebuie să facem uz de telepatie.

Dumnezeu făcu omul după propria Sa imagine. Omul are – ca şi Dumnezeu – putere creatoare, chiar dacă, în comparaţie cu a Sa, este infinit mai mică. Actul de creaţie al lui Dumnezeu se realizează prin „Cuvânt”. La început hotăra ce trebuie să fie creat, apoi construi totul în imaginaţia Sa şi făcu în aşa fel ca totul să ia formă

materială. Omul trebuie, înainte de a începe să se roage, să se hotărască ce vrea să vadă realizat. Rugăciunea serveşte numai de a ruga Eul Superior să-şi aducă aportul Său în împlinirea acţiunii dorite şi pentru aceasta să se angajeze cu imensa sa cumpătare, cu imensele sale calităţi mentale şi creatoare.

HUNA ne învaţă că TOATE CELE TREI EU-RI ALE OMULUI trebuie să conlucreze pentru împlinirea actului creator al Rugăciunii. Dacă numai unul din cele trei nu se concentrează asupra muncii sale, atunci Rugăciunea este ineficientă. Şi dacă Eul Inferior nu ştie cum să activeze Şnurul-Aka spre EuOlăuperior şi atunci nu trebuie să ne aşteptăm la vreun succes. Este tragedia secolului nostru 20 unde s-a ajuns de când Jesus a trăit şi a sfătuit oamenii, să se piardă această parte a Secretului ca omul să nu mai ştie ce este într-adevăr o Rugăciune, cum trebuie făcută şi folosită.

Mulţi din membri HRA considerau ca pură fantazie învăţătura – HUNA, că există Şnururi-Aka de-a lungul cărora se pot trimite Degete-Aka, Fire ce se pot activa şi pot fi folosite de Eul Inferior. Însă, după educarea corespunzătoare a Eului Inferior, descoperindu-se calităţile Sale latente şi văzându-se rezultate în munca practică, au fost dintr-odată luminaţi de conexiunile pline de sens existente. Pentru început trebuie să se cunoască teoria dacă se vrea educarea bună a Eului Inferior. După ce acesta şi-a învăţat bine lecţia, atunci El va reacţiona automat şi va face, când îl rugăm, munca sa cerută.

Cei mai mulţi oameni ştiu din experienţă că există telepatie. Cât de des nu se schimbă o vorbă dar se înţeleg gânduri nerostite, de exemplu între cei căsătoriţi sau prieteni. După câteva încercări practice de telepatie, unul din prietenii HRA a învăţat repede să-şi strige în gând câinele său. Nu avea nicio importanţă cât de departe de el se afla câinele său în timpul plimbărilor.

Când am început în cadrul HRA cu practicarea Rugăciunii – HUNA, am căutat să învăţăm Eul Inferior să construiască un Deget-Aka pe care – urmând un Şnur-Aka

– să-l prelungească până la capătul firului şi să atingă ce se va găsi acolo.

„Plimbarea Astrală” este un termen ce apare des în scrierile despre cercetarea psihică. Anumiţi cititori cunosc cartea „Trimiterea corpului astral” de Muldoon şi Carrington. Aici se arată că practic întregul Corp-Aka al Eului Inferior părăseşte corpul fizic putând pleca la mari distanţe şi păstrându-se ca legătură cu corpul fizic doar un Şnur din Substanţa-Aka. Cum cititorul ştie foarte bine, aceasta nu este uşor de dus la îndeplinire.

În comparaţie cu cele de mai sus, singurul lucru de care avem noi aici nevoie, este mult mai simplu. Nu avem nevoie decât să putem trimite numai o mică părticică din Substanţa Corpului de Umbră... Chiar şi un foarte netalentat Eu Inferior nu va ezita să-şi prelungească un Deget-Aka numai câţiva centimetri în afara corpului iar mai târziu cu siguranţă va fi capabil ca, voit, să-l prelungească atât de departe cât va fi necesar. În cartea sa „Thoughts through Space”, Harold Sherman descrie foarte animat şi impresionant despre contactul său telepatic cu cercetătorul arctic Sir Hubert Wilkins. El dovedeşte totodată că la transmiterea Substanţei-Aka şi transmiterii telepatice a gândurilor, distanţa nu are niciun rol.

Din experienţa HRA, experienţele cu ajutorul cutiilor sunt cele mai uşoare exerciţii. De exemplu, se face rost de la farmacie sau drogherie de un set de cutii în care au fost tablete, în forma şi mărimea dorită; important este ca toate să fie identice. Apoi se alege şase obiecte dorite, de exemplu nasture, cheie, agrafă, ascuţitoare sau alte obiecte la îndemâna. În fiecare din cutii se pune unul din obiecte; cutiile se închid şi se pun pe masă. Cu ochii închişi se amestecă cutiile în aşa fel încât să fie imposibil să se ştie ce obiect se află în cutii.

Rugaţi apoi Eul Inferior să trimită un Deget-Aka prin cartonul cutiei (Degetul-Aka penetrează fără probleme substanţele poroase) şi să stabilească ce se află în fiecare cutie. Se poate în acelaşi timp da lui *George* explicaţia simplă că El a atins deja obiectele la punerea lor în cutii şi

că nu are de făcut decât să urmeze cu Degetul-Aka firul deja stabilit înainte. Atunci când l-a găsit, trebuie să vă spună – adică Eului Mijlociu – indiferent în ce fel, trimiţând dea fundul Firului-Aka, impresiile ce le-a aflat.

Este indicat să i se dea lui *George* indicaţii cât mai detaliate. Câteodată se dovedeşte a fi util să se ia o coală de hârtie şi schiţat, să se deseneze o cutie de carton şi deasupra o mână de la care placă un Deget-Aka până în interiorul cutiei atingând acolo un obiect. Degetul-Aka şi obiectul ascuns în interiorul cutiei se pot reprezenta cu linii foarte subţiri întrerupte. Bineînţeles, *George* trebuie să înţeleagă clar ce se vrea de el şi trebuie să fie convins că este important ce are de făcut. Primul său impuls va fi bineînţeles să apuce cutia şi să o deschidă pentru a se uita înăuntru convingându-se în mod normal, fizic, de ceea ce se află în cutie.

Această înclinaţie a sa foarte naturală nu trebuie permisă; Trebuie să i se spună lui *George* din ce motiv trebuie să se folosească de Degetul-Aka. I se poate spune chiar că aceste este primul pas în învăţarea telepatiei şi când El va putea controla asta bine, ar putea foarte bine să trimită Rugăciuni pentru ca împreună cu ajutorul Eului Superior să poată împlini multe dorinţe.

Din fericire fiecare om, încă de la naştere, posedă un Şnur-Aka puternic între Eul Inferior şi cel Mijlociu. Acest Şnur poate fi folosit în orice moment; este necesar numai ca înainte de folosire să fie actuvat. Eul Mijlociu însă, ce este legat de celelalte două Eu-ri cu Fire-Aka, nu poate folosi mecanismul telepatic. Aceasta este numai calitatea Eului Inferior (dacă nu ar fi aşa, ar trebui să se împlinească toate Rugăciunile).

Primul meu set de cutiuţe cu care mi-am început exerciţiile, conţinea o cheie veche de maşină, un magnet micuţ, un mosor de lemn, un elefant micuţ din ceramică maro, două zaruri verzi cu buline albe şi un răzător cu lamă de ras într-o învelitoare de plastic roşie.

Am luat o hârtie şi un creion în mâna pentru a consemna ceea ce ghiceam. Dacă din şase încercări se va

găsi exact mai mult decât un obiect, acesta trece ca „nimerit” (sau punct pozitiv). Am ţinut degetul arătător drept deasupra unei cutii şi am dat lui *George* ceva timp să stabilească conţinutul şi să-mi comunice impresia sa, scriind apoi ce aflam; apoi am continuat cu următoarea cutiuţă, şi aşa până la sfârşit. Când am terminat toate cutiuţele, le-am deschis şi am comparat lista pe care o scisesem cu ce se afla în cutiuţe.

Experienţele mele proprii se apropie foarte mult cu cecle ale multor prieteni HRA, care au preluat mai târziu aceleaşi experimentări. La început reuşita a fost foarte muncă. Se exersa însă zilnic 15 până la 30 minute (trebuie încetată imediat exerciţiul dacă deveniţi nerăbdător sau sunteţi obosit), atunci succesul creştea tot mai mult. Anumite Eu-ri Inferioare învaţă mai repede decât altele şi ajung încă de la început la succese surprinzătoare. În mod obişnuit se ajunge ca după câteva luni de exersare să se ridice într-atât numărul reuşitelor încât, des, din şase încercări, să se reuşească şase identificări. Într-adevăr, în zile proaste sau când *George* nu este interesat, numărul reuşitelor scade foarte mult; în aceste cazuri *George* refuză conlucrarea. Şi aţa pentru că El este o Fiinţă Spirituală cu „tabieturi”, este conccentrat cu alte ocupaţii pe care doreşte să le facă în acest timp al zilei şi care ar rămâne nerezolvate. În aceste cazuri trebuie încetată exersarea imediat.

Acumulând tot mai multă experienţă, se va ţine degetul tot mai sus deasupra cutiuţei şi în cele din urmă contactul se poate stabili simplu prin transmiterea naturală Aka, aşa cum se face când privim cutiuţa de la o anumită distanţă de la care aceasta se poate distinge clar. Într-una din primele grupe HRA ce se întâlnea în fiecare săptămână pentru a efectua aceste exerciţii, anumiţi membrii se ocupau de pregătirea şi „amestecarea” cutiuţelor cât şi de notarea încercărilor şi reuşitelor. Aceştia aşezau cutiuţelor într-o parte a camerei pe covor în timp ce persoanele care făceau încercările se aşezau pe rând în parte opusă a camerei încercând să identifice

obiectele din cutie doar din contactul vizual. Nu o singură dată reuşita a fost de sută la sută.

La aceste exerciţii noi am învăţat printre altele să fim atenţi la un lucru: Eul Inferior este de multe ori încilinat să nu transmită Eului Mijlociu gândul direct al impresiei simbolului obiectului ascuns în cutiuţă. Într-una din zile am pus într-o cutiuţă un degetar pe care-l împrumutasem. În locul acestuia însă *George* îmi transmise imaginea unui ac cu gămălie albă prins într-o stofă. La început simbolul m-a lăsat fără replică; curând însă am învăţat să folosesc eficient asemenea simboluri şi prin ele să stabilesc obiectele respective. În locul cheii de contact de la maşină primeam impresia unei maşini întregi sau suprapunerea senzaţiilor multor tipuri de maşini pe care eu le cunoscusem cândva.

Ceva mai uşor se pot stabili obiectele cu ajutorul pendulului. Aici se va ţine pendulul perând deasupra fiecărei cutii în timp ce se va întreba: „Este mosorul?” sau

„Este cheia?” parcurgându-se pe rând lista obiectelor până la capăt (şi aici trebuie stabilit de la început convenţiile mişcărilor pentru „Da”, „Nu” sau „Poate” pentru a se primi răspunsuri clare. Avantajul acestei metode este acela că *George* spune clar cu pendulul dacă El crede că un obiect se află într-o anumită cutiuţă sau nu. La cealaltă metodă se amestecă deseori calitatea imaginaţiei şi se presupune ca *George* ne arată o anumită imagine când de fapt aceasta nu se întâmplă.

De fapt, baza necesară a celor două metode este identică. *George* trebuie să înveţe să înţeleagă rugămintea noastră în stabilirea unui contact cu o persoană, un obiect sau – când experienţe ne permite – cu Eul Superior. Se va ajunge la acest nivel, atunci această parte a antrenamentului este un succes deplin. Prin alte exerciţii practice se poate folosi schimbul telepatic între doi oameni, unde se pot uşor transmite şi primi imagini.

Dr.ul Rhine de la Duke University a demonstrat şi făcut ca toată lumea – în afara reprezentanţilor ultra conservativi – să fie acceptată ideea perceperii senzaţiilor

extrasenzoriale (Extra Senzory Perception). Studenţii săi au făcut experienţe în special cu cărţi de joc; cutii au fost folosite mai puţin. Imaginile de pe cărţi reprezentau figuri simple. La experienţele din cadrul HRA am folosit des cărţi şi am constatat că se realizează acelaşi număr ridicat de reuşite ca şi la folosirea cutiilor.

Teoria cu care Dr-ul Rhine a căutat să explice calitatea persoanelor testate ce căutau să identifice cărţile aşezate cu faţa în jos, nu este atât de reuşită. După învăţătura – HUNA, la experimentările cu cărţile se petrece următorul lucru: Eul Inferior întinde un Deget-Aka, penetrând fără probleme cărţile, tastând figura de pe faţa acestora. Bineînţeles că se pot astfel identifica mai multe cărţi din pachet. La încercarea de a explica testele făcute, Dr-ul Rhine presupunea că experienţa experimentatorilor are sarcina grea şi complicată de a avea o viziune de viitor, comunicând apoi Conştiinţei care carte va fi întoarsă şi în ce ordine când se va ridica din pachet carte după carte. KAHUNA credeau că numai Eul Superior putea vedea cu adevărat viitorul şi că în cazul vizionarilor imaginile sunt trimise de Acesta Eului Inferior care, la rândul Său, le transmite Eului Mijlociu.

O altă teorie care se mai aude câteodată expusă despre clarificarea percepţiilor extrasenzoriale la experimentările cu cărţile este următoarea: fiecare lucru emite un fel de unde energetice ce sunt caracteristice constituţiei sale moleculare, consistenţei ş.a.m.d. Subconştiinţa poate percepe aceste energii în timp ce pentru organele senzoriale al corpului aceste energii sunt imperceptabile.

Fără r nicio îndoială Eul Inferior posedă asemenea calităţi şi majoritatea oamenilor şi le pot perfecţiona şi îmbunătăţii prin exerciţii dacă îşi iau suficient de mult timp pentru aceasta.

Radium este exemplul bun pentru o substanţă care transmitţă cu o consistenţă energetică mai mică, consumându-se încet din această cauză, transformându-se într-o substanţă cu o consistenţă energetică mai mică.

Carbonul are proprietăţi asemănătoare însă frecvenţa undelor este mai scăzută şi mai slabă. Ea poate fi măsurată cu instrumente. Se fac asemenea măsurători la o bucată de lemn ars ce se găseşte de exemplu în timpul săpăturilor arheologice, atunci se poate stabili aproximativ când a fost aprins focul în timpul îndepărtat din istorie.

Căutările cu Bagheta Magică depind de degajarea energetică de sub suprafaţa pământului a locurilor unde se află apă curgătoare. Eul Inferior poate simţi şi arăta prezenţa unei pânze freatice de apă, în mod obişnuit doar cu ajutorul unui instrument simplu ca de exemplu o creangă în formă de furcă sau un pendul. Un bun căutătur cu asemenea instrumente poate spune cu aproximaţie şi cantitatea de apă din subteran cât şi dacă este rece sau caldă, curată sau impură. Diferiţi prieteni HRA

au demonstrat găsirea cu bagheta magică. Unul din ei era căutat des să caute pungi de apă subterane şi să stabilească punctul şi adâncimea necesară forajului.

Explicarea calităţilor extrasenzoriale prin perceperea radiaţiilor degajate lasă mult de dorit. Să luăm de exemplu următorul caz: în faţa mea, pe covor, se află unul din jocurile de cărţi din cele care se folosesc la cercetarea percepţiilor extrasenzoriale. Pe cărţi sunt imprimate o mulţime de simboluri diferite, toate cu aceeaşi culoare de tipar. Cărţile diferă numai prin forma şi mărimea simbolurilor tipărite. Radiaţiile ce pleacă de la acestea ar trebui – dacă acesta ar fi singurul mijloc de identificare şi diferenţiere – să dovedească deja contraste puternicecaracteristice. (Altfel radiaţiile asemănătoare s-ar amesteca una cu cealaltă şi Eul Inferior n-ar percepe nicio radiaţie numerotată ca să se poată orienta)

Aceste greutăţi ar fi bineînţeles cu mult mai mari dacă în locul cărţilor-simbol s-ar folosi obiecte complicate, aşa cum a fost ascuţitoarea folosită de mine ce era făcută dintr-o lamă introdusă într-o învelitoare de plastic. După cunoştnţele ştiinţifice despre radiaţii, acestea se degajă – dacă nimic nu se opune – dinspre centru în toate direcţiile. Ascuţitoarea din cutia maron – pe care nooi am folosit-o la

testul HRA – nu transmite deci un mănunchi de raze dintr-o parte în alta a camerei numai spre persoana ce testează. În afară de aceasta însă, se vor amesteca radiaţiile oţelului, a învelitoarei de plastic, a cartonului, a cutiei, a hârtiei maron cu care aceasta este învelită şi a vopselei albe de pe capacul cutiei. La toate acestea se mai adaugă radiaţia emisă de covor, a podelei şi a celorlalte cutii, încât amestecătura de raze este atât de mare încât Eu-llnferior nu este capabil să filtreze o anumită radiaţie – în măsura în care el nu are la îndemână un aparat sensibil de selectare ce ar trebui să fie cu mult mai selectiv decât orice aparat cunoscut existent până în prezent în tehnica radio.

Cele mai noi încercări ale Dr-lui Rhine în care se dovedeşte că „voinţa" poate influenţa zarurile aruncate în faţa privirilor altor oameni, întăresc credibilitatea teoriei Degetului Aka. Ceea ce rezultă din cercetările psihice în experienţele de telekineză efectuate în cercul nostru nu este nici măcar atât de doveditoare.

La aceste experimente multe obiecte experimente multe obiecte au fost ridicate sau mişcate de diferiţi oameni mediali, fără a exista un contact fizic cu aceste obiecte. S-a dat explicaţia că din corpul sau mâinile mediumului pleacă nişte

„Bastonaşe ektoplasmatice" (sau fire), care se lipesc într-un mod oarecare de obiectele aflate la depărtare, acţionând asupra lor cu adevărate forţe fizice, mişcându-le în acest mod (asupra acestei forţe vom reveni mai târziu). Această explicaţie se află absolut pe aceeaşi linie ca şi teoriile KAHUNA. Prin aceasta constatăm din nou că această prelungire ektoplasmatică nu poate fi văzută ca un efect psycho-kinetic.

Capacitatea Eului Inferior de a-şi trimite Corpul-Aka este de foarte mare importanţă pentru studiul învăţăturii – HUNA şi pentru fiecare om ce vrea să se folosească eficient de vechiul sistem. Pentru a da dovadă de o puternică încredere în această privinţă, o dovadă de trimitere a Corpului-Aka este pe primul loc. Ne lipseşte aici locul de a reda extraordinarele cazuri de acest fel. De

aceea voi prezenta ca dovadă doar următorul caz, deoarece este este relativ recent şi uşor de verificat.

În apariţia din luna martie a ziarului „Stag”, John Zisehang descrie un caz interesant ce-mi era deja cunoscut din alte surse. Este vorba de un italian pe nume Achile D’Angelo de vârstă mijlocie ce vizita din când în când USA.

Odată când era tânăr, se plimba prin Neapole cam la 20 de paşi în spatele unei fete drăguţe. El simţi o dorinţă de nestăpânit de a merge în faţă şi de a atinge acea fată. În acelaşi timp, mâna sa făcu o mişcare de alintare şi mângâiere. Fata reacţionă ca şi cumar fi simţit cu adevărat mâna; scoase un ţipăt şi se întoarse să vadă cine a îndrăznit să o atingă. Când însă constată că nu se află nimeni în jur – poate din teama trăirii nenaturale – ea îşi pierdu cunoştinţa. D’Angelo, care în acest mod a descoperit o forţă necunoscută, şi-a jurat să o folosească numai în scopuri bune şi începu să facă experimente cu ea. Puterea se dovedi deosebit de folositoare şi D’Angelo fu repede cunoscut în toată lumea.

Calităţile lui D’Angelo au fost verificate în New York după prescripţiile cercetătorilor psihici. În plină lumină a zilei el îşi prelungea o mână invizibilă şi atingerea acesteia a fost clar simţită de persoane ce se aflau în sală cu ochii închişi. Redactorul articolului descrie cât de tare s-a speriat într-o zi când simţi ceva ascuţit care-l împinse din aspate în dreptul cefei. Mai târziu află că D’Angelo, în timpul prezentării sale, a vrut să atingă în acel moment un membru din adunarea cercetătirilor de psyhiatrie. D’Angelo explica în articol, că a descoperit deja de mult din experienţele sale că prelungirea unei părţi a propriului Eu în forma concretă a unei mâini, nu este capabil să şi-o controleze exact, astfel că eu era sigur ce persoană sau în ce loc al corpului va atinge pe cineva.

Examinatorii ştiau tot atât de puţin ca şi D’Angelo, care era explicaţia când el îşi imagina că atinge pe cineva şi în acelaşi timp – mult mai departe de cel în cauză – putea face asta. Efectuarea atingerilor la depărtare este o deosebită dovadă a transmiterii unui Deget-Aka. Că

D’Angelo nu era capabil să atingă sigur un anume punct al corpului celui în cauză, arată clar că că atingerea se făcea, în orice caz, NU prin Eul Mijlociu al lui D’Angelo. Atingerea se face mai mult prin Eul Inferior despre care este cunoscutca se lasă cu neplăcere controlat când doreşte să meargă pe propriul său drum (aceasta ne arată încă odată, necesitatea de a ne educa bine Eu-llnferior).

Înainte de a ne putea folosi de subtilele aspecte ale lelepatiei Rugăciunii, trebuie să ne familiarizăm cu natura Formelor de Gânduri. Această cunoaştere este necesară pentru a putea formula corect Rugăciunea înainte de a o transmită pe cale telepatică spre Eul Superior.

CAP. IV

FORME DE GÂNDURI – AKA

AURA ŞI MĂSURAREA ACESTEIA; AURAMETRUL

Pe drumurile lor în zona polineziei, KAHUNA şi poporul lor au trecut şi prin India. Poate că pe atunci populaţia Indiei a preluat o parte din învăţătura HUNA. Poate că au descoperit singuri o învăţătură în mare parte asemănătoare. În orice caz, către sfârşitul secolului trecut s-a înrădăcinat tot mai puternic în zona Indiei şi tibetului, credinţa în ideea FORMELOR DE GÂNDURI, adică părerea că gândul este ceva real chiar dacă numai un obiect dintr-o substanţă foarte fină.

Termenul de „Formă de gând” s-a schimbat foarte mult în comparaţie cu sensul iniţial din învăţătura – HUNA. Anumiţi autori din vest au publicat diferite idei despre aceasta iar în India o asemenea idee simplă a fost astupată de falsuri complicate. Astfel, nouă ni se spune astăzi cu toată seriozitatea că dacă ne concentrăm intens se construieşte o Formă de Gând invizibilă care se poate umple cu energie (viaţă) şi se poate trimite, pentru a ajuta sau face rău altor oameni. Aici se şopteşte plin de secret de „Magia neagră” şi se povesteşte că oameni răi ar fi creat făpturi de gânduri negative, cărora li s-a permis să hoinărească incontrolabil în lumea invizibilă provocând greutăţi fără sfârşit. De asemeni se spune că aceste creaturi ar fi asemănătoare cu „Îmbrăcămintea astrală”

însă le lipseşte un Eu, o făptură conştientă care să le poată însufleţi şi conduce. Într-un anume fel însă trebuie că aceste Făpuri îmbrăcăminţi-astrale sunt suficient de vii pentru a putea hoinării în lume ca nişte creaturi din Forme de Gânduri.

Învăţătura – HUNA ne duce înapoi la opinia iniţială a Corpului-Aka al Eului Inferior şi a Formei de Gând. O Formă de Gând este o impresie întipărită a Eului Inferior din substanţa sa Aka invizibilă. Mai multe impresii legate una de cealaltă ce au corespondenţă între ele, formează o Formă de Gând-ciorchine. Asemenea „ciorchini" marchază şi păstrează amintirile la toatte întâmplările şi experienţele din viaţă. Prin Gând nu se poate forma o Formă de Gând – Făptură. O întreagă amintire dintr-o Formă de Gând a unei întregi serii de întâmplări nu poate niciodată deveni Corp invizibil al unui Spirit, sau o fătură dotată cu Conştiinţă.

Am vorbit deja de faptul că, după învăţătura – HUNA, amintirile sunt depozitate în Corpul-Aka al Eului Inferior şi nu în ţesutul organic fizic al creierului. Însă, luându-ne după cele mai noi descoperiri în domeniul medical, în timpul fazei conştiente a vieţii, creierul Corpullui-Aka se suprapune întru totul cu părţile lui corespondente ale creierului fizic. Se efectuează orificii în craniu deasupra urechilor şi în spatele acestora şi prin acestea se excită creierul cu un ac ce transmite un curent slab, atunci pacientului i se poate readuce, fără a i se face vreun rău, amintirile la întâmplările trecute pe care el le va retrăi cu toate amănuntele. Nu s-a putut găsi nici cea mai mică dovadă că amintirile ar schimba cât de puţin celulele din substanţa creierului. Nu se poate nici să se contrazică faptul că la efectuatea corectă a excitării creierului sunt trezite diferite amintiri. În concluzie, acolo este ceva depozitat, ceva material şi real în acelaşi timp, ceva însă invizibil şi nepalpabil.

Diferite grupe de cercetare, care şi-au dedicat zeci de ani studiului cercetărilor psihice, au încercat experimental fotografierea Formelor de Gânduri sau să facă în aşa fel încât acestea să influenţeze pelicula

fotografică când este pusă în contact cu capul sau mâinile unui om ce-şi concentrează gândurile sale asupra unui anume obiect sub forma unei baghete, sau a unei bile… S-a ajuns la anumite rezultate aşa cum s-a arătat în comunicări, articole şi cărţi; însă claritatea imaginilor de pe filme lasă de dorit.

Într-una din zile, din timpul şedinţelor de lucru ale HRA a Formelor de Gânduri asupra unui proces psyhic, s-a lăsat deosebit de bine dovedit existenţa postulată de învăţătura – HUNA a formelor de Gânduri cât şi a orpului-Aka sau „Aura”. Măsurarea se face cu un instrument aproape necunoscut. Acest instrument, numit „Aurametru”, a fost realizat de Verne L. Cameron, un renumit căutător de apă cu nuiaua magică, din California.

Cu câţiva ani înainte, descoperitorul acestui aparat a început să caute apă cu o nuia în formă de „Y”. Cu toate că el lucra deasupra unei artere de apa subpământene deja cunoscute, nu se arăta însă niciun semnal deosebit. „Într-o zi”, scria scria în cartea sa „Aurametrul” *), „îmi apăru senzaţia adevărată de la Nuiaua magică. Cu o anumită conştientizare am trimis în jos ceva ca o încărcătură de Aura şi imediat Nuiaua magică a fost puternic scuturată. Prin aceasta a început lunga mea carieră ce căutător de apă”.

În străduiţa de a înlocui nuiaua în formă de furcă cu un instrument mai bun, el examină o mulţime de alte aparate. În cele din urmă se decise pentru două instrumente foarte folositoare ce erau pentru aceste acţiuni cu adevărat simple, uşoare, compacte şi în această direcţie de lucru deosebite. Niciunul din aceste aparate nu şi-a găsit naşul în cercetarea ştiinţifică modernă. Cameron le-a prezentat la diferiţi cercetători în speranţa că aceştia vor înţelege despre ce este vorba sau vor accepta cel puţin aparatele, deoarece acestea dădeau într-adevăr rezultate. Cel puţin cu ele puteau puteau lucra persoane ce erau suficient de senzitive pentru a putea învăţa folosirea lor.

Primul instrument se asemăna cumva cu un briceag mare, cu o bilă metalică la capătul unei lame subţiri

rotunde. Mânerul de prindere se lua în aşa fel în mână încât lama să fie închisă şi capătul lamei la care se afla bila să fie în sus. Lama va fi în aşa fel balansată încât să-şi poată ţine echilibrul în această poziţie instabilă. La cea mai mică forţă suplimentară ce acţionează din jos asupra greutăţii, lama va fi făcută să se desfacă, căzând în jos.

Fiecare ştie că la traversarea unei străzi forţa gravitaţională nu se schimbă sesizabil. Când însă Cameron traversa o stradă unde se afla apă subterană, el simţea că o forţă devenea mai puternică. Astfel, la traversarea curgerii de apă, lama cu bila aflată în balansera trasă în jos şi se deschidea. Tot mereu lama cădea deschizându-se în acelaşi loc.

Un lucru deosebit al instrumentului ieşi la iveală abia după folosirea îndelungată al lui. Întotdeauna când Cameron lua instrumentul în mână pentru a face încercări, dura douăzeci – treizeci de secunde până când forţa de tracţiune să fie capabilă de a face lama, ce se afla în balans, să se deschidă. Această „înârziere era de fapt

„Neştiinţifică”, însă exista.

*) Cartea cerută de Borderland Sciences Associates, 3524, Adams Ave., San Diego 16, California apăru în anul 1952

Celălalt instrument, Aurametrul, lucra după un alt principiu. Tăişul prevăzut cu o greutate este legat printr-o articulaţie de un mâner ca de cuţit, ce-i dădea posibilitatea de a se balansa lateral când Aurametrul era ţinut orizontal. (Deci

„Cuţitul” rămânea deschis, totuşi lama poate balansa la stânga şi la dreapta pe orizontală). Se ţine instrumentul astfel încât vârful prevăzut cu o bilă să fie doar puţin îndreptat în sus şi să fie în balans – astfel, sub acţiunea forţei gravitaţionale es va fi împinsă într-o parte sau alta către în jos.

În multe privinţe Aurametrul este asemănător unui pendul, chiar dacă la ultimul bila atârnă de un şnur balansând pe o linie de mijloc verticală în loc de una orizontală. Diferenţa principală este însă că amândouă

instrumentele, contrar pendulului, par să reacţioneze în prezenţa apei, ca şi cum aceste locuri ar avea o influenţă mult mai puternică. Pentru a arăta prezenţa apei, pendulul depinde de Eul Inferior al călătorului de apă şi în cele din urmă pendulul trebuie să arate, prin mişcarea dinainte stabilită, găsirea apei.

Dacă un bun căutător de apă se apropie de o vână de apă subterană atunci nuiaua de salcie, alun, corn sau o sârmă de cupru îndoită în formă de furcă, va fi trasă în jos. Foarte des, puterea de tragere în jos este atât de mare încât în cazul unei nuiele din lemn proaspăt tăiat care este fix şi puternic ţinută în mâini, coaja este pur şi simplu smulsă de pe nuia.

S-a încercat des să se explice această putere deosebită ce se aseamănă în efectul ei cu puterea gravitaţională, totuşi pare că nu are cu ea nimic sau foarte puţin. Explicaţia cea mai bună şi simplă ne-o oferă HUNA: după aceasta. Eul Inferior poate, după stabilirea condiţiilor între El şi Eul Mijlociu despre felul vibraţiilor prin care să arate găsirea apei, a) cu ajutorul sensibilităţii sale proprii în detectarea apei din podea şi apoi b) să facă în aşa fel să mişte nuiaua împingând în jos furca de lemn sau lama prevăzută cu o greutate la capăt sau bila aurametrului să fie nişcată pe orizontală.

Mana (sau Puterrea-Vitală) şi Substanţa-Aka curg prin instrument în timpul folosirii lui şi reuşeşte – sub influenţa Eului Inferior – să aibă comportamentul deosebit ca al unei Substanţe sau Puteri Inteligente sau vii, trăgând în jos vârful furcii de lemn sau greutatea bilei. Diferenţa de timp observată în reacţia instrumentelor se pare că este necesară Eului Inferior pentru a face să curgă Mana şi Substanţa-Aka revărsându-se din mână în instrument şi prin aceasta să răspundă la îndrumarea Eului Inferior. (În legătură cu acest lucru constatarea lui Cameron este interesantă precum că instrumentul se încărca cu ceva ca o încărcătură de Aura.)

Pentru găsirea vânelor de apă subterane, Dl. Cameron se folosea de primul instrument descris. Cu el

păşea încoace şi încolo pe teren. Cădea bila în jos, atunci exista apă în subteran. După reacţia pozitivă a primului instrument el lua în mână al doilea aparat, aurametrul, şi mergea deasupra locului pe care-l găsise cu primul aparat. La apropierea de acesta, lama aurametrului era puternic dată la o parte ca şi cum ar fi vrut să plece din calea aurei apei aflate în ascendenţă.

În funcţie de mărimea sau existenţa vinei de apă subterane, „Aura" apei este mai mare sau mai mică. Câteodată apa vine din adâncimile pământului până aproape de suprafaţa lui; atunci se formează ca un horn al aurei în formă rotundă. În cazul apei fierbinţi, aura este în mod obişnuit în formă ovală. Radiaţia poate fu de asemeni sub formă de pană sau bilă. Dacă apa se află adânc în pământ atunci suprafaţa „penei" sau „bilei" de la suprafaţa pământului este mai mare decât în cazul în care apa s-ar afla la mică adâncime. Prin aceasta se poate stabili adâncimea necesară de forare pentru a se ajunge la sursa de apă. Se testează în zona de suprafaţă radiaţiile de aură existente, mergându-se cu aurametrul împrejur lama acestuia este dată la o parte de suprafaţa aurei.

În această muncă se ascunde mai mult decât poate fi aici explicat. Căutarea de apă cu nuiaua magică ce o fac oameni studiaţi cu calităţi senzitive deosebite s-a dovedit în multe ţări eficientă şi apreciată; în USA procedura este puţin cunoscută. Conducerea din Canada şi Australia desemnează perseverent căutători de apă profesionişti pentru stabilirea resurselor de apă. În cel de al doilea război mondial, succesul trupelor britanice care luptau în Africa împotriva grupurilor dominante de sub conducerea generalului Romel, depindea în mare măsură de căutătorii de apă militari care îi avea. Într-un caz devenit celebru, a fost găsită o puternică vână de apă într-o vale unde forări anterioare au avut puţin succes şi s-a găsit doar apă puternic mineralizată, nepotabilă.

Când Verne Cameron a citit cartea mea „Secrete ascunse în spatele minunilor" şi m-a căutat pentru prima dată, îşi aduse şi instrumentele sale cu el. Despre

mulţimea testelor pe care le-am efectuat, s-a relatat mai târziu în buletinele HRA. Cameron poseda o adevărată comoară de experienţe. El a stabilit cu instrumentele sale nu numai aura apei curgătoare, ci şi aura omenească cât şi aura obiectelor, plantelor şi animalelor. Cameron deveni membru HRA şi demonstră cu uşurinţă descoperirile sale de început.

Câţiva ani înainte Dr-ul Kilner a cercetat Corpul-Aka omenesc, aura sau „dublura noastră eterică”. Printr-o sticlă colorată, el cu prietenii săi, au văzut acest ceva deasupra conturului corpului fizic – câteodată mai mult alteori mai puţin – care se degaja spre în afară, şi cum des, din pieptul solar se întindea spre o fiinţă care se apropia, ceva ca o protuberanţă, ce se întâlnea cu una asemănătoare din Corpul-Aka opus. Dl. Cameron putea cu aurametrul să se măsoare cu precizie conturul Corpului-Aka invizibil ochiului omenesc.

Aura-Aka sau Corpul Aurei se identifică într-atât de mult cursurilor de apă subterane ca şi cum ar avea şi ele o încărcătură de putere proprie care ar apăsa pe lama flexibilă a aurametrului. Se merge cu instrumentul pe întreaga zonă, de-a lungul aurei – în sus, în jos şi pe margini – astfel, prin unirea punctelor obţinute, unde vârful aurametrului reacţionează, se află forma exactă a aurei. În mod normal, Substanţa-Aka se află numai până la câţiva centimetri peste corpul omenesc, cu excepţie zona umerilor şi cea g enitală. Acolo aura este cu mult deasupra corpului. În locurile unde corpul nu funcţionează normal, de exemplu organele bolnave sau dinţi, Aka este puternic umflată, întinzându-se deosebit de mult. În locurile de încheieturi ce necesită corecturi, de exemplu coloana vertebrală, se arătau adâncituri în conturul Aurei; după efectuarea cu succes a corecturii, acestea reveneau prompt înapoi.

Ocazional, Dl. Cameron făcea măsurători cu aurametrul şi în San Diego, dorind să dovedească cu convingere că şi Spiritele celor decedaţi trăiesc în Corpuri-Aka (corpuri comune ale Eului Inferior şi ale Eului

Mijlociu; chiar dacă Eul Inferior are Corpul-Aka cu o consistenţă mai mare, totuşi El nu poate fi văzut de ochiul fizic).

Dl. Mark Probert din San Diego, ce este binecunoscut ca medium, se află în contact cu multe Fiinţe Spirituale care vorbesc prin el când acesta se află în transă. În timpul unei asemenea ocazii s-a dezvoltat o conversaţie deosebită cu una din aceste Fiinţe

Spirituale. Aceasta arătă un puternic interes aurametrului pe care chiar atunci îl studiam. Fiinţa Spirituală a fost imediat de acord să se aşeze alături de medium şi Dl. Cameron încercă să-i găsească Corpul-Aka şi să o măsoare. El îl găsi chiar şi putu să-i deseneze tot aşa de uşor conturul ca şi la un om în viaţă.

Apoi Fiinţa Spirituală propuse un joc. Voia să se ascundă în cameră şi Dl. Cameron trebuia să încerce să o găsească cu ajutorul aurametrului. I s-a dat ceva timp să se ascundă; apoi începu căutarea. Se testa cu aurametrul dintr-o parte în alta până la tavan, în lungul pereţilor şi de-a curmezişul camerei. După câteva minute, aurametrul lovi podeaua sub colţul mesei celei mari ce se afla în mijlocul camerei. Instrumentul a sânţit deci Corpul-Aka al Fiinţei Spirituale. În decurs de câteva secunde au fost determinat şi conturul. Se arătă că Fiinţa Spirituală se aşezase pe podea cu picioarele încrucişate şi cu faţa către medium; întoarse spatele Domnului Cameron. Apoi, prin gura mediium-ului, Fiinţa Spirituală confirmă că poziţia a fost corect determinată şi explică: „Am crezut că veţi crede că mă voi aşeza în faţa tânărului şi voi fi cu faţa către dv; pentru a vă îngreuna munca m-am aşezat pe jos şi m-am întors cu faţa către medium”.

Acest experiment a adus în analele cercetărilor psihice un factor foarte important şi totodată a confirmat încă odată învăţăturile – HUNA.

Acum să ajungem la descoperirea Domnului Cameron că până şi imagini spirituale sau Forme de Gânduri ale obiectelor cât şi Aura omenească pot fi recunoscute şi măsura cu Aurametrul. Au fost făcute o serie întreagă de

măsurători foarte convingătoare. În timp ce Dl. Cameron se afla afară din cameră, cei prezenţi înăuntru s-au pus de acord să-şi închipuie că într-un anumit loc din cameră, se află un anume obiect. Cuburi, bile, apă în diferite forme, toate lucrurile au fost „concepute" în gând". Apoi Dl. Cameron era rechemat în cameră. El începea să palpeze cu aurametrul locul ce i se arăta, reconstruind forma obiectului conceput în gând. Reuşea să descopere prompt toate corpurile.

Ciudat la aceste încercări era că la măsurarea corpurilor închipuite, acestea se arătau a fi mult mai mari sau micşorate. Aceasta se potriveşte întru totul cu părerea KAHUNA precum că un Corp-Aka poate fi făcut mai mare decât el sau atât de mic încât poate fi tras înăuntru. Formele de Gânduri se comporte deci tot aşa. Ele pot fi microscopic de mici pentru a putea fi păstrate în memorie, pot însă creşte în mărimea reală a obiectelor reale imaginate.

La una din cele mai convingătoare măsurători cu aurametrul a fost imaginat un cerc ce stătea pe colţ al unei mese din încăpere. Un membru din grupă, fără a informa pe ceilalţi, şi-a imaginat în acelaşi loc un pătrat. Când Dl. Cameron a început măsurătorile se văzu că nu reuşeşte. Apoi începu de la început cu multă minuţiozitate. Cu multă atenţie el urmări cu aurametrul fiecare curbă şi colţ al Formei de Gând. Apoi el constată: „Se pare a fi un cerc în care se află un pătrat ceva mai mic. Colţurile acestuia stau doar puţin deasupra cercului". De abia în acest moment cel în cauză a recunoscut că a „aşezat" acolo un pătrat fiind răspunzător de această ciudăţenie.

După ce am mai primit încă o dovadă că „Gândurile sunt ceva real", ne putem şi mai uşor imagina cum procedează Eul Inferior – folosindu-şi cele cinci simţuri şi fiind condus de Eul Mijlociu – în a contura ca Forme de Gânduri microscopice a tot ce observă şi se petrece în jur care sunt apoi depozitate ca amintiri.

Eul Inferior decide ce importanţă are fiecare întâmplare sau amintire şi cum se leagă de altele

asemănătoare. Pe scurt spus, Eul Mijlociu „raţionalizează” aceste impresii prin lumina înţelegerii. De îndată ce Eul Mijlociu a ordonat Formele de Gânduri-amintiri ca însemnătate şi importanţă raţională, acestea vor fi depozitate în Corpul-Aka de către Eul Inferior. (dacă Eul Mijlociu nu poate, ditru-un motiv oarecare, să raţionalizeze impresiile înainte de depozitare, atunci se va ajunge, după cum s-a mai spus, la greutăţi)

Ceea ce noi gândim şi ceea ce noine imaginăm va fi reţinut în Imagini de Gânduri. Cu timpul, noi adunăm un depozit de amintiri extraordinar de mare ce-şi găseşte locul final într-o Formă de Gânduri-Ciorchine. În ceea ce priveşte viaţa noastră spirituală, „suntem ceea ce gândim!”. Când gândurile noastre nu sunt împlinite sau când Imaginile de amintiri formate de Eul Inferior nu primesc ultima şlefuire a raţionalizării dată de Eul Mijlociu, atunci ele pot dăuna fizic şi sufleteşte. Aceasta este o învăţătură foarte importantă, despre care trebuie neapărat să vorbim mai târziu.

Mai înainte însă va trebui să constatăm ce rol joacă în telepatie Formele de Gânduri-Ciorchine şi cum poate fi făcut şi învăţat cel mai uşor Eul Inferior să se folosească cu uşurinţă de telepatie.

CAP. V

CONTACTUL TELEPATIC DINTRE PERSOANE

Doi prieteni sau membrii unei familii care ştiu cum lucrează Eul Inferior pot începe în acest fel să-şi transmită reciproc informaţii telepatice.

La experimentele cu cutii sau cărţi am învăţat cum poate Eul Inferior să-şi trimită un Deget-Aka în lungul Firului-Aka, în scopul obţinerii de informaţii. De asemeni noi ştimcă la transmiterea informaţiilor, Formele de Gânduri urmează un Fir-Aka. Realitetea Firului-Aka a fost suficient de mult întărită de exemplele şi comentariile de până acum.

Ceva nou se adaugă acum: Rolul foarte mare pe care îl are în telepatie Man sau Puterea Vitală. Când am vorbit despre Aurametru am aflat că Mana curge din Eul Inferior

al experimentatorului în aparat, producând astfel reacţia acestuia. În acelaşi fel se transmite şi Mana de-a lungul Firului-Aka ce uneşte doi oameni telepatic.

Firele invizibile Aka, sunt comparabile cu firele de telefon prin care se transmit informaţii. Aşa după cum curentul electric curge prin cablul telefonic, tot aşa curge şi Mana prin Firele-Aka; şi cum cum cablul telefonic poartă informaţiile simbolice către cel ce le recepţionează, tot aşa Firele-Aka poartă curentul de Mana, ciorchinii microscopici de Forme de Gânduri. Vor fi preluate la capătul Firului de un Eu Inferior, atunci ele vor produce ca efect impresiile mentale specifice corespunzătoare. Ele vor fi date de Eul Inferior al celui ce le recepţionează mai departe Eului său Mijlociu şi vor trezi în acesta impresii ce vor fi preluate ca şi o amintire, aşa cum „am înţelege dintr-odată ceva”.

Despre ce fel de Putere este vorba în cazul când vorbim despre Mana nu s-a clarificat încă. Sigur este numai că nu este de tip electric electromagnetic. Are mai degrabă efectul unui curent continuu de origine chimică. Caracteristic este că Mana pare să fie o Putere vie-inteligentă când este îndreptată spre Substanţa Corpului-Aka sau prin Fire, şnururi sau baghete. O altă caracteristică apare din faptul constatat că Substanţa-Aka este un conducător ideal pentru Mana. Curentul continuu normal nu poate fi trimis la mari distanţe prin cabluri, pentru că el va fi „slăbit” de rezistenţa cablului. Acesta este motivul pentru care liniile de înaltă tensiune pentru transportul curentului la distanţă sunt alimentate cu curent alternativ de înaltă frecvenţă.

Telepatia dă dovada faptului că Firul-Aka este o alternativa vie ideală pentru sârma convenţională şi că Mana poate curge de-a lungul unui asemenea fir de legătură tot la fel de uşor de jur-împrejurul pământului ca şi de-a curmezişul camerei. Teoria cea mai frecventă folosită, precum că transmiterea informaţiilor telepatice ar fi asemănătoare cu undele electromagnetice radio de prin aer, s-a dovedit a fi greşită. Aceasta deoarece undele radio

slăbesc odată cu pătratul distanţei străbătute, şi o staţie de puterecum este cea a Eului Inferior omenesc ar ajunge pentru o transmisie doar de la unu până la doi metri.

Persoanele care încep să experimenteze telepatia trebuie să rămână în apropiere la începutul testelor. Mai târziu pot încerca şi comunicarea la mari distanţe. Unul va transmite celuilalt Forme de Gânduri, celălalt va fi receptorul; rolurile se vor schimba din când în când în timpul exerciţiilor. Între prieteni există deja o legătură – Fir-Aka, stabilă – iar între străini aceasta se stabileşte prin simplul contact din priviri sau prin strângerea mâinilor.

La început sarcina cea mai mare o are Eul Mijlociu al receptorului. Într-adevăr, nu este deloc simplu ca Eul Mijlociu să fie ţinut liniştit şi astfel să fie capabil de a recepta impresiile telepatice şi ceea ce primeşte de la Eul său Inferior. Aceasta vine de la faptul că *George* este în orice moment al zilei pregătit să primească comenzi şi să le îndeplinească. Din clipa în care omul se trezeşte dimineaţa şi el trebuie să renunţe la visele lui, trebuie să fie pregătit să execute oricând chiar şi cele mai mici comenzi. Astfel el trebuie, de exemplu, să se uite la ceas să vadă dacă este devreme sau târziu, să caute o anumită îmbrăcăminte sau să ia ceasul şi să-l pună la mână fără să-l lase să cadă.

Dacă sunt momente când omul nu are nicio preocupare iar *George* nu trebuie să-i aducă nici măcar amintiri pentru gândurile sale despre una sau alta, atunci *George* se ocupă ce plăcere de reverii (vise cu ochii deschişi). Poate că el va aduce din proprie decizie impresii de amintiri pe care le va prezenta Eului său mijlociu. Cele mai multe Eu-ri Inferioare sunt pregătite să ajute fără limită şi de aceea îşi dau dau silinţa ca munca făcută de om să fie bine făcută. Poate că, cu această ocazie îi aminteşte Eului Mijlociu să telefoneze în legătură cu bateria maşinii din garaj sau să ude florile din grădină.

Dacă avem griji, atunci *George* încearcă să ne vină în ajutor. El aduce imaginile de amintiri ale întâmplărilor despre care ne facem griji şi pe care am dori să le

schimbăm. Ne apasă foarte tare grija pentru schimbarea anumitor lucruri atunci *George* poate deveni atât de preocupat de asta încât El ne va ţine treaz toată noaptea, deoarece El ne va aduce tot mereu imagini noi cu un conţinut plin de griji, cât şi emoţiile ce aparţin acestora.

Din cauza obişnuinţei sale de a se supune tot timpul comenzilor Eului Mijlociu, *George* nu ştie ce să facă cu El, dacă ar fi dezlegat de datoria sa şi dacă i se va spune că, pentru un timp, trebuie să se ocupe de El. Trebuie să i se spună cu grijă, clar, că El trebuie să se ocupe cu lucruri pe care le poate rezolva singur, că Eul Mijlociu nu-l poate conduce pentru un anumit timp, cum ar fi de exemplu cazul când ar trebui să bată un cui în perete într-un anumit loc. S-ar putea spune, că se dă lui *George* un ciocan şi un cui şi este trimis să caute pe un perete cel mai bun loc unde să prindă tabloul; acolo El va trebui să bată cuiul singur şi abia după finalizare să vină înapoi şi să consemne ce a făcut.

I-aţi explicat deja lui *George* că sunteţi legat de prietenii Dv. Prin Fire-Aka şi că trebuie activate şi folosite pentru ca în lungul lor să poată fi transmise, în ambele sensuri, informaţii prin Foerme de Gânduri. Îi spuneţi acum lui *George* că prietenul Dv. doreş te să vă comunice ceva şi că informaţia trebuie recepţionată şi adusă în Conştiinţă, ca pe o amintire. Apoi, lăsaţi la o parte alte îndrumări şi poveţe şi lăsaţi-l pe *George* în linişte. Prietenul anunţă când începe „transmisia”. În timp ce vă relaxaţi corpul, lăsaţi-l pe *George* liber. NU faceţi nimic care să vă necesite atenţia sau ajutorul. Încercaţi să respingeţi toate gândurile; deschideţi-vă interior pentru ca transmiterea informaţiei să poată urca în centrul de atenţie al Conştiinţei.

Apoi aşteptaţi puţin. Nu vine însă nicio impresie. Dacă sunteţi ca cei mai mulţi dintre noi, atunci îl veţi chema pe *George* încă odată şi-i veţi repeta ce are de făcut; îi veţi spune că nu aţi simţit încă nimic şi că ar trebui să aducă în sfârşit informaţia. Aceasta este total eronată în acest moment. Este ca şi cum am trimite un

câine pe o câmpie întinsă ca să caute o minge (după ce i s-a explicat clar ce are de făcut) şi chiar înainte de a începe să caute cu adevărat, de a-l fluiera să vină înapoi pentru a vedea dacă are deja mingea sau pentru a-l chema înapoi să-i reînnoiţi comanda. Aceasta nu conduce în cele din urmă decât la faptul că mingea nu va fi găsită deloc sau abia după un timp îndelungat.

Putem să ducem analogia mai departe şi să considerăm că în porţiunea de câmpie unde trebuie căutată mingea s-ar găsi iepuri sau câinele a îngropat acolo odată un os şi că mirosirea osului ar fi mai importantă decât sarcina ce a primit-o de la stăpânul său. Poate că şi acum câinelui îi este neclar, pe care din atâtea mingi mai vechi pe care câinele le găseşte pe câmp să le aducă înapoi. Poate că îi vine ideea că ar fi mai bine să apport-eze un pantof vechi sau o mănuşă. La fel, câteodată *George* nu înţelege exact ce se doreşte de la el. În loc să aştepte Informaţia-Formă de când pe care persoana transmiţătoare o trimite de-a lungul Firului-Aka, *George* al nostru se duce poate la un alt *George* şi începe să citească acestuia; poate că se va ocupa cu amintirile depozitate în Corpul-Aka al celuilalt *George* şi va transmite Eului Mijlociu propriu un bogat sortiment la alegere de „pantofi vechi, mănuşi sau mingi vechi” în loc să aducă mingea cea bună.

Pentru că în primul rând *George* este un timp de treabă, plin de ajutor ce vrea cu plăcere să vă facă o bucurie, face în aşa fel, când El nu primeşte cu adevărat vreo informaţie pentru Eul Mijlociu, să-şi dea silinţa să inventeze un înlocuitor în schimb. Astfel el aduce, în cazul în care este crezut, mai departe presupuneri noi şi impresii ce aparţin de vechea amintire şi care nu sunt altceva decât pure fantazii.

Eul Inferior trebuie ţinut concentrat asupra sarcinii primite, de a „găsii mingea” şi anume „acea anumită minge”; cum procedează El să caute mingea este treaba lui, trebuie să-i lăsăm libertate. Pentru a-l ţine pe *George* concentrat asupra muncii sale şi a-l împiedica să alerge

după iepuri, i se va da înfaza de început a practicii telepatiei cel mai bine lucruri reale şi se lăsa pentru mai târziu cele imaginare. I se lasă, de exemplu, un creion deasupra unei foi de hârtie pentru a desena un obiect pe care persoana transmiţătoare îl priveşte concentrat şi îl transmite. Se pare că desenele îl impresionează cel mai mult pe George. Îi dă impresia că munca sa este vitală şi necesară şi că El se află în centrul atenţiei.

Poate că încă neexperimentatul transmiţător, transmite atât de slab încât la receptor este necesar mai mult timp şi răbdare pentru dezlegarea corectă. De aceea pentru începători să ia amândoi hârtie şi creion şi cel ce transmite să deseneze cu atenţie şi încet în timp ce îi arată lui George al lui şi-l roagă să arate desenul şi lui George al prietenului său din celălalt colţ al camerei (iar mai târziu poate din alt oraş sau din altă ţară).

Se poate folosi un simbol simplu sau conturul unui obiect sau al unui pom. S-a constatat că fotografiile se pot transmite şi recepţiona cel mai uşor; culorile sunt mai uşor de transmis ca zgomote sau tonuri, şi mirosurile sau senzaţiile guastative sunt mai uşor de transmis decât percepţiile fizicale precum rece, cald, moale, tare. Grea este transmiterea, de exemplu, a următoarei informaţii rostită din cuvinte: „Hans, opreşte te rog pe drumul de întoarcere la magazinul alimentar şi cumpără o conservă de mazăre”. Dimpotrivă, este foarte uşoară transmiterea Formei de Gând ce reprezintă magazinul şi a unei conserve de mazăre. Nu sunt puţiniacei bărbaţi căsătoriţi ce pot recepta sigur şi precis comunicările telepatice trimise de soţiile lor. Un prieten HRA primeşte des sarcini pelepatice de a cumpăra anumite lucruri şi de a le aduce acasă când se întoarce de la serviciu şi stă relaxat aşteptând lumina verde a semaforului.

Dacă durează mai mult, până când prestaţia Eului Inferior atinge nivelul dorit, atunci este necesar să se folosească o măsură pregătitoare. Persoana care începe exerciţiul se aşază, ia o hârtie şi un creion în mână şi se invită *George* să aducă o idee pentru o imagine sau o

Formă de Gând-imagine a unei întâmplări. În mod normal, acesta impulsionează Eul Inferior să ne dea amintirile necesare sau dorite cu care vom continua procesul de gândire sau o înlănţuire de gânduri să o putem exprima verbal sau în scris. Deoarece toate amintirile de gânduri sunt legate între ele prin Fire-Aka şi nu se pot pierde sau nu pot rămâne izolate ci sunt acoperite de timp şi de spaţiu., amintirile la întâmplări cu mult timp în urmă de exemplu acelea din timpul copilăriei-sânt legate de alte amintiri, din acelaşi timp şi acelaşi loc. Doresc de exemplu să-mi amintesc de numele prietenului de joacă din copilărie, atunci îi dau lui *George* un ajutor în această direcţie prin faptul că îmi concentrez atenţia asupra unui lucru ce este în directă legătură cu prietenul de joacă. Astfel *George* aduce repede o mulţime de amintiri şi urmează porţiunea de amintiri a grupei spaţiu-timp respectivă legate între ele prin Fire-Aka trecând de la o amintire la alta. Mai devreme sau mai târziu El va găsi şi numele prietenului de joacă şi ni-l va prezenta.

I se dă voie lui *George* pentru o vreme – deci total, fără să facem noi ceva – să aleagă o amintire şi s-o prezinte centrului conştient comun, atunci putem fi aproape întotdeauna siguri de succes. Deja după câteva zile de repetare sistematică, Eul Mijlociu învaţă să fie reţinut şi să-l lase în pace pe Eul Inferior să facă ce i s-a cerut. Eul Mijlociu învaţă să se reculeagă în linişte şi această linişte plină de aşteptare atentă este necesară pentru a mări siguranţa şi încrederea de sine a lui *George* în ideea că ceea ce face este bine.

Cine nu are un partener pentru a face zilnic câteva minute experienţe telepatice, se poate folosi de o altă modalitate de antrenament, ceva mai dificilă totuşi, şi anume

„Psychometria”.

Pentru a proba metoda, se împrumută de la un prieten câteva lucruri ce aparţin altuia (unui al treilea) pe care însă numai prietenul îl cunoaşte, nu şi experimentatorul. Aceste lucruri, de exemplu un inel, un

bricecag un portofel sau alte micuţimi pe care proprietarul le poarta în mod normal cu el şi le foloseşte, sunt legate cu Fire-Aka de proprietar. Se spune lui *George* să-şi prelungească un Deget-Aka până la proprietarul lucrurilor şi să aducă înapoi impresii de la el. Apoi se iau obiectele, unul după altul, ţinându-se pentru un timp în mâini. După ce i s-a arătat lui *George* clar ce are de făcut, se relaxează şi se aşteaptă în timp ce *George* îşi începe activitatea sa. El va aduce apoi impresiile sale de la persoana aflată la celălalt capăt al Firului-Aka în centrul de acţiune al Conştiinţei Eului Inferior. Ne putem aminti aceste impresii sau le putem scrie şi mai târziu, le putem verifica valavilitatea într-o discuţie cu acel prieten.

La încercările psychometrice într-o grupă HUNA, s-a lăsat să se treacă din mână în mână o cutie în care s-au adunat obiecte pentru diferite încercări. Aceste obiecte s-au împărţit apoi fără ca cel ce primea vreun obiect să ştie cui îi aparţine. O doamnă care a primit ceasul meu a spus că vede proprietarul ca fiind un domn în vârstă, prietenos, cu barbă albă. Când mi-am cerut ceasul înapoi s-au făcut o mulţime de glume despre evidenta greşeală; am putut însă clarifica imediat ce se întâmplase. Descrierea se potrivea perfect cu cea a proprietarului anterior al ceasului. El îl purtase mulţi ani până la moartea saiar fiica acestuia mi-l făcuse cadou cu puţin timp înainte.

Că Firele-Aka, după cum se vede, pot conduce chiar şi la persoane care au părăsit această viaţă, este o puternică dovadă a supravieţuirii personalităţii omeneşti. Corpul-Aka face posibil aducerea a suficient de multe informaţii pentru a face posibilă identificarea individului, aşa cum s-a întâmplat în cazul proprietarului anterior al ceasului meu.

Dacă *George* nu aduce pe căi psychometrice nicio impresie, atunci – aşa cum au făcut şi câţiva membri HRA – se poate recurge la pendul. Cu pendulul în mână şi cu folosirea convenienţelor de mişcări pentru „Da” şi „Nu”, se dă sarcina lui *George* să urmeze un Fir-Aka până la un prieten, să-l găsească şi printr-o mişcare de „Da” a

pendulului să arate stabilirea contactului. În continuare, prin întrebări şi răspunsuri se poate stabili unde este prietenul, dacă îi merge bine, ce face şi dacă este singur sau împreună cu cineva. Răspunsurile vor fi notate cu data şi ora exactă şi vor fi verificate dacă sunt adevărate cu prima ocazie. Un prieten HRA avea o rudă tânără a cărei ocupaţie zilnică o purta în toate zonele oraşului. Cu ajutorul acestei metode acesta a reuşit să urmărească exact drumurile făcute de tânăra rudă. Din când în când lua pendulul în mână, arăta cu degetul diferite zone de pe harta oraşului şi George spunea simplu „Da" dacă locul arătat era cel real.

Toate aceste exerciţii ce folosesc la ridicarea calităţilor telepatice a Eului Inferior sunt foarte preţioase; din ele se învaţă cum se poate învăţa Eul Inferior să urmeze Firul-Aka spre o altă persoană sau alte lucruri. Aceeaşi metodă trebuie stăpânită şi când se doreşte stabilirea legăturii cu propriu Eu-Superior şi transmiterii de informaţii de la şi către acesta.

Atât cât ne este nouă astăzi cunoscut, se pare că Firele de legătură se lipesc în zona din jurul plexului solar al Corpului-Aka deci nu al corpului fizic. Din acest loc ele pleacă în diferite direcţii. Există tot mai multe dovezi a faptului că tot timpul vieţii noastre un puternic mănunchi de Fire-Aka pleacă plexului solar, în lungul coloanei vertebrale ieşind prin zona capului. Acest Şnur este legătura naturală între Eul Inferior şi cel Superior.

Şi prin ce va fi activat acest Şnur? Prin MANA, Puterea Vitală. Când am vorbit despre munca căutătorilor de apă cu nuiaua magică, am amintit deja despre Mana. Am arătat că în cazul telepatiei, Ciorchinii de forme de Gânduri sunt purtaţi de-a lungul Firelor – Aka. De aceeaşi mare importanţă este şi faptul demonstrat că Mana stimulează Formele de Gânduri în lungul puternicului Şnur-Aka ce uneşte Eul Inferior de cel Superior. Mana este Puterea necesară ce ne ajută să facem o Rugăciune realizabilă şi ne ajută la realizarea dorinţei din rugăciune.

CAP. VI

MANA ŞI CREŞTEREA INTENSITĂŢII SALE

Stâlpul de tortură sau Totem-ul indienilor americani, aduce după cât se pare, o întreagă serie de vechi interpretări care astăzi, din păcate, nu produc decât o totală dezorientare. Este unul din cele mai frumoase simbolizări ale celor trei Eu-ri ale omului şi a Puteri Vitale sau Mana folosite de ele.

Porţiunea de mijloc a stâlpului de tortură constă din mai multe figuri aşezate una deasupra celeilalte. În multe cazuri cele două figuri de jos stau pe un animal; amândouă sunt strâns legate una de cealaltă. Una stă de multe ori pe umerii celeilalte având picioarele împletite de mâinile figurii ce o poartă. Amândouă sunt un frumos simbol al relaţiei dintre Eul Infeerior şi Mijlociu. Ele sunt la fel de strâns legate iar Eul Mijlociu se află pe scara evoluţiei departe deasupra lumii animalelor (ce se simbolizează prin animalul aflat la baza stâlpului). Cu mult mai sus – şi numai rar strâns legată de celelalte figuri – se poate des vedea o figură ce stă cu aripile deschise. Ea este reprezentarea aproape ideală a Eului Superior al cărui simbol este pasărea. În creştinătate este porumbelul care cobora din ceeruri şi care plutea deasupra lui Jesus când acesta a fost botezat.

Mijlocul Stâlpului de tortură, unde sunt sculptate figurile, poate fi văzut şi ca o imagine simbol a celor mai importante tipuri de Mana necesare în viaţă. Eul Inferior produce această Mana din alimentele vegetale sau animalepe care noi le mâncăm şi din aerul pe care noi îl respirăm, şi o depozitează în Corpul-Aka; totuşi au posibilitatea de a se folosi de ea şi Eul Mijlociu şi cel Superior. Dacă la un Stâlp-Totem sunt simbolizate şi alte figuri deasupra figurii ce simbolizează Eul Superior, atunci este de presupus că aceasta arată existenţa unui şir de făpturi aflate pe trepte din ce în ce mai superioare, ce trebuie că primesc Mana, ca toate să primească ceva din această Putere „grea” copleşitoare a lumii fizice şi prin aceasta să influenţeze toate la schimbările dorite în materia acestei lumi.

Mana folosită ca Energia vieţii de Eul Mijlociu va fi preschimbată într-un mod necunoscut de noi. KAHUNA vechilor timpuri au simbolizat aceasta prindivizarea din Mana iniţială în două tipuri. Forma divizată, schimbată au numit-o Mana-Mana şi au arătat prin dublarea cuvântului că aceasta Mana deţine o putere dublă pe care Eul Mijlociu să o poată folosi după propria decizie şi pentru a ţine sub control Eul Inferior şi a avea conducerea. Aceasta este Puterea pe care psychologii au numit-o voalat „voinţă”. Această Putere ar trebui să fie în orice moment suficient de mare să reuşească să oblige Eul Inferiorsă să se supună comenzilor noastre. Cum se poate uşor vedea, această Putere „Voinţă” se foloseşte rar în totalitate, şi aceasta conduce la faptul că la mulţi din noi Eul Inferior este des „scăpat din mână”.

Este mult mai uşor să-l lăsăm pe *George* să facă totul decât să decidem singuri ce este mai bine să fie făcut şi apoi cu „Voinţa” să-l constrângem pe *George* să se ţină de îndeplinirea lucrurilor necesare. Cei mai mulţi dintre noi ştiu din experienţă cât de des dăm greş când este vorba să ţinem o anumită dietă, să ne lăsăm de fumat sau să ne lăsăm de un alt viciu „intrat deja în sânge”. În unele din aceste cazuri *George* se comportă ca un cal speriat ce ia zăbala între dinţi şi merge pur şi simplu mai departe. Merge însă mai departe, atunci călăreţului nu-i mai rămâne altceva de făcut decât să-l lase în voia lui în timp ce se ţinebine de el sperând la lucruri bune. Dacă *George* învaţă însă să facă ceva într-un anume fel, lucruri ce se bazează mai ales pe obişnuinţă, atunci el pune totul în joc în a împiedica Eul Mijlociu să producă ruperea acestor obişnuinţe.

Nu este de toţi cunoscut că o deosebit de puternică descărcare a Puterii Vitale poate avea efectul dorit, cu atât mai mult cu cât sănătatea corpului nu este prea influenţată. Aceste acumulări ridicate cu Mana sunt câteodată de mare valoare mai ales atunci când este nevoie pentru a vindeca pe altcineva sau pe sine sau de a construi o Rugăciune cu o mare putere de realizare şi de a

o trimite.

După părerea KAHUNA, omul poate mări cantitatea sa normală de Mana în măsura în care se accelerează procesul de extracţie prin efect spiritual. Psychologii noştri sprijină această teorie. Au constatat de curând că în cazul digerării, alimentele nu sunt imediat descompuse şi transformate în glykogen sau glucoză. La această oxidare prin oxigenul respirat de noi primim cantitatea de Putere şi tărie de care avem nevoie pentru a ne îndeplini munca necesară. Însă, dacă aceasta este adevărat

— Şi nu avem niciun motiv să ne îndoim de aceste rezultate – atunci Eul Inferior, ce controlează această transformare, poate în orice moment, printr-o respiraţie mai puternică, să producă o arderre mai intensă a glucozei şi a acelei Puteri deosebite produsă chimic pe care o numim Mana.

În general Eul Inferior învaţă repede ce are de făcut şi numai rar se pot ajune la greutăţi. În primul rând, cu un talent natural şi suficient exerciţiu, se ajunge repede la nivel de specialist – aşa cum au dovedit în anii ’50 câţiva membrii HRA – şi au putut, printr-o încărcare înaltă cu Mana, să arunce la pământ o persoană relaxată. Bineînţeles asta nu înseamnă că membrii HRA se ocupă cu astfel de lucruri (demonstraţia a avut loc în Hollywood, numai o singură dată, de un călător în trecere mesmer-ist; ea nu aparţinea programului de încercări-teste HRA).

Ceea ce este interesant la Mana, este faptul că ea se pare că posedă un fel de viaţă şi o inteligenţă proprie. Aceasta nu este cazul şi în realitate; ea poate într-adevăr numai să influenţeze, ca de exemplu în cazul când încarcă şi vitalizează Substanţa-Aka şi conştienţa inteligentă ce se pare că există în ea, aparţine în realitate Eului Inferior de la care pleacă prelungirea Degetului şi tot ce trebuie să se întâmple prin aceasta. O excepţie face cazul când o Fiinţă Spirituală fără corp ia controlul, reţinând pentru sine în corpul său Aka încărcarea înaltă de Mana şi folosind-o în scopuri proprii)

Pentru a ne încărca puternic cu Mana, procedăm la

fel ca la pendul sau la încercările cu cutii; îi explicăm lui *George* ce este de făcut şi îl rugăm să încerce. După ce l-am explicat că trebuie să intensifice arderea din fluxul sanguin şi cantitatea de Putere Vitală ce ne stă la dispoziţie să fie mult mai ridicată, îi uşurăm munca lui *George* prin faptul că mişcăm muşchii şi începen să respirăm adânc. Prin aceasta Eul Inferior primeşte cantitatea suplimentară de oxigen şi îi va fi clar, odată în plus, ce are de făcut.

În timp ce noi aşteptăm apoi ca *George* să-şi înceapă munca, putem face nişte exerciţii libere. De altfel, aceste exerciţii incită Eul Inferior la producerea suplimentară de Mana; altfel ne-am consuma în câteva secunde rezerva proprie de Mana, clacând total. Fiecare sportiv ştie că, cu „primul vânt” cuantumul de început de Mana din corpul fizic şi din Corpul-Aka – nu poate merge înainte decât atâta şi atâta de departe sau atât şi atât de repede. El ştie însă de asemeni că după puţin timp el primeşte un al doilea impuls în Putere Vitală – şi cu el sigur şi cu mai mare viteză va ajunge mai departe.

În locul exerciţiilor libere putem tot aşa de bine să luăm ţinuta spirituală a unui sportiv ce-şi dă silinţa să participe la un concurs. Ne concentrăm la imaginea spirituală a alergătorului, respirăm mai repede şi ne încordăm puţin muşchii. Aproape întotdeauna, sub influenţa acestei idei, *George* va începe să producă mai multă Mana.

În cartea mea, „Secretele di spatele minunilor”, vorbeam despre faptul că Baronul Eugene Ferson învaţă o metodă practică ce produce în corp o încărcare deosebit de înaltă cu Putere Vitală. El călătorise cu ani înainte prin USA ţinând conferinţe. În loc de Mana el a adus termenul de „Putere Vitală Universală” şi credea că aceasta ce împărţea în trei tipuri. El nu a ştiut nimic despre cele trei Eu-ri ale învăţăturii HUNA şi nici despre cele trei feluri de Mana cunoscute de KAHUNA.

Diferenţa de bază dintre teoria lui Ferson şi convingerea avută de KAHUNA, constă în întrebarea de

unde provine această încărcare înaltă. Ca şi învăţătorii anumitor şcoli religioase din India, aşa credea şi Baronul Ferson că există o Putere Vitală Universală ce umple ca un ocean infinit de Putere întregul unuvers, la care se poate ajunge în orice loc şi din care toate fiinţele vii îşi pot trage partea lor în Puterea ce le dă viaţă. Despre aceasta KAHUNA nu au lăsat nimic din care să reiasă cum că

Puterea Vitală ar avea un caracter universal. Ferson credea că prin străduinţa spiritului această Putere se poate produce într-o oarecare măsură din aerul atmosferei, se poate absorbi şi se poate depozita în propriul său corp.

Formula de afirmare a baronului Ferson era: „Puterea Vitală Universală curge acum prin mine... O simt!” Între cele două propoziţii el făcea o pauză pentru a lăsa să crească fluxul de Putere. În timp ce el rostea această frază, elevii săi stăteau cu picioarele uşor depărtate şi cu mâinile întinse la nivelul umerilor. Ferson credea că cele patru membre ies în afara corpului astral, ele ating fluxul de Putere ce curg prin aer în jurul corpului; ele vor prelua în corp Puterea de Viaţă Universală ca nişte antene ca nişte antene ce recepţionează undele radio ale unui emiţător. Curând se simţea în mâini o furnicătură ce era probabil urmarea unei puternice încărcări cu Mana. Este încă de presupus că această furnicătură este anunţată după rostirea acelei fraze, deci un lucru ce se lasă aşteptat şi George trimis la treabă pentru a-l realiza (furnicăturile poteau proveni în cele din urmă din scăderea circulaţiei de sânge periferice din braţe). Însă încărcarea înaltă cu Mana se producea şi a putut fi demonstrată.

Dr. rul Oscar Brunler decedat de curând, un cercetător renumit şi expert în rediaţii, a demonstrat o metodă, chiar dacă se baza pe aceeaşi idee ca şi la Ferson având aceeaşi teză cercetată, cum că Puterea Vitală ar fi deja existentă în atmosferă. La această metodă se începe exerciţiul respirând adânc şi puternic pentru a îndruma producerea automată a unui quantum suplimentar de Mana. Se stă drept cu picioarele relativ apropiate şi se „adună” aer (ca şi cum s-ar arunca apă pe faţă) cu

degetele desfăcute. La început se stă pe vârfurile degetelor începând cât mai sus cu putinţă; apoi se ajunge – prin aplecarea concomitentă a corpului – la mişcări circulare laterale cât mai largi la nivelul gleznelor şi se încheie, ducându-se mâinile dinspre spate spre în sus. Arcurile de cerc reprezintă aproximativ trei sferturi dintr-un cerc. La sfârşitul fiecărui arc de cerc făcut, mâinile şi braţelor se vor relaxa pentru o clipă, înainte ca – în prelungirea corpului – se vor ridica din nou în poziţia de plecare. Ca urmare a repetării exerciţiului, puternic, hotărât, de mai multe ori, se are permanent în faţa ochilor imaginea că se adună în corp un supliment de Putere Vitală. Fiecare avant va fi legat de formula: „Acum mă încarc cu Mana!” Metoda Dr-lui Brunlers este deosebită. Dacă însă *George* a învăţat odată această artă a sa atunci El rosteşte deja această impulsionare mentală a Eului Mijlociu. La unii oameni nivelul normal de Mana este deja foarte ridicat; alţii au doar o încărcătură minimă. Fiecare însă poate să ajungă să-şi controleze şi ridice nivelul încărcării cu Mana.

Încercarea făcută de baronul Ferson era simplă. Când cineva cu o bună încărcătură Mana îşi imaginează plastic şi afirmativ că Mana corpului său va fi concentrată în mâini şi acolo va avea calităţi magnetice, atunci acest lucru se va întâmpla. „Omul magnet” astfel rezultat, va aşeza mâinile, din spate, pe umerii unui prieten ce nu este puternic încărcat magnetic. Dacă mâinile vor fi apoi retrase încet, acestea vor avea efectul unui magnet puternic făcând ca prietenul să fie de multe ori atât de tare atras încât să-l facă să-şi piardă echilibrul. Unii oameni reacţionează la aceste Puteri mult mai mult decât alţii. Se face experimentul – de fieccare dată după o încărcare ridicată cu Mana – cu persoane diferite, una după cealaltă, se va găsi astfel cu siguranţă un partener senzitiv, ce reacţionează deosebit de puternic la această putere magnetică.

Într-un alt capitol am descris experimentul pe care eu l-am efectuat în Honolulu ca elev al Baronului Ferson.

Aveam influenţe puternice de atracţie asupra unor colegi diferiţi din grupa de studiu, însă nu eram sigur dacă reacţia lor nu era produsă din cauza autosugestiei sau imaginaţiei închipuite. Pentru a fi sigur, m-am întâlnit cu un participant la curs, pentru a face încercări cu câinele lui. Fiecare din noi se încărcă deosebit de puternic. Se aşează în spatele câinelui, îşi aşează mâinile pe coapsele acestuia retrăgându-le apoi înapoi încet. De fiecare dată câinele era atras odată cu mâinile cu toate că acesta încerca să se opună cu ghearele pe covor. Deosebit era că noi în acest timp nu simţeam nici cea mai mică forţă de atragere. (Acest lucru se poate foarte greu explica, chiar şi în lumina învăţăturii – HUNA. Este poasibil ca la retragerea mâinilor, Aka-Mana proprie pe care ne-am prelungit-o, să ţină cumva câinele sub control, şi sub comanda Eului Inferior să dispună în mâna-Aka de forţa necesară ce va trage câinele după ea. Fiinţe Spirituale ce nu poasedă decât un Corp-Aka şi simt numai cu ajutorul energiei Mana pe care o preiau de cei în viaţă, prin declanşarea întregului supliment de energie Mana de care dispun, pot realiza de multe ori performanţe dezastruoase; (oameni în viaţă, mese sau piane grele sunt de exemplu ridicate de la pământ şi care întregi sunt scuturate ca de cutremur.)

Ne amintim că acei KAHUNA simbolzau Mana cu ajutorul apei. Voiau să se încarce deosebit de înalt, atunci ei respirau adânc şi îşi imaginau cum Mana – ca şi apa dintr-un izvor – se ridica din ce în ce mai sus până ajungea să se reverse. Corpul şi-l închipuiau ca fiind izvorul şi Mana ca fiind apa. În această stare pueau încărca beţe de lemn cu puternice încărcături Mana. Beţele erau aruncate în capetele luptătorilor duşmani şi cel ce era lovit cădea inconştient la pământ. Tot aşa a trimis şi Mesmerit din Hollywood o încărcătură înaltă de energie către o persoană aflată în raza lui de vedere făcând-o să-şi piardă cunoştinţa. Fără r îndoială că el s-a folosit în acest scop de prelungirea unui deget din Aka-Mana.

Pentru punerea în aplicare a testului de atracţie este

necesară o altă persoană. La testele HRA am căutat un test simplu ce se poate efectua de unul singur. Nu a fost găsit imediat, însă cu timpul s-a ajuns la o procedură care aduce rezultate mulţumitoare fiecăruia ce înţelege să umble cu pendulul în mână cum se face în mod obişnuit deasupra mâinii stângi. I se spune lui *George* să arate neîntârziat, cu ajutorul convenţiei făcute din mişcările pendulului, cantitatea de Mana disponibilă

(deci cantitatea normală avută în acel moment). Convenţia trebuie să fie clar înţeleasă; aici trebuie avut atenţie că numărul pendulărilor este limitat. Este destul de obositor să fie necesar observarea pe durată lungă a câtorva mii de pendulări. Se încearcă deci să se stabilească o convenienţă cu pendulări limitate în stadiul normal deoarece este numai o comparaţie între stadiul normal şi cel înalt. Rotirile în cerc în locul pendulărilor liniare sunt schimbări interesante. Procedura se poate şi mai mult scurta punându-se întrebarea: „Sunt mai mult de trei sute de pendulări?” Dacă răspunsul va fi „Da” şi la patru sute însă „Nu”, atunci se va spune: „Atunci bine, să începem cu numărărtoarea de la trei sute!” Când va ajunge la numărul potrivit, *George* va trebui să oprească pendulările cu o uşoară zvâgnire sau vibrare a pendulului. Mai există totuşi o nesiguranţă asupra numărului ce poate fi eliminată împreună cu George prin metoda „Da” sau „Nu”.

Dacă s-a ajuns de acord asupra încărcăturii normale de Mana, după aceasta se va începe un exerciţiu în scopul acumulării unei încărcături suplimentare, înalte, şi după aceea se va face o nouă încercare. Este bine ca rezultatele acestor experienţe făcute zilnic să fie notate; deoarece numai experimentând zilnic câteva minute se poate constata dacă încărcarea va fi mai înaltă. Dacă rezultatul sau diferenţa energetică este dublă faţă de normal este bine. De patru ori peste normal ajunge *George* la nivelul de vârf.

Anumiţi membrii HRA au reuşit să obţină mişcări ale pendulului, des chiar şi în formă de cerc. Totuşi *George*

făcea aceste mişcări fără să se mai oprească până când braţete erau atât de obosite încât nu mai puteau ţine pendulul deasupra celeilalte palme. De aceea am făcut diferite teste cu pendulul meu şi *George* al meu, prin mâinile celor în cauză, membri şi prieteni HRA. *George* al meu dădu dovada, şi în cazul celorlalţi, că este la fel de folositor ca şi la mine. El ne dădu în toate cazurile, în stătea normală iar apoi în stadiul de supraîncărcare, numărul corect de pendulări. În alte două cazuri, o conversaţie cu prieteni HRA – şi poate o conversaţie mută dintre *George* ai noştri – ne-a adus informaţii suplimentare, că exerciţiile ce au urmat au fost pe deplin înţelese şi pendulările estimate reprezentau întru totul nivelul real de încărcătură avut. Din aceste teste noi am concluzionat că amândoi George nu au înţeles exact conversaţia avută. Au înşele într-adevăr că mişcarea în cerc a pendulului va arăta încărcătura de Putere Vitală – ceea ce este simplu de priceput –, totuşi nu au înţeles că un anumit număr de pendulări reprezintă o stare normală de încărcătură iar un număr mai ridicat de pendulări va reprezenta o încărcătură mai mare de Putere Vitală. Oameni cu un nivel minim normal de Putere Vitală pot simţi imediat creşterea substanţială a Puterii Mana. Ei se vor simţi atunci mult mai bine, au o substanţială creştere a puterii psihice şi a voinţei, o putere de decizie mult mai mare şi un spirit ascuţit, o gândire mai rapidă şi mai bună cât şi o mult mai bună funcţionare a simţurilor fizice. Cea din urmă mai ales în ce priveşte vederea. O experienţă HRA foarte îndrăgită în această direcţie, era în atârnarea pe un perete a unui tablou sau picturi colorate, şi de a-l privi înainte şi după ce experimentatorii se încărcau suplimentar cu Mana. După încărcarea suplimentară vederea devenea mai clară şi mai exactă. Este surprinzător cu cât mai bună devine vederea, cât de multe detalii suplimentare se descoperă şi cu cât creşte luminozitatea culorilor. Unul din grupa HRA, ce muncea obositor, la serviciul lui, ziua întreagă, a fost surprins să constate că, după ce se încărca suplimentar cu Mana, odată pe zi, într-o

pauză, dimineaţa sau după amiaza, se simţea imediat împrospătat şi mai în forţă după acest exerciţiu.

Mana este într-adevăr o Putere de Viaţă. Cu ea, viaţa decurge puternic; fără ea, viaţa scade la nivel de vegetare. Această experienţă vine nu numai de la munca HRA şi învăţătura – HUNA. Mulţi doctori au constatat de mult că Eul Mijlociu care are un nivel minim de Putere Vitală nu îşi mai poate controla propriul Eu Inferior, şi cel din urmă fiind lăsat fără conducător se comportă dezlănţuit şi fără nicio regulă; se ajunge la simptome neorotice şi psihice. Dacă nivelul Puterii de Viaţă scade şi mai mult, atunci victima cade într-o stare de îmbolnăvire permanentă şi depresii, iar de acolo nu mai este decât un pas până la totala nebunie.

Nu se poate nici creşte şi nici scădea din Substanţa-Aka a corpului propriu; se poate însă, cu rezultate foarte bune nivelul Puterii Vitale, dacă nivelul Mana este prea scăzut sau dacă este nevoie pentru anumite scopuri. Invers însă, este posibil să se piardă din Mana proprie şi prin această pierdere să se ajungă la suferinţe tot mai mari. Pierderea totală a Puterii Mana duce implicit la moarte.

Acesta este punctul cel mai important în ce priveşte Mana: ne reuşeşte să ne creştem nivelul normal de Mana cu unul suplimentar, atunci vom fi capabili – cu ajutorul Eului Superior – să împlinim lucruri minunate, începând cu simple vindecări până la schimbări de miracol în ţesuturi şi chiar în aschimba soarta, din propriul viitor sau al altora.

În capitolul următor vom vorbi despre natura Eului Superior – şi astel împreună cu ce am aflat despre Mana şi despre Forma de Gând-ciorchine, să ajungem la singura cunoştinţă importantă, la care numai toate cele trei Eu-ri, într-o totală armonie, au un efect comun.

CAP. VII

EUL SUPERIOR

KAHUNA credeau în cea de-a treia Conştiinţă, Conştiinţa Superioară din oameni, şi în contact cu Ea înfăptuiau lucruri minunate. Pentru simplitate o vom numi Eul Superior. Precum Eul Inferior şi cel Mijlociu, şi Eul

Superior este o Fiinţă Spirituală. În corpul Său din Substanţa-Aka, El trăieşte în afara Corpului Fizic; El poate sta aproape de Corpul fizic dar şi foarte departe. Precum un fir telefonic, tot aşa uneşte Şnurul-Aka Eul Inferior de cel Superior. Dacă cele trei Eu-ri ale omului lucrează în mod normal, liber şi uşor, împreună, atunci, dacă i se va cere de către Eul Mijlociu, Eu-Inferior va putea în orice moment „suna" Eul Superior trimiţându-i informaţii.

KAHUNA au numit Eul Superior *aumakua*, ceea ce înseamnă oarecum: „Ceva în care poţi avea o deosebită încredere, „Spirit Părintesc" sau „Dumnezeu-Tatăl". Că nu era vorba de sensul normal de tată. O arată rădăcina de cuvânt „*au*" ceea ce înseamnă „în vârstă" în sensul de maturitate, dezvoltare completă şi putere superioară, înţelepciune şi ceva în care poate fi avută o totală încredere. *Au* este şi

„Un Şnur", în acest caz este vorba de „Şnurul-Aka", ceea ce uneşte perechea Eurilor inferioare de Eul Superior.

Rădăcina de cuvânt *au* mai înseamnă şi „o influenţă Spirituală" şi „un fluviu sau curent" precum cele din mare. Prin aceasta se dă de înţeles că Eul Superior, pentru împlinirea rugăciunilor noastre, are nevoie de o încărcătură suplimentară de Mana. (Un Fluviu sau un Curent de apă este simbolul pentru Mana. Makua înseamnă „Tată" (parte părintească) şi cuvântur rădăcină *ma* „a însoţi". Prin aceasta se indică faptul că El însoţeşte ca şi conducător Eul Inferior şi Eul Mijlociu de-a lungul vieţii. Un al doilea sens al aceluiaşi cuvânt de rădăcină este *a întări*. Acesta ne aduce la una din cele mai interesante concepţii a învăţăturii – HAUNA: toate circumstanţele şi întâmplările pe care le cere omul prin Rugăciune Eului Superior trebuie în prealabil preformate de El din invizibila Substanţa-Aka. (Eul Superior poasedă cunoştinţele necesare pentru aceasta şi are – în cazul în care Eul Inferior îi trimite zilnic MANA-şi Puterea necesară pentru aceasta. În formele astfel produse sunt întărite şi materializate substanţa fizică. După terminarea procesului

de întărire sau materializate, îşi fac apariţia circumstanţele sau întâmplările adecvate pentru dorinţe, ca realităţi pe nivelul fizic.

La acest punct poate veni întrebarea, care este legătura dintre Puterea deosebită a Eului Superior cu Puterea Dumnezeiască. Ideea unei entităţi Dumnezeieşti unică a fost adusă de hebrei la această temă a lumii veşnice. Prin faptul că dv. vă preocupaţi de a vă gândi la acest lucru, în alte religii se preocupă de ştergerea tuturor legăturilor şi nivelelor între Formele de Conştiinţă cât şi între Eul Mijlociu şi Fiinţa Dumnezeiască Superioară infită. Între aceste două lucruri s-a deschis un gol imens, care contrazic cunoaşterea noastră actuală despre procesul evoluţionar la nivelul pământesc. Vedem, cum forme elementare de viaţă trec în altele, şi tot aşa în continuare, din ce în ce mai evoluţionate, până se ajunge la sufletul omenesc.

Fiecare formă de viaţă – fie ea una foarte simplă sau microscopică – arată fără perfect apartenenţa la conştient şi că are atâta Putere de Viaţă cât are nevoie pentru a-şi duce la îndeplinirea sarcina pe care o are. Dacă ne oprim la oameni cu posibilităţile lui spirituale şi puterile sale psihice minime şi facem un salt imens la Creatorul divin Universal, atunci nu mai este compatibil ceea ce vedem în jurul nostru: şi anume cu aceşti paşi mărunţi pe care evoluţia îi face până la treptele superioare. Că se poate ajunge la o ipoteză atât de iraţională, se poate parţial motiva, că nivelele superioare omului fizic nu se pot vedea cu ochiul fizic.

Dumnezeul lui Moise arăta idntic după forma omului, ca omul să-l poată accepta şi înţelege mai bine. Pentru oamenii cu puterea de înţelegere mai redusă, El era un om bun, în vârstă, cu barba albă lungă cu ochii arzători care puteau fi înspăimântători şi de temut dacă El se înfuria când cineva nu asculta de poruncile Lui. Poruncile – aşa se credea – erau date preoţilor pe care aceştia le spuneau mai departe credincioşilor. În lipsa poruncilor de la prima mână, s-a făcut o carte în care au fost scrise poruncile de

început, şi anume „Cuvântul lui Dumnezeu”…şi vai de cel ce se îndoia de acest

„Cuvânt” şi nu avea nicio importanţă dacă aceste „Cuvinte ale lui Dumnezeu” se regăseau în toate regiunile pământului, şi nici dacă, privitor la poruncile date, acestea nici măcar nu erau asemănătoare una cu cealaltă. Deoarece omul avea trei Fiinţe Spirituale, KAHUNA credeau că şi în Dumnezeu se reuneau trei Spirite. După vechile legende Hawaiiane, ele se numeau *Ku*, *Kane* şi *Kanaloa* şi se credea că erau atât de mult deasupra dezvoltării oamenilor, încât erau ca Fiinţe cu mare Putere magică, ca fiinţe care au creat lumile şi popoarele asupra cărora dominau.

După învăţătura şi înţelepciunea KAHUNA, precum că ei afirmau faptul ca un Eu Mijlociu nu ar putea niciodată înţelege natura unui Eu Superior şi Spiritualitatea sa ridicată. Dacă însă noi nici măcar nu putem înţelege Eul Superior propriu, de pe propria treaptă de evoluţie, atunci este clar că posibilitatea noastră de a înţelege Fiinţe Spirituale de pe un nivel superior sau pe Dumnezeul Atotputernic, este cu atât mai scăzută.

KAHUNA ne învăţau că, mai întâi Rugăciunile trebuie trimise Eului Superior propriu, pentru că Firul-Aka al nostru ajunge numai până acolo, şi nu ne poate pune în legătură cu Fiinţe Spirituale de pe un nivel şi mai ridicat. Se credea însă, că Eul Superior, dacă nu putea înfăptui o dorinţă din Rugăciune, o putea trimite de la sine către Fiinţe Spirituale mai presus Lui. Pe departe trebuie amintit că Eurile Superioare nu sunt Spirite „singuratice”. Ele construiesc în strânsă prietenie şi dragoste marea

„*Poe Aumakua*” sau „*Marea societate de Aumakua*”, şi se luptă cu toate puterile lor să ajute cu celelalte Eu-ri Superioare atât Eul Inferior cât şi omul fizic încredinţat.

Aşa după cum s-a arătat foarte scurt în Cap. I, învăţătura – HUNA se regăseşte în multe pasaje diferite şi voalate din Biblie. Datorită simbolurilor folosite şi din traducerea din „Limba Sfântă”, în care cuvintele de rădăcina au înţelesuri diferite, aceste pasaje din Biblie se

pot arăta şi în altă lumină. Prin acesta se arată, că cei iniţiaţi din vremurile Bibliei şi KAHUNA din mijlocul oceanului Pacific au avut acelaşi izvor de cunoaştere.

Să luări de exemplu cuvântul Jehova, unde în Vechiul Testament era numele lui Dumnezeu. Jehova înseamnă „Cel ce va veni”. Traducerea acestui cuvânt în limba Hawaiiană este *kokoke*. Acesta de dă nu numai la exterior înţelegerea preluată din limba ebraică, însă din cuvintele de rădăcină aflăm şi alte informaţii despre numele Zeităţii. Noi primim, după cum vom arăta imediat, o descriere exactă a Puterilor Eului Superior.

ko: „Împlineşte, duce la împlinire”, (ca şi la împlinirea unei Ugăciuni);

„Împlineşte” ca şi la înţelegerea şi îndeplinirea unui contract;

„Ceva care se caută, se primeşte”;

„O lege care intră în vigoare”;

„A cuceri sau a copleşi” (a poseda o mare putere).

Koko: „a înlocui un os”, aşa precum la o vindecare instantanee;

„A repara un os”;

„Sânge” (în învăţătura – HUNA simbolul vieţii din corp);

„Împlinire” (mai relevant decât *ko*. Eul Superior îşi împlineşte promisiunea, să audă rugăciunea, să împlinească lucrurile cerute)

Koke: „aproape, a nu departe, a veni aproape de cineva”;

„A sta cu cineva pe nivel de prietenie”;

„A fi alocat cuiva”;

„A favoriza pe cineva”;

„A face ceva imediat, repede, neîntârziat”.

În bisericile creştine moderne ce au puţine direcţii ortodoxe se discută mult despre

„Dumnezeul din noi”, de „Cel ce locuieşte în noi” sau „Tatăl nostru care locuieşte în noi”. Ideea placă de la anumite fraze din Noul Testament şi în special de la cuvintele lui Jesus: „Împărăţia cerului este în voi”. Să

traducem acum expresia „un Dumnezeu ce locuieşte la sau în voi” în limba Hawaiiană, aceasta s-ar spune *akua noho*. Acesta este unul din numele date Eului Superior. Înţelesul cuvintelor plecând de la rădăcina cuvintelor ar fi următorul:

akua era, în ce priveşte inteligenţa, Puterea şi alte caracteristici, o Fiinţă cu mult superioară Eului Mijlociu. Superioritatea venea datorită marii Puteri de decizie, calităţii Sale de a putea da sfaturi preţioase, de a putea conduce şi proteja; *noho* înseamnă a locui „în „sau „alături de cineva” – cum se întâmplă de exemplu atunci când Eul Superior, dacă se doreşte, vine şi locuieşte alături de Eul Inferior şi cel de Mijloc. Însă dacă Eul Superior locuieşte alături de Eul Inferior sau dacă este legat de El prin Şnurul-Aka, atunci toate cele trei Eu-ri se află într-o legătură deosebită aşa cum spune cel de-al doilea înţeles al cuvântului *noho*. Ele „posedă aceleaşi privilegii”. Aceasta ne arată încă odată că Eul Superior trebuie să primească o parte din Puterea Vitală a oamenilor, pentru a putea fi capabil, să poată avea influenţă pe nivelul fizic consistent, şi de pe nivelul său nevizibil să-şi îndeplinească munca sa de creator al viitorului.

Isaia, cel care lăuda Eul Superior ca fiind „un minnunat sfătuitor”, spune exact acelaşi lucru pe care-l spunea şi învăţătura – HUNA. Datorită Puterii sale foarte dezvoltate şi a înţelepciunii sale El poate fi şi mai mult lăudat. Eul nostru Superior este conducătorul şi protectorul nostru, dacă noi îi deschidem cele două Eu-ri inferioare şi Îi dam voie, să-şi îndeplinească rolul în viaţă pe acest nivel.

Isaia numeşte Eul Superior ca „Tatăl veşnic”, şi ne duce înapoi la înţelesul de Tată din cuvântul *aumakua*, numele dat Eului Superior. Sute de ani după Isaia, Jesus vorbea despre Dumnezeu ca fiind un „Tată iubitor” – complet împotriva opiniei actuale precum că Dumnezeu ar fi o fiinţă geloasă şi răzbunătoare. Aceasta nu a fost o greşeală din partea lui Jesus. Am mai spus ca Jesus trebuie să fi fost un discipol al vechii învăţături – HUNA. Ca unul

din aceştia, El putea în orice moment „să se contopească cu Tatăl”, să se unească strâns cu El; şi prin asta El era în stare, în viaţa sa ca om cu cele trei Eu-ri, să primească în orice moment ajutor de la Eul Superior.

În mod obişnuit Jesus vorbea despre El ca fiind Fiul omului, câteodată însă îşi lua numele şi de Fiul lui Dumnezeu. Când a fost tras la răspundere din această cauză, atunci el făcu menţiunea la vechile scrieri „Vă spun, voi sunteţi Dumnezei”. El vorbea atunci ca cel ce a dictat Psalmurile de pe nivelul Eului Său Superior.

Câţiva membri HRA cu provenienţă creştină au întrebat de ce este necesar să ne rugăm „în numele lui Jesus”. „Rugaţi-vă în Numele Meu”, aşa ne învăţa Jesus, şi poarunca aceasta clară şi neobişnuită este prea categorică pentru a tece peste şi a o ignora.

Propoziţia „Rugaţi-vă în Numele Meu” poate fi tradusă în Hawaiiană, şi atunci se descoperă secretul. În Hawaiiană a te „ruga” este la fel ca „a suna” pe cel pe care îl rogi. Cuvântul folosit este ku-he-a sau alternativ ka-he-a. Cuvintele de rădăcină ne spun cum trrebuie, după învăţătura – HUNA, să sunăm Eul Superior. Se prelungeşte un Deget-Aka, pentru a atinge Eul Superior şi să-l atragi atenţia (prin asemănare se poate spune, când cineva ia din furcă receptorul telefonului în mână şi formează un număr. Întrerupătorul din aparat deschide circuitul de curent de-a lungul firului şi dă viaţă legăturii) În acelaşi mod Mana va încărca Firul-Aka şi va pleca de la Eul Inferior către cel Superior şi va fi gata pentru folosinţă. Atenţia Eului Superior este activată, şi El este pregătit să primească o comunicare telepatică sau o Rugăciune. Noi dăm mai departe Gândurile noastre nu numai în formă de cuvinte, dar şi în forma de Gânduri-ciorchine, care atunci când sunt încărcate cu un curent de Mana şi ajung la eul Superior, exprimă cuvintele şi gândurile nostre.

Cam atât despre secretul din spatele cuvintelor „întrebare” sau „a suna”. Ce secret ascunde însă cuvântul – KAHUNA „Nume”? Traducerea este *i-noa*. Rădăcina cuvântului ne dă pentru început înţelesul ascuns al

cuvântului „a vorbi”, ceea ce ne indică faptul că Eul Superior răspunde apelului nostru. Pe departe găsim şi explicaţia

„A elibera pe cineva de multe restricţii”. Aceasta corespunde cu Rugămintea noastră ca Eul Superior să ne ajute, să-i trimitem sus la El Mana şi Forme de Gând-Rugăciune şi de a stabili contact cu El.

O altă rădăcină de cuvânt ne arată de ce Firul-Aka – calea simbolică spre Eul Superior – câteodată nu este activat. Explicaţia este „să faci rău altuia” şi aceasta, pentru filozofia – HUNA este un „păcat”.

În Sistemul – HUNA există numai un mare păcat, ce se face imntenţionat: SĂ FACI CUIVA UN RĂU. Eul Superior este mult prea sus faţă de celelalte două Eu-ri Iinferioare pentru a putea fi rănit de ele. Îi este milă de oamenii mai mici, şi îşi doreşte cu ardoare, ca ei să trăiască tot mai bine, fără să facă rău altora. Este trist, când omul se încăpăţânează să trăiască în păcat şi din cauza păcatului îşi taie ajutorul zilnic şi conducerea pe care Eul Superior în mod normal ar da-o. Facem altora un rău, spiritual sau fizic, sau facem proprilui corp rău datorită exceselor, atunci noi acţionăm total conştient; putem oricând să încetăm să procedăm în acest fel. (Despre celelalte „Păcate” în forma complexelor şi obsesiilor vom vorbi ai târziu).

Atâta timp cât este vinovat de a fi rănit pe altcineva, omul nu este capabil să spună o rugăciune pentru medierea Eului Superior – sau cum ne-a învăţat Jesus: în numele lui – să o adresăm lui Dumnezeu. Pe cât de mult cu putinţă trebuie să îndreptăm toate rănile pe care le-am făcut altora. Dacă acest lucru nu mai este cu putinţă, şi nicio rambursare sau o reparare a răului făcut nu se mai poate face şi nicio posibilitate de a-şi cere iertare, atunci trebuie, fără vreun interes personal, prin fapte bune faţă de alţii, ca o căinţă într-un fel, să ne autopedepsim.

Dacă Eul Superior se poate numi ca un „Eu Părintesc întru totul de demn de încredere”, o nouă experienţă crucială ne ajută în această direcţie: Eul Superior nu se

amestecă niciodată în activitatea celorlalte două Eu-ri. El nu răpeşte niciodată

„Propria decizie" a lor pe care o au ca moştenire dumnezeiască şi un drept din naştere. Este privilegiul oamenilor, să înveţe din experienţe să-şi folosească mâinile în viaţă, aşa după cum vrea, fără amestecul „părintelui, bătrânului şi înţeleptului Eu Superior". Bineînţeles că asta implică alegerea drumului greu, pietros al experienţelor amare care trebuie învăţate.

Anumiţi oameni au o „cunoaştere intuitivă", a existenţei Eului Superior. Cunoaşterea intuitivă este însă valabilă numai pentru cei care o au; nu se poate transmite la alţii. Nu se poate decât exprima clar convingerea, că părerea despre intuiţia interioară primită o considerăm adevărată şi importantă. Ceilalţi însă au libertatea de a accepta aceasta sau de a o respinge. În cartea mea: „Cunoştinţele Secrete din spatele Minunilor" am descris un sistem mistic budist Zen care numesc impresiile intuitive sau „semisenzuale" primite de la Eul Superior ca fiind „o realitate". Arătam atunci, cum şi eu am încercat să trezesc în mine convingerea că aceeaşi fel de lume există, unde sunt Fiinţe Spirituale perfecte şi adevăruri mari, cu toate că acolo nu simţi altceva decât senzaţia de „a fi în viaţă", că simpla existenţă a corpului, este detaşata A de spaţiu, timp şi amintiri, totuşi tot timpul scufundate într-o lumină de o culoare sau alta. Mă simţeam ocazional ca fiind contopit cu această lumină, ca fiind una şi aceeaşi.

Aceleaşi experienţe trebuie că le-au avut şi primii KAHUNA de au simbolizat Eul Superior ca LUMINĂ. De aceea I-au dat şi numele de „A o „sau „Io", ceea ce înseamnă „Lumină" şi „Adevăr" sau „Adevărata realitate sau adevărul real". Des, Eul Superior era numit şi Ala, ceea ce nu înseamnă numai „Cel uns" dar şi „drum" sau

„Potecă" – amândouă simbolurile pentru Firul-Aka ce merge la Eul Superior.

În Noul Testament aceste denumiri sunt consemnate doar în importanţa lor exterioară. Jesus, ce se denumea ca fiind „unul şi acelaşi cu Tatăl" şi de aceea avea dreptul să

vorbească cu Eul Superior, le spunea discipolilor Săi pe care îi iniţia în vechile Secrete: „EU SUNT DRUMUL, ADEVĂRUL ŞI VIAŢA”. În acest caz, „Viaţa”.

este Mana transformată de Eul Superior şi retrimisă Eului Inferior – ca şi Puterea ce dă viaţă a Eului Superior.

Jesus spunea despre El ca fiind „Lumina” lumii şi când El învăţa că numai prin El se putea ajunge în Împărăţia Cerească, atunci se referea că El era legătura-Aka.

„Drumul” către Eul Superior; deoarece acesta este singurul drum care care conduce la contactul cu Eul Superior, la care, după metoda KAHUNA, se poate trimite o Rugăciune. Şi cu „Împărăţia Cerească” este vorba simbolic tot de Eul Superior. Mesia sau „Cel uns” (aşa cum sugerează rădăcina A o, unul, care este în contact cu Eul Superior) era un titlu des folosit în Vechiul Testament; Jesus s-a referit la asta sute de ani mai târziu, ca fiind o profeţie a venirii Sale şi a misiunii Sale Spirituale. Pasajele Biblice care se referă la „Cel uns” sunt notificări voalate spre Eul Superior şi a Puterilor Lui sfinte pentru ajutorul Său şi răscumpărarea de cel rău şi iertarea păcatelor.

Când Jesus vorbea celor neiniţiaţi, El folosea înţelesul general al cuvintelor; la fel procedau şi KAHUNA în Egipt iar mai târziu în Polinezia. Pe tinerii Lui îi învăţa însă înţelesurile – HUNA din „Limba Sfântă” ce erau ascunse în spatele rădăcinilor din cuvinte. În Noul testament, Matei 13, 10 – 11, se vorbeşte foarte clar despre aceste învăţături. Se spune acolo: Discipolii Săi s-au apropiat şi L-au întrebat: „Ţie îţi este dat privilegiul de a înţelege Secretele Împărăţiei Cerurilor şi nouă nu ne este dat”. Că HUNA însă care era un „Mare Secret”, menţionează cu o claritate fără putinţă de îndoială, că învăţătura – HUNA educa exact conţinutul învăţăturii.

Este un mare noroc pentru omenire, că în timpul unei veţi normale cele trei eu-ri lucrează împreună şi Eul Inferior invită pe Eul Superior să preia partea Sa dată de muncă în activitatea vieţii zilnice. Pentru asta, Eul Superior îşi primeşte partea de

„Pâine zilnică” în formă de Mana şi îşi coordonează toată toată înţelepciunea sa superioară şi Puterea, în cel mai bun fel cu putinţă, în vindecarea omului şi în formarea celei mai bune variante a viitorului său.

Cea mai mare descoperire din viaţa unui om este constatarea că eul Superior există; a doua este să afle cum se poate lucra împreună cu El şi cum I se poate cere ajutorul.

În viaţa normală, Eul Superior ne conduce şi ne îndrumă automat, în mare măsră din spatele culisei chiar dacă nu conştientizăm asta. Lucrurile se întâmplă pur şi simplu bine; greutăţile se evită şi viaţa rulează neted, fericit şi cu succes. Omul se pune în slujba celuilalt şi primeşte „plăcerea Domnului” sau norocul care corespunde ajutorului dat altora. În acelaşi timp omul se dezvoltă. Eul Inferior este şcolarizat şi învaţă repede din ce în ce mai mult să se asemene Eului de Mijloc. Eul de Mijloc devine zi cu zi mai demn de încredere şi curând vine ziua în care în care va putea urca pe următoarea treaptă a conştiinţei şi vieţii, în care El însuşi va deveni un Eu

Superior. Cine se uneşte des cu Eul Superior prin Şnurul-Aka, este simbolic sub

„Jugul” lui Dumnezeu – al Eului Superior. Ca locţiitor al „Tatălui” Jesus ne învăţa:

„Jugul meu este moale, sarcina mea uşoară” şi KAHUNA spuneau acelaşi lucru despre un om care era curat şi cu voinţa de a se uni cu Eu-Superior.

Fiecare din cele trei Eu-ri are Spiritualitatea sa Eul Inferior are darul de a-şi aminti care-i lipseşte Eului Mijlociu, în schimb El are înţelegere şi putere de decizie în a recunoaşte clar ce se petrece cu omul. La Spiritualitatea Eului Superior se adaugă după cum se pare şi capacitatea de a-şi aminti, de a avea o Putere de dicizie de un tip cu mult superior, de a şti trecutul şi partea de viitor deja cristalizat.

Datorită acestor diferenţe de capacităţi spirituale cele două Eu-ri, Inferior şi de Mijloc, nu înţeleg pe deplin Eul Superior. Cel mai bun lucru pe care noi îl putem face

este ca noi – atât cât ne permite puterea de înţelegere – să încercăm să înţelegem şi... să mergem mai departe... cu dragoste către Eul nostru asemănător lui Dumnezeu şi cu o conştiinţă clară că El ne iubeşte totdeauna chiar dacă avem succes sau dăm greş, şi că El este în orice moment pregătit să răspundă dacă noi îl sunăm şi dacă ne rugăm pentru asta.

Este numai decizia noastră dacă punem sau nu bariere celor două Eu-ri Inferioare.

CAP. VIII

CONSTRUIREA UNEI RUGĂCIUNI DIN FORME DE GÂNDURI-CIORCHINE

Cele mai importante mărturii despre Rugăciunea – HUNA le găsim în câteva cuvinte cu care cei care erau familiarizaţi cei ce cunoşteau învăţătura Secretă şi a importanţei lor şi erau pline de sens şi de mare importanţă pentru cei din afară.

Paharul sau o cupă ce stau gata să se reverse este unul din simbolurile preferate, deoarece el poate reprezenta imaginar Forma-ciorchine a Gândurilor ce vor fi folosite la construirea unei Rugăciuni. Rugăciunea trebuie făcută în coomun de Eul Inferior şi cel Mijlociu şi trimisă pe cale telepatică de-a lungul Firului-Aka către Eul Superior.

Umplerea paharului simbolizează „împlinirea" Rugăciunii, realizarea de Eul Superior a dorinţei rugăciunii. În această direcţie mai există un alt bun simbol despre felul „modului de împlinire" a dorinţei. Se trimite Eului Superior de-a lungul Firului-Aka un cadou de Mana şi cu acesta, telepatic, o Formă de Gând ce conţine Rugăciunea sau un „pahar", astfel va fi simbolizată Mana ca şi apa ce creşte precum într-un izvor.

Ajunge la Eul Superior, ea va fi transformată într-o ceaţă sau într-un nor, pentru realizarea dorinţei rugăciunii. După expirarea unei perioade adecvate (dacă răspunsul nu se primeşte spontan) apar noi circumstanţe ca realităţi fizice. Aceasta va fi simbolizat ca picături de ploaie ce cad de la Eul Superior şi umplu paharul.

În Egipt şi mai ales în India Floarea de Lotus înlocuieşte paharul. Pentru că Floarea de lotus de la capătul unei tije lungi (reprezentarea Şnurului-Aka) pluteşte pe o apă (simbolul la Mana ce aparţine Eului Inferior) este un simbol adecvat despre ce este necesar pentru o Rugăciuine.

Importanţa Simbolurilor – HUNA s-au pierdut cu timpul, şi în India are astăzi un alt înţeles – cu toate că în Mantra se foloseşte expresia „Ah, tu bijuterie din Lotus" ceea ce se referă la Mana, ce umple paharul cu picături sau condens de apă.

KAHUNA de modă veche au grijă ca simbolul paharului să nu fie înţeles greşit. Ei compun două cuvinte unindu-le, şi anume „Apa care stropeşte" şi „Şnur" obţinând ki-aha. Traducerea acestui cuvânt dă şi astăzi cuvântul „Pahar". Această „apă care stropeşte" ce ajunge la Eul Superior de-a lungul Şnurului-Aka – aşa cum exprimă simbolul – este bineînţeles încărcătura ridicată de Mana. „Şnurul" este Şnurul-Aka ce uneşte Eul Inferior de Eul Superior. Paharul este forma sau recipientul în care Eul

Superior – la îndeplinirea Rugăciunii – lasă simbolic ploaia binecuvântării sale, aşa precum torni ceva într-o formă pentru a realiza un mulaj.

Dacă astăzi este posibil, după un timp atât de îndelungat, să se readucă la viaţă învăţătura Secretă HUNA, o datorăm repetării continue a acestor simboluri. În mod obişnuit KAHUNA foloseau mai multe simboluri pentru o singură semnificaţie şi prin aceasta au evitat ca secretul pe care-l conţinea, datorită oricăror schimbări viitoare a unui cuvânt sau înţeles, să se poată pierde.

KAHUNA au fost ferm convinşi că Eul Superior de pe nivelul lucrurilor nevizibile, putea numai atunci forma „răspunsuri", numai dacă I se trimitea suficientă Mana normală. Dacă această părere este sau nu îndreptăţită, putem spune nimai după ce am verificat valoarea sa în practică. Acelaşi lucru este valabil şi cu părerea că pentru Eul Mijlociuprima condiţie este să construiască în Formă

de Gând „paharul”, asta înseamnă să formeze o imagine imaginară a situaţiilor noi pe care şi le doreşte, înainte de a ruga Eul Superior să-şi aducă apotul la împlinirea acestora. Un lucru îl ştim însă fără îndoială: ce părere aveau KAHUNA despre regulile de bază la Rugăciune, ce gândeau despre asta şi cum procedau în această privinţă. Cunoaşterea în această direcţie este asigurată de simboluri, pe care KAHUNA au înţeles, cu atâta grijă şi înţelepciune, să le păstreze pentru viitor.

Şi mai des ca simbol decât paharul sau floarea de lotus erau folosite „seminţele”. Formele de Gânduri sunt invizibile şi foarte mici, precum un bagaj de gânduri ca o pulbere de praf; luând totul la general, le putem simboliza precum nişte „Noduli de Seninţe” ce sunt purtaţi de fluxul de Mana de-a lungul Şnurului-Aka.

S-a pus în pământ un bob de sămânţă, trebuie păstrată umezeala necesară pentru ca sămânţa să poată creşte. Ofranda de Mana dată zilnic Eului Superior a fost simbolizata ca şi apa; ea servea la udarea „seminţelor” ce au fost deja trimise şi încrediţate Eului Superior din Grădina Eden invizibilă, în care se maturizează toate fructele. (Dacă însă un pom poartă fructele carnale ale cunoaşterii răului – complexul

— Şi dacă acest fruct se plantează în Eul Inferior, atunci urmează alungarea din Grădina Eden, şi fructul cel bun al unei împliniri pentru care se roagă nu se va mai coace niciodată.)

Este interesant să se descopere sensul secret pe care l-au pus KAHUNA în cuvântul

„Seminţe”, şi anume ano-ano. El descrie nu numai seminţele în sensul normal al cuvântului, dar rărăcinile cuvântului se mai referă şi la *ceva care schimbă starea lucrurilor sau situaţiilor viitoare*. Prin asta se spune exact la ce se referă KAHUNA că înd se roagă – de exemplu la vindecarea unui picior bolnav. Va fi concepută Forma de Gând a piciorului vindecat şi trimisă teleptic ca şi Rugăciune: imaginea este

„Sămânţa”. Un alt şes din multe alte înţelesuri pe

care le are cuvântul ano se referă la *Asemănarea sau Imaginea situaţiilor dorite*; aceasta se referă la *înţelesu cuvintelor din Rugăciune*, ce vor fi rostite cu voce tare, şi în acelaşi timp vor fi trimise telepatic sus către de Eul Inferior. Şi încă o explicaţie a cuvântului: *„Ceva ce îşi păstrează scopul deosebit – ce este sfânt sau binecuvântat”*.

Cuvântul folosit pentru „Seminţe” este în acelaşi timp cuvântul pentru „acum”. Aceasta ne deschide şi putinţa de a înţelege atenţionarea neobişnuită pe care o făcea Jesus când spune: *„Rugaţi-vă în credinţa pe care o primiţi acum”*. Sămânţa este *imaginea mentală a dorinţei, a ceea ce noi am trimis, DAR NU a imperfecţiunii ce ne înconjoară*. Imaginea situaţiei perfecte de după vindecare sau corectarea lucrurilor trebuie *văzută* şi să strălucească puternic şi clar înaintea ochiului interior încă de la început de la formarea desteia. Este o Condiţie-Iniţială în status nascendi, sau altfel spus: NU se poate trimite Eului Superior imaginea piciorului rănit, pentru a schimba această stare. Trebuie să ne imaginăm viitorul dorit ca existent ACUM şi AICI, chiar dacă aceasta se întâmplă numai în Imaginea-Formei de Gând a „Seminţei”.

La KAHUNA munca principală era de trimitere de Rugăciuni, care se împlineau imediat sau mai târziu. Una din rădăcinile cuvântului *„Kahuna”* arată că în primul pas la Rugăciune este formarea Formelor de Gând microscopice, ca nişte particule de praf. Praful este un simbol bun. El pluteşte atunci când este pus în mişcare; el se ridică ca şi cum s-ar înălţa spre Eul Superior. Aceeaşi rădăcină din cuvânt înseamnă în acelaşi timp şi „a ascunde”, şi aceasta ne duce la cel de al doilea ocupaţie a unui KAHUNA: Păstrarea Secretului, ascunderea sau a voalarea „livrării Secretului” mai departe. Pregătirea din ’naintea Rugăciunii era la KAHUNA de o mare importanţă. Pentru început trebuie să ne fie clar şi să analizăm cu mare grijă ce vrem să facem; apoi trebuie să formăm cu cea mai mare grijă şi cu toate detaliile o imagine spirituală, pe cât posibil cât mai exactă şi completă, cu toate detaliile, a

condiţiilor pe care dorim să le schimbăm. Imaginea trebuie să fie văzută ca şi cum ar fi *acum şi reală*, chiar dacă până la realizarea sa va dura un oarecare timp. Ho-ano se traduce prin a te pregăti sau „a pregăti seminţele" şi pe departe mai înseamnă „A fi solemn de acord cu Spiritul" – precum pregătirea pentru Rugăciune sau la începutul unei „Afaceri îndrăzneţe". După opinia KAHUNA însă, Rugăciunea este afacerea cea mai mare de care un om este capabil.

La lucrul din cadrul grupei HRA s-a arătat încă de la primele încercări de a face o Rugăciune – HUNA, că omul mediu nu-şi poate imagina cum trebuie să procedeze la unei imagini clare mentale. Din rapoartele primite de noi despre felul Rugăciunilor folosite reiese că în aproape jumătate din cazuri erau integrate în Rugăciune diferite îmbolnăviri ce trebuiau vindecate sau condiţii naturale nedorite, ca fiind parte inclusă din Imaginea ce era trimisă Eului Superior. Dacă de exemplu se vrea cu adevărat vindecarea unui os rupt atunci nu se începe o Rugăciune cam aşa: „... vindecă piciorul meu bolnav"; căci astfel rana va deveni o parte a Imaginii sau a Seminţei trimise.

Într-un timp scurt, în cadrul Grupei HRA ne-am întors înapoi la lucruri elementare ce trebuiau de la bază învăţate cum este a forma o imagine ce trebuie să conţină obligatoriu numai starea dorită – cum ar fi de exemplu imaginea osului în starea sa existentă de ACUM în Imaginea Seminţelor din Pahar, perfect sănătos şi deja vindecat. Aceasta nu a fost deloc simplu; şi asta deoarece în Eul Inferior sunt o mulţime de amintiri despre rănirea osului respectiv şi stadiul de boală de după, legate între ele prin fire asociative din Substanţă-Aka. Chiar de la formarea noii imagini ne reuşea cu mare greutate, lanţul de gânduri să fie întrerupt şi trimis cu altceva decât rănirea propriu-zisă.

Teozofii dintre noi şi aceia care stăpâneau practicile concentrării, meditaţiei şi contemplării erau bineînţeles înaintea celorlalţi care nu s-au străduit înainte vreodată în marea artă de a-şi menţine gândurile pe o singură linie,

care duce la unul şi numai la un singur scop. Fiecare amintire la un obiect sau la o întâmplare cuprinde aspectul acestuia, gustul, mirosul, senzaţie şi temperatură, locul său în spaţiu şi timp cât şi legăturile sale raţionale cu toate întâmplările de care se leagă. La fel trebuie ca şi o imagine mentală bună a unei situaţii viitoare să conţină aceste aspecte. Dorim să învăţăm cum lucrează un Spirit în acest sens, atunci nu trebuie decât să stăm liniştiţi şi să ne reamintim întâmplările din ultimele ore, săptămân, luni sau poate chiar din ultimii ani. În mod obişnuit Eul Inferior ne aduce mai întâi amintirile vizuale, impresiile pe care le-au avut ochii; abia mai târziu apar în raport cu situaţiile de spaţiu-timp şi amintirile altor senzaţii precum sunetele, mirosurile, gustul şi senzaţiile.

Imaginea vizuală are prioritate; ochiul este organul nostru senzorial cel mai dezvoltat şi de aceea pare normal ca nu numai imaginea privită cândva să ne revină prima în amintire dar pentru Eul Inferior şi ca o posibilitate preferată de a fi înţeles. La discuţia despre legătura telepatică dintre doi oameni s-a arătat că şi imaginea mentală se lasă mai uşor transmisă decât de exemplu senzaţiile acustice chiar dacă acestea sunt simbolizate prin cuvinte.

În visele noastre avem dovada că *George* este obişnuit să readucă amintirile înregistrate sau impresii din amintiri şi să le reformeze. Altfel vedem de exemplu un pian ca înlocuitor al muzicii, un câine pentru lătrat şi mârâit şi un meniu gustos ca imaginea de satisfacere a gustului nostru. Părerea lui *George* este că o imagine este că o imagine este mai importantă decât o mie de cuvinte. Se doreşte să se înţeleagă ce a vrut *George* să spună într-un vis, atunci trebuie avut grijă ce lucruri şi în ce mod s-au reformat lucrurile. Învăţăm din asta că Forma de Gânduri-Ciorchine a Rugăciunii se poate forma mai bine dacă imagini vizuale se folosesc ca rame (recipinet). Şi alte impresii senzoriale se pot bineînţeles folosi în măsura în care acestea se pot forma clar şi pline de viaţă. Anumite lucruri şi situaţii pentru realizarea lor ne rugăm, le putem

forma mult mai uşor decât altele care sunt formate împreună din mai multe impresii senzoriale. De exemplu o rugăciune pentru o masă copioasă angajează aproape toate simţurile lucru care nu se întâmplă când ne rugăm să putem dormi o noapte sănătos şi adânc.

Dacă lucrul sau situaţia pentru care ne rugăm va fi însoţită şi de cuvinte, atunci acestea trebuie alese cu multă grijă şi înainte cu atenţie studiate. Astfel, multe cuvinte au diferite înţelesuri, şi *George* este întru totul capabil în locul înţeledului ales de Eul Mijlociu să aleagă un alt înţeles şi astfel să denatureze înţelesul rugăciunii. Dacă de exemplu *George* schimbă, ca de obicei, cuvintele în imagini, el poate lua de exemplu rugăciunea „Dă-mi sănătate, bunăstare şi noroc” ca simbol al sănătăţii, ca simbol al bunăstării trezoreriade la banca de pe strada alăturată şi ca simbol al norocului pe micuţul câine al familiei Popescu ce dă tot timpul bucuros din coadă când o vede pe stăpâna lui. Dacă asemenea imagini denaturate vor fi trimise Eului Superior atunci este clar că şi împlinirea rugăciunii – dacă se va putea înfăptui – va fi şi ea cumva denaturată.

Pentru a se împiedica această nereuşită, se va lucra înainte cu Eul Inferior imaginea complet sănătoasă, cu atenţie şi îndelung, până când se va realiza şi va vedea o imagine vizuală finală a unei sănătăţi depline, a unei stări în care se poate face orice şi se poate bucura de orice lucru de care numai în stare de sănătate deplină se poate face. Şi în privinţa bunăstării şi norocului trebuie ca imaginile şi dorinţele să fie exprimate definitiv şi clar. (Dacă rugăciunea este pentru altcineva, trebuie avut în vedere aceleaşi lucruri).

Nu fără motiv ne ocupăm atât de intens cu experimentările cu cutii sau cu pendulul, pentru cunoaşte Eul Inferior cu mofturile Lui. Pe *George* nu-l poţi niciodată cunoaşte niciodată îndeajuns de bine. Acesta este clar arătat într-un buletin informatic al cercetătorilor englezi în telpatie. Aceştia au fost împărţiţi în două grupe. Una din ele a fost trimisă într-o cameră separată cu indicaţia de a

căuta un obiect, pe care să-l trimită apoi telepatic celeilalte grupe. Într-unul din cazuri, grupa s-a dus în bucătărie pentru a căuta un obiect. S-au decis la o farfurie albastră de porţelan; totuşi la transmiterea imaginii către cealaltă grupă a apărut p surpriză. Nu numai farfuria a fost transmisă dar şi alte obiecte văzute în bucătătrie. Ceasul de pe dulap, o figură mică ce se afla în apropierea farfriei albastre chiar şi masa cu scaune cât şi un tablou de pe perete cu o scenă de vânătoare au fost percepute de ceilalţi. Încercări ulterioare au stabilit că Eul Inferior, după încercări repetate şi cu un ridicat grad de concentraţie, poate fi axat la un singur obiect, să vadă numai imaginea unui singur obiect şi toate celelalte obiecte care se află în apropiere, ce poate i-au trezit interesul, să le ignore.

Trebuie deci să facem curăţenie şi să renunţăm la toate Formele de Gânduri care ne stau în drum la trimiterea unei rugăciuni. Aşa cum este George atras prin încredere să lucreze cu un pendul sau cutii sau la procedeul de încărcare cu Mana, tot aşa trebuie vorbit din inimă, cu dragoste, cu Eul Inferior şi clarificat ce are de făcut în cazul unei Rugăciuni.

Este de presupus că fiecare are o dorinţă neexprimată după o viaţă în condiţii mai bune, pe care fără ajutor nu crede că ar putea-o realiza. Înainte de formularea rugăciiunii este neapărat necesar să privim dorinţa realist şi critic în faţă. Dacă dorinţa se realizează conform rugăciunii, atunci I se poate uşor să fie atras spre alte lucruri de care să răspundă, care la o privire sumară par irealizabile. Cu cât binecucântarea este mai mare cu atât va fi mai mare răspunderea. Sănătatea ar trebui să conteze ca cea mai uşoară temă, cu toate că mulţi dintre noi se roagă pentru sănătate înaintea unei sarcini viitoare extenuante, a contribuţiei proprii la înfăptuirea sănătăţii dorite. Majoritatea oamenilor cred că sănătatea este pe primul plan, în loc să ajute pe Dumnezeu pentru a putea fi ajutaţi.

La alegerea obiectului este necesară o gândire normală şi rezonabilă. Logica Eului Mijlociu nu va crede

nici pe departe că cineva îşi doreşte într-o rugăciune să primească drept cadou luna după cer; şi ceea ce în lumina logică nu se recunoaşte a fi probabil sau posibil nu poate fi nici dat. Necredibilitatea face imposibilă formarea unei imagini complete a dorinţei şi convingerea că aici şi acum ne este deja dat. Ceea ce Eul Mijlociu cu logica sa nu poate accepta, cu siguranţă nu va accepta nici Eul Inferior; şi dacă Eul Inferior nu crede în împlinirea rugăciunii, atunci El va distruge imaginea înainte ca ea să fie trimisă Eului Superior.

Deoarece mai târziu va fi vorba de „Credinţă”, ne vom ocupa acum de aceasta. Pentru cei iniţiaţi în învăţătura – HUNA „Credinţa” era NU NUMAI să crezi că este adevărat... Cuvântul pentru „Credinţă” în limba sfântă era mana-a-io. Primul său înţeles este „Credinţă” în sensul normal al cuvântului, totuşi, din rădăcinile din cuvânt apar şi alte explicaţii: (1) „Folosirea unei „încărcături-Mana” ridicate” (rădăcina Mana plus Io în sensul de „excesiv” dau împreună explicaţia de o încărcătură de Mana excepţională). (2) „A convoca ceva dorit” şi „a ajunge acolo sau a se întinde”, aşa cum întinzi mâna pentru „a atinge” ceva. Aceasta atenţionează că trebuie să te întinzi de-a lungul Firului-Aka pentru „a atinge” Eul Superior şi să-L rogi pentru realizarea rugăciunii (totul din rădăcina de cuvânt u). (3) „a fi adevărat, real” sau din cauzativul hoo, ceva „a cauza, a avea un efect ca ceva să fie realizat” (Rădăcina de cuvânt Io).

„Credinţa este moartă fără a înfăptui ceva”. Aceasta devine acum clar, că la „a înfăptui” ceva face parte şi trimiterea unei încărcături puternice de Mana către Eul Superior şi că aceasta este parte importantă în realizarea dorinţei.

La formularea Rugăciunii, trebuie să ne transpunem în viitor exact în timpul în care ceea ce ne dorim va deveni realitate. Aici vom constata că vor apărea o serie întreagă de cerinţe noi. Se va ruga, de exemplu, pentru o maşină nouă şi se va medita la timpurile când maşina va veni, vom porni motorul şi vom merge cu ea, atunci ne vom poticni

poate la ideea că vor apărea noi cheltuieli şi că nu ar trebui să ne rugăm numai pentru maşină ci pentru bani pentru a putea întreţine pur şi simplu maşina. Pentru aceasta însă ar fi necesar să ne rugăm pentru o modalitate mai bună de câştig; şi aceste venituri mai mari pe care le aşteptăm necesită din partea noastră o şi mai mare concentraţie şi mult mai mult timp.

O prietenă HRA ne informa că într-o zi, ea cu soţul ei au decis, după o analiză atentă, să se roage pentru o casă mai mare, cu şase camere complet mobilate, cu garaj şi cu o maşină nouă frumoasă. Până la urmă însă, s-au rugat pentru un apartament într-o zonă bună amenajat confortabil şi pentru o maşină bună la mâna a doua. Au primit amândouă lucrurile şi întreţinerea ambelor lucruri nu le-a fost grea.

Un membru HRA din Honolulu s-a hotărât să ajute un tânăr care, datorită paraliziei, din copilărie nu-şi putea mişca picioarele. Amândoi s-au hotărât cu mult zel, să trimită conform regulilor în consecinţă, rugăciunile necesare pentru împlinirea acestei dorinţe.

Totul a mers bine, în picioarele paralizate au început să apară furnicături şi arătau că se vor însănătoşi. Dar, dintr-odată tânărul a fost cuprins de panică, pentru că a văzut în viitor şi că va trebui să-şi câştige singur banii pentru a se întreţine. El s-a transpus total acestei frici şi peste noapte, picioarele sale au revenit la starea iniţială de paralizie totală. El nu a reuşit în exerciţiile sale zilnice, să se transpună în realitatea viitoare că într-o zi va putea să preia bucuros datoriile unei vieţi normale sănătoase ce se impune oamenilor. Nu s-a putut niciodată constata dacă Eul Său Inferior sau Eul de Mijloc s-a supărat din această cauză

Omul care în viaţă îşi poartă toată răspunderea (un astfel de om este pregătit oricând să ajute pe alţii), acel om are o linie deschisă către Eul Superior; deoarece din sentimentele sale precum că a făcut în viaţă tot ce putea să facă mai bine, atunci când se va ruga în anumite situaţii pe care nu le poate rezolva singur, posedă baza încrederii

şi credinţei că va primi ajutorul cerut. Într-o zi când călăream pe un drum părăsit din Wyoming, am întâlnit un bărbat singuratic. Stătea chircit în spatele unui gard pe care încerca să-l repare şi vorbea de unul singur. Am călărit mai aproape şi am făcut următoarea remarcă: „Aici afară în pustiatate când nu ai cu cine, trebuie să vorbeşti singur”. Se ridică şi dând din cap îmi explică: „Asta mai puţin, dar aici afară mă rog mult. Mă rugam doar să nu îmi fugă caii”. I-am răspuns: „Şi în acest timp vă reparaţi gardul?” „Oh, mi-a spus, cred acesta este cel mai bun mod de a te ruga. Doar nu pot să las gardul aşa stricat şi să mă rog la Dumnezeu să-mi ţină caii înăuntru”.

La rugăciune mai este ceva la care trebuie să ne gândim: eul Superior nu va fi partener la un furt. Cine se va ruga să primească pasiv casa vecinului, aceasta nu se va întâmpla. Şi cine se va ruga să primească o casă similară fără să fie pregătit să ia asupra lui truda necesară de a o cumpăra, atunci el trebuie să se gândească la un om obişnuit care trebuie să muncească multe zile doar să construiască această casă. Este mai mult ca posibil ca Eurile Superior ale muncitorilor sau constructorilor nu sunt dispuse să accepte ca celor pe care-i protejează să le fie jefuită plata muncii făcute numai pentru ca altcineva, datorită unei rugăciuni făcute, să o poată stăpâni.

Dacă ne deschidem ochii şi privim lumea din jurul nostru, atunci recunoaşten marea lege: Aşa cum noi semănăm, aşa vom culege. Fără sămânţă nicio recoltă. Am auzit multă lume spunând că are toate averile din lume, şi ar trebui să dea oamenilor ceea ce ei îşi doresc. (oamenii care vorbesc aşa au zilnic doar resentimente ursuze, în a avea grijă de ei sau de a aduce un aport la binele altora. Des, ei sunt geloşi pe

„Norocul” pe care îl au alţii în viaţă). Acest comportament este contrar tuturot experienţelor de viaţă. Cine gândeşte aşa, nu are nicio şansă ca rugăciunile sale să fie împlinite de către Eul Superior, pentru că El ştie că, binecuvântarea pentru care se roagă, nu o merită.

Dacă s-a luat decizia (vorbim de Eul Mijlociu) luând

în consideraţie toate circumstanţele să ne rugăm pentru împlinirea unei anumite dorinţe, atunci trebuie să se sfătuiască în prealabil, împreună cu Eul Inferior. Se va clarifica totul lui *George* numindu-se motivele pentru care se doreşte şi merţă să lupţi în acest scop. De asemeni este bine să i se spună, din ce cauză s-a renunţat la planurile anterioare. Trebuie să i se deseneze viitorul în culori strălucitoare, pentru ca *George* să fie convins că sunt lucruri bune pentru care trebuie să ne rugăm.

Dacă *George* a fost astfel instruit, după aceasta ne relaxăzüm trupeşte şi spiritual. Apoi îl invităm pe *George* să coopereze şi ne imaginăm plin de viaţă că rugăciunea s-a împlinit deja şi că ne bucurăm de noua viaţă cu noiile condiţii primite. La acest exerciţiu se poate observa cu ochii întredeschişi ce face Eul Inferior când nu se află sub presiune şi din imaginile de viaţă imaginate vom vedea dacă este de acord şi va coopera sau refuză.

Din micile fluctuaţii emoţionale, de afecţiune sau repulsie, de griji sau satisfacţii, de bucurie sau frică ş.a.m.d. se poate citi reacţia Eului Inferior. Pare că un detaliu mărunt pe care Eul Inferior îl vede dezirabil, ce poate declanşa o reaacţie emoţională nerezonabilă, atunci se poate discuta problema cu voce tare cu Eul Inferior. I se poate clarifica amănunţit din ce cauză punctul deranjant găsit este în realitate bun. Când cineva are suficientă experienţă şi când între cei doi există un contact şi încredere bună, se poate pune lui *George* întrebarea: „Îţi aminteşte situaţia asta de ceva poate care cânva ţi-a făcut greutăţi? Poţi să-mi dai o imagine sau o amintire despre asta, pentru ca să ştiu ce a fost?” Dacă apoi se aşteaptă relaxat, este posibil ca Eul Inferior să aducă ocazia respectivă în centrul de atenţie al Conştiinţei comune. Se întâmplă acest lucru, atunci se va discuta cu răbdare toate argumentele şi exemplele raţionale, şi se poate arăta că situaţia viitoare dorită nu se poate compara cu cea viitoare şi că nimic neliniştitor din incidentul trecut nu se poate lua în noua situaţie.

Ultimul lucru în planificarea rugăciunii este să se

pună întrebarea în ce măsură vor fi afectaţi, după împlinirea dorinţei, oamenii din jur de exemplu rudele, prietenii, partenerii de afaceri chiar şi concurenţa sau rivalii de afaceri.

Se roagă cineva pentru o calificare proprie mai bună, atunci va găsi propriul Eu Superior deja pregătit să-l ajute. Se va ruga pentru binele familiei, atunci el vorbeşte tuturor Eurilor Superioare ale întregii familii. Dacă cineva plănuieşte şi se roagă pentru bunăstarea şi îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă a unei grupe de oameni, atunci el va primi – dacă va avea o dorinţă puternică şi va lucra puternic la atingerea scopului – ajutorul de la *Poe Aumakua* sau „Marea societate a Spiritelor Superioare”.

Dacă însă cineva se roagă pentru un lucru prin care altcineva va fi rănit sau va fi nedreptăţit, atunci Eul Superior al acestuia va împiedica această rugăciune. Dragostea Eului Superior pentru omul încredinţat Lui este o dragoste deplină altruistă de nivel superior. Cu cât de jos poate sta un om pe scara evoluţiei, Eul său Superior tânjeşte ca el să înveţe din lecţiile de viaţă şi să facă progrese. Ajutorul dezinteresat, care se lasă în cea mai mică măsură primit, chamă ajutorul Eului Superior să ajute acest om fără noroc să revină la planul său.

Precum insectele care învaţă lecţiile din stup, aşa ar trebui să înveţe şi oamenii, că doar o muncă armonioasă pentru binele comun se poate realiza multe. O muncă armonioasă în interesul comun al familiei, al tribului, al naţiunii sau chiar al întregii omeniri este o putere extraordinară. Cu toate astea, până în ziua de astăzi nu am învăţat nimic, să muncim ca şi naţiuni împreună; această lecţie însă va veni în viitor asuprea noastră. Fiecare rugăciune în care este inclusă şi bunăstarea celorlalţi, are cu mult mai multe şanse de a fi împlinite.

Ceva trebuie spus despre mult răspândită credinţă că nu trebuie rugat pentru lucruri materiale. La marile religii din India, credinţa Karma include şi dorinţa pentru lucrurile materiale ba chiar pentru bucuriile din viaţă. După credinţa acestor oameni, din asta va creşte şi mai

multă „Karma negativă” şi prin asta omul va fi tot mai strâns legat de „Roata renaşterii”. Individuul se străduieşte să se sustragă din viaţă, în măsura în care el încetează să-şi mai dorească ceva. (Karma este o religie foarte veche care este legată de credinţa în reîncarnare sau în renaştere. După aceasta, procesele de viaţă ale omului sunt date de faptele bune sau rele din condiţiile de viaţă anterioare ale omului).

KAHUNA din Biblie sau KAHUNA din Polinezia trebuie că au avut aceleaşi experienţe, pentru că erau exact de aceeaşi părere în privinţa Karmei şi Reîncarnării. Când ei au fost confruntaţi cu opiniile religiilor de pe atunci din India, s-au aruncat clar în credinţa încarnării nesfârşite. S-au concentrat pe faptul că fiecare viaţă dusă pe pământ trebuie să fie dusă cât mai bine posibil. Ei credeau că după moarte, vor continua viaţa ca şi Spirit, şi erau siguri că o viaţă dusă bine pe pământ este condiţia unei existenţe fericite după moarte.

Deoarece cu trecerea timpului s-a uitat, să se roage precum în învăţătura – HUNA.

a venit în perioada creştinismului, datorită deselor eşecuri ale rugăciiunilor, perioada unei învăţături de totală lipsă a speranţei. Se spunea credincioşilor că viaţa pământească trebuie dusă cu răbdare şi resemnare, şi trebuie suportat tot ce vine de la viaţă pentru a ajunge la o viaţă fericită în ceruri. Împotriva tuturor KAHUNA erau de opinie ca fiind important şi posibil, atât pe pământ cât şi după moarte să se poată duce o viaţă fericită.

Cuvintele „Caută înainte totul după Împărăţia lui Dumnezeu şi dreptatea Lui şi toate aceste lucruri vi se vor da” sunt greşit interpretate pentru că în spatele aceste cuvinte sau al altora asemănătoare, nu se cunoaşte nicio Semnificaţie – HUNA. Această neînţelegere, care a fost pentru mulţi membri HRA o piedică atunci când se apucau să se roage, trebuie eliminată la fiecare din noi. Împărăţia lui Dumnezeu sau a Cerurilor nu este altceva decât Nivelul Superior simbolizat de Eul Superior. În acelaşi mod Eul Inferior şi cel de Mijloc domină deasupra împărăţiei

pământului.

Să cauţi Împărăţia Cerului înseamnă: (1) să înveţi că există un eu Superior; (2) să dezvolţi o credinţă raţională că Eul Superior este pregătit şi capabil să ne ajute şi (3) să înveţi din experienţe practice cum să faci ca Eul Inferior să ia legătura prin Firul-Aka cu Eul său Superior şi să-i trimiţi o ofrandă de Mana împreună cu Rugăciunea sa.

În cuvinte – HUNA simple, se poate spune: „Învaţă mai întâi să ajungi la Eul Superior pe treapta sa Superioară. Îţi va reuşi aceasta, atunci pot ajunge la El şi Rugăciiunile tale şi poţi obţine tot ce ai cerut prin rugăciuni”.

Ion Botezătorul a prezis că Împărăţia Cerurilor este aproape. Cu siguranţă a nu vrut să spună că nivelele Superioare vor coborî la noi pentru a se uni cu nivelele Inferioare. Ca şi un KAHUNA el a vrut să spună mai bine că Eul Superior este pentru noi uşor de atins, şi că putem veni în contact cu El. Dar el a atras atenţia în acelaşi timp, că acest contact nu este posibil cât noi nu vom regreta păcatele făcute... Nu vom uita niciodată că trebuie să îndreptăm greşelile făcute altora, pentru că altfel nu ne vom despărţi niciodată de sentimentul că vom fi nedemni la întâlnirea cu Eul Superior. Însă atunci când Eul Inferior se va debarasa de senzaţia de ruşine, nu va mai fi pregătit să se apropie de El prin Firul-Aka.

Vechea idee de a renunţa la viaţa normală şi de a aştepta cu mâinile împreunate până când Dumnezeu va recunoaşte greutăţile noastre şi ne va împlini dorinţele, are.

— Şi asta cu riscul de a ne repeta – nimic de-a face cu HUNA. În afară de aceasta un asemenea comportament este fără motiv şi te lipseşte de orice înţelegere omenească. Nu suntem în viaţă pe pământ pentru a ne forţa să ne eliberăm de viaţa pământească fără a o trăi cu adevărat şi din experienţele trăite să învăţăm. Suntem mai mult aici să trăim şi să iubim, să creştem şi să facem progrese. Exerciţiile sportive dezvoltă muşchi; intelectul însă se dezvoltă prin folosirea sa. Ne-a fost dată libera

voinţă să-l putem acţiona. Nu trebuie să-l împrăştiem în încercări în a da răspunderea vieţii mai departe la Eul Superior.

CAP. IX

CONTACTUL CU EUL SUPERIOR ŞI TRIMITEREA UNEI RUGĂCIUNI

Unii din membrii HRA intenţionau să întrerupă Eul Inferior în timpul rugăciunii; vedeau cu mare plăcere pe Eul Mijlociu, cu capacitatea de decizie, să intre direct în contact cu Eul Superior. Din păcate nu ştiau cum ar fi aşa ceva posibil. Când noi am început să transpunem învăţături biblice în „Limba Sfântă”, cei în cauză şi-au îndreptat atenţia către cercetările noastre, crezând că au găsit drumul hotărâtor. Unul din aceştia mi-a scris următoarele:

„Sunt sigur că, cheia secretului se ascunde în spatele cuvintelor: „Rugaţi-vă şi veţi primi, căutaţi şi vegi găsi, ciocăniţi şi vi se va deschide”. Traduceţi vă rog aceste cuvinte în limba Hawaiiană. Poate se va arăta cum putem ajunge direct la Eul Superior”. Aşa s-a şi întâmplat; fraza a fost imediat cercetată.

„Rugaţi-vă nu a dat în Hawaiiană niciun alt sens; aici nu am aflat nimic nou. Cu celelalte cuvinte „Căutaţi” şi Ciocăniţi” cu totul altceva.

În limba – HUNA cuvântul „căutaţi” înseamnă îmi În rădăcinile cuvântului se ascunde înţelesul de „a naşte, a crea”, a planta imaginea „seminţelor” şi a uda cu apă – simbolul pentru Mana. Cu alte cuvinte deci: odată ce Imaginea-dorită a fost formată pentru noile condiţii şi trimisă în sus cu Fluxul de Mana de-a lungul Firului-Aka, a venit timpul „să căutăm” şi să găsim Eul Superior sau simboli „Împărăţia Cerurilor”, unde seminţele se vor planta şi de păzite de către „Domnul” Împărăţiei.

„A ciocăni se traduce prin kikeke; are înţelesul ascuns de „a diviza, a împărţi”. Aceasta însă simbolizează divizarea încărcăturii puternice de Mana, din care o parte este trimisă de-a lungul Firului-Aka spre Eul Superior.

Puka este cuvântul Hawaiian pentru „uşă” ce trebuie

să se deschidă atunci când cineva „ciocăne” şi „caută” – când se trimite Mana şi prin curentul său trimis se transportă şi „seminţele” (Formele de Gânduri) Rugăciunii. *Puka* înseamnă *„să schimbi ceva, să modifici un lucru dintr-un stadiu în celălalt”*. În cuvintele Limbii-HUNA aceasta înseamnă că uşa spre Eul Superior se deschide, cel care este singur capabil să audă Rugăciunea noastră şi să o împlinească.

Am tradus atunci multe alte fraze din Biblie care se refereau la Rugăciune. Jesus vorbea des de necesitatea de a ne ruga, totuşi descria elementele secrete şi metodele înţelepciunii – HUNA prin cuvinte al căror subînţeles erau pricepute numai de un iniţiat KAHUNA. În Capitolul 6 din Evanghelia după Matei găsim o adevărată comoară ascunsă despre declaraţii în legătură cu Rugăciunea, cu condiţia însă de a cunoaşte suficient de multe lucruri despre înţelesurile ascunse ale cuvintelor.

Vers. 1. (despre milostenie şi Rugăciune, 6.1): „Luaţi seama să nu vă îndepliniţi neprihănirea voastră înaintea oamenilor, ca să fiţi văzuţi de ei; altminteri nu veţi avea răsplată de la Tatăl vostru care este în ceruri”.

Cheia se află în cuvântul „neprihănire sau pomană”. Cuvântul Hawaiian sinonim mana-wa-lea ne spune din rădăcinile sale de cuvinte că prin „pomană” se înţelege Mana, pe care o trimitem Eului Superior prin gândirea ce o reflectăm (wa) şi care, după trimiterea darului de Mana cu Formele de Gânduri ale Rugăciunii, ne va fi dată înapoi prin cadou (le-a). Pomana nu trebuie data în public în faţa tuturor, deoarece sunt Cadouri de Mana pe care le prezentaţi Tatălui de-a lungul Firului-Aka. Este data şi avertizarea, „altfel nu veţi avea răsplată de la Tatăl vostru care este în ceruri”.

Vers 2 nu este în legătură cu HUNA, ci repetă numai că Rugăciunea înseamnă trimiterea de Mana, deci o acţiune interioară şi nu una exterioară.

Vers 3 şi 4 „Ci tu, când faci milostenie, să nu ştie stânga ta ce face dreapta, pentru că milostenia ta să fie făcută în ascuns; şi Tatăl tău, care vede în ascuns, îţi va

răsplăti”.

Un alt cuvânt Hawaiian pentru „pomană” este *nalo*, şi înţelesul său este „ascuns, pitit, invizibil” Descrie chiar şi Eul Superior, care „dispare în depărtare şi se retrage privirilor”. În schimb avem de a face cu o întâmplare interioară şi cu faptul concret că Eul Superior este în depărtare şi nu este văzut, totuşi prin Firul-Aka se poate ajunge la El dacă I se trimite telepathic Mana şi Forme de Gânduri.

Versurile 5 şi 6 repetă sfatul că rugăciunea trebuie făcută în interiorl fiecăruia. Versul 7 avertizează de credinţa falsă că Eul Superior ar auzi cuvinte exacte precise, egal cât de tare vor fi spuse acestea. Versul 8 spune din nou ceva desore Secretul-HUNA: ...; căci Tatăl vostru ştie de ce aveţi trebuinţă, mai înainte ca să-l cereţi voi”. În Hawaiiană „a avea nevoie” înseamnă *pono*; acest cuvânt înseamnă pe departe, să îndrepţi nedreptatea făcută altora, să faci ce este necesar pentru a putea fi „adoptat”, pentru a fi pregătit să poţi trimite Rugăciunea.

Acest sens aruncă o cu totul altă lumină – asupra întrebării pusă de anumiţi membri HRA, şi anume de ce este neapărat nevoie să-ţi faci mai întâi o imagine spiritual clară a Gândului-dorinţă. Ei voiau să spună, că nu este nevoie de vreo Rugăciune dacă ceea ce nouă ne trebuie este deja cunoscut dinnaite de a ne ruga. Dacă însă Rugăciunea nu ar fi fost necesară, atunci Jesus nu ne-ar fi învăţat de ce şi cum să facem o Rugăciune, şi cine este Cel care ascultă Rugăciunile şi în ce condiţii El le aude. Bineînţeles că Eul Superior ştie mai bine decât Eul Inferior de ce anume are omul nevoie, totuşi El nu poate înlătura libera alegere a omului, ci va lăsa omul să lupte spre împlinirea dorinţelor lui şi să înveţe din propriile sale experienţe.

Într-adevăr dorinţele ne sunt cunoscute, totuşi Secretul – HUNA ne învaţă că Ruga noastră nu va avea nicio valoare până când nu vom îndrepta nedreptatea pe care am făcut-o în viaţă şi nu vom face ordine în propria casă.

Pono mai are un sens important; înseamnă că totul a fost făcut implementat şi format corect. Aceasta se referă mai ales la producerea Imaginilor din Forme de Gânduri. Ele trebuie să fie făcute cu dreptate, pentru binele tuturor celor în cauză şi trebuie să afecteze lucruri sau stări a căror realizare este posibilă, altfel ele NU SUNT *pono*.

Să privim acum odată „Tatăl Nostru”. Să verificăm ce imagini vizuale sau mentale sunt necesare, pentru a transpune fiecare frază într-o Formă de Gând-Imagine ce poate fi trimis telepatic Eului Superior pentru împlinire, ca „Seminţe” sau Gând al Rugăciunii.

Fraza de început nu include o asemenea Formă de Gând-Imagine; ea trebuie numai să puncteze că în Rugăciune se va vorbi cu Eul Superior, către care Eul Inferior priveşte cu reverenţă.

„Vie împărăţia ta, Facă-se voia Ta Precum în cer aşa şi pe pământ” După traducerea în Hawaiiană rezultă din sensul exterior şi din înţelesul rădăcinilor de cuvinte următoarele: „Conştiină Superioară, dă-mi voie să iau legătura cu tine şi să-ţi trimit *Mana*; foloseşte-o, pentru ca Forma de Gând-Imagine pe care ţi-o trimit să o transformi în realitate pe nivelul pământesc, aşa cum pe nivelul Tău, acum, Forma de Gând-Sămânţă este deja realitate”. (Cuvintele cheie sunt „Împărăţia Cerurilor” sau *au-puni* cu toată însemnătatea cuvintelor de rădăcină; pe departe „să vină” sau *e hiki mai* cu alte şapte înţelesuri – HUNA suplimentare din rădăcinile de cuvinte aferente. „Facă-se voia Ta” este codat în Hawaiiană prin cuvintele malamaia şi makemake. Din rădăcinile acestor cuvinte, reiese că „Voia” este aceeaşi cu „Dorinţă” şi că în acelaşi timp o asemenea dorinţă are şi o Putere simbolică de Creaţie, în măsura în care are un efect de a face ceva să fie mai mare sau să crească. Aici avem din nou Imaginea „Seminţelor”, a Imaginii Formei de Gânduri a Rugăciunii.)

Vers 11 „Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi. Acest joc de cuvinte vine din Vechil Testament, după care pentru israeliţi a căzut Manna ca mâncare din ceruri – ceea ce trebuie luat ca symbol şi nu ca fapt

concret. A fost *Mana*, Puterea Vitală, „Pâinea Vieţii” sau „Apa Vieţii” – au fost date un număr de simboluri pentru cele trei *Mana ale KAHUNA*-s.

În acest fel a fost aceeaşi *Mana* care „a căzut din Cer”. Mana care va fi trimisă către Eul Superior, provine de la Eul Inferior de pe pământ., este de provenienţă pământească; dacă însă Eul Superior trimite înapoi această Putere, va deveni „Ploaie”, o „Manna” – ca o Putere întăritoare binecuvântată. Este în acelaşi timp ajutor şi conducere, protecţia care poate fi data numai de Eul Superior şi pe care o primeşte numai omul care lasă complet Eul său Superior să ia parte şi să fie condus pe drumul său în viaţă. În ruga zilnică trebuie trimis Mana Eului Superior, dacă se doreşte ca El să facă ceva pe nivelul fizical.

Vers 12. „Şi iartă nouă greşelile noastre, Precum şi noi iertăm greşiţilor noştri”. Această frază nu se referă atât la nedreptatea pe care noi am făcut-o altora şi de care noi trebuie să ne eliberăm interior, înainte de a începe să ne rugăm. Această frază se referă mai mult la un soi de „eşec”, de „neputinţă” de a intra în contact deplin cu Eul Superior şi de a se ruga corect, pentru că în Corpul-Aka al Eului Inferior avem impregnate fixaţii sau complexe din Amintiri de Gânduri-strugure neraţionalizate. Ele ne vor fi luate, şi dacă vom ajuta pe alţii, ne vom elibera de ele. În legătură cu aceste legături vom vorbi mai târziu. Mai întâi vom vorbi de nivelul normal, unde Şnurul nu este prea tare blocat de complexe. (Versul 14 întăreşte din nou aceleaşi gânduri importante).

Vers 13. „Şi nu ne duce pre noi în ispită, Ci ne izbăveşte de Cel Rău, Că a ta este Împărăţia, Slava şi Puterrea, în Numele Tatălui, Al Fiului, Al Sfântului Duh, Amen”. Va deveni în Lumina învăţăturii – HUNA următoarele: „Nu slăbi Şnurul-Aka (simbolizează neputinţa Eului Inferior de a lua şi păstra contactul cu Eul Superior) sau păzeştene pe noi de încurcături (simbolul complexelor) deoarece noi ştim că Tu eşti bun şi eşti deplin şi frumos în perfecţiunea Ta, şi vei aşa pentru totdeauna. Amen. Acest

gând încheie trimiterea rugăciunii.

Acest punct de vedere despre „Rugăciunea Domnului” din punct de vedere al Gândirii – HUNA, ne arată că în niciun caz „Tatăl Nostru” nu reprezintă în niciun caz o rugăciune în Sens – HUNA. Este mai mult o formulă în care sunt incluse elementele şi condiţiile ce se iau în considerare la formularea Rugăciunii – HUNA. Nu conţine aproape nimic echivalentul unei Imagini-Forme de Gând sau din simbolul „Seminţelor” dintr-o Rugăciune adevărată. Aceste lucruri sunt lăsate la alegerea fiecăruia, pentru ca el să-şi formeze ruga în funcţie de necesităţile lui.

Astfel, nu am găsit de pe „drumul prescurtărilor” contactul direct cu Eul Superior pe care l-am căutat. În locu acesteia însă, am găsit dovezi puternice ale Metodei-HUNA pentru formularea şi trimiterea unei Rugăciuni. Eram mai mult decât mulţumiţi pentru că acum ştiam că există doar un drum: să formezi cu toată grija o Imagine-Formă de Gând şi să-l informezi pe Eul nostru Inferior, să-l faci să coopereze cu noi, pentru a cauza producerea unei încărcături superioare de *Mana* şi de a o trimite Eului Superior de-a lungul Şnurului-Aka.

Prin care modalitate (dacă cineva nu are cunoştinţe „intuitive”) se poate vedea când s-a stabilit contactul cu Eul Superior sau nu? Să lăsăm câţiva membri – HRA să descrie sentimentele lor:

(1) Un sentiment de furnicare în tot corpulsau în părţi ale corpului. Câţiva relatau că senzaţia era ca şi cum ar ploua uşor, fin, înviorător, electrizant, de la Eul Superior în jos. Alţii din contra simţeau furnicături în mâini, de-a lungul coloanei vertebrale, sau în zona genital sau în tot corpul până în degetele picioarelor. Această senzaţie dura numai una sau puţine secunde, poate însă dura şi un minut întreg sau mai mult; de obicei declanşează un sentiment de bună stare.

(2) Un sentiment brusc datorat de un flux de bucurie, dragoste şi recunoştinţă: acest sentiment nu poate fi chemat voit sau simulat. Vine în special de la Eul Inferior

şi anunţă bucuria că a putut atinge Eul Superior. (KAHUNA credeau că numai Eul Inferior poate chema emoţii precum ură, frică, furie, dragoste, lăcomie sau dor, şi că Eul Inferior va lua parte doar la aceste sentimente.)

(3) Un sentiment deosebit în plexul solar – posibil de acolo de unde pleacă Firul-Aka spre Eul Superior. Acest punct, după opinia KAHUNA, este centrul Eului Inferior pentru sarcinile mentale în zona de amintiri pe care le primeşte şi în „Bugetarea" energiei Mana. Aceeaşi senzaţie se primeşte atunci când se „întinde Firul-Aka", când se doreşte să se atingă ceva care se află aproape de mână, sau când se trimite un current-Mana de-a lungul unei Fir de legătură-Aka deja existent între propriul Eu Inferior şi un altul asemănător. Dacă se recunoaşte acest sentiment, atunci acesta este un semn de încredere precum că a fost stabilit integral un contact, aşa cum gradul de deschidere sau blocajul Şnurului-Aka respective o permite. Des, alături de această senzaţie, mai apare o senzaţie ca şi cum s-ar aşeza fire de păianjeni pe faţă sau pe dosul palmelor.

Cea mai mare experienţă transcendentală în contact cu Eul Superior apare însă la oameni doar o dată sau de două ori în viaţă. În mare linişte, Eul Inferior trece prin poarta invizibilă, şi deodată, contactul este făcut. Eul Inferior trimite darul său de Mana şi omul este umplut de un sentiment de fericire. Poate va vedea atunci o lumină alba, momentul când Eul Inferior primeşte Mana şi schimbă vibraţia de lumină. Trăirea aceasta este atât de puternică şi deosebită încât va rămâne o amintire sfântă şi o dovadă incontestabilă a adevărului şi va dura până la sfârşitul zilelor. Dacă trăim această unificare binecuvântată, atunci este ca şi cum fiul risipitor se întoarce, după un timp lung, înapoi în casa tatălui, şi atunci, în mod normal se şterg toate gândurile la rugămintele şi dorinţele pământeşti. În acest moment numai un singur lucru este important: Să fii din nou acasă şi să simţi bucuria contactului. Dar curând, va fi ceva firesc şi normal pentru fiul risipitor să plece şi să se întoarcă

acasă. Viţelul îndopat nu va mai fi tăiat şi nu vor mai fi puse haine noi pe umerii acoperiţi de zdrenţe.

Dar chiar şi atunci când temporar nu se mai simt niciuna din senzaţiile de mai sus, trebuie să rămânen neclintiţi pe drum – după o puternică încărcare cu Mana – să se stabilească un contact. Trebuie avut pregătită Imaginea Dorinţei. Totuşi, înaintea trimiterii rugăciunii, are loc un ritual. Eul Mijlociu meditează despre Eul Superior şi despre iubirea către El fără limite şi plină de omagiu, şi Eul Inferior va face din această dragoste o emoţie cu mare putere. Eul Mijlociu dă direcţia către Eul Superior acestei puteri, până când se stabileşte contactul. Apoi va fi trimisă Eului Superior o ofrandă de Mana pentru ţelurilor Lui Superioare în serviciul universului. În consecinţă Eul Inferior va fi oprit scurt să-şi continue trimiterea fluxului de Mana şi să trimită Imaginea celor dorite, pregătită cu grijă, pentru a deveni realitate.

Pentru a crea o Imagine cât mai clară şi precisă, penreu KAHUNA era suficienteâteodată doar o scurtă rugăciune. În rugăciune descriau scurt şi exact care era dorinţa în cauză. Rugăciunea era spusă de trei ori una după alta, pentru a fi siguri că imaginea nu se va schimba şi că va fi clară şi suficient de puternică. Ei vorbeau cu voce tare ca şi cum ar fi vorbit cu Eul Superior, chiar dacă ştiau că Imaginea era trimisă de Eul Inferior de-a lungul Firului-Aka către Eul Superior.

O singură Rugăciune bine pregătită poate să fie suficientă, în cazul în care acela care formulează şi trimite rugăciiunea are suficientă experienţă şi o deosebită calificare. Pentru majoritatea dintre noi este necesar să repetăm rugăciunea zilnic până la împlinirea dorinţei. Este dorinţa foarte urgentă, atunci se va ruga fără încetare, sau atât de des cât permite producerea de fiecare dată de Mana proaspătă. Capacitatea Eului nostru m Superior de a ne schimba relaţiile nu are graniţe. Se pare că totul se prezumă la cantitatea de Man ape care dorim să o dăm Eului Superior, cu condiţia ca Imaginea dorinţei să fie bună şi puternică.

Dacă doi oameni au aceeaşi dorinţă, ei pot să se roage împreună, să-şi unească Puterile-Mana şi de asemeni, ca cele două Eu-ri Superioare să lucreze împreună, pentru împlinirea aceleiaşi dorinţe de vindecare sau schimbarea unor condiţii de viaţă. Este unul de ei slăbit sau bolnav şi îi lipseşte Mana, atunci cealaltă persoană sănătoasă îl poate substanţial ajuta, pentru a aduce cantitatea necesară de Mana.

Nu toate Rugăciunile noastre ne duc la îmbunătăţirea sănătăţii sau la îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă. Poate ne rugăm pentru Luminare sau a fi conduşi bibne într-o decizie importantă sau activitate. Avem atunci nevoie de Idei ca răspuns şi nu de realizarea fizic a lucrurilor. Însă cum ne dă un răspuns Eul Superior în acest caz?

În cartea mea „Secretele din spatele Minunilor" povesteam cum un bun cunoscut de-al meu, depanator de lifturi, intra în contact cu Eul Superior şi ce simţea în acest timp cât era condus. El spunea că simţea sau auzea la contact un sunet ascuţit de

„Tingeling", ca şi cum ar suna în interiorul lui o sonerie electrică. De trei ori în fiecare zi, el se relaxa şi intra în contact cu Eul lui Superior. El ştia din experienţă că „era acolo" însă nu ştia exact, cum a fost. Întotdeauna însă el simţea acel semnal când avea loc contactul. De îndată ce voia să intre în contact, îşi relaxa gândurile şi aştepta. Dacă exista pentru el sau pentru unul din muncitorii care lucrau pentru el vreun pericol, atunci el primea această informaţie şi era foarte atent. El putea simţi dacă pericolul era mare sau minor, dacă era iminent sau se întâmpla mai târziu. Când se apropia timpul şi pericolul era iminent, el intra mai des în contact şi, în gând, vedea unde trebuie să meargă pentru a fi „la locul faptei". În măsura în care el era în orice moment aşa de bine informat, îi reuşea să prevină pagube sau accidente de pe şantierele unde muncea, la propria persoană sau muncitorilor lui.

Nici de la KAHUNA şi nici din experienţele membrilor HRA nu am putut afla ceva despre modalitatea

de informare a Eului Inferior de către Eul Superior şi cum este proccedura. Se pare că Eul Superior trimite de-a lungul Firului-Aka informaţii către Eul Inferior, totuşi, aceste informaţii în formă de imagini sau simboluri care des sunt însoţite se semnale acustice sau alte senzaţii senzoriale, tinde să nu le trimită mai departe. Aceste informaţii simbolice sunt foarte reale şi au loc des în vise asemănătoare cu realitatea. Totuşi, cel în cauză trebuie să înveţe să recunoască acest fel de informaţii şi provenienţa lor, şi să fie atent când sunt trimise.

Eul Superior mai este numit şi Akuahaiamio ceea ce înseamnă „*Dumnezeul care vorbeşte încet*”. După aceasta, Eul Superior este capabil să trimită senzaţii informaţionale prin cuvinte vorbite cu ajutorul Eului Inferior. Această „voce şoptită încet” este cel mai bun mijloc de comunicare; totuşi numai puţini sunt aceia care pot auzi, şi din aceştia doar puţini sunt foarte siguri că a fost Eul Superior care le-a vorbit, şi că nu Eul Inferior nu a schimbat sau „colorat” informaţia la trimiterea ei mai departe.

La una din cele mai frecvente feluri de informaţii din partea Eului Superior, „se ridică un gând în spiritul nostru” aşa cum spun KAHUNA. Această experienţă pare să confirme faptul că Eul Superior poate declanşa gânduri în mintea noastră. Poate că El lasă, prin eul Inferior, în mintea noastră Seminţe-Idei, şi astfel noi poate credem că ne-am gândit singuri la ceva, când cu adevărat, aceste idei sunt de fapt împlinirea rugăciunilor noastre de a fi conduşi de El şi ca urmare, ne-au fost trimise. Acolo unde lucruri de artă deosebite sau lucruri ce par să depăşească puterea omenească de creaţie, se vorbeşte în mod normal de „Inspiraţie”. Poate spune multă lume că i-a venit o idee sau a avut un sentiment că trebuie să facă una sau alta.

Dacă după o Rugăciune sinceră şi serioasă către Eul Superior, Se ridică un gând în spiritul nostru”, şi care este clar şi categoric în legătură cu motivul rugii noastre, atunci acesta ar trebui considerat ca un răspuns şi folosit în acest scop.

CAP. X

REZUMAT AL METODEI DE RUGĂCIUNE-HUNA

Până acum s-au spus atâtea lucruri despre anumite puncte de vedere HUNA, că pare acum adecvat, să recapitulăm anumiţi paşi ce fac eficace şi care sunt necesari pentru trimiterea unei Rugăciuni – HUNA.

Nu este atât de simplu să faci o Rugăciune – HUNA şi aceasta are următoarele condiţii:

a) Trebuie să se aibe încredere în Eul său Inferior şi să se cunoască simpatiile şi antipatiile sale. Trebuie să se aibe pentru el o relaţie bazată pe dragoste, înţelegere şi disciplină liniştită precum o are învăţătorul cu elevul şi trebuie învăţat că trebuie să accepte să primească sfaturi-comenzi de la Eul Mijlociu.

b) Eul Inferior trebuie învăţat să-şi dezvolte darul telepatic. În acest fel trebuie să înţeleagă cum să trimită, după îndrumarea Eului Mijlociu, Gânduri-Formă de strugure de-a lungul Şnurului-Aka.

c) Eul Inferior trebuie învăţat cum să facă încărcături puternice de Mana. Va fi, după multe exerciţii şi examinări atente, instruit adecvat, va trebui să fie cu siguranţă suficientă o comandă către Eul Inferior, atunci când este timpul Rugăciunii, pentru a se produce efectul de încărcare dorit.

Paşii unei acţiuni pentru Rugăciune

Măsuri pregătitoare

1. Nedreptatea făcută altora trebuie îndreptată. Nu se poate întâmpla aceasta direct, atunci va ajuta fapte bune, pomeni şi posturi, care vor convinge atât Eul Mijlociu cât şi Eul Inferior cont de pa Acaţ şi vinovăţie plătit şi că acum meritǎm să primim din nou, ajutorul de la Eul Superior.

2. Treubuie să ne fie clar pentru ce vrem să ne rugăm, şi perfect conştienţi că la împlinirea dorinţei pentru care ne rugăm va fi bine pentru toată lumea implicată şi că nimeni nu va avea de suferit. Trebuie să ne imaginăm şi să ne transpunem în viitorul pe care noi îl dorim şi pentru care ne rugăm, cum vom trăi în noile condiţii şi în noua viaţă. Trebuie să fim deplin siguri, că şi

Eul

Inferior consideră ca fiind valoroase noile condiţii căutate şi vede volumul de muncă în acest scop ca justificat. De asemeni trebuie bine gândite şi acceptate toate noile condiţii suplimentare de răspundere rezultate după împlinirea dorinţei.

3. Efectuarea unor Rugăciuni zilnice pentru un anumit scop, trebuie, de asemeni, bine planificată; în acest scop runăciunea trebuie spusă mereu în acelaşi mod. Pentru o împlinire imediată a dorinţei pare necesară o mare cantitate de Mana, pentru ca Eul Superior să poată schimba pe planul fizic dorinţele pentru care s-a rugat. Numai oameni cu calităţi excepţionale pot trimite Eului Superior suficientă Mana cu o încărcătură puternică şi imagini cu o puternică încărcătură-Mana pentru ca dorinţa să fie aproape sau imediat împlinită. Şi ei ne reamintesc de faptul că multe probleme – mai ales cele la care şi alţi oameni vor fi afectaţi – au nevoie de mai mult timp înainte ca relaţiile viitoare pot fi, pas cu pas, schimbate.

4. Nu trebuie să se conceapă o Rugăciune care va conţine mai multe lucruri dierite. Dacă cineva îşi doreşte de exemplu o sănătate deplină, un nou loc de muncă mai folositor şi mai bine venit, bucurii şi în sfârşit vindecarea unei rude bolnave, atunci este mai bine să conceapă o Rugăciune pentru fiecare lucru în parte, fiecare cu o puternică Imagine a dorinţei în cauză, pe care să o trimită, însă la distanţă de cel puţin o oră una după cealaltă.

5. Se va imagina cele dorite ca fiind realitate, dar nu se spune ferm cum se duc la împlinire aceste rezultate. Atunci, Eului Superior îi rămâne libertatea de a înfăptui condiţiile noi dorite, la alegerea sa.

Nu trebuie uitat că Eul Superior este „Spiritul-Parinte total demn de încredere”, şi din această cauză ştie de ce au oamenii nevoie şi ce este mai bine pentru ei. Nimeni nu poate obliga Eul Superior şi să stabilească ce trebuie El să facă, dacă dorinţa din Rugăciune ar fi negativă şi ar dăuna altui om. Nu trebuie îndemnat Eul superior pentru împlinirea unei dorinţe; nici nu trebuie

„asaltată poarta Cerului” astfel ca – în sensul modern – cu toate modalităţile puse la dispoziţie de Puterea Voinţei, să obţinem afirmaţia că cele dorite va fi acum şi aici realitate, egal dacă pentru unii participanţi va fi bine iar pentru alţii va fi rău. Mai mult se va ruga Eul Inferior – ca şi cum s-ar ruga de propriul tată – să împlinească Rugăciunea în condiţia ca, binele şi ce este propice, să crească.

6. Abia după o experienţă îndelungată se va putea uşor şi oricând stabili un contact cu Eul Superior, chiar fără a se trimite o rugăciune. Această experienţă este simplă. Se adună pentru început un surplus de Mana, după care, în linişte, se începe a madita despre natura Eului Superior… că El este cu adevărat aici… că El este întotdeauna pregătit să ne ajute… că El aşteaptă doar să fie sunat de noi pentru ca El să ne îndrume la o viaţă cu noroc, succes şi de a fi pregătit să ajuţi pe alţii. Tema principală a fiecărei meditaţii trebuie să fie iubirea, dragostea Eului Superior pentru omul care îi este încredinţat şi pentru iubirea acestuia către Eul său Superior. Deoarece trebuie trezit în Eul Inferior un răspuns emoţional de iubire – un răspuns care umple de iubire şi care trebuie împărţit cu Eul Mijlociu. Această dragoste este Puterea Magică la care tânjeşte Eul Inferior, realizarea contactului cu Eul Superior şi de a-i trimite de-a lungul Firului-Aka o ofrandă de Mana.

Dragostea este oricând dorită a fi primită şi a servi, iar Mana este darul ideal al Eului Inferior pentru Eul Superior. Să trimiţi Mana fără să adaugi o rugăciune este cea mai bună ofrandă. Deoarece dă posibilitatea Eului Superior, pe nivelul fizic, să ducă la împlinire totul pentru care noi am dori să ne angajăm. Datorită medierii Eului Superior această ofrandă este necesară, să ajute pe alţii ce au nevoie de un ajutor şi, din punct de privire universal, să crească binecuvântarea primită.

Efectuarea Rugăciunii

1. Se va gândi atent la obiectul Rugăciunii şi va fa fi format într-o Imagine de Gând clară. Odată ce prima dintr-o serie întreagă de Rugăciuni va fi rostită, nu mai trebuie

adăugat nimic şi nici nimic redus, numai dacă se roagă Eul Superior să lase deoparte Ruga actuală şi din motive bine întemeiate, să primească o altă Rugăciune mai bună.

2. Dacă timpul în care se face Rugăciunea a fost cumva influenţat, atunci este necesar să fie din nou activat. Frecvent este necesar ca zilnic, înainte de începerea Rugăciunii, să se confirmă credinţa puternic.

Este neînţelept să se spună altora pentru ce ne rugăm. Dacă cei din jur fac afirmaţii de neîncredere în împlinirea Rugăciunii, atunci poate, ca sugestie, influenţa credinţa deosebit de sensibilă a Eului Inferior. Această sugestie de neîncredere poate doar printr-o puternică reafirmare de credinţă eradicată. De la început până la sfârşit trebuie să fim convinşi de reuşită şi nu trebuie să fim neîncrezători în împlinirea rugăciunii. Dacă este necesar se va întări credinţa şi încrederea prin Rugăciuni suplimentare.

3. Se încarcă puternic cu Mana şi se comandă Eului Inferior să dea Eului Superior această cantitate de Mana ca ofrandă în momentul contactului.

4. Apoi se meditează la Eul Superior (în acest timp corpul nostru-egal dacă şedem, suntemân în picioare sau culcaţi, trebuie să fim relaxaţi şi liniştiţi) până când în Eul Inferior se poate simţi dragostea pentru Eul Superior.

5. Dacă Eul Inferior a învăţat odată, că prim meditaţie se pot aduna Gândurile şi prin aceasta va avea posibilitatea să ia contact cu Eul Superior, atunci va fi repede pregătit să acţioneze cu iubire şi să ne aducă aproape instantaneu contactul şi să-l dea în timpul Rugăciunii ofranda de Mana. Ca răspuns al iubitorului, părintescului Eu Superior poate atinge pe cel care se roagă un sentiment de ameţeală emoţională de iubire şi noroc. De asemeni se simte acea furnicătură, pe care pentru KAHUNA era semnul „ploii” al „căderii” de Mana, ce era de înaltă frecvenţă şi trimis înapoi de Eul Superior pentru binecuvântarea oamenilor. Bineînţeles că, individual, contactul poate fi poate fi şi altfel perceput prin senzaţii individuale sau semne particulare.

6. Se percepe într-un fel sau altul că s-a stabilit contactul, atunci se roagă Eul Inferior să trimită telepatic Forma de Gânduri-ciorchine cu un curent suplimentar de Mana

KAHUNA obişnuiau să-şi imagineze cele dorite la Rugăciune, spiritual în gând, foarte clar şi plin de viaţă şi să se descrie exact dorinţa. Descrierea scurtă era

— Pentru consolidarea „seminţelor" – cuvânt cu cuvânt, de trei ori spusă, una după alta, timp în care KAHUNA – „pentru udarea seminţelor" – trimiteau un curent de Mana. Prin repetarea Rugăciunii bine gândite şi scrise pe o foaie, se imprimă puternic şi clar Eului Inferior imaginea acestei dorinţe.

7. După ce imaginea dorită spusă cu voce tare sau – dacă nu este posibil – cu voce şoptită se va încheia Rugăciunea cu aceeaşi precizie cu care s-a început. Se poate spune de exemplu: „Îţi mulţumesc Tată iubitor, şi las în mâinile Tale imaginea Rugăciunii mele. Las imaginea care pe nivelul Tău este deja realitate, aşa cum pe nivelul pământesc va fi în viitor de asemeni realitate. Mă retrag din contactul stabilit. Rugăciunea este încheiată. Amen".

8. Rugăciunea trimisă rămâne încredinţată Eului Superior până când la următorul contact de Rugăciune odată cu trimiterea unei noi încărcături de Mana aceeaşi dorinţă se va trimite încă odată sau pe imaginea iniţială a

„Seminţelor" se va trimite un nou strat mai puternic.

Notă

Cei mai mulţi dintre noi mergem agale devreme prin viaţă şi dorim să încheiem Rugăciunea cât mai repede cu putinţă. Ne rugăm precum copii care sunt deja pe jumătate adormiţi. Totul va fi pură obişnuinţă, şi astfel spunem la Rugăciune cuvinte goale complet nefolositoare. O altă mare greşeală este de a adormi în timpul Rugăciunii. Dacă Rugăciunea trebuie să aibă efect, atunci trebuie spusă ordonat, cu nerăbdare şi dintr-o pornire interioară şi pătrunsă de o iubire puternică înviorătoare. Voinţa Eului – Mijlociu trebuie să conducă Rugăciunea; această putere este numai atunci efectivă, când Eul conştient este compit

treaz, când conduce atent fiecare pas şi când urmăreşte permanentmunca Eului Inferior la trimiterea Rugăciunii.

O altă obişnuinţă rea este de a lua în timpul rezervat Rugăciunii şi sentimente de neîncredere, temeri şi griji. Aceste lucruri trebuie lăsate cu toată hotărârea la o parte pentru a se întări credinţa şi balansul minţii necesare unei meditaţii bune. S-a învăţat odată cum se intră uşor în contact cu Eul Superior, este foarte indicat să se ofere o ofrandă de Mana şi cu ea afirmarea că o grijă sau alta va fi restabilită sau total uitată. Dacă gândurile grijilor grele sunt oprite şi uitate, atunci se poate în câteva cuvinte simple (cu ajutorul Eului Inferior ce are sarcina de a trimite Formele de Gânduri către Eul Superior) spune o Rugăminte, de exemplu: „Tată, am dat la o parte ce m-a deranjat. Te rog, iartă-mă şi eliberează-mă de asta”.

La lucrul grupei HRA am aflat că timpul scurt ce este folosit să se întrerupă gândurile zilnice şi cu ajutorul Eului Superior să se ajungă la înlăturarea grijilor, furiilor şi chinurilor zilnice sau momentane, aduc cu ele des binecuvântări permanente.

O asemenea curăţare a Eului Mijlociu şi Inferior poate fi bineînţeles oricând făcută, chiar dacă nu urmează o Rugăciune deosebită.

Chiar şi între acţiunile de Rugăciune propriu-zise, sunt câteva lucruri de făcut. Executarea normală a unei serii de Rugăciuni – HUNA, aceasta funcţionează asemănător cu paşi cunoscuţi ai creşterii spirituale pământeşti. Mai întâi va fi sămânţa formată, ca Formă de Imagine a Dorinţei de Rugat. Apoi această sămânţă va fi udată cu grijă şi creşterea sa un timp protejată. Trimitem zilnic Mana pentru a pentru a una sămânţa şi planta care creşte din ea. La timpul potrivit vine şi răspunsul la rugăciune; el este fructul plantei. În acest mod se desfăşoară procesul de creare universal. Oul va fi fertilizat, îngrijit şi clocit. Apoi puiul va fi îngrijit şi va creşte până va deveni găină. Dar cum nici sămânţa şi nici oul nu poate fi schimbate, aşa nici Imaginea de Gând a Dorinţei-Rugăciune nu mai poate fi schimbată dacă a fost odată

fixată. Altfel nu ar mai putea niciodată să se maturizeze rezultatul.

Acesta este motivul, din care cauză după o serie de Rugăciuni, în care s-a trimis Eu-ul Superior Imaginea „seminţei" ce o va ţine inalterabilă şi neschimbată, trebuie aşteptat zi de zi succesul a cărui şanse va cresta, până când va veni recolta. Câteodată, cel în cauză simte clar progresul care se prelungeşte pe toată perioada de creştere. Poate că el se va simţi pe zi ce trece o îmbunătăţire treptată, înainte să se stabilească o completă însănătoşire. Aşa cum la Rugăciune trebuie să ne transpunem complet în noua situaţie dorită, să „trăim" în ea, este necesar ca după, când ne gândim la conţinutul dorinţei Rugăciunii, acesta să fie aşteptat atât de sigur ca şi cum ar fi real, precum planta din sământă, precum puiul din ou. Realitatea care este de bază rămâne aceeaşi; diferenţa este numai în timpul de care are nevoie creşterea. Când se va înţelege aceasta, atunci se poate gândi la conţinutul dorinţei rugăciunii ca şi la ceva existent, fără a răni propria putere de decizie şi inteligenţă.

Şi acum încă ceva foarte important, ce trebuie să se întâmple începând cu prima rugăciune până la împlinirea sa deplină: Trebuie să se facă totul pe planul fizic pentru a se contribui la realizarea noilor condiţii. Dumnezeu îl ajută pe acela care se ajută singur! Aici este vorba de înţelegerea sănătoasă a omului şi de o gândire clară. Dacă este vorba de împlinirea unei Rugăciuni, nu se poate pur şi simplu „aştepta cu mâinile în sân". Cele trei Eu-ri spirituale sunt parteneri în viaţă; şi fiecare din Ele trebuie să ajute, aşa cum pot de bine, la împlinirea dorinţelor pentru care ne rugăm.

O Rugăciune dreaptă şi eficace trimisă, nu are nimic cu cerşeală decăzută. Mai întâi trebuie să meritătm să putem trimite o Rugăciune. În consecinţă, Rugăciunea este o clădire cu toată puterea de verdict şi experienţei de care este capabil Eul inferior. În cele din urmă este un act de creaţie, la care toate cele trei Eu-ri Conştiente îşi joacă

rolul său.

Trecutul nu se mai poate schimba. Prezentul ocoleşte accesul nostru. Viitorul însă este al nostru. Îl puteţi forma, în orice sens şi în orice moment. Cu marii KAHUNA din timpurile vechi putem striga „Uitaţi-vă, voi face totul nou”.

„A face totul nou” înseamnă în limba celor iniţiaţi hou; şi în spatele rădăcinii cuvântului stau următoarele înţelesuri ascunse:

a) „A face nou” (a face condiţii noi prin Rugăciune, muncă şi plănuire); b) „Călătoreşte dincolo, dintr-un loc în altul”. (Simbolul Firului-Aka şi al stabilirii contactului)

c) „A uda cu apă” (Simbolul Darului de Mana pentru udarea Seminţelor); d) „Să faci o acţiune din nou, încă odată” (Simbol al repetării Rugăciunii zilnice, prin care se trimite suficientă Mana pentru ca imaginea să se primească puternic şi clară, pentru ca totul în viitor să fie „înnoit”).

CAP. XI

VINDECAREA PRIN CONTACTUL MÂINILOR

Atunci când în Vechiul Testament este vorba de Contactul Mâinilor, nu este vorba de o vindecare, ci de parte dintr-un ritual sau de o hiritonisire. Dacă leviţii erau primiţi în gruperea preoţească, pentru a servi poporul din spatele atarului, atunci se adunau oamenii şi puneau mâinile pe ei aceasta ca parte a hirotonisirii. De atunci acest ritual s-a păstrat de-a lungul secolelor la toate creştinătăţile, numai că preoţii şi prelaţii puneau mâinile pe cineva şi nu mulţimea comunităţii aşa cum era cazul pe vremea lui Moise. Totuşi aceeaşi ritual datează categoric – după tradiţie – de la comanda data de Moise pentru Josef ca nou conducător şi prin punerea mâinilor pe el, de a-l da „o parte din onoarea” sa.

Mai puţin ceremonială este obişnuinţa, prin anumite locuri, de a binecuvânta pe cineva punându-i mâinile pe cap. De asemeni mâncarea şi băutura se binecuvântează ţinându-se mâinile deasupra. În spatele acestor ritualuri stă gândul că ceva invizibil totuşi real pleacă din mâinile ce binecuvântează spre persoanele sau obiiectele ce sunt

binecuvântate.

În cazul hirotonisirii poate fi vorba de transmiterea de *Mana*, în care Forme de Gânduri sunt transmise Eului Inferior al celui de hirotonisit. Poate prin atingere se stabileşte un Fir-Aka între cel de hirotonisit şi cel ce conduce ceremonia. Dacă cel din urmă este total în contact cu Eul său Superior, atunci probabil el va păstra astfel contactul cu noul preot hirotonisit şi să-l ajute în acest mod la noua sa muncă.

În istoria Apostolilor 6: 6 citim că cei şapte prozeliţi au fost aleşi pentru a ajuta la răspândirea noii învăţături în creştinism. Acestor bărbaţi au fost „... puşi în faţa apostolilor, şi aceştia şi-au aşezat mâinile pe ei rugându-se". În 13: 3 se vorbeşte în mod asemănător de postarea altor preoţi; numai că în acest caz profetul şi învăţătorul care face hirotonisirea în afara rugăciunii şi a aşezării mâinilor mai ţine şi post. Deoarece postul reprezintă în general ceva impersonal de a repara un fapt făcut, pentru a plăti „păcatul" sau complexul de vinovăţie din Eului Inferior, se poate considera că şi cel destinat hirotonisirii trebuia să postească. Ritualul decurgea spre ideea de a ajuta hirotonisitul să-şi elibereze Firele-Aka de complexe (aseupra acestora vom reveni mai târziu în detaliiu) şi de stabili cu Eul Superior un contact total (acest contact anunţă coborârea „Spiritului Sfânt" al Eului Superior).

Jesus vindeca des prin aşezarea mâinilor sale. De asemeni se poavesteşte că pe cei pe care îi vindeca îi şi atingea. Astfel, de exemplu, el luă mâna cuivape care îl trezi din moarte. În alte cazuri El a fost atins de altcineva. Astfel, într-o zi tivul de la mantia sa a fost atins de cineva şi El simţi un efect puternic. Observaţia sa: „Am simţit cum se prelinge Putere pe acolo" dovedeşte din nou că la atingere se dă mai departe o putere de vindecare de un grad înalt.

În vechile biserici se vindeca prin punerea mâinilor şi rugăciune. Chiar şi în ziua de astăzi se foloseşte aceeaşi metodă; totuşi între timp s-a pierdut secretul Rugăciunii-HUNA şi a Puterii *Mana*.

Nu numai în biserici a fost aşezarea mâinilor un factor deosebit în vindecări. În mod asemănător – totuşi fără rugăciune – exercită vindecătorii naturali de sute de ani arta lor. În multe regiuni se aşeza mâinile pe bolnavi, şi anume cu sau fără rugăciune, cât şi cu sau fără apă sfinţită fetişuri sau cântări. În perioada de la sfârşitul secolului au apărut „Magnetizorii”. Ei credeau că pot trage din magneţi putere în corpurile lor şi prin mâinile lor să o radieze mai departe pentru vindecarea pacienţilor.

Pe timpuri, se credea în multe ţări că regii aveau puterea de vindecare prin atingerea mâinilor. Preoţii bisericii sfinte binecuvântau îmbrăcămintea şi amuletele; ei făceau acest lucru cu aceeaşi putere de vindecare şi dacă acestea erau apoi purtate de un bolnav, amuletele dădeau mai departe această energie. Mesmerismus folosea în masa Puterea, care la început se credea că era trasă din magneţi, şi care – cum s-a aflat mai târziu – se afla în corpul omenesc. Vindecarea prin contactul direct cu

„Magnetismul animalic” a avut pe atunci o mare căutare, şi în Europa s-a dezvoltat rapid o nouă şcoală de vindecători. Primii „Magnetizori” vindecau prin punerea mâinilor, prin privirea ochilor sau prin mângâieri ale pacienţilor deasupra corpurilor acestora. Este de la sine înţeles că aceşti vindecători erau capabili să transmit Mana de la ei în corpul pacienţilor (şi prin aceasta în Eul Inferior al acestora şi în Corpul-Aka al lor) şi astfel să-l transmit Puterea de viaţă necesară pentru restaurare sau vindecare de care are nevoie.

Atât cât putem să gândim în urmă, a da mâna era simbolul Puterii. Isaia, din a căror afirmaţii se poate trage concluzia că a fost clar un *Kahuna*, spunea în 40: 10: „Dumnezeu, Dumnezeu vine cu mână puternică, şi mâna Sa va conduce”. Cuvântul „Mână” a fost introdus la traducerea Bibliei în versiunea King-James (traducătorul a fost de părere că înţelesul va fi prin aceasta mai clar exprimat). Dacă se traduce însă acest pasaj în „Limba Sfântă”, aflăm de cuvântul „lima” care înseamnă atât braţ cât şi mână. Unde s-a folosit acest cuvânt, s-a droit să se

înţeleagă braţ, mână sau amândouă.

Pătrundem mai adânc în amănuntele limbii, atunci se va arăta că secretul vindecării directe prin punerea mâiniise află în cuvântul „Deget” şi nu în grupa de cuvinte Braţ/Mână. „Deget” înseamnă *mana-mana*. Dublarea acestui cuvânt de bază arată Puterea sa ridicată, şi reaminteşte că din *Mana* Eului Inferior, se produce o

Mana conducătoare, puternică a „voinţei” de care Eul Mijlociu are nevoie şi o foloseşte la conducerea Eului Inferior. *Mana-mana* înseamnă de asemeni „a se divide” sau „a se ramifica”. Degetele formează într-o oarecare măsură ramificarea de la capătul braţului, şi din aceasta rezultă o paralelă la un fapt important şi anume că şi *Mana* trebuie să se ramifice în cazul unei vindecări directe. Vindecătorul trebuie să o posede în surplus ca încărcătură superioară, şi s-o răspândească în aşa fel încât să primească din ea suficient de mult atât Eul Inferior cât şi cel de Mijloc, pentru a-şi îndeplini fiecare sarcina în procesul de vindecare. La procesul de divizare este vorba în cele din urmă merge o parte din Puterea vindecătorului asupra pacientului. Prin asta va fi însă clar că toţi vindecătorii la munca lor şi la aşezarea mâinilor pe pacient

— Dacă ei ştiau asta sau nu – transmiteau *Mana* din mâinile lor la pacienţi (Ffolosea vindecătorul în plus o Rugăciune, atunci şi Eul Superior primea o parte din *Mana*).

După „Vindecătorii-magnetizori” au apărut vindecători ai unei alte şcoli. Ei implantau sugestii în utilizarea concomitentă a Puterii Vitale. Sugestia este cauza a ceea ce rerzulta – telepathic sau prin cuvinte rostite – din implantarea unei idei în subconştientul pacientului. Pentru început s-a crezut că prin sugestii se putea înlocui „magnetismul animalic”. Acest magnetism, care nu este altceva decât Puterea Vitală sau *Mana*, nu juca în acest caz un rol irelevant. Pacientul ce caută vindecarea este mai mult decât pregătit să primească orice fel de tratament în orice practică medicinală şi de a vedea asta ca posibilitate salvatoare, ce-l va ajuta să-şi

redobândească sănătatea.

Kahuna implantau pacienţilor doar sugestii slabe şi lăsau să curgă din mâinile lor *Mana* asupra pacienţilor. Se recomandă aici o privire înapoi la practicile făcute de *Kahuna* cu cinzeci de ani înainte de sfârşitul secolului 19. Erau cei mai studiaţi terapeuţi din timpurile lor şi lucrau cu toate cele trei Eu-ri ale oamenilor.

Pentru început *Kahuna* curăţau pacienţii cu toată grija de toate sentimentele de vinovăţie, ca urmare al nedreptăţilor făcute altora sau a prejudiciilor aduse propriului lor corp prin excesele fixate în Subconştient. De asemeni Kahuna aveau grijă ca şi influenţele ce proveneau din obsesii să fie înlăturate în totalitate. După aceste pregătiri, Kahuna se încărcau cu *Mana* şi formau imaginile eficiente ale stadiului final de vindecare. El prezenta aceste imagini Eului Superior şi îl ruga să-l ajute. Dacă el atingea pacientul – şi frecvent în timpul acesta bolnavul era masat, sau numai pe locul rănit – atunci *Mana* trecea prin Formele de Gânduri-strugure de însănătoşire completă, încărcate puternic cu „puterea voinţei”; şi în timp ce se forma tot mai multă *Mana*, *Kahuna* aşteptau ca Eul Superior să-şi înceapă lucrarea sa şi să împlinească vindecarea.

Transmiterea unei sugestii de vindecare mergea mână în mână cu folosirea unui „stimulant fizic”. Asta era ceva ce se putea vedea, simţi, palpa sau într-un mod oarecare luat prin organele senzoriale de Eul Inferior al pacientului şi prin urmare susţinea efectiv sugestia. Aşa, de exemplu, spălau Kahuna pacienţii puternic cu apă, îl stropeau şi îl periau cu un mănunchi din Frunze verzi de Ti, timp în care ei îl asigurau – după ce ei îşi reparau greşelile făcute – că ei erau spălaţi de orice vină rămasă cumva cât şi de toate bolile avute.

Deoarece munca noastră HRA avea ca obiectiv principal de a veni în contact cu Eul Superior, ne-am hotărât să încercăm vindecarea unor deranjamente mărunte de sănătate prin aşezarea mâinilor deasupre pacientului, folosind numai partea descrisă mai sus a

metodei generale de vindecare Kahuna. Aceste încercări s-au arătat a fi încununate de succes, totuşi noi ştiam că mulţi vindecători profesionişti puteau obţine rezultate bune prin punerea mâinii pe pacient – deci fără folosirea suplimentară a Rugăciunilor. De asemeni eram de părere că eram destul de bine pregătiţi pentru aşa ceva; deoarece ne educaserăm Eurile noastre Inferioare prin multe exerciţii, să producă la comandă încărcături puternice de *Mana* şi să trimită *Mana* cu Imagini-Forme de Gânduri bine pregătite.

La încercările de vindecare, pe noi sauoi ceream de la Eul Inferior să realizeze o încărcătură superioară de *Mana* şi această încărcătură s-o concentreze asupra mâinilor, în timp ce noi formam o imagine mentală puternică a vindecării complete. Imaginea produsă împreună cu *Mana* erau radiate prin mâini şi transmisă pacientului. Unii din noi au încercat să extindă această tehnică. Ei întăreau sugestia de vindecare sau comanda voită de vindecare către Eul Inferior, prin folosirea unui simul fizic, aşa cum făceau şi *Kahuna* pe vremuri. Se freca locul deteriorate sau bolnav cu o cremă, cu un medicament împotriva durerilor sau cu o tinctură şi foloseau căldură, compresii reci, masaje sau alte feluri de tratamente. Prin asta se reuşea ca Eul Inferior al pacientului să fie puternic impresionat de efectul vindecător al metodei.

Se poate comanda de mai multe ori, cu voce tare şi cu „voinţa” fermă, că vindecarea are loc. La asemenea comenzi însă, nu trebuie niciodată pomenit de boala sau rana ce trebuie vindecată. Trebuie mereu avut în vedere să nu se spună cumva Eului Inferior de exemplu: „Foloseşte *Mana* care curge din degetele mele pentru genunchiului bolnav şi vindecarea rănii”. În loc de asta trebuie spus:

„Foloseşte curentul puternic de *Mana* ce curge acum în genunchi fă în aşa fel încât să fie complet sănătos, compit normal, puternic şi vindecat”. Deci Forma de Gânduri-strugure folosită nu are voie să includă niciodată boala, rana sau malformaţia existentă, ce trebuie îndepărtată la noi sau la pacienţi. Ea trebuie mai degrabă

să conţină mental, exclusiv starea normală sau Forma-Aka dorită.

Rapoartele pe care le-am primit mai târziu despre încercările ce au fost făcute au fost cu adevărat uimitoare. Se pare că majoritatea dintre noi au mari, mult mai mari puteri de vindecare decât se crede. Dureri de cap dispăreau după tratamentul direct, dureri de tot felul se ameliorau „febra scădea, puterea revenea, liniştea sufletească se reîntorcea. Se pare că Ma*na f*ăcută cadou de cel sănătos, care serveşte drept vindecător, are un efect foarte pozitiv asupra armoniei Vibraţiei-Mana ce o are un bolnav.

Majoritatea oamenilor nici nu au încercat să vindece vreodată; deci nici măcar nu au habar ce se poate face realiza cu doar puţin antrenament. Mamele şi taţii ar trebui să fie capabili să ajute copii sau membrii familiei lor în acest fel. Astfel vor fi înlăturate nu numai boli fizice ci şi prejudicii şi efecte de provenienţă emoţională. *Mana* combinată cu dragoste înlătură pericole, furiile şi grijile. Curajul şi comportamentul general al unui copil poate fi considerabil crescut şi schimbat spre bine. Neliniştea şi superactivitatea pot fi oprite, şi se poate aduce relaxarea, bunăstarea şi somnul sănătos. Chiar şi animalele de casă reacţionează bine la asemenea tratamente, şi chiar plantele şi copacii ne dau dovezi excelente, că dragostea împreună cu Mana, ce curge prin mâini şi este dată mai departe, promovează pozitiv creşterea. Poasibilităţile sunt nesfârşit de multe.

La încercările HRA de vindecări s-au alăturat şi câţiva medici. Acei medici care, precum osteopathen sau chiropracticienii, la tratamente, chiar şi în mod normal, atingeau pacienţii cu mâinile, au avut la tratamente succese remarcabile. Frecvent au preluat această metodă în practica lor normală. Când pacienţii erau deja informaţi de HUNA, atunci metoda de tratament era aplicată cu aprobarea şi cooperarea pacienţilor; în aceste cazuri rezultatele au fost peste medii.

La cercetarea teoriilor HUNA în cadrul lucrului

grupei HRA, ne-am făcut obiceiul să informăm reciproc despre experienţele de care ceilalţi cercetători nu ştiau, şi care erau, pe aceleaşi domenii, experimentate. Asupra acestor informări ne von întoarce şi vom vorbi mai târziu. În legătura cu Vindecarea directă, am auzit de la o şcoală de vindecători, care învăţa elevii că Dumnezeu împlinea vindecarea, doar dacă vindecătorul Îi dădea Puterea sa.

Practicienii celor mai importante două şcoli din această categorie, să iniţieze

„Putere" pe căi spirituale, să o degajeze din propriul corp şi să o „iradieze" pe locul de tratat al pacientului. Câţiva din ei puteau să pună la loc încheieturi fără a le atinge; alţii ţineau mâinile deasupra încheieturii bolnave şi puţin mai târziu practicau o uşoară apăsare pe locul respectiv. În mod frecvent reuşeau rezultate mult mai bune decât la utilizarea forţei fizice. În toate cazurile „radierea" Puterii era însoţită de

„Voinţa" prin Rugăciune; este deci categoric posibil, că aceşti vindecători veneau în contact cu Eul Superior.

Metoda descrisă am probat-o chiar eu pe mine. Am o luxaţie sacrală, care din când în când trebuia tratată şi că pe atunci venise exact timpul pentru un tratament. În mod obişnuit foloseam des des metodele KAHUNA; de data asta însă am folosit exclusiv terapia Eului Inferior şi a celui de Mijloc. M-am încărcat puternic cu *Mana*, m-am aşezat pe pat şi mi-am aşezat mâna pe zona ce trebuia tratată. Apoi am luat o poziţie spirituală hotărâtă, ce a însemnat că am „comandat" Eului Inferior cu toată puterea „Voinţei" mele să concentreze încărcătura-*Mana* în degetele mâinii drepte, apoi să formeze un Deget-*Aka* şi să trimită prin el toată încărcătura-Mana şi cu puternicul *Deget-Aka-Mana* să readucă în poziţia sănătoasă încheietura bolnavă. *George* al meu crare cunoştea tratamentele repetate făcute de doctori, a preluat imediat ideea. El a înţeles bine să formeze un Deget-*Aka* şi cu el, de exemplu să frecă prin capacele cutiilor. Deoarece corpul este domeniul său de lucru dintotdeauna şi pe care El îl cunoaşte foarte bine, lui *George* i-a fost posibil în mai puţin de zece secunde, cu un

mic clik să o repună la loc.

Încă de la început la lucrul în cadrul grupei HRA cu folosirea controlată de Eul Mijlociu de *Aka-Mana*, am observat că munca de vindecare este foarte asemănătoare cu a învăţa ceva pe de rost. La învăţatul pe de rost, lucrul ce trebuie învăţat se repetă mereu, întărind prin acesta cât mai mult Forma de Gânduri-strugure. Prin asta se împletesc tot mai mult una în alta şi astfel se pot reaminti şi reproduce uşor şi complet. În măsura în care nu mai este vorba de lucruri simple – ca de exemplu de repunerea la loc a unei încheieturi – ce poate fi rezolvată într-o singură sesiune, se procedează la fel ca la învăţarea unei poezii lungi complicate. Imaginea stării dorite va fi prezentată repetat, şi mereu încărcată cu *Mana* şi cu Putere Vitală pentru întărirea imaginii. În cele din urmă, efortul Eului Mijlociu poate declanşa chiar şi în Eul Inferior emoţii de încredere oarbă.

Celebrul Coué, care ne-a lăsat formula: „Ne merge în fiecare zi mai bine şi tot mai bine.”, a recunoscut corect esenţialul: Repetarea continuă cu permanenta repetare a Gândurilor de vindecare şi îmbunătăţirea sănătăţii. Dacă pe atunci ar fi înţeles să folosească şi *Aka-Mana* împreună cu Formele de Gânduri-strugure, atunci metoda sa nu era aşa de repede dată uitării.

Este o clară diferenţă dacă are loc o vindecare sau repunerea în ordine a unor organe din corp efectuată în mod normal sau ca urmare a unei încărcături superioare de *Mana* şi a unui act corespunzător de „voinţă”. Experienţa cercetărilor în domeniul medicinii ne învaţă că anumite ţesuturi ale corpului, dacă sunt rănite, nu se mai repară în starea iniţială, ci – dacă aceasta are loc – repararea are loc prin ţesuturi cicatrizate. La lucrul HRA nu am putut stabili, din punct de vedere al tămăduirilor, unde este graniţa tratamentelor la care în mod repetat mari cantităţi de Mana sunt introduse în locurile bolnave ale corpului cu folosirea simultană a unei instruiri adecvate a Eului Inferior şi, pe cât posibil, în legătură cu un impresionant stimul psihic.

Nu trebuie subliniat, că ajutorul Eului Superior în perspectiva posibilităţii vindecării, este incomparabil mai mare. Vreau să prezint acum o scrisoare ce mi-a parvenit după apariţia primei mele cărţi „Ştinnţele secrete din spatele minunilor”. Scrisoarea arată clar ce poate înfăptui – în domeniul vindecării – în urma unei înţelegeri inteligente şi folosirii corecte a cunoştinţelor de vindecare prin aşezarea mâinilor. Ea lasă să se vadă determinarea perseverentă şi o credinţă fermă. Nimeni nu mi-a mai scris vreodată o asemenea scrisoare. Chiar dacă cea care mi-a scris nu spune, sunt convins că ea era în contact cu Eul Superior în timpul procedurii de vindecare, deoarece ea vorbeşte de „… o anumită barieră ştiinţifică, ce nu lasă să pătrundă vreo lumină spirituală”. Doamna nu este membru HRA. Ea a studiat şi examinat învăţătura-Kahuna numai pentru ea personal. Am publicat scrisoarea deja într-o publicaţie internă şi pot spune că pentru prietenii HRA a fost o adevărată sursă de inspiraţie; i-au entuziasmat să-şi continue munca. Acesta este conţinutul scrisorii:

„Stimate Domnule Long.

Am vrut să vă informez deja de mult timp despre experienţele mele în domeniulvindecărilor, totuşi am crezut că trebuie să aştept până când doctorul meu a fost în sfârşit total convins că vindecarea mea este de durată. Chiar dacă vindecarea a fost ca o minune şi din punctul lui de vedere

„Imposibilă”, el a insistat că nu poate fi decât un fenomen trecător şi că trebuie să socotesc apariţia unei recidive. Acum însă, după trecerea unui an fără apariţia unei recidive, a trebuit să recunoască şovăind, că eu sunt vindecată, chiar dacă anumite aspecte ale acestei vindecări chiar şi în ziua de azi le consideră ca „imposibile” şi spune că, după experienţele ştiinţei medicinii sunt „de neconceput”.

Cu paisprezece luni în urmă mă aflam în spital cu boala mea de ochi. A început cu o conjunctivită ce a degenerat într-o Irită (inflamaţie a irisului) apoi la ambii ochi cu o inflamaţie a corneei (ambele considerate ca

nevindecabile) şi care în final s-a dezvoltat într-o tumoare a corneei. Deja înainte de trimiterea în spital tumoarea a fost deja de două ori cauterizată; după asta a rămas pe cornee o cicatrice considerabilă. Doctorul a considerat cauterizarea ca fiind necesară deoarece tumoarea nu a răspuns la niciun alt tratament. El m-a informat că după cauterizare voi rămâne toată viaţa cu o cicatrice. Eram deci pregătită.

Când în sfârşit am părăsit spitalul, eram descurajată, deoarece capacitatea de vedere era foarte proastă şi ochii erau deterioraţi pentru tot restul vieţii. După încă o lună, după ce ochiul bolnav s-a obişnuit cu noua situaţie, mi s-a prescris ochelari cu lentile foarte puternice. Cu ei arătam foarte nefavorabil şi

— Ceea ce era mult mai rău – nu mai aveam voie să citesc prea mult.

În timpul convalescenţei acasă, am citit cartea Dv. „Secretele din spatele minunilor" şi speranţa care mi-a dat-o a învins sentimentul de deznădejde. Nu trebuie să mai subliniez că am început cu practica. M-am încărcat cu *Mana* şi am concentrat-o în mâinile mele. Apoi m-am aşezat, mi-am pus mâinile pe ochi şi am comandat ca Puterea să pătrundă în ochi şi să-i vindece.

La următorul control, doctorul nu mi-a spus nimic de îmbunătăţirea survenită. El mi-a controlat ochii cu toate instrumentele de care dispunea, şi la sfârşit, a murmurat că este de necrezut şi că nu poate înţelege. În cele din urmă a spus că mai trebuie să controleze încă odată ochii cu anumite picături. După acest control s-a văzut nevoit să recunoască faptul că s-a întâmplat ceva ce nu poate să înţeleagă. Nu mai există niciun fel de simptome de cataractă sau irită. Ceea ce era mult mai important: cicatricea dispăruse complet. El mi-a explicat, că cicatricile sunt izolate de circulaţia sângelui şi din această cauză nu pot fi resorbate; *trebuia* deci să fie pe ochi, chiar dacă el o putea sau nu stabili. Partea frumoasă a lucrului era că vederea mi se îmbunătăţise în aşa măsură, încât după şaptesprezece ani în care eu trebuia să port tot

timpul ochelari acum nu mai aveam nevoie de ei.

Doctorul mă întreba mereu, ce se întâmplase între timp după părerea mea. Am încercat să-i povestesc cum am procedat, însă după scurt timp a trebuit să renunţ că nu avea vreun sens, deoarece el avea anumite bariere ştiinţifice ce nu lăsau nicio lumină spirituală. El a râs de mine şi m-a considerat ca un clown nevinovat.

La plecare m-a avertizat că trebuie să mă aştept la o recidivare a bolii în maximum trei luni. Anume, s-a întâmplat ceva deosebit, totuşi nu putea fi decât ceva trecător. Asta mi-a răscolit sângele meu irlandez. L-am convins până la urmă, să-mi promită că vindecarea mea este de durată dacă nu va mai apare nicio recidivare timp de un an. El era atât de sigur de punctul lui de vedere încât promise de bunăvoie dar a mai şi adăugat că poate aştepta liniştit.

Ca dovadă vizibilă a povestirii mele, trimit alăturat vechiul meu carnet de conducere. El este ştampilat cu nota: „NU este valabil fără folosirea ochelarilor”. Carnetul nou de conducere nu mai are această notare.

Vă sunt veşnică recunoscătoare pentru munca Dv., pentru cartea Dv şi pentru această minunată, minunată vindecare.

Am cerut permisiunea publicării acestei scrisori. Este una din multele pe care le păstrez cu grijă la actele mele, totuşi nu ar fi cred practic să numesc numele şi adresa celei care a trimis scrisoarea. Toate scrisorile de acest fel nu sunt interesante doar ca documente de vindecare ci şi din altă cauză:

Anume ea arată că toate cuvintele scrise sunt atâta timp fără valoare cât timp gândurile exprimate prin ele nu sunt aplicate şi redirecţionate pentru propria experienţă.

CAP. XII
GRUPA DE LUCRU PENTRU VINDECARE RECIPROCĂ PE BAZĂ TELEPATICĂ

Având la bază Teoriile – HUNA – despre Şnurul-Aka şi cu ajutorul acesteia posibilul schimb telepathic de informaţii, câţiva membrii HRA au făcut un experiment

remarcabil. Au alcătuit în acest scop o grupă de lucru pe care noi am numit-o „Grupa pentru vindecare pe bază telepatică” (Telepatic Mutual Healing Group sau pe scurt MTHG-Group). La începutul experimentului s-a stabilit la o lună ca durată a sa şi a informaţiilor ce rezultau; însă, datorită interesului mare şi a rezultatelor deosebite s-a continuat ani de-a rândul.

Am vorbit deja de faptul că membrii HRA erau risipiţi în toată America, Canada, Europa şi Asia. Scrisorile şi Informaţiile circulare erau singurele schimburi de informaţii comune posibile. Mulţi membri care aveau aceleaşi întrebări sau aveau aceleaşi „lungime de undă”, voiau să ia legătură unii cu alţii. Alţii se aflau în urgenţe mari şi nu aveau încredere în puterea propriilor rugăciiuni. Este adevărat că dacă o persoană lucrează du una singură poate avea doar succese moderate pe când dacă o grupă de mai multe persoane se adună pentru a lucra împreună şi succesele vor fi mai mari.

Membrii noştri HRA nu se puteau întâlni personal, cum este posibil într-o biserică sau într-o sală de conferinţe. De ce însă nu se poate întâlni unul cu altul pe căi telepatice? Noi ne-am antrenat doar Eul nostru Inferior să-şi folosească vechiul său talent. Aici se oferea deci şansa unui experiment în stil mare. Aici exista posibilitatea de a ajuta pe cei ce căutau ajutorul.

Ani la rândul organizaţii religioase moderne practicau vindecări la distanţă fără a aminti vreodată sau aşi imagina că telepatia ar juca vreun rol în acest scop. Întotdeauna se făceau rugăciuni pentru prieteni sau oamenin dragi ce se aflau la mare distanţă; destul de des se făceau rugăciuni împreună la care se puteau alătura, la ore fixe bine stabilite, şi alţi membri din grupuri mai mari aflaţi la mare distanţă.

Am căutat în notiţele despre practica KAHUNA, dacă exista şi pe vremurile acelea ceva asemănător ce ne putea fi de ajutor la pănuirea experimentului nostru. Combinaţia ideală era evident *Kahuna* şi pacientul său. *Kahuna* îşi concentra toate eforturile întotdeauna numai asupra unui

pacient înainte de a primi pe următorul. În cele din urmă am găsit în „Înnodarea Firelor – Aka” o practică interesantă care se potrivea perfect cu scopul nostru.

Din lecţiile de telepatie anterioare ale Eului Inferior ştiam că Informaţiile din Formele de Gânduri de-a lungul Firelor sau Şnururilor – Aka, ce plecau de la Eul Inferior al emiţătorului către Eul Inferior al receptorului erau cotate drept informaţii. Ştiam de credinţa că Eurile Superioare ce aparţineau comunităţilor Fiinţelor Superioare alcătuiau împreună *Poe Aumakua* sau „Marea comunitate a Eurilor Superioare”. De asemeni credeam în Forţa mare, ce rezulta din lucrul comun al Eurilor Superioare. Simbolul pentru acesta era o sfoară rezultată din împletirea mai multur şnururi.

O sfoară era mult mai puternică decât este un şnur. Se poate gândi logic următoarele: dacă mai mulţi oameni îşi unesc în acelaşi timp Şnururile lor Aka pe care trimit împreună cu *Mana* şi Forme de Gânduri ale aceeaşi rugăciune, trimiţându-le Eului lor Superior, atunci se trimite în rugăciune o încărcătură pioasă, deosebită, pentru libera folosinţă a uniunii dintre Eul Inferior şi cel Mijlociuauză a celui în cauză.

În Polinezia templele erau construite pe înălţimi cu suprafeţe mari pietruite, pe care stăteau colibe diferite acoperite cu paie. Fiecare colibă servea unui scop deosebit. Una din ele era rezervată căpeteniei tribului. Când oamenii adunaţi acolo erau curăţaţi printr-un ritual specific, preoţii se retrăgeau să nu mai fie văzuţi de ceilalţi oameni şi urmau un sfârşit de ritual misterios: împleteau din benzi din scoarţă de pom de cocos o funie solidă. Simboliza puterea deosebită a Firelor – *Aka* unite ale tuturor oamenilor adunaţi acolo şi era arătată acestora. Rugăciunea era împlinită şi se încheia cu aceasta, fiind trimisă Eului Superior.

În vechile grupări religioase japoneze, unde chiar şi astăzi multe lucruri sunt identice cu învăţătura – HUNA, se găseşte acelaşi simbol în forma unei bucăţi de funie împletită, ce leagă două coloane la intrarea templurilor.

Funia este la mijloc aproape la fel de groasă ca un corp omenesc, iar spre capete tot mai subţire până ajunge doar un fir subţire de sfoară. Această funie arată clar forţa simbolului pentru Puterea şi tăria ce rezultă din efortul unei comunităţi.

De la această idee a funiei împletite din mai multe sfori a plecat şi planul nostru de lucru. Am propus să fiu mijlocitor şi să fac ritualul „Împletirii funiei”, cât de bine puteam, şi să trimit Eului Superior, de-a lungul Firelor – *Aka*, toată *Mana* pe care o primeam. Participanţii din grupă trebuiau să-mi trimită de-a lungul Firului-*Aka* ce ne unea, *Mana* şi Formele de Gânduri propuse.

La studiul psychomeric am învăţat că, fiecare ce atingea un obiect, lăsa legat de el un Fir-Aka. Dacă un psychometric lua mai târziu acest obiect în mână, atunci Eul său Inferior prin Firul-Aka legat de el, putea afla detalii despre el, ce puteau fi uşor controlate. Plecând de la aceste concluzii, am primit de la toţi membrii HRA ce voiau să ia parte la acest experiment, scrisori cu semnăturile aferente, ca Fire-*Aka* de legătură.

Scrisoarea trebuia să conţină rugăciunea bine gândită (ce nu putea pleca de la cel ce trimitea scrisoarea). Trebuia semnată cu cerneală iar expeditorul trebuia să ţină scrisoarea o jumătate de minut în mâini şi în acest timp să privească fix semnătura pusă. Voiam să fim total siguri că Firul-Aka se unea atât cu scrisoarea cât şi cu semnătura pusă. Ajunse la mine, scrisorile au fost puse într-o cutie, iar eu trebuia să ating cu mâna aceste scrisori în timpul ritualului de rugăciune. Însă înainte de ora propusă de a începe ritualul voiam să ating cu mâna fiecare scrisoare şi semnătură în parte, şi să mă concentrez pentru scurt timp ca, prin subconştientul meu şi Firul-*Aka*, să stabilesc deja un contact preliminar.

Am stabilit o anumită oră din zi pentru stabilirea contactului final comun. Deoarece pentru experiment unii membrii HRA aveau timp numai după amiaza alţii numai seara şi pentru că trebuiau luate în considerare şi diferenţele de fus orar între diferitele părţi ale lumii, am

stabilit ora pentru începerea experimentului pentru cca. 3 după amiaza şi ora 7 după ora Californiei. A rămas la latitudinea fiecăruia să socotească diferenţa de timp şi să se alăture cu toţi la timpul exact. Toţi care au dorit să ia parte la experiment au primit informaţii exacte despre felul cum să se comporte în timpul acţiunii de rugăciune. În cele ce urmează, pe scurt, va prezenta indicaţiile pentru punerea în aplicare a experienţei.

Acţiunea de rugăciune a TMHG (Te-am Member of HUNA Group) prezintă următorii paşi:

1. Imprimaţi-vă cât mai clar şi mai bine cu putinţă în memorie starea viitoare dorită pentru a putea apela în orice moment la această imagine. Cu puţine minute înainte de ora stabilită pentru începerea rugăciunii luaţi o poziţie meditativă serioasă şi adunaţi cât mai multă *Mana* cu putinţă. Exact la ora fixată luaţi legătura telepatic cu Eul vostru Superior şi cu Eul Superior al celorlalţi. Îndreptaţi-vă toată atenţia asupra mea ca centrul acţiunii şi păstraţi-vă o voinţă fermă pentru a stabili contactul prin mine, pentru că de la mine urcă Firele unite de alta pentru ca toate să ajungă la Eul Superior şi astfel să întărească Puterea acţiunii de rugăciune a participanţilor. Trimiteţi prin mine conştient, eu fiind în centru, şi de acolo spre Eul Superior, dragoste, binecuvântare şi *Mana*. Insistaţi două minute pe acest Gând, rugaţi-vă pentru binecuvântatea tuturor oamenilor de pe pământ şi imaginaţi-vă efectul acestei binecuvântări. Trimiteţi în acest scop Mana, pentru ca Eul Superior să poată îndeplini acesta sarcină deosebită.

2. După aproximativ două minute relaxaţi-vă; lăsaţi-mă pe mine să vă trimit înapoi dragoste, binecuvântare şi împlinirea stării dorite şi fericite. În acest scop voi trimite o culoare, pentru a mări capacitatea de primire a informaţiei telepatice. Nu vă faceţi însă nicio grijă dacă nu veţi simţi imediat aceste impresii. Ştim din experienţă, că în lipsa ori minimala senzaţie de percepere a binecuvântării. Acţinua în sine nu este deloc afectată.

3. După aproximativ patru minute de la ora începerii

acţiunii, începeţi să vă rugaţi aşa cum o faceţi în mod obişnuit. Amintiţi-vă de dorinţele voastre şi consemnaţi în amănunt toate detaliile şi legăturile ce se implică pe care le veţi vedea împlinite în viitor cu ajutorul Eului Superior. Imaginaţi-vă cum veţi trăi în aceste condiţii noi, cum veţi face tot ce vreţi sau trebuie să faceţi odată ce această dorinţă se va materializa, deci odată ce împlinirea cu ajutorul Eului Superior se va împlini în totalitate. În aceste momente faceţi-vă un bine şi imaginaţi-vă cum vor fi binecuvântaţi şi cei din jur dacă viaţa lor se intersectează sau depinde chiar cumva de a voastră.

4. Către sfârşitul celor opt minute daţi-vă silinţa să transmiteţi. Spuneţi-vă în acest scop, că Formele de Gânduri a condiţiilor noi dorite, se încarcă peternic cu un Curent-*Mana* – prin centrul Funiei din Firele-*Aka* împletite-şi vor fi trimise sus către Eul Superior. După ce faceţi acest lucru, rămâneţi câteva secunde în linişte; apă aceasta încheiaţi ceremonia de rugăciune ceremonial şi definitiv cu cuvintele: „Rugăciunea pluteşte către Tine… Lasă ploaia binecuvântării să cadă asupra noastră” (Acesta este Curentul *Mana* trimis nouă ca *Mana* Superioară pentru a ne revitaliza şi binecuvânta). „*Au… ma… ma…*” (sau „Amen”).

Experimentul a fost făcut cu mare precizie timp de o lună. În acest timpşi chiar mai târziu, s-au trimis informaţii despre rezultatele lui. În cele ce urmează, o informare prescurtată a informării ce a avut loc la sfârşitul perioadei de experimentare.

INFORMARE DESPRE EXPERIMENTUL VINDECĂRII RECIPROCE PRIN TELEPATIE

25. Noiembrie până la 25 Decembrie 1948

Cea mai mare greutate a fost problema timpului. Mulţi dintre noi au trebuit să-şi întrerupă evenimentele sociale sau obligaţiile casnice uzuale, pentru a putea lua parte la experiment. Mulţi nici nu au fost în stare să participe. Impresionant câţi au constatat că au uitat de ora stabilită şi abia mai târziu şi-au reamintit (poate că

George era total dezinteresat). Cei mai mulţi din

participanţi însă (ca 40 sau 50 de persoane) sau adunat în fiecare seară pentru acest experiment.

Experimentul trebuia să clarifice următoarele trei întrebări:

1. Îmi va reuşi mie, din centrul oraşului Los Angeles, să transmit în acelaşi timp unui mare număr de participanţi aceleaşi informaţii telepatice? 2. Se vor primi imaginile trimise neschimbate? Ce efect va avea experimentul comun, în Lumina învăţăturii-HUNA, legat de vindecarea corpului şi de îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă şi vor apărea după aceasta efecte neprevăzute?

Am trimis pe cale telepatică (în scopul testelor) numere de la unu la zece, figuri geometrice simple precum triunghi, pătrat, cerc, stea, bilă, piramidă cât şi litera „H" (pentru HUNA) şi verde ca şi culoare. Culoarea se schimba de la verge-gălbui deschis până la verdele închis câteodată chiar cu un uşor ton de albastru. Pentru ca alături de lucrurile stările speciale dorite de noi să pot alătura şi pacea pe planetă, pe care toţi o doream, am trimis şi imagini bine conturate a unor văi pline de verdeaţă şi a unor lanuri de grâu ce se legăna uşor în adierea de vântului de vară.

La fiecare şedinţă din ziua de miercuri, am fost ajutat – precis printr-o bătaie de clopoţel – de o grupă de 15 persoane, special potrivită între membrii săi, ce aveau multă experienţă şi practică în practicarea sugestiilor pentru diferite scopuri (nu era de fapt o Grupă – HUNA în sine ci erau cu toţii în acel timp ca membrii HRA). Această grupă a condus cu mine diferitele trepte ale experimentelor. Munca mea de transmitere telepatică era aceiaşi ca în fiecare zi, deoarece voiam să constatăm dacă prin lucrul comun în imediata apropiere sau din depărtare, exista vreo diferenţă în claritatea şi puterea recepţiei telepatice (nu s-a constatat însă nicio diferenţă).

Seara târziu încercam împreună cu această grupă (prin chemarea Eurilor noastre Superioare) să trimitem energie de vindecare către membrii HRA, ce locuiau departe de noi. Voiam să vedem prin asta dacă o grupă de

lucru formată din mai multe persoane, are posibilitatea de acumulare a unei puteri mai mari decât a unei singure persoane. Prin verificarea cazurilor ulterioară, făcută prin scrisori, (câteodată pacientul nici nu ştia de încercarea de vindecare la distanţă făcută) a dovedit superioritatea evidentă a lucrului comun în grupă. Deosebită a fost creşterea Puterii rezultate şi îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă. În două din cazuri pacienţii sau simţit în zilele următoare aşa de bine încât au început să muncească normal ceea ce a dus curând la o recidivă a bolii. Chiar şi membrii grupei de vindecare simţeau personal ziua următoare o senzaţie specială ciudată de prosperitate şi încredere. (Cât timp dura acest sentiment sau a-l face să fie o stare permanentă, este în primul rând o problemă de aprovizionare cu *Mana*. În fiecare din aceste cazuri membrii grupei s-au încărcat puternic cu *Mana* şi au folosit această încărcătură atât pentru încercările experienţei cât şi pentru vindecare.)

În ce privesc senzaţiile pe care eu le-am avut, ca centrul experienţei, pot spune că în unele seri erau foarte puternice, iar în altele, abia de se simţea ceva. Această experienţă se identifică perfect cu APROAPE TOŢI MEMBRII HRA, CARE AU RAPORTAT MAI TÂRZIU DESPRE EXPERIENŢELE AVUTE. Explicaţia acestor fluctuaţii nu a putut fi explicată. În serile în care eu am simţit doar puţin sau deloc, imaginile telepatice imaginate şi trimise au fost tot atât de bine recepţionate ca şi în celelalte seri. În prima seară am luat toate scrisorile ce mi-au fost trimise de peste tot; le-am citit de la un capăt la altul cu atenţie, am reţinut numele celui care a scris şi am încercat, cu toate detaliile, prin Firul-*Aka* ce era legat de scrisoare, să iau legătura cu acea persoană. Când s-a apropiat timpul începerii experienţei, am simţit un val de agitaţie; mă simţeam ca şi cum încordarea aşteptării tuturor participanţilor s-ar fi revărsat asupra mea.

Exact când a sunat gongul de începere a experienţei, m-am relaxat şi am aşteptat să primesc gândurile şi curentul *Mana* trimis. Mâinile mele, care se aflau pe

scrisori, mă furnicau. Şi în momentul când m-am concentrat, să unesc toate gândurile noastre şi ca o „Funie împletită (*aha*) către „Comunitatea mare a Eurilor Superioare” – printre care şi Eul nostru propriu Superior – primeam TOTAL NEAŞTEPTAT SENTIMENTUL CĂ SUNT RIDICAT DE LA PĂMÂNT, CURĂŢAT ŞI BINECUVÂNTAT. Am simţit un curent de bucurie şi dragoste profundă, şi de dorinţă fierbinte de a participa întru totul la marele proces de vindecare şi îmbunătăţire a condiţiilor existente. Reacţia emoţională care marca conlucrarea Subconştientului, era dintr-odată foarte puternică, şi lacrimi de bucurie îmi umplea ochii. (Şi alţi membrii au raportat senzaţii similare.) În această stare de încordare sufletească maximă am trimis înapoi prietenilor mei, cu dragostea mea, sentimentul pe care l-am primit de la Eul Superior că noi eram binecuvântaţi şi primiţi.

Pe treapta următoare ne-am amintit cu toţii de toate imaginile, condiţiile şi stările dorite. Eu Eu mi-am imaginat puternic sănătate deplină, noroc şi siguranţă financiară pentru toţi, cât şi o lume care să fie binecuvântată cu pace şi bunăstare. Când am prezentat această imagine în ultimele minute, au crescut furnicăturile în mâini, în timp ce se ridicau, plutind, imaginile şi curentul de *Mana*, unite una de alta. După cel de al patrulea minut, am încheiat acţiunea de rugăciune în modul obişnuit, relaxându-mă şi încercând să simt binecuvântarea trimisă înapoi de Eul Superior. Am simţit o senzaţie uşoară, ce m-a umplut de o putere proaspătă şi m-a curăţat încă odată sufleteşte. Apoi m-am întors împrospătat şi cu un sentiment întărit de siguranţă şi încredere spre vindecarea din fiecare seară, pentru fiecare persoană în parte. Era o trăire fericită adâncă; şi pentru că şi alţii au simţit la fel, au continuat munca, chiar dacă în anumite seri sentimentul de binecuvântare era mai slab sau nu apărea deloc.

Un număr de participanţi au relatat că toate gândurile şi transmisiile telepatice au fost rececpţionate aproape neschimbate şi fără greşeală. Majoritatea rapoartelor arată însă că ceva se adăuga sauera schimbat.

De exemplu se vedea un triunghi pe un fundal verde cu ramă auritășau cercul începea să se rotească şi să se mişte sau să se multiplice. Câmpiile verzi erau împodobite cu pomi, cu flori minunate şi brazdele pe câmp erau impresionant de perfecte, drepte şi verzi. Alţii dimpotrivă, vedeau cum verdele se schimba în alte culori, şi cum se transformau în fântâni arteziene, ghirlande colorate sau curcubeie. Piramidele şi corpuri în formă de bile erau văzute corect. Simple stele se arătau strălucind şi luminând, şi de Crăciun stăteau deasupra pomului de Crăciun.

La simboluri se poate vedea că Eurile noastre >Inferioare s-au implicat în munca noastră. Aşa după cum se cunoaşte, ceea ce este atins de Eul Inferior este împodobit şi formează din ele simboluri. Se reuşeşte să se descifreze sensul ascuns al lor, atunci se poate „vedea” anumite legături ce se află deasupra pragului conştientului. Apariţia acestor simboluri dovedeşte că la recepţionarea imaginilor telepatice trimise este vorba de ceva real şi nu de imagini născute din fantazie.

Rezultatele vindecărilor au fost deosebit de bune. Munca în timpul lunii de exerciţii a fost încoronarea încercărilor anterioare de autovindecare şi pentru silinţa mea în dorinţa de a ajuta pe unii membrii din grupă în problemele lor de sănătate. În cele ce urmează, câteva citate din scrisorile primite:

„Chiar înainte de ora stabilită am simţit un efect binefăcător”.

„… de mulţi ani nu m-am mai simţit atât de bine…”

„M-am simţit atât de mic şi modest, cumva… mulţumesc din inimă…”

„Când m-aţi informat că o grupă de aproape 20 de membrii HRA, în fiecare miercuri seara, au tratat-o pe soţia mea, am constatat următoarele: soţia mea, zăcea în pat în acest timp; eu mă aflam în altă cameră. Dintr-odată ea a strigat – chiar dacă sună ciudat – că se simte mult mai bine şi că se simte mai liberă. Ceea ce se întâmpla în interiorul ei în acele momente nu putea descrie exact. Ea

spunea că

„Ceva” o liniştea şi îi dădea o putere mare, ceva ce nu a simţit niciodată înainte”.

„Încă nimic”.

„Am simţit deja efectul binefăcător al muncii şi sper ca imaginea pe care am văzut-o în interiorul meu va deveri curând realitate!

„În prima seară m-am relaxat atât de adânc că am dormit foarte adânc. Mă simţeam ca şi cum pluteam în cameră (această experienţă este, între timp, binecunoscută multora dintre noi). În seara următoare am văzut câmpuri frumoase înverzite”.

„În prima seară am văzut, într-adevăr cam neclar, ca şi cum s-ar fi deschis o uşă glisantă. Am crezut că este un semn, că drumul se va deschide pentru noi. Ieri seara am văzut un cerc a cărui parte superioară era acoperită de triunghiuri... Apoi au apărut raze dedesubt, ce păreau a fi împletite ca o funie una cu alta. (S-a confirmat şi din alte părţi că au fost văzute Fire-*Aka* „împletite”; doi dintre membrii grupei au văzut o funie împletită din fire colorate în multe culori frumoase.)

„Noi trei suntem împreună în fiecare seară... Mama a spus alaltăieri că a constatat o îmbunătăţire deosebită a vederii... Vă suntem deosebit de recunoscători pentru aceasta...”

„Pe timpul vindecării-telepatice reciproce, vederea a devenit cu fiecare zi mai bună”.

„Pe 23. Noiembrie am primit îndrumările pentru experiment şi am memorat o parte din ritual; ziua următoare au memorat restul. În dimineaţa zilei de 25 am constatat dintr-odată cu uimire că durerile de nesuportat... au dispărut cu totul... Ori era urmarea tratamentului prescris ori ca urmare a îndrumărilor pe care le-am primit şi urmat... Pentru mine este în orice caz o minune”. (doamna în cauză a venit în contact cu Eul Superior la exerciţiile practice făcute şi rugăciunea ei a fost auzită imediat.)

„Eu am văzut un cerc dublu... ca un inel; el se

rostogolea într-un foc verde strălucitor şi ca un lichid… în centru strălucea în toate culorile – ca sclipirile unui diamant”.

„Când mergeam câţiva metri, respiraţia mi se îngreuna aşa de mult că trebuia să mă aşez, să aştept până să pot respira normal. Ieri însă am făcut o plimbare prin cartier fără nicio greutate. De luni de zile nu am mai putut aşa ceva. Sunt atât de fericit…”

„Tumoarea a dispărut complet… Doctorii s-au minunat şi nu pot da nicio explicaţie…”

Experimentul ne-a adus o informaţie importantă, uimitoare: în timpul în care puneam în aplicare experimentul nostru şi ne aflam în contact strâns unul cu celălalt să ne aflam legaţi de *Poe Aumakua*, membrii grupei participanţise simţeau ca o fiinţă spirituală singulară. Ca şi Şnururile-Aka, eram şi fiecare din noi într-o oarecare măsură „uniţi unul cu celălalt” şi se părea că şi noi facem parte unui fel de Comunitate, de „Singularitate” a Eurilor Superioare. Ne-am simţit ca uniţi într-un singur „Corp”, şi eram uniţi unul cu celălalt în dragoste şi tovărăşie. Această senzaţie, pe care mulţi dintre noi au simţit-o foarte puternic, a trezit în noi înţelegerea valorii interioare a bisericii sau parohiei ca mijloc de a lua contactul cu Eul Superior, de a lucra cu El, şi de a primi îndrumare, ajutor şi vindecare.

Cum am mai spus, încercarea Metodei – TMHG a fost încununată cu un succes aşa de mare încât ne-am hotărât să o continuăm pentru un timp. În cele din urmă această parte a muncii noastre a devenit un ritual repetat regulat ce avea loc zilnic la ora 15 şi ora 19 ora Californiei.

Cu timpul a apărut dominţa de a avea o rugăciune a ritualului. A fost publicată într-o comunicare circulară; odată cu ea a fost trimisă şi recomandarea de a fi făcute anumite modificări în funcţie de dorinţele fiecăruia şi de a învăţa pe de rost această rugăciune, pentru a putea fi folosită în orice moment. Rugăciunea impresionează în mare măsură Eul Inferior – fiind un simul fizic de mare valoare. După încărcarea puternică binecunoscută cu

Mana, urmează, la ora stabilită a exerciţiului comun, următoarea rugăciune:

„Acum Eul meu Inferior merge pentru a se întâlni cu MFL (Max Freedom Long) ce se află în centrul şi mă voi alătura de ceilalţi, adunaţi acum pentru rugăciune în Grupa unită… Acum, împreună cu ceilalţi, mă voi înălţa pentru a lua contact cu MAREA COMUNITATE A AUMAKUA şi cu EUL MEU SUPERIOR, ce face parte din grupa lor. (Pauză)

Mult prea Iubite Spitit Părintesc, deosebit de demn de încredere, spală-mă de toate păcatele pe care le-am făcut faţă de alţii. Primeşte-mi promisiunea şi păzeşte-mă de a repeta aceste greşeli şi de a repara greşelile făcute altora în trecut, atât cât îmi stă în putinţă. Spală-mi faţa murdară în deplinătatea milei voastre. Curăţă Puterea Vitală pe care eu, ca victimă în viaţă, ţi-o trimit… Vă trimit acum ofranda mea de Mana prin Şnurul-*Aka* şi prin MFL (Max Freedom Long) ce se află în centrul funiei împletite a tuturor celorlalţi din grupă… Cu mare bucurie vă trimit acum vouă; luaţi delicat dragostea mea…

„Trimit acum – ca Formă sau Sămânţă – Gândul Imagine a condiţiilor noi dorite şi Te rog ca Formele să se împlinească şi Sămânţa să crească la realitate. Văd o lume în pace… O lume înfloritoare… O lume fericită… O lume ce trăieşte în siguranţă…”

„Trimit acum Imaginea de Gând în care toţi din grupa noastră merg pe drumuri pline de Lumină şi trăiesc sănătoşi, au totul din abundenţă, şi care au o viaţă fericită în slujba Fiinţei Superioare. Văd cum, tuturor – şi mie de asemeni – primim Putere şi bucuria de a servi şi ajuta. Promit să folosesc toate posibilităţile de a servi cu credinţă şi ajuta ce-mi vor fi date, până la graniţele capacităţilor mele, pentru ca eu din fapte mărunte să mă dezvolt şi, cu fiecare zi, să mă asemăn tot mai mult cu Tine şi să fiu din ce în ce mai plin de încredere fată de cadoul ce mi-a fost încredinţat. Îmi voi da toată silinţa să-mi îndeplinesc datoria, şi să devin la fel cu imaginea din viitor dorită: sănătos, fericit şi plin de bucuria de a trăi şi servi – şi plin

de încredere în fiecare gând, în fiecare acţiune pe care o am şi pentru care mă lupt.

„Acum trimit o Imagine de Gând deasebită a condiţiilor noi pe care mi le doresc pentru mine”. (Aici ne vom imagina cu toată puterea condiţiile şi relaţiile viitoare pe ea le dorim pentru noi şi pentru cei apropiaţi nouă.)

„Acum se încheie Rugăciunea. Imaginile de Gânduri le-am încredinţat ţie, pentru ca Tu, Spirit Părintesc iubit şi deosebit de demn de încredere să poţi împlini cât de repede cu putinţă. Lasă să se întoarcă asupra noastră, un curent de *Mana*, precum o ploaie de binecuvântare, pentru a ne curăţa aduce numai lucruri bune. Acţiunea de rugăciune s-a încheiat. Mă retrag din contactul stabilit. *Au… ma… ma…*”

Când s-a încheiat războiul din Coreea, am primit o mulţime de scrisori de la femei, părinţi şi cei care iubeau şi îşi făceau griji pentru vreun soldat cunoscut. Rugau Grupa TMHG în ajutor. Am adăugat o frază rugăciunii şi ne rugam ca „un perete protector” să apere soldaţii al căror nume ne era trimis. În încheierea rugăciunii adăugam Imaginii de Gând al unei „lumii în pace” o rugăciune specială, precum urmează:

„Acum trimit imaginea tuturor soldaţilor ce sunt legaţi de grupa noastră. Fiecare din ei este înconjurat de un perete protector, ce va fi foarte rezistent datorită Eurilor noastre Superioare şi-l va proteja permanent de toate pericolele”.

Adevărul este că, pana în această clipă în care scriu aceste rânduri, nici unuia din soldaţii care erau scrişi pe listă nu i s-a întâmplat ceva rău. Mulţi se întorceau din acţiuni nevătămaţi în tim ce colegii lor erau împuşcaţi sau răniţi. Unul a supravieţuit nevătămat prăbuşirea avionului în care se afla, în timp ce mulţi camarazi au murit sau au fost grav răniţi.

În niciun caz însă, nu toate acţiunile de rugăciune ale TMHG au fost la fel de bine încununate de succes. Chiar dacă în anii în care Grupa noastră a primit multe, multe scrisori în care se povestea de succese deosebite, au fost şi

cazuri unde s-a văzut doar efecte slabe, sau nu s-a văzut nicio schimbare de circumstanţe fericită. Se pare că multe era dependent de fiecare persoană în parte care căuta ajutorul Grupei noastre. Trimiterea zilnică, loială, de *Mana* către Eul Superior şi trimiterea regulată de Gânduri-Imagine alese cu grijă, ale condiţiilor noi dorite, se părea că ridica puterea efectului. Câteodată se părea că este necesar ca cineva să posede capacitatea de a ajuta pe cineva să ia startul, ca de exemplu atunci când cineva umple o pompă cu apă şi dă posibilitatea altuia să pompeze singur apă cu pompa. Un Eu Inferior cu o credinţă puternică, demn de încredere, se pare că doreşte şi poate să ajute fără reţineri un alt Eu Inferior.

Colaborarea ideală pentru grupele mici se pare a fi şedinţa-contact săptămânală cu stabilirea precisă a ţilului şi cu acţiunea comună de Rugăciune – HUNA. Ritualul descris mai înainteeste foarte folositor şi conţine toate punctele importante. În timpul săptămânii, acţiunea poate avea loc o dată sau de două ori zilnic la ore precise, în timp ce unul din membrii grupei – cum a fost cazul şi la TMHG – va servi ca centru al rugăciunii. În acest mod, Puterea de lucru a grupei poate fi cu mult multiplicată.

Cine vrea să exercite vindecarea la distanţă, poate folosi ca fir direcţional în teorie şi practică de experienţa TMHG. Într-unul din Buletinele noastre informaţionale a apărut următoarea relatare despre vindecarea prin contactul telepatic dintre două persoane:

„Un experiment de vindecare încununat cu succes a fost făcut între doi membrii HRA, Domnul T.A.L. din Los Angeles şi Doamna J.M.R. din oraşul Medison, Statul Wisconsin. Doamna avea mari calităţi psihice şi avea experienţe bune în munca de vindecare. Când era atinsă de propria *Aumakua* simţea un curent ce revenea asupra ei de *Mana*-Superioară atât de puternic precum o ploaie sclipitoare. Şi Domnul T.A.L. poseda calităţi psihice deosebite. Înţelegând bine metoda folosită de Kahuna, el putea privi fix într-un pahar umplut cu apă şi în acest timp – prin proiectarea de imagini telepaticesau de alt tip – să

formeze imagini vizuale.

Încercarea a avut loc pe 23.05.1952 exact la ora 7 dimineaţa ora Californiei. Doamna R. Scria la T.A.L.: „Aş dori să vă trimit cu multă plăcere energie de vindecare, dacă energia (contactului telepatic) va fi suficient de mare. Poate că nu voi putea transmite suficient de puternic la ora stabilită, totuşi să sperăm că Eul Superior va ajuta. Putem începe dimineaţa la ora 7 şi să rămânem pentru 9 minute în contact. Poate primiţi chiar şi informaţie verbală”.

Experimentul a fost realizat cu punctualitate. În cele ce urmează câteva citate din scrisoarea T.L.A. către D-na R în care relatează ce a simţit în aces timp: „Exact la ora 7 eram pregătită. Eram pregătită sufleteşte pentru a recepţiona mesaje şi informaţii şi am umplut paharul cu apă. Eram relaxată şi stăteam pasivă uitându-mă la suprafaţa apei şi am aşteptat un semn care să marcheze începerea mesajului. Totuşi nu se arăta nicio reacţie. La ora 7, 03 am văzut pe suprafaţa apei o doamnă cu părul alb şi ochi deschişi la culoare; avea o statură mijlocie şi purta o manta sau jachetă închisă la culoare; manşetele albe de la mâini arătau foarte contrastant când ţinea mâinile împreunate şi se ruga. (De reţinut: Cele două persoane nu s-au văzut personal niciodată.) Părea că perge dintr-o cameră în alta, stătea în faţa unei mese şi cu caplul plecat pierdută în gânduri, părea că stă adâncită într-o meditaţie. În aceleaşi moment; am simţit la mine o vibraţie pulsantă în regiunea stomacului. Asta a durat un minut întreg şi gândul rezolvării tuturor încordăriilor din mine a crescut tot mai mult. M-am relaxat adânc şi am căscat. Am văzut cum ea a început să-şi mişte buzele, ca şi cum ar fi vorbit; cuvintele însă nu am putut să le înţeleg. După câteva minute acţiunea s-a încheiat.

Până atunci am avut întotdeauna grijă să am pregătit alături un pahar cu lapte, pentru a-mi ameliora durerea de stomac în acea zi am mers pozitiv motivată la serviciu, şi datorită Vibraţiei de Vindecare pe care am simţit-o puternic, am fost convinsă ca această senzaţie va fi de durată. În ziua respectivă de vineri nu a trebuit să beau

deloc lapte aşa cum eram obişnuită la acţiunile anterioare. De atunci stomacul meu este din nou sănătos; pot să mănânc din nou orice doresc, ceea ce-mi face multă bucurie şi care înnaine era tabu pentru mine”.

În scrisoarea de răspuns a Doamnei R. aceasta şi-a arătat bucuria şi mulţumire către Ewu-l Superior care i-a permis să primească vindecarea. Apoi a ajuns la imaginea văzută în apa paharului exprimând următoarele:

„Imaginea pe care aţi văzut-o în pahar este atât de exactă încât sunt înmărmurită. Exact aşa cum aţi descris, am mers de două ori dintr-o cameră în cealaltă; în acest timp respiram adânc şi adunam Putere în partea superioară a capului – aşa cum este descris în cartea „Secretele din spatele minunilor” pentru a intra în contact cu Eul Superior. Apoi am stat în faţa mesei miciţe şi m-am rugat cu capul plecat. Am ridicat braţele ţinând în acest timp mâna dreaptă dedesubt iar mâna stângă deasupra. Am simţit o uşoară furnicare şi am ştiut că acum primesc ajutor. Apoi m-am rugat ca vindecarea să fie de durată după ce curentul vindecător a fost trimis, mi-am dat silinţa să vă trimit cuvintele: „Sunteţi vindecată!”

„După cum se pare Eul Dv. Superior a întrerupt în acest moment imaginea. Eu în schimb am continuat lucrul prin faptul că mi-am imaginat că sunt în locul Dv… Am mers prin cameră uitând de mine gândindu-mă că sunt în locul Dv. în California. Am păşit împrospătată cu energie şi am simţit o puternică energie de viaţă şi am avut o senzaţie de bunăstare şi de sănătate perfectă. Procedez la fel câteodată când am şedinţe de vindecare şi am constatat că acest lucru este de ajutor. Am vorbit cu voce tare şi am spus – ca şi cum aş fi în locul Dv. – „Sunt plină de Energie şi puternică; SUNT VINDECATĂ!”

După aceea m-am întors aici înapoi şi am mulţumit Vindecătorului Suprem care vindecă tot ce este în viaţă. Apoi mi-am început programul obişnuit zilnic. Descrierea făcută de Dv. a „Jachtei de culoare închisă cu manşete albe a fost perfect exactă. Am avut în acest timp un halat de casă care avea manşete de culoare deschisă”.

CAP. XIII CONTACTUL PRIN SEMNĂTURI AURA SEMNĂTURII ŞI MĂSURAREA ACESTEIA

Când Grupa Telepatică de vindecare reciprocă şi-a început lucrul se cunoştea doar puţin despre Structura-*Aka* a unei semnături scrise cu cerneală. Într-adevăr se ştia că de fiecare semnătură se lipeşte un Şnur-Aka, prin care se poate lua legătura cu cel ce şi-a scris numele iar apoi s-a concentrat privindu-şi semnătura. Până în ziua de astăzi însă, nu ştim de ce un Fir-Aka se lipeşte mai bine pe o semnătură decât, de exemplu, pe o foaie de hârtie pe care cineva a atins-o sau a privit-o. Prin experimentele noastre telepatice a putut fi dovedită această certitudine. De aceea am avut nevoie de scrisorile cu semnăturile făcute cu cerneală, pentru a intra şi păstra legătura cu cei ce le-au trimis.

Aproape un an întreg întreg membrii HRA ne-au putut susţine teoria *HUNA* a Firului de legătură *Aka* deoarece această ipoteză „funcţiona”. Fără nicio îndoială că s-au stabilit contacte telepatice, deoarece imaginile telepatice trimise au fost recepţionate exact. Apoi însă s-a reuşit primirea a doua DOVEZI în sprijinul confirmării teoriei contactului Firului-*Aka*, şi prin aceasta s-a adus mai multă lumină în această direcţie.

Doctorul Oscar Brunler, pe care noi îl cunoşteam deja ca fiind un fizician cunoscut, în anul 1949 şi-a mutat lucuinţa din Anglia în California. Prin prelegerile ţinute de el, mulţi membri HRA ce locuiau în împrejurimi au venit în contact cu el, şi în cele din urmă a devenit şi el personal membru al grupei. Dr. Brunler descoperise deja că o semnătură posedă o asemănare de vibraţie sau rezonanţă energetică cu persoana care a scris-o. Această descoperire s-a alăturat indirect cunoştinţelor noastre despre legăturile Firului-Aka dintre o semnătură şi cel ce a Povestea acestei descoperiri este atât de fascinantă încât merită să fie descrisă în detaliu.

Cum am aflat şi în alte conjuncturi, sensibilitatea Eului Inferior a folosită deja de sute de ani pentru descoperirea apei subterane; în acest scop se foloseşte o

nuia de la pom în viaţă (Nuia?

— Wuenschelrute) sau de la un simplu pendul. În ultimul timp s-au descoperit şi alte instrumente cum este de exemplu Aurametrul lui Cameron. Însă toate instrumentele de acest fel doresc un singur lucru. Ele sunt folosite ca mijloc mecanic pentru a face Eul Inferior să aducă la cunoştinţa Eului Mijlociu, cât mai clar, constatările sale.

Fiecare persoană care este suficient de senzitivă, poate, după un antrenament intens adecvat, să stabilească, chiar şi fără ajutorul unei rute sau pendul sau alt instrument, existenţa unui fir de apă subteran. Cu câţiva ani înainte ziarele au relatat despre un tânăr din Africa, ce putea „vedea" în pământ cu ajutorul calităţilor lui mediale; el şi-a făcut un bun renume prin determinarea exacta a apei, a aurului şi a diamantelor.

Pentru cei mai puţini iniţiaţi însă, folosirea diferitelor instrumente sunt de mare ajutor. Datorită simplităţii sale, a multiplelor posibilităţi şi a pendulării în diferite direcţii, în ziua de astăzi pendulul este cel mai dorit instrument. Cu ajutorul său, *George* trimite mai departe Eului său Conştient de Mijloc, toate rezultatele experienţelor sale, când, de exemplu I se dă sarcina să facă cercetări fizice despre locul unde se găseşte apă sau minerale în interiorul pământului sau despre starea organelor din corpul omenesc. După cum au demonstrat şi experienţele noastre cu diferite cutii, Eul Inferior poate pătrunde prin straturile materiei de suprafaţă şi să constate ce se află dedesubtul lor; şi în urma „convenţiilor" făcute în prealabil, El poate informa clar, prin felul pendulărilor, care este rezultatul descoperirilor sale.

Folosirea pendulului este în Europa de mult uzuală. Este cunoscut ca fiind practic şi de încredere, cu condiţia ca cel ce-l foloseşte să posede suficiente calităţi mediale. În America însă până cum circa cincisprezece ani, din diferite motive, pendulul a fost total uitat. Primele interese le-au arătat anumiţi „ocultişti" cât şi anumite persoane din conducerea mişcării „Hrănirii sănătoase". În aceste

direcţii, pendulul are rezultate deosebite la stabilirea cărui aliment este suportat, indicat sau nu celui ce pune întrebarea. Regretabil este că şi ale personae se folosesc de pendul ca pe un obiect de prezicere. Prin aceasta bineînţeles că practicarea pendulului a fost mult prejudiciată.

În Franţa, unde folosirea pendulului este recunoscută pe scară largă, D-l Bovis a folosit pendulul în combinaţie cu o riglă lungă de 1 metru. La controlul diferitelor materiale, pendulul avea oscilaţii diferite în lungime. Bovis a convenit cu conştiinţa sa ca rezultatele aflate să fie exprimate în cifre pe linearul respectiv. O sută de centimetri – sau o sută de grade – au fost ca măsură de bază pentru lucrurile analizate, de exemplu pentru un ou proaspăt, pentru un butoi cu vin de prima clasă, pentru brânză, mere sau ulei de măsline de prima calitate. În acelaşi mod s-a folosit mai târziu în stabilirea diagnozelor bolilor, unde numărul 100 arăta o sănătate perfecta a stomacului, a ficatului, a ochilor sau dinţilor. Materia mortă sau vie putea fi cercetată de Subconştientul şcolarizat al Domnului Bovis atâta timp cât era suficient de mare, fizic sau corporal, pentru a putea fi atinsă. În acest mod Bovis stabilea exact gradul de puritate al alimentelor sau în ce stadiu de sănătate se afla un om, la care conform convenţiei făcute răspunsul era dat de lungimea pendulărilor în centimetrii, când pendulul era ţinut deasupra părţii drepte a riglei de măsurat. Procedura era foarte simplă. Proba ce trebuia analizată era pusă la capătul riglei gradate, sau mâna stângă a examinatorului se aşeza pe materialul ce trebuia analizat, de exemplu o roată de caşcaval sau un butoiaş cu vin. Mâna dreaptă ţinea pendulul şi se mişca încet de la punctul zero al riglei gradate către capătul acesteia de 100 cm. În funcţie de înţelegerea făcută cu

Subconştientul, pendulul făcea mişcări perpendiculare sau în cerc. Însă în momentul când se ajungea la măsura reală corespunzătoare pe rigla gradată, pendulul începea să se mişte perpendicular pe aceasta.

Pentru ca mâna ce ţinea pendulul să poată fi ţinută nemişcată şi comod, Bovis a montat mai târziu o placă metalică pe un support din lemn ce avea între ele un canal în care putea culisa uşor rigla gradate. Pe placă el a marcat diagonal şi perpendicular marcaje corespunzătoare riglei gradate. Instrumentul simplu – pe care el l-a numit „Biometru” – funcţiona perfect. Într-o teorie interesantă Bovis dovedea în felul următor funcţionalitatea bună a aparatului: Toate lucrurile emit radiaţii şi Biometrul ajută numai ca lungimea de undă a radiaţiilor să fie măsurate şi exprimate în centimetrii „Grade”. Sa mers un pas mai departe şi s-a arătat că dacă rezultatul aflat în cm-Grad se multiplica cu 0,065 se putea transforma în Unităţi Angstrom (a se vedea echvalentul lungimii făcut de fizicianul suedez Anders Jonas Ångström folosită în măsurarea radiaţiilor Röntgen şi raza atomilor) şi astfel putându-se echivala toate radiaţiile între infraroşu şi ultraviolet.

Biometrul a fost un mare succes. Datorită lui Bovis şi-a câştigat mult timp existenţa ca Inspector special al rigimului Franţei. Cu Biometrul său el a analizat vinul, brânza şi alte alimente şi le-a sortat pe clase de calitate. Analizele sale erau rapide şi rezultatele mai bune decât în cazul metodelor anterioare.

Între această muncă şi analiza părţilor şi organelor corpului omenesc nu exista decât un pas mic, pe care Bovis l-a făcut fără să şovăie. Diagnozele sale au avut aşa de mare succes, încât medicii au început să-i trimită pacienţi cu simptome greu de diagnosticat. Biometrul îşi găsea utilizări în direcţii tot mai diferite încât descoperitorul a scos pe piaţă tot mai multe aparate. Toate erau aparate simple care dădeau posibilitatea Eului Inferior de măsura nivelul sănătăţii unui om şi să fie exprimate – de exemplu în centimetrii sau grade.

Urm membruu al Grupei HRA poseda un set complet al instrumentelor lui Bovis. Descoperitorul acestora murise deja şi fabricarea instrumentelor sale incluzând Biometrul, Terra-metrul, a Radiografului şi a Dozimetrului Jumelle era

oprită. Instrumentele au fost analizate la noi în central, şi s-a dovedit că nu erau numai foarte practice dar că funcţionau şi surprinzător de exact, cu condiţia însă ca Eul Inferior al celui care lucre cu ele să fie suficient de dezvoltată şi să aibă suficientă experienţă în folosirea lor şi a convenţiilor în privinţa măsurărilor.

Pe vremea când Bovis era în viaţă, Dr. Brunler şi-a arătat interesul pentru Biometru şi explicaţiei că acesta putea să măsoare energia în „Grade-Biometrice" sau centimetri metrici. El comandă un Biometru şi îl luă cu el în Anglia. Acolo a început să-l folosească cu mare succes şi a ajuns la convingerea că acesta era deosebit de practice. Pentru că Dr. Brunler era personal un cercetător şi inventiv în acelaşi timp, nu a mai durat mult până când a prelungit rigla de măsurat a Biometrului până la 1.000 cm. El a început să măsoare radiaţii ce se aflau între 100 şi 1.000 de Grade-Biometrice.

În această nouă zonă pe care a început să o măsoare a constatat că se părea că exista „Spiritul" sau „Sufletul Eului interior al fiinţei omeneşti. Din motive de simplificare el le-a nummit „Radiaţii cerebrale"; totuşi, el a subliniat încă de la început că măsurătorile nu se puteau folosi în stabilirea sănătăţii creierului şi a ţesutului acestuia.

Aceasta a fost o mare descoperire. Deoarece el putea măsura cu noua riglă a biometrului Conştiinţa, nivelul de inteligenţă, personalitatea şi caracterul oamenilor. El a făcut diferite măsurători la un mare număr de persoane şi le-a ordonat în funcţie de cercetările făcute pe fiecare persoană. Prin aceasta a ajuns în cele din urmă la o scală de măsurarea inteligenţei şi a valorii generale a acelei persoane. Pentru că unii oameni atingeau valori cu mult mai ridicate şi calităţi intelectuale net superioare faţă de medie, acesta a explicat prin faptul că omenirea se află într-un stadiu fluidal de evoluţie spiritual sau sufletesc. El era convins că fiecare om, prin repetatele reîncarnări, este tot mai dezvoltat pe scala progresului spiritual până când în cele din urmă atinge punctul final. Acest punct însă nu era simplu de stabilit. El trebuia deci să afle câte Grade-

Biometrice poate un om să parcurgă în decursul evoluţiei sale, înainte ca dezvoltarea sa de pe pământ să ajungă la final şi să se încheie, pentru a sări pe treptele spirituale superioare.

În căutarea acestor măsuri maxime, el intenţionă să primească măsurători ale marilor oameni din trecut. El analiză obiecte şi lucruri care au aparţinut acestora, manuscrise, picturi, statui din marmură şi metal; de aici el află că semnăturile de la sfârşitul scrisorilor, documentelor sau picturilor aveau, în mod misterios, aceeaşi radiaţie care a avut-o oamenii cărora le-a aparţinut, egal dacă ei erau în viaţă sau muriseră de mult.

El compară măsurătorile făcute pe aceeaşi persoană cu semnătura acestuia, şi constată că în fiecare caz, măsurătoarea Biometrului era în ambele cazuri exact la acelaşi Biometru-Grad. El analiză documente îngălbenite de timp, scrieri din arhive, desene şi picture din galerii celebre. De la mulţi oameni celebrii el analiză semnăturile de la diferite nivele de vârstă. Aici el constată că evoluţia de dezvoltare în decursul vieţii unui om era între unul şi şase Grade-Biometrice – faţă de cel mai înalt Grad-Biometric măsurat vreodată. Această mărime maximă a adus cu sine un progres deosebit prin ciudăţenia sa deoarece el rezulta şi era posibil doar la oameni ce au avut în viaţă o mare suferinţă. Această concluzie a fost sprijinită şi de alte experimentări. Pentru oameni de tip primitiv citirea măsurării se afla pe undeva la 200 Grade iar pentru cei cu un nivel maxim de dezvoltare ea nu depăşea 725 de Grade. Dacă se considera un Grad pentru o viaţă de evoluţie omenească, atunci era necesar pentru împlinirea deplină a unui om 500 de reîncarnări sau vieţi trăite.

Cea mai înaltă citire pe care Dr. Brunler a făcut-o vreodată a fost atunci când a analizat cearşaful ce se presupune că a fost folosit la acoperirea corpului lui Jsus după ce a fost coborât după cruce. Probabil că pe acest cearşaf, ce se află venerat într-o biserică renumită din sudul Europei, se mai află încă întipărită urma fetei lui Jsus. Citirea Biometrului arăta maximul de 1.000 Grade-

Biometrice. Dr. Brunler a recunoscut că probabil relicva este un fals sau măsurătoarea a fost posibil să fie influenţată de reacţia interioară a sa, totuşi, aşa cum mi-a spus, era tentat să accepte că dezvoltarea evoluţiei se afla undeva pe la 1.000 Grade; de aici în continuare se poate trage concluzia că există o trecere, ce dă Spiritului posibilitatea dezvoltării în continuare pe trepte superioare din Univers.

Printre marii oameni din trecut, ale căror semnături au fost analizate, datorită măsurătorilor de încredere a fost pictorul, snitorul şi inventatorul, geniul multilateral Leonardo da Vinci, ca fiind cea mai dezvoltată personalitate în sensul evoluţiei. Citirea în cazul lui se afla la 725 Grade. Sub această mărime se aflau alţi pictori renumiţi, după care urmau marii compozitori. Apoi urmau mari scriitori şi oameni de stat în urma cărora se aflau marii generali şi luptători. Şi mari cercetători aveau grade asemănătoare. Sub 450 de Grade-Biometrice nu era nimeni suficient de renumit. Mărimea personalităţii medii în Europa şi America se află undeva la 250 de Grade, în timp ce oameni veniţi din ţările slab dezvoltate se află în medie pe la 225 Grade. Cea mai joasă măsurătoare, cam pe la 118 Grade, s-a făcut la oameni ce erau cu puţin deasupra nivelului de subdezvoltaţi mintal. Biometrul înregistra şi „Nivelul Personalităţii”, cu toate că nu o făcea în centimetri sau mărimi măsurabile ca în cazul inteligenţei. Dacă pendul reacţiona prin mişcări circulare pe stânga sau pe dreapta, se vedea dacă cel analizat era un tip constructiv sau distructiv, dacă el felul său era un om

„Bun” sau „rău”. Şi voinţa a fost măsurată şi înregistrată, şi anume în pendulări lineare ce puteau devia pe masa Biometrului de la marcările ideale, spre stânga sau spre dreapta.

Din ce cauză semnăturile aveau aceeaşi rezonanţă şi mai ales aceeaşi intensitate ca cel ce a scris-o, corp fizic sau spirit, şi-a găsit o explicaţie plauzibilă doar datorită teoriei Firului-*Aka*. Subconştienţa celui ce foloseşte Biometrul „îşi prelungeşte degetul” şi urmează Firul până

la ce a scris semnătura, indiferent dacă el trăieşte sau există de mult ca Spirit. Subconştientul aceluia care se foloseşte de Biometru, „îşi întinde un deget” şi urmează până ajunge să ia contact cu cel ce şi-a pus semnătura pe hârtie, indiferent dacă el mai trăieşte sau există numai ca spirit.

Luând în considerare explicaţia dată de HUNA, că Eul Inferior, de-a lungul Firului-Aka, poate găsi posesorul semnăturii, o poate măsura, chiar dacă acesta este mort, găsim aici din nou confirmarea că nu corpul fizic este măsurat ci „conştiinţa” sau

„Sufletul”. Prin aceasta se dovedeşte din nou că inteligenţa şi caracterul personolităţii sunt ancorate în „Eu-ri” care sunt mai durabile decât moartea trupului. Plecând de la această deducere, suntem îndreptăţiţi să acceptăm faptul că reîncarnarea trebuie să urmeze pentru a putea explica întreaga evoluţie.

Şi aici câteva cuvinte despre experienţa mea proprie în folosirea Biometrului. Când semnătura ce trebuia analizatăl se afla între clamele ce se a se află la capătul riglei de măsurat şi mâna mea dreaptă ţinea pendulul pregătit deasupra tabletei, la început nu simţeam nimic deosebit. Stăteam pur şi simplu atent, dar relaxat, şi aşteptam. Apoi, după 20 până la 30 de secunde simt în regiunea stomacului un sentiment slab şi pendulul începe să se mişte, ca şi cum ar avea un impuls propriu. La început au loc pendulările de bază; apoi se aşterne nemişcarea iar eu împing semnătua tot mai aproape de pendul. Este punctul în care trebuie căutat cel mai înalt grad de inteligenţă. Mişcarea continuă; semnătura se apropie şi pendulul se mişcă diagonal pe direcţia riglei drepte ce măsoară şi este perpendicular cu tableta. În momentul în care s-a ajuns la depărtarea exactă pendulul îşi schimbă direcţia mişcării tot mai mult şi se stabileşte la perpendiculară. S-a ajuns la asta, eu simt în mod obişnuit un uşor tremur în încheietura mâinii şi pendulul încetează să se mai balanseze. Apoi citesc pe riglă linia de intersecţie cu suportul tablei de bază. Citirea este

încheiată şi poate fi notată.

Va veni odată ziua când folosirea Biometrului va fi un lucru obişnuit, de exemplu pentru a examina gradul de personalitate şi inteligenţă al copiilor noştri. Deoarece nivelul de personalitate al unui copil care se află sub nivelul normal poate fi şcolar şi cu succes îmbunătăţit substanţial, se poate face multe pentru a aduce aceşti copii pe direcţia dreaptă de dezvoltare. Deoarece nivelul de inteligenţă creşte în medie numai cu unul sau două grade pe fiecare viaţă trăită, se poate încuraja un copil să înveţe o meserie sau profesie care va fi în curaja calităţile lui spirituale. Câteva puncte trebuie clarificate în privinţa lucrului cu Biometrul. În sistemul de citire al lui Brunler lipseşte o zonă unde sunt talentele înnăscute ca de exemplu pentru muzică, artă sau mecanică. Aceste talente trebuie stabilite însă, pentru a scuti de o educaţie un copil, de exemplu fără niciun pic de talent muzical, în loc să fie îndrumat pe o altă educaţie specifică talentului său.

Ceea ce este însă deosebit, este faptul că putem măsura separat Eul Inferior şi pe cel mijlociu şi putem stabili exact fiecăruia natura şi nivelul lor de dezvoltare. Poate vom fi odată capabili să măsurăm şi Eul superior. De asemeni ar putea fi posibil să se măsoare mai târziu, handicapul şi nivelul de greutăţi care cresc influenţa complexelor şi posesiilor într-o persoană. Calitatea Eului Inferior de a măsura obiecte şi stări se pare că este nelimitată, şi este de acceptat că Eul Superior dă ajutor la efectuarea măsurătorilor complicate.

Şi acum să revenim la semnături. Vrem să aducem şi alte dovezi care au rezultat din lucrul cu Biometrul încă de la descoperirea acestuia.

Când într-o zi m-a vizitat în camera mea de lucru Verne Cameron, am ajuns la discuţia comună, după câteva experimentări şi încercări cu mici figuri din fildeş (ce trebuiau încărcate artificial *cu alta* pentru a fi folosite la icoane vindecătoare) despre măsurarea biometrică a semnăturilor. El a pus atunci întrebarea dacă semnăturile au şi ele un Corp-*Aka* sau o *Aură*.

I-am dat Domnului Cameron o semnătură de a mea pe care a cercetat-o cu Aurametrul. În mai puţin de un minut a schiţat forma exterioară a Aurei pe care o citea. Era ca un nor fin, bine vizibil, cu adâncituri mici ce acoperea semnătura până la o înălţime ce 60 cm; apoi cobora din ce în ce mai mult până se concentra la o distanţă de 1, 8 m într-un singur punct. Este de presupus ca din acest vârf pleacă legătura Firului-*Aka* ce dă posibilitatea contactului cu posesorul, în viaţă sau nu, al semnăturii, aflat undeva departe.

Ciudat este că Aurametrul nu poate înregistra Şnurul-*Aka* ce pleacă de la semnătură. Ori are o energie prea fină şi nu este suficient de puternică pentru a forma un câmp, pozitiv sau negativ, dar suficient de puternic pentru a forma un Câmp-*Mana* care să producă o reacţie în capătul Aurametrului; sau Şnurul rămâne atâta timp cât nu este activat, precum în cazul testului cu Biometrul, cu substanţă şi conţinut-Mana, aproape NIMIC (aici sunt necesare mai târziu încercări). Aproape toate obiectele ce se iau în mână şi la care ne concentrăm din adins, le dăm o Aură artiificială după care sunt legate cu un Şnur-*Aka* deosebit. Se pare că au forma unei puternice raze de Putere care pleacă de la obiect într-o anume direcţie, şi dispare în infinit prin tavan în libertate.

În orice caz, semnătura are un Corp-*Aka* chiar dacă Şnurul-*Aka* rămâne nefolosit, alcătuieşte o mică rază şi nu arată niciun semn de Putere-sau flux de *Mana*. Trebuie deci luat în considerare că o cantitate substanţială de Mana din Subconştientul celui care a scris semnătura se lipeşte şi rămâne lipită de ea

Pentru o Aură ce se întinde pe o suprafaţă deasupra unei semnături, este caracteristic ca energia ei să extindă înaintea şi la capătul ei şi niciodată dedesubtul ei cât şi faptul că niciodată două Aure de semnături nu vor fi identice. Câteodată Aura era rotunjită şi se încheia cu un vârf ascuţit; în alte cazuri ea era de mică înălţime şi arăta ca şi cum ar fi fost lipită sau ruptă. Mărimea şi forma diferă în mod surprinzător de la o semnătură la alta.

Fiecare Aură este individuală şi distinctivă fiecărei persoane ca şi o amprentă de deget.

O nouă descoperire presupune şi mai multă muncă pentru a o studia şi experimenta. În care din direcţiile dintre studiile de până acum, nu se poate încă spune. Se pare că din contururile Aurii semnăturii, se poate spune ceva despre personalitatea celui care a scris-o. Ceea ce ea descrie în detaliu nu se poate spune încă. Poate va veni o zi în care se va putea citi cu testul Biometrului din semnătura unei persoane anumite talente deosebite, atunci când vom învăţa să tălmăcim cu adevărat colţurile şi curbele, vârfurile şi adânciturile pe care le observăm des cât şi proiecţiile ciudate pe care le vedem câteodată.

Astfel, descoperim nu numai înţelepciunea – HUNA şi posibilităţile ei dintr-o nouă direcţie, dar stăm şi în pragul unor noi descoperiri, care poate curând ne vor arăta noi direcţii, dacă noi ne vom aprofunda şi mai aprofundat în muncă pe acest domeniu de cercetat.

CAP. XIV

ALTE DESCOPERIRI ALE HRA

(Huna Reseach Organisation)

Deoarece organizaţia noastră s-a axat pe cercetare şi nu pe verificarea Teoriilor – HUNA, am fost în orice moment deschişi la ideile şi acţiunile celorlalţi ce se ocupau de aceleaşi lucruri ca şi noi. Am primit rapoarte despre toate posibilele teorii ciudate, puţin cunoscute, despre fapte, experimentări şi presupuneri. În nicio altă zonă a psychologiei nu există un număr atât de mare de presupuneri ca în religie şi în cercetarea psychologică ştiinţifică. O mare parte din acest material era pentru noi fără importanţă. Totuşi, ici şi colo am dat peste idei care au meritat atenţia.

Deja în stadiul de început al cercetărilor noastre, atenţia noastră a fost atrasă de munca lui L.E. Eeman din Londra. Descoperirile şi teoriile lui erau pentru noi aşa de valoroase deoarece ele se axau pe ceea ce noi numim *Mana*. După un interesant schimb de scrisori, Dl. Eeaman s-a alăturat ca membru organizaţiei noastre HRA. El a

descoperit că poate transporte Forţa Vitală, ca şi electricitatea, de la un pol pozitiv la unul negativ. În experienţele sale el a constatat că şi corpul omenesc este polarizat diferit pe dreapta şi pe stânga. El a reuşit să facă să curgă Forţa Vitală legând o sârmă de cupru izolată între mâna dreaptă cu baza coloanei vertebrale şi între ceafă cu mâna stângă.

Aşa după cum el a constatat, această inversare în corp a curentului de Forţă Vitală-Mana aducea cu sine o relaxare care stimula adormirea persoanei. El a numit aceasetă conexiune „Relaxare prin conexiune electrică”. După această descoperire de bază el a încercat în continuare prin alte experimente să constate ce poate realiza dacă trimite prin conductori curent *Mana*. El a conectat mai multe persoane, „una după cealaltă” – aşa cum se face la bateriile care sunt legate în serie – şi a observat efectul. Apoi a legat totul în paralel şi făcu tot felul de alte încercări în diferite combinaţii.

El descoperii pe departe că odată cu Fluxul de curent *Mana* prin conductori electric se poate transmite de exemplu şi otrăvurile din corp. Dacă de exemplu se lega în serie un om cu o boală infecţioasă şi febră cu unul sănătos, atunci se transmitea şi la celălalt ceva din febra şi starea proastă pe care cel bolnav o avea. În acest context s-a constatat faptul ciudat că celui bolnav îi mergea mai bine chiar dacă cel sănătos se îmbolnăvea pentru o vreme. Important era însă faptul că microbul infecţios nu se transmitea şi la cel sănătos.

Tot aşa de surprinzătoare a fost descoperirea sa care a avut cândva tifos, pojar sau variolă şi s-au însănătoşit, deci cineva care, aşa cum se spune are anticorpi în sânge, poate ajuta bine pe cineva care suferă de aceeaşi boală. Prin legarea lor în acelaşi circuit, persoanele care au învins boala au transmis prin aceşti conductori şi ceva din substanţele lor imunizante.

Totul era neştiinţific şi misterios. Firele electrice nu sunt tuburi şi după legile fizicii şi mecanicii aceste transmiteri nu sunt posibile. Însă aşa cum se întâmplă la

atâtel lucruri aveau totuşi loc, efectul putea dovedit şi avea nevoie de o clarificare.

Cu ajutorul medicilor, Eeman şi-a continuat experimentele începând să analizeze medicamente, droduri şi otrăvuri. Metoda sa era foarte simplă. El ruga persoanele care se ofereau să se aşeze pe un pat şi să se relaxeze; pentru început el era legat cu conexiunea „Relaxare prin conexiunea electrică”. Apoi tăia una din sârme şi capetele tăieturii formate le înfigea în două dopuri de plută într-o sticlă. Sub dopuriau fost fixaţi electrozi ce erau scufundaţi în soluţiile ce trebuiau analizate.

În cartea sa deosebită „Co-Operative-Healing”, Eeman descrie cu toate amănuntele cele peste 70 de încercări cât şi reacţiile avute de persoanele testate, care au primit odată cu un Curent-*Mana* şi diferite alte substanţe. Cu o grijă exagerată s-a exclus orice posibilitate de sigestie sau telepatie. Medici prezenţi la experimentări au introdus substanţele în sticle numerotate. Abia la sfârşitul încercărilor, după ce a apărut efectul substanţelor, s-a comparat efectul produs de substanţa testată cu substanţe folosită. În fiecare din cazuri, reacţiile apărute în corpurile sau sufletele persoanelor erau exact la fel ca şi cum aceştia ar fi primit o doză din substanţa respectivă. Încercările au dovedit clar că, într-adevăr, ceva din conţinutul sticlelor au trecut la persoanele experimentate. Prin aceasta s-a deschis un nou câmp pentru folosirea eficientă a medicamentelor.

Evident că a apărut imediat întrebarea ce s-a transmis din sticle cu adevărat de-a lungul firelor. Deoarece era evident că nu o eră vorba de substanţa aflată în sticle, trebuie să fie vorba de un fel de rediaţii care plecau de la substanţe. După ani şi ani de experimentări, Eemann a ajuns la concluzia că substanţele emit un fel de radiaţii energetice sau „Dynamismus”.

Învăţătura – HUNA ne oferă aici o posibilitate de explicaţie. După credinţa Kahuna toate obiectele sau substanţele au propriul Corp-*Aka* sau de Corp de umbră

(Corpul
„Eteric” al cercetătorilor fizicii moderne); el este un duplicat al aceluia pe care îl reprezintă. La „Actul Genezei” unui obiect, se formează mai întâi Corpul-*Aka* şi apoi corpul din materie. Pe departe *Kahuna* învăţau că în toate lucrurile trebuie să existe o Conştiinţă şi *Mana*, deoarece altfel nu ar putea să existe şi să-şi păstreze forma lor tipică.

Să presupunem că medicamentele posedau un Corp-*Aka*, ca în presupunerea lui Eeman, asemenea Corpuri-*Aka* şi un Curent Vital, atunci concluzia este clară, şi anume Corpul-*Aka* al medicamentului prin Curentul-*Mana* a pătruns în corpul persoanei testate. Aceasta uşurează mult explicarea problemei şi rămâne numai o întrebare, dacă tot efectul intră în Corpul-*Aka* al subiectului sau indirect prin Corpul-*Aka* în corpul fizic.

În însemnările sale, Eeman pune întrebarea dacă la răspândirea bolilor infecţioase nu au Ios fenomene asemănătoare ca şi la transmiterea substanţelor nocive de-a lungul sârmelor electrice. Dacă aşa s-ar întâmpla, atunci el spune că unui om i-ar fi poate necesar numai o stare sufletească potrivită pentru a respinge eficient această infecţie.

O nouă dovadă în această direcţie precum că există acest Corp-*Aka* (sau – ” *Acter*”), în cazul unor răni şi chiar în cazul morţii corpului fizic, el supravieţuieştre fără daune aşa după cum au demonstrat-o experimentele lui Eeman cu droguri. Un bărbat care şi-a pierdut ambele picioare a fost aşezat într-un circuit electric special; a-u pus în circuit bare metalice acolo unde au fost picioarele înainte… Rezultatul a fost aşa ca şi cum picioarele bărbatul lui erau acolo cu adevărat. Bărbatului i s-a spus apoi să-şi imagineze că-şi ridică genunchi astfel că picioarele sale „teoretice” nu mai sunt în contact cu polii circuitului aparatului. Efectul a fost aşa ca şi cum circuitul electric ar fi fost întrerupt.

După mai mult de 25 de ani Eeman schimbă cablurile electrice cu fire din mătase sau lână. Ele lucrau tot aşa de

bine. Deoarece însă aceste materiale nu erau conductoare de electricitate, s-a putut trage concluzia că între Puterea Vitală şi procesele electromagnetice sau chimice care produc electricitate, există o diferenţă. Şi Dr-ul Brunler a renunţat să folosească conductori din sârmă; el a legat, la încercările sale, banda de pe capul pacienţilor un şnur de mătase cu capătul riglei de măsurat al Biometrului.

Astfel s-a dovedit că demonstraţia iniţială precum că Puterea Vitală este un lucru similar cu electricitatea ca fiind eronată. Deoarece în experimentările lui Eeman conductorii electrici au putut fi înlocuiţi cu fire de mătase, lână şi chiar bumbac, trebuie să ne întrebăm din care cauză hainele normale pe care le purtăm nu produce aceleaşi legături electrice şi efect între polii corpului omenesc. Posibilitatea unui „scurtcircuit" a Puterii Vitale prin îmbrăcăminte face ca întreaga teorie să pară iraţională. Totuşi HUNA vine şi aici în ajutor cu o explicaţie.

Este o piatră de temelie a învăţăturii – HUNA că Eul Inferior produce toate circuitele vitale în corp şi că Şnurul-*Aka* este conductorul principal pentru substanţa *Mana*, deci nu un cablu sau material textil. Deoarece Eul Inferior este uşor influenţabil, este – în cazul unei îndrumări adecvate – oricând gata să transmită *Mana* prin cabluri sau şnururi. Pentru că *Mana* însă nu poate să „curgă" decât prin Substanţa-*Aka*, va fi numai un „deget" de Substanţa-*Aka* ce va fi trimis de-a lungul firului sau şnurului. Astfel curge *Mana* de-a lungul firelor sau cablurilor, totuşi şnurul vizibil este numai un fel de călăuză ce arată drumul Eului Inferior încotro trebuie să-şi îndrepte El degetul Şnurului-Aka, deci, de exemplu, de la mână la cap sau la sticluţa cu medicament şi de acolo din nou la cap. Deoarece noi ştim cât de experimentat este Eul Inferior în folosirea combinaţiei *Aka*-*Mana* de-a lungul unui fir sau şnur şi cum înţelege să-şi folosească şi conştientul său, nu ne poate mira dacă vedem că Eul Inferior se simte foarte bine în noile domenii de activitate primite, dacă îi este arătat clar ce se aşteaptă de la el.

Şi, în continuare, încă una din întrebările la care nu s-a dat răspuns, de care HRA s-a ocupat. Este posibil ca un vechi „castron de rugăciune” babilonic făcut dintr-un lut de pământ ne emailat, să emită încă o energie pe care a primit-o cu multe sute de ani înainte? S-a vrut să se constate, dacă emisia care şi astăzi se poate astabili că pleacă de la acest castron provine de la un Şnur-*Aka* permanent ce se leagă de un preot mort de sute de ani şi care a celebrat un anumit ritual dându-i în acest fel puteri ciudate.

Castronul în cauză se aseamănă cu o farfurie de supă. În interiorul acestuia, este inscripţionată în limba veche babilonică o rugăciune pentru protecţia unui israelit, a familiei lui şi a animalelor sale de casă. Nu se ştie nici ce a făcut preotul cu acest castron înainte de a fi dat noului proprietar, nici ce fel de putere de vrajă o înconjoară. Sute de ani a stat acoperită de praf până când, cu puţini ani înainte a fost dezgropată şi dusă într-un muzeu în Sydney. Acolo a fost, împreună cu alte obiecte, prezentată auditoriului unei conferinţe despre civilizaţii străvechi. Un membru HRA ce participa şi el la acea conferinţă a ascultat cu atenţie traducerea inscripţiei din interiorul castronului şi a descrierii felului în care acestea erau folosite în scopul vindecărilor şi pentru protejarea împotriva bolilor şi nenorocirilor. Ar fi vrut cu mare ardoare să afle dacă puterea veche din acel castron putea fi reactivată pentru a fi din nou folosită.

Când atinse castronul după terminarea conferinţei, a simţit imediat o furnicătură în degete. Luând în considerare că dorinţa mare a ei de a reactiva puterea din castron, şi rugăciunea făcută în interior de a fi scăpată de durerile bolii pe care, de ani de zile, medicii nu o puteau vindeca. Aproape instantaneu durerile dispărură; ruptura s-a închis şi multe luni a rămas aşa. Co o altă ocazie, bărbatul acelei doamne vizită şi el muzeul şi i s-a permis să ţină şi el în mână acel castron. Şi el a fost vindecat (deoarece vindecarea nu a fost de durată, putem trage concluzia că acele complexe care au cauzat boala nu au

fost eliminate).

Ştiinţa actuală ne arată că toate obiectele emană o radiaţie caracteristică. Prin această radiaţie îşi pierd încet Puterea Vitală şi merg ori pe o treaptă inferioară cu o substanţă mai puţin activă energetic sau suferă, pentru treapta sa specifică existenţială, forma de „moarte" caracteristică.

Fără îndoială, de la acest castron din lut pleacă un fel de radiaţie naturală. În acest caz însă, se pare că radiaţia este mult mai puternică, având un nou şi alt fel de potenţial. Avem voie să spunem cu siguranţă că încă ceva a fost adăugat, care este aasemănătoare cu frecvenţa ce produce vindecarea.

Deoarece efectul vindecător presupune o radiaţie conştientă, care produce vindecarea, această Conştiinţă căutată ori în Eul Inferior al celui vindecat (deşi cu *Mana* proprie nu se poate autovindeca propriul corp) sau trebuie să ne gândim la o fiinţă existentă sau ca un spirit, ce este legat printr-un Şnur-*Aka* de acel castron şi – la stabilirea contactului – este capabil încă să efectueze influenţa ei de schimbare, care activează energia de radiaţie din castron şi să producă schimbarea necesară de vindecare din ţesutul corpului.

În timp ce noi lucram la această problemă, unii din membrii HRA au încercat să vadă dacă este posibil să fabrice „Icoane" binefăcătoare şi aducătoare de vindecare prin influenţa Spiritului, Rugăciune, rituale de binecuvântare şi chemarea Spiritelor prietenoase ale celor plecaţi. Un membru HRA englez era în posesia unei icoane vechi de peste 400 de ani. Era o icoană sculptată în lemn ce reprezenta pe Iisus răstignit pe cruce. Sculptura din o singură bucată de lemn avea intarsii cu diferite culori şi argint. Icaoana fusese realizată în Etiopia şi primită de la un băştinaş, artist ce îi era prieten.

Cu ajutorul acestei icoane-crucifix se putea imediat, după dorinţă, intra în legătură cu Spiritul unei femei etiopiancă, moartă de mult timp, însă ce arăta un interes activ faţa de un nou proprietar. Această făptură dăddea

ajutor în diferite moduri. De exemplu dădea sfaturi unde se putea călătorii şi ce trebuia făcut. Posesoarea acestei icoane a fost determinată astfel să studieze cartea mea „Secretele din spatele minunilor” şi după citirea cărţii i-a dat sfatul să călătorească în diferite insule din Pacific, pentru a studia la faţa locului credinţa băştinaşilor şi a imaginilor construcţiilor vechi ale lor.

Sub conducerea acestor Fiinţe Spirituale, a-s început fabricarea unei icoane noi. S-a analizat diferite materiale şi să constatat că fildeşul natural se pretează cel mai bine putru acest scop. Pentru prima încercare s-a cumpărat o figurină ce reprezenta o femeie din Japonia, sculptată în fildeş african. Mai târziu s-a primit din India – sculptat tot în fildeş – din – o figurină ce reprezenta o dansatoare a Zeului Hindu; amândouă deci, o pereche bărbat-femeie.

Aceste statui au fost spălate ceremonial, sfinţite şi binecuvântate, fiind apoi, pentru un timp, lăsate alături de icoana-crucifix. În cele din urmă, Fiinţa Spirituală a declarat procedura ca fiind încheiată. De una din figuri se alăturase o Fiinţă Spirituală masculină de cealaltă un feminină. La analiza cu pendulul s-a constatat un supliment de energie foarte puternic. După aceea figurile mi-au fost trimise mie iar Mr. Cameron le-a analizat în modul descris mai înainte, cu Aurametrul lui. Am constatat că mărimea Aurei la ambele figuri era cu mult mai mare decât obiectele similare netratate. De la amândouă din figuri plecau raze de Putere, şi probabil, în interiorul razelor, Fire-*Aka* legau figurile cu Fiinţe Spirituale ce ajutau ca acestea să aibă un efect.

Mult înainte de concluzia finală făcută de HRA, o femeie din Anglia, binecunoscută ca o vindecătoare naturistă, pictoriţă cât şi ca expertă în folosirea Biometrului-Bovis pentru diagnosticarea bolilor, a încercat să facă un fel de icoană ce aducea vindecare. Cu mult succes, a tratat spiritual în prealabil culorile de ulei pe care le folosea cât şi pânzele de tablouri; apoi a binecuvântat tablourile şi le-a impregnat cu energie şi raze vindecătoare.

Pentru a testa puterea de vindecare a imaginii finale, a lăsat un pacient să privească cu atenţie un timp mai îndelungat această imagine, după care a măsurat valoarea diferită arătată de Biometru. Citirea arăta 600 de grade sau peste, atunci consifdera tabloul finalizat. Pentru folosirea lui, tabloul era agăţat în perete, şi era privit pentru un timp de cel ce căuta vindecarea. Probabil, când se privea tabloul se stabilea un contact cu el şi cu radiaţia emisă de el; totuşi este de presupus că tabloul este punctul de plecare al unui Şnur-*Aka* care duce direct la vindecător – şi probabil prin el – către Eul Superior al acestuia. În orice caz, aceste imagini s-au arătat a fi foarte eficiente. Unul din aceste frumoase tablouri mi-a fost făcut mie cadou de către pictoriţă; a fost testat cu Aurametrul şi cu pendulul. Imaginea emitea o *Aură* foarte puternică; deosebit de puternică era radiaţia în partea inferioară a tabloului. Munca cu grupa de vindecare am dus-o în camera mea de lucru dedesubtul tabloului şi înaintea a doua statuete icoane din fildeş.

Unul din programele de încercări ale grupei HRA a fost cel de cercetare a instrumentelor electronice, precum sunt cele folosite de doctori şi chiropracticieni pentru diagnoze şi tratamente. Am ajuns la concluzia că anumite instrumente nu au nevoie de a fi legate la curent Totul depinde – precum la Biometru, pendul sau Aurametru – de capacităţile psihice şi experienţa celui care le foloseşte, sau de contactul cu pacientul sau cu ceva care se află în contact cu el şi are legat de el un Fir-*Aka*. Aici s-a dovedit că o picătură de sânge pusă pe o sugativă este foarte potrivită pentru aceste teste, cu toate că saliva este tot aşa de potrivită. Potrivirea diferitelor scale ale instrumentelor analizate de noi schimba lungimea cablurilor de la pacient, printr-un instrument la un indicator, care, în acest caz era folosit ca un înlocuitor al pendulului la Biometru.

Efectul vindecător care pleca de la aceste instrumente, se părea în realitate că nu provine de la instrumente ci – precum în cazul tabloului vindecător – direct de la persoana care folosea acel instrument.

„Citirea” se realiza în mărimi numerice, similare cu citirea în centimetri de la Biometru. Inventatorul unui astfel de instrument binecunoscut cunoştea învăţătura – HUNA şi a recunoscut că Firele-Aka ajutau contactul şi vindecarea pacienţilor la distanţă.

Un alt membru al grupei HRA, un doctor englez cu mari calităţi psihice a renunţat total la folosirea Biometrului sau a instrumentelor electronice şi se bazează astăzi doar pe „abilitatea sa senzitivă”, şi anume în furnicăturile pe care le primeşte în degete.

Aceasta îl ajuta la informaţiile pe care le primea de la Eul său Inferior şi îl ajuta în diagnosticarea bolii cât şi la alegerea dozei potrivite din medicamentele potrivite. Precum Kahuna din vechile timpuri, tot aşa folosea şi acest doctor al timpurilor moderne toate ajutoarele posibile pe care le avea. După stabilirea diagnozei, după caz, el punea încheieturile în ordine, sau prescria medicamente bazându-se pe marea sa putere naturală de vindecare şi a rugăciunii. De aceea este explicabil că succesele sale erau cu mult peste medie.

Încă multe alte posibilităţi au fost cercetate de Grupa HUNA. Des, se putea constata succese foarte promiţătoare, însă rezultatele finale se lăsau aşteptate. Aveam printre noi un număr mare de oameni super inteligenţi, ce erau cu simţurile deschise la noile idei, fără să se lase orbiţi de maşinaţiuni misterioase de care se foloseau des falşii profeţi pentru a duce în eroarer pe cei uşor credibili. Se alăturau Grupei HRA deoarece teoriile HUNA păreau rezonabile şi doreau ca acestea să fie confirmate şi în practică.

Dacă s-ar putea da timpul înapoi, când oamenii intrau în panică şi erau cuprinşi de frică la vederea unui trăsnet, considerând că este o dovadă a lui Dumnezeu, şi numai despre El ştiau că putea să le aducă pierzania… şi s-ar putea reveni apoi în timpurile noastre în care omul a învăţat şi nu poate numai să îmblânzească puterea înspăimântătoare dar şi să o folosească pentru el, atunci s-ar face o paralelă cu studiile noastre. Trebuia pentru

început să ne convingem că omul este format din trei Conştiinţe, că există o legătură printr-un Şnur-*Aka*, şi că noi trebuie şi putem produce un puternic Flux-*Mana*. Abia apoi poate omul să-şi folosească puterea sa deplin.

Nici pe departe nu este totul complet. Cea mai mare problemă de care noi ne-am lovit va fi tratată în următorul capitol, şi dorim să ajungem în acest sens la o explicaţie plauzibilă.

CAP. XV

PROBLEMA RUGĂCIUNILOR CE NU SUNT AUZITE

Încă de la început, am constatat că anumiţi membrii din Grupa – HRA nu erau capabili să intre în contact cu propriul Eu-Superior şi, foarte des, cu toate că îşi dădeau toată silinţa, nu reuşeau nici cu ajutorul rugăciunilor după Metoda – HUNA să ajungă la un final. Au fost cazuri în care chiar încercările de vindecare reciprocă a Grupei au dat greş. Din motivele ce au fost enumerate, a fost pentru început amintit că mulţi oameni sunt înclinaţi să folosească metode noi doar pentru un timp scurt; după aceea îşi pierd interesul şi se apucă de alte lucruri. Alţii „nu-şi fac timp” pur şi simplu să-şi educe propriul Eu-Inferior sau să se transpună în dispoziţia potrivită ca înainte de Rugăciune să se poată încărca suficient cu *Mana*. Alţii ar dori cel mai mult ca altcineva să facă o minune pentru ei, şi ca aceasta să se împlinească imediat şi cel mai bine fără niciun ajutor din partea lor. Dacă nu mai acordăm atenţie la toate acestea de mai sus, totuşi rămâne problema că mulţi oameni care îşi iau timp pentru a se ruga în mod serios şi perseverent, totuşi nu pot ajunge la Eul Superior propriu.

În cartea mea „Cunoştiţe secrete din spatele minunilor” am vorbit despre actul rugăciunii de la *Kahuna*, care destul de des a dat rezultate uimitoare. Arătam acolo cum vindecau *Kahuna*, cum ajutau pacienţii să se elibereze de sentimentele de vinovăţie şi cum cereau pacienţilor să redreseze lucrurile rele făcute în trecut. Am arătat în continuare cum ajutau ca ceea ce „îi măcinau în suflet”, ceea ce „le bloca drumul” (Complexele) să poată fi înlăturate şi, dacă era cazul, să alunge Spirite străine care

au des influenţe nefaste asupra oamenilor de care se ţin lipiţi. De asemeni *Kahuna* se ocupau cu aceste Spirite care nu se lipeau permanent de pacienţi, dar pe care, din timp în timp, îi făceau să facă ceva care le aducea greutăţi. (În mod obişnuit acest lucru se întâmplă când unui om sau unui Spirit care este apropiat celui în cauză, i se face o nedreptate, se simte atacat sau jignit.)

De asemeni spuneam de faptul că este posibilă o acumulare de Mana atât de enormă, încât *Kahuna* de exemplu puteau îndepărta Spiritele de posesia lor pofticioasă. Efectul era în acest caz identic cu cel al tratamentului de şoc din ziua de astăzi. Relatam mai departe despre o experienţă supermesmerică asemănătoare a acestei forţe, pentru fixarea unei sugestii. Prin folosirea unui stimulant fizic, sugestia era întărită şi Eul Inferior forţat să o preia.

Deci acestea erau metodele. Totuşi nouă ne era greu să învăţăm arta *Kahuna*. Ca Medii Spirituale instruite, *Kahuna* erau capabili să simtă Spiritele care cauzau greutăţi. Noi nu mai putem aşa ceva. Pentru folosirea de sugestii, unii dintre noi erau neîncrezători şi o încercare de a interesa o grupa de optesprezece hipnotizatori în Metoda de şoc Mana, a decurs fără succes. De asemeni nu era cunoscut cum făceau *Kahuna* pentru a îndepărta complexele, indiferent dacă rădăcina lor de cuvânt şi simbolurile se aflau ascunse în adâncul Subconştientului, departe de propria cunoştinţă a acestor lucruri chinuitoare. Probabil că cititorul va citi aceste rânduri dintr-o suflare până la sfârşit, înainte de a se întreba dacă metoda de rugăciune-Huna, aşa cum a fost descrisă, poate singur s-o folosească. Totuşi, aici trebuie spus că încercarea este singurul mod pentru a stabili dacă metoda poate fi controlată sau dacă „drumul către Eu-i Superior este blocat”. Pentru aceasta însă este necesar a se învăţa instrucţiunile şi prin exerciţii sistematice să se stabilească dacă la rugăciunile spuse corect şi cu atenţie se va primi un răspuns sau nu. Dacă o asemenea rugăciune rămâne fără răspuns, atunci trebuie făcuţi următorii paşi desetişi

mai jos. Dacă se studiază vechile scrieri religioase, atunci se va vedea că omul s-a rugat încă de la începutul istoriei, şi că încă de atunci oamenii s-au uimit şi întrebat de ce rugăciunile au fost câteodată auzite şi alteori nu.

În această privinţă cea mai importantă este biblia, deoarece în multe pasaje se spune despre rugăciune şi despre metodele de pregătire şi rostire a unei rugăciuni. În literatura religioasă veche a Indiei, datorită învăţăturii-Karma această problemă nu este analizată clar. Deoarece după această învăţătură se arată că poporul este îndrumat să creadă că este mai bine saşi răscumpere vechile greşeli karmatice prin suferinţă, decât să implore în ajutor zeii, ceea ce n-ar aduce decât noi suferinţe omului.

Bineînţeles că ofrandele sunt tot atât de vechi precum gândul de „Zei" sau fiinţe supranaturale. Ofranda era metoda obişnuită ritualului de reconciliere cu Zeii; după asta urma în ordine pocăinţa şi asceza în a echilibra ceea ce se stabilise ca fiind „Păcat" faţă de Zei. Autochinuirea, purtarea de cămăşi păroase, automitilarea, postul cât şi jurământul tăcerii şi de abstinenţă au fost alte acte de împăcare cu zeii. Apoi au apărut anumiţi bărbaţi care se ocupau de ceremoniile de ofrandă. Încetul cu încetul a apărut în filele istoriei ca o clasă deosebită, cea a preoţilor. Se credea că ei, şi numai ei, sunt capabili să spună dacă zeii sunt supăraţi sau trebnuiesc îmbunaţi. Curând aceşti bărbaţi şi-au asumat dreptul de a fi puşi ca agenţi direcţi ai Zeilor sau să ţină locul celor care să poată ierta păcatele sau să le influenţeze. Chiar şi astăzi ei sunt consideraţi ca membri ai unui birou pe pământ, înlocuitori al Dumnezeului suprem.

Într-adevăr ţapul ispăşitor încărcat cu păcatul poporului nu mai este trimis în deşert. Tăierea ofrandelor pe altar, stropirea credincioşilor şi a intrării templelor cu sânge şi arderea cărnii – toate astea aparţin trecutului. Dar până în prezent a supravieţuit numai sensul exoteric al religiei; importanţa interioară a dispărut din toate religiile, pe care

HUNA, ca o învăţătură secretă, o conţine. În

timpurile noi, nu lipsesc încercările de debarasare de ritualuri păgâne şi noi concepţii religioase cât şi de porunci preoţeşti de privilegii. S-au dezvoltat nenumărate teorii care se întind de la negarea tuturor realităţii materiale – inclusiv a păcatului – până la extensia ideii de Dumnezeu, unde Zeitatea devine o entitate imensă, impersonală.

La întrebarea din ce cauză foarte des rugăciunile nu sunt auzite, se aude, în ziua de astăzi precum şi pe vremea primilor creştini, explicaţia că cel ce se roagă nu merită să fie ascultat. Se crede că păcatul celui ce se roagă face nedemnă împlinirea rugii sale.

Pentru ca el să se cureţe de păcat şi să devină demn de a-ţi auzită rugăciunea, contează următoarele măsuri:

(1) Încetează să mai păcătuieşti;

(2) Repară păcatele făcute, şi fă bine;

(3) Roagă/te pentru iertare şi speră să fi auzit.

Douăzeci de ani au fost ţinute strict aceste reguli; cu toate astea rugăciunile au rămas neîmplinite.

Cercetătorii istoriei religiei au presupus de mult că între ce se spune în Noul şi în Vechiul Testament cu privire la rugăciune şi la eşuarea acesteia, ceva nu se potriveşte.

— Aceasta uneşte în acelaşi timp părerea noastră despre păcat, repararea unei greşeli, ispăşit şi curăţirea spirituală, despre rugăciune şi iertarea păcatelor, despre botez, transformare, spovedanie ş.a.m.d…

Pentru a ajunge la opinia corectă despre păcat trebuie să ne întoarcem la învăţătura-HUNA. Acolo găsim că, în principiu, păcatul nu est e numai o încălcare a unei „legi” pe care am ne-a dat-o un profet precum că ar veni de la Dumnezeu. (Într-adevăr, cele zece porunci a fost pentru un popor primitiv ca lege, o lucrare deosebit de importantă, care-i oferea o bază morală stabilă pentru convieţuirea de zi cu zi. Chiar şi în ziua de astăzi au o mare importanţă.)

Păcatul este mult mai mult de aceasta; trebuie mers mult mai departe şi mai profund. Păcatul este pentru un om – aşa ne învaţă HUNA – tot ce aduce lui un rău, şi

oamenilor din jurul lui. Să aduci un prejudiciu cuiva sau să-i faci un rău, este păcat. Nu numai o crimă fizică, chiar oricare rănire a cuiva printr-un gând sau emoţie este un păcat.

Pe Dumnezeu noi nu avem cum să-l rănim. Pentru asta omul este prea slab şi mic. Şi încălcarea unei anuma „Legi lăsate de Dumnezeu" dar gândită de oameni, este fără importanţă, atâta vreme cât altcineva nu va suferi.

Însă toate lucrurile care împiedică Eul nostru Inferior să ajungă la Eul Superior şi să-i ducă rugăciunea noastră (deci „blocarea drumului") sunt negative. Deoarece ne desparte de Dumnezeu… desparte Eul inferior şi cel de Mijloc de cel Superiorşi împiedică conlucrarea armonioasă a ceelor tri Eu-ri. Prin aceasta scade viaţa deşi cu şi sub nivelol normal şi Eul Superior nu mai poate ajuta perechea de jos (Cum spuneam mai sus, se pare că Eul Superior este oprit să ajute şi trebuie să lase Perechii de Eu-ri Inferioare să hotărască singură şi să aibă propria decizie… deci trebuie că îi este permis să meargă pe drumuri greşite şi să facă greşeli, să sufere şi să fie bolnav, pentru ca prin experienţe să poată învăţa).

Răutăţile cu care alţi oameni pot fi prejudiciaţi sau răniţi, se pot clasifica, după învăţătura – HUNA, după cum urmează:

(1) Răul făcut cu conştient cu premeditare, cu rea intenţie – caz în care nu rezultă mai puţine sentimente de vinovăţie sau mustrări de conştiinţă. În acest caz, Eul Inferior al păcătosului va „fugi din Faţa lui Dumnezeu", precum un copil care fuge de părinţi când este frica de pedeapsa binemeritată. Un Eu Inferior care se simte vinovat de faptele sale (a) vinovăţie, (b) ruşine sau (c) frică, nu va stabili vreun contact cu Eul Superior şi nici nu va încerca, de-a lungul Firului de Argint-*Aka* să trimită o rugăciune.

(2) Un om rău prin natura sa, care răneşte pe alţii din răutate, care simte că are dreptate şi nu numai că nu simte vinovăţie sau ruşine, ci chiar un sentiment de triumf că „le-a dat-o" celorlalţi, NU are de ce să-i fie teamă că Eul lui

Inferior se va opune stabilirii contactului cu Eul Superior. NICI EUL LUI SUPERIOR NU ÎI VA FACE NIMIC. RUGĂCIUNE SA DE AJUTOR, PENTRU LUCRURI BUNE PE CARE POATE VREA

SĂ LE FACĂ. VA FI AUZITĂ. Dumnezeu nu respectă „Persoana", şi în aceste cazuri „fereasc-i Dumnezeu pe cei răi" – cel puţin un anumit timp; pedeapsa lor rezultă strict din începutinirea dezvoltării lor spirituale. Multora le va veni greu să accepte aceeaşi fapt în lumina conceptului de „dreptate Dumnezeiască"; însă dacă ne uităm bine, vedem cum răul înfloreşte şi nu sunt pedepsiţi de remuşcări nici de mustrări de conştiinţă, de reproşuri sau de ruşine. Sentimentul de „Nedreptate" poate fi ocolit doar atunci când părerea noastră despre „Păcat" este eliberată de toate vechile concepţii de credinţă şi în final, judecată doar după o singură întrebare cardinală: ARE O FAPTĂ A UNUI OM CA URMARE, CA SUBCONŞTIENTUL ACESTUIA SĂ FIE SEPARAT DE EUL

SĂU SUPERIOR? Dacă nu se întâmplă acest lucru, un astfel de om – după clasificarea făcută mai sus – se poate spune că este fără păcat. Acest fapt ne arată de ce anumite rugăciuni nu sunt auzite. Toate depinde de Subconştient sau Eul Inferior, dacă poate fi în determinat încât să refuze contactul cu propriul Eul Superior. Nici dreptatea omenească sau dumnezeiască, nici karma sau gânduri de răzbunare nu sunt de vreo importanţă în problema rugăciunilor neîmplinite.

Dacă vom putea să preluăm acest punct de vedere ca pe o certitudine sau să o preluăm complet ca fiind propria noastră convingere (şi să lăsăm deocamdată la o parte din discuţie, întrebarea despre „Dreptate"), să ne ocupăm cu întrebarea ce împiedică pe Eul Inferior să-şi ducă la împlinire partea sa de lucru în treaba ce trebuie făcută pentru trimiterea unei rugăciuni. În general sunt lucruri care nu au nicio legătură cu faptele rele amintite mai sus.

Eul Inferior poate fi afectat numai de următoarele lucruri:

(1) Numai de lucruri pe care El le poate percepe cu

cele cinci simţuri ale sale, ce poate vedea, auzi, mirosi, simţi, gusta – deci de lucruri dureroase, înfiorătoare, bune, rele sau alte impresii ce-i produc o bucurie.

(2) De licruri ce-i amintesc de trăirile din trecut, deci ce a înregistrat în Forme de Gânduri tip strugure prin studiul său, şi pe care le-a depozitat în depozitul lui de amintiri pentru a le folosi mai târziu.

În acest fel ajungem la cele două tipuri de amintiri. O amintire normală, apărută pe cale normală, de care aparţine aflarea importanţei sau raţionalizarea evenimentelor cu toate legăturile şi implicaţiile acestora, de care cel în cauză ştie, îi este teamă sau crede că se vor întâmpla cândva. Toate Formele de Gânduri ale unei amintiri se leagă în momentul formării ei cu o multitudine de alte amintiri care sunt atrase în determinarea semnificaţiei noului eveniment şi a legăturii ei cu experienţele anterioare.

Pentru reţeaua complexă de conexiuni, *Kahuna* au găsit simbolul potrivit al unei pânze de păianjen în care se prindeau muştele. Fiecare muscă reprezintă o amintire şi fiecare muscă este legată prin firele păienjenişului cu toate celelalte muşte. În centru stă păianjenul – adică omul format din format din Eul Inferior şi de Mijloc. Păianjenul este conştient de existenţa fiecărei muşte; poate merge în orice moment la fiecare din ea şi o poate analiza. Firele subţiri ale întregului păienjeniş simbolizează Şnurul-*Aka*. Astfel sunt legate amintirile normale la formarea lor, prin considerente raţionale şi de importanţă, de toate celelalte amintiri.

În contrast cu aceasta sunt amintirile FĂRĂ ACTUL DE RAŢIONALIZARE; în acest caz, Formele de Gânduri nu sunt legate corect cu celelalte Forme de Gânduri. Deoarece Eul de Mijloc a eşuat la formarea acestei amintiri şi nu a trecut-o prin procesul de raţionalizare, nu îi va fi dată înapoi când o va cere. Acestea sunt aşa numitele amintiri vagabonde. Ele sunt deformate. Eul Inferior ştie de ele, că nu sunt normale şi nu sunt adevărate; Lui îi este ruşine şi teamă de ele.

Însă un Eu Inferior care se simte vinovat de faptele sale rele, pe care le-a făcut împreună cu Eul de Mijloc, se ruşinează să meargă de-a lungul Firului-*Aka* la Eul Superior. Cu atât mai puţin nu vrea să apară în faţa Eului de Mijloc cu un sentiment apăsător de ruşine al unei amintiri neraţionale. Sub povara autoînvinovăţirii, El se simte murdar şi nedemn şi este îndemnat să ascundă acel ceva negru, indiferent ce va costa. În acest comportament Eul Inferior este mai încăpăţânat şi indisciplinat decât se poate imagina. El ascunde amintirile vagabonde precum un criminal înrăit îşi ascunde prada. Ca un criminal, El se preocupă în timpul nopţii – neobservat de Eul Mijlociu, când acesta doarme – cu prada sa dobândită perfid, să încerce singur să o sorteze şi să o raţionalizeze, totuşi în modul său propriu, ilogic.

Prin efortul Subcontientului de a îndrepta amintirile greşite, totul va fi şi mai rău. Ascunse în „Sacul cel negru" unde îşi ţine prada, El se apucă de treabă, sortează şi compară, ajungând la diferite concluzii posibile iraţionale (Eul Inferior nu deţine putere de înţelegere, aşa cum îi este dată Eului Mijlociu).

În acest fel, Eul Inferior poate alipi cu Fire-*Aka* Forme-de-Gânduri ca struguri, vagabonde, la alte Gânduri legate între ele în mod normal, Forme-de-Gânduri unite între ele raţional, care reprezintă amintirea şi evaluarea rezultatului posibil. Deşi Eul Mijlociu nu poate rechema amintiri neraţionale, se pare că, datorită acestor legături cu amintiri vagabonde, El reacţionează ca şi cum acestea ar avea un sens logic. Astfel, rezultă de aici o mulţime de feluri de răspuns ce apar singulare sau mai multe deodată:

(1) Este posibil ca cineva să devină mânios fără motiv sau să-i fie frică şi să nu ştie de ce sau alte emoţii ce dintr-odată apar din interior, şi care sunt atât de puternice încât nu pot fi controlate.

(2) Prin prisma amintirilor vagabonde El îşi poate pierde darul de a gândi normal, rezonabil sau rapid ca în mod obişnuit. El simte dintr-odată o gaură în amintiri ce poate ajunge până la limita unei amnezii totale.

(3) Este posibil ca anumite lucruri să apară altfel decât sunt în realitate. Astfel poate să vadă pe prietenul său dintr-odată ca pe un duşman. Desemeni se poate întâmpla ca El să gândească deodată altfel sau să se simtă atât de apăsat încât să aibă senzaţia că toată viaţa sa a fost un lanţ de dureri.

(4) Pot apare şi reacţii fizice; cel în cauză începe să tremure sau să aibă convulsii, să fie isteric pentru un timp mai lung sau mai scurt, să orbească, să nu mai audă sau să nu mai poată vorbi.

(5) Poate nu apar reacţii exterioare vizibile, însă se dezvoltă diferite boli fizice. Medicii noştri de astăzi ştiu că o mare parte din bolile oamenilor provin din problemele pe care le au pacienţii ca rezultat al greutăţilor făcute de lucrurile discutate mai sus.

Alături de reacţiile anormale fizice, mentale, emoţionale sau de sănătate apare încă un factor important pe care trebuie să-l avem în vedere. Fiecărei amintiri tip ciorchine îi este afectată o anumită cantitate de energie-*Mana* care se consumă automat sau

„Fumată” când amintirea în cauză este chemată printr-o întâmplare sau activată.

Majoritatea factorilor de gândire nu produc nicio emoţie Eului Inferior; de aceea în procesul de a ne aminti ceva nu consumam aproape deloc *Mana*. Emoţiile însă sunt cele mai mari consumatoare de *Mana*. Fiecare a constatat sigur rezultatul unei proprii furtuni emoţionale. În acest context este posibil ca rezervele vitale să se consume până la un colaps fizic total.

Dacă o amintire vagabondă a apărut printr-o întâmplare unde Eul Inferior a scăpat de sub control şi a produs supărare, teamă, durere sau ură, atunci la rechemarea acestei amintiri se va consuma aproape aceeaşi cantitate de *Mana* ce a fost consumată la apariţia acesteia. Dacă Eul Mijlociu nu a putut să se impună când, sub influenţa emoţiei iniţiale Eul Inferior, contrar oricărei raţiuni şi fără un autocontrol, a fost cuprins şi devorat de o amintire, atunci se va întâmpla acelaşi lucru – poate într-o

formă mai moderată – când amintirea în cauză va fi activată.

Datorită acestei risipe de Mana, Eul Inferior al unui la care amintirile vagabonde cuplate confuz „fierb”, este obosit cronic sau bolnav. Cunoaştem toţi, oameni care parcă sunt stăpâniţi de diavol, care nutresc permanent sentimente de ură, de teamă sinistră, şi care – în ciuda tuturor argumentelor – sunt agăţaţi aproape bolnăvicios de aceste emoţii iraţionale. În realitate, majorotatea acestor persoane cdeare sunt afectaţe de amintiri vagabonde confuze sunt psihotice sau nevrotice.

Cineva care poartă cu sine puţine imagini de amintiri vagabonde poate să-şi trăiasă viaţa foarte bine. Cei mai mulţi din noi habar nu au că poartă în sine asemenea balastru de amintiri; nu-şi pot imagina că bolile fizice pot fi produse de

„Ghinion”, „furie”, „ură” cât şi de idei „fest stabilite” ilogic şi de opinii vechi de credinţă sunt în legătură cu aceste amintiri tip ciorchine vagabonde. Şi cel mai puţin oamenii nu pot vedea că aici trebuie căutată cauza nereuşitei rugăciunilor noastre.

Din păcate majoritatea oamenilor nu ştiu că amintirile vagabonde sunt cauza chiar şi a celor mai mici greutăţi mentale. Abia când acestea apar şi începe să fie o problemă serioasă, contatăm că suntem „bolnavi”; atunci mergem la medic care ne face o trimitere la un psiholog sau psihiatru. Cine este în acest fel puternic încărcat, tinde să acorde şi să folosească tot mai mult din Mana sa preţioasă pentru reacţiile la amintirile sale vagabonde, ca forme de gânduri. Însă dacă nivelul de *Mana* scade, atunci şi Eul de mijloc pierde tot mai mult puterea sa de control asupra Eului Inferior. Atunci survine o boală psihică serioasă care face ca cel bolnav să ajungă de urgenţă într-un spital de boli psihice.

Dacă Eul inferior se află sub influenţa puternică a sentimentelor de ruşine, vinovăţie sau frică sau este puternic apăsat de povara gândurilor vagabonde, atunci El se ruşineavă să apară în faţa Eului său Superior. *Kahuna*

cunoşteu trei nivele a stării de separare faţă de Eul Superior; le-au denumit cu următoarele cuvinte:

(1) *Ino*: să răneşti pe alţii, să fii şi să faci rău în mod intenţionat.

(2) *Hala*: să ai o mulţime de „vreascuri" de gânduri-amintiri vagabonde, însă doar o parte din ele necesită o acţiune sau reacţiune anormală. Cuvântul mai însemnă pe departe: să dai greş în găsirea potecii potrivite. Această „potecă" este Firul-*Aka*; când cineva nu o găseşte atunci Eul său Inferior se împotriveşte să ducă Eului Superior rugăciunea dorită. Astfel, ţelul căutat nu va reuşi.

(3) *Hewa*: Să faci o greşeală; să gândeşti greşit, să acţionezi şi reacţionezi; într-un anume grad să fii confuz spiritual; să uiţi. Şi acest cuvânt înseamnă – precum şi *Hala* – să greşeşti poteca bună.

Simbolurile pe care le foloseau de obicei *Kahuna* pentru a arăta ce ne separă pe noi de Eul Superior – adică vreascurile de amintiri neraţionale cu multele Fire-*Aka* aferente – se găsesc pretutindeni în Biblie. Iată aici câteva exemple: spini şi ciulini (Dumnezeu le-a făcut să crească din pământ după căderea omului în păcat şi izgonirea sa din grădina Eden, şi pe care l-a chemat pe Adam s-o cureţe), balaurul, şarpele, bestii sălbatice, mai ales leul; şnurul împletit, cordon sau frânghie (simbol pentru Firul-Aka şi al vreascurilor de amintiri vagabonde („păcatele"), pe care oameinii le fac şi de care rămân lipite); „Pietrele de poticnire"; o cruce cu o formă oarecare. Toate acestea simbolizează fixaţiile şi stările de posedare, amintirile vagabonde, despre care am amintit în aceste cazuri.

Dacă avem de a face cu multe amintiri vagabonde, atunci ele „blochează poteca".

„Drumul" sau „strada". (Un drum drept, sau un şnur întins şi drept este simbolul „potecii deschise". Un drum strâmb sau un şnur moale, şerpuit, simbolizează un Fir-*Aka* parţial sau total blocat, ce doar foarte rar şi la imboldul Eului Mijlociu va fi activat, pentru a duce o rugăciune sus, Eului Superior.)

Pe drumurile care duceau la temple, Kahuna aşezau

cruci în formă de X. În învăţătura HUNA aceste era simbolul unui tabu. Templul în sine simboliza „locul celui mai înalt”. Crucile de pe drum avertiza pe cei ce nu erau curaţi să meargă mai departe. Mai târziu vom vorbi despre simbolurile unei alte forme de cruce.

Praful sau particule de murdărie reprezintă Forme de gânduri precum şi bobiţele de seminţe. În cazul amintirilor vagabonde aceste particule de murdărie apar ca ceva care te va face să nu mai fi curat, şi prin care mâinile şi mai ales picioarele se vor murdări. Trebuie să ne curăţăm de toate înainte să apărem în faţa Eului Superior prin legătura făcută de Eul Inferior (cuvântul HUNA înseamnă atât „Secret” cât şi

„Particule fine de praf”. Aceasta dovedeşte marea importanţă acordată de vechii

Kahuna Formelor de Gânduri. Unite în formă de ciorchine de strugure, au un efect simbolic de „sămânţă” a rugăciunii; totuşi pot face şi alţi ciorchini din amintiri vagabonde, neraţionale ca omul să fie blocat de Eul său Superior).

Plase de diferite feluri sunt des folosite ca simbol, deoarece firele lor, precum amintirile ce se asociază într ele, se unesc realizând plasa. Ocazional se simbolizează peştele care este prins în plasă ca fiind amintirile ce trebuie prinse. Peştele se pretează ca fiind un simbol foarte potrivit, deoarece el este în mod normal ascuns, greu de găsit şi de prins. Dacă însă este adus la suprafaţaşi lăsat fără apă, „*Mana*”, atunci el va muri (gândul raţionalizat, adică luminat şi trecut prin înţelegerea conştientă, va fi făcut inofensiv).

Gheaţă, zăpadă sau frig simbolizează *Mana* legată de amintirile anormale. Apa îngheţată este solidă (văzut simbolic, ea nu va mai putea să curgă). Stabile şi rigide sunt şi dogmele de credinţă şi ideile din amintirile anormale, de care Eul Inferior îndărătnic nu vrea să se despartă cu toate argumentele raţionale pe care i le spune propriul Eu Mijlociu sau o altă persoană.

Dacă uno în începe să tremure, sau îi curge pe spate

o transpiraţie rece, tremură de frică, atunci el este prizonierul amintirilor lui confuze. „Frica de Dumnezeu” cauzează încercarea Eului Inferior de a se sustrage de la pedeapsa părintească, în măsura în care el refuză „să apară în faţa Domnului” sau în faţa propriului Eu Superior; aici se întrepătrund sau se susţin reciproc sentimente de frică, vinovăţie şi ruşine.

Deci, ca să spunem pe scurt, ceea ce împiedică împlinirea rugăciunii noastre sunt amintirile ce nu sunt raţionalizate pe care noi le numim „Complexe” sau fixaţii, cât şi sentimentele de vinovăţie rezultate din păcatul rănirii unui alt om.

Să încetăm să facem rău cuiva! Să îndreptăm răul făcut altcuiva, făcându-i bine!

Acest lucru este simplu pentru cei mai mulţi din noi.

Greutatea constă în a aduce la suprafaţă vreascurile de amintiri ascunse, de a le raţionaliza şi descurca.

CAP. XVI PROBLEMA DRUMULUI BLOCAT

În timpul lucrului Grupei HRA, ne-am ocupat de problema Firului-Aka, deci a

„Drumului” spre Eul Superior, prin conştientizarea şi scoaterea raţională în lumină a amintirilor confuze, eliberându-ne astfel de blocaje. În acest scop, am început cu studiul recentelor descoperiri pe care Freud le-a numit „Fixaţii”. Este cunoscut faptul că Freud a militat neclintit la teoria sa, că îndemnul sexual instinctiv este cauza tuturor greutăţilor „Subconştientului”. La o altă versiune a termenului său de Fixaţie, este foarte posibil să includem şi confuzia amestecului de gânduri din memorie).

Freud definea „Fixaţia” în felul următor: „Un instinct sau o componentă de instinct rămâne pe parcursul dezvoltării pe o treaptă mai puţin dezvoltată, relativ vorbind chiar infantilă. Curentul libidoului în cauză, se comportă astfel în comparaţie cu mersul normal al dezvoltării structurilor psihologice, ca şi cum ar aparţine Subconştientului, ca şi cum ar fi demis”. Începând de acum vom folosi aceste expresii alternativ, pentru a descrie ceea ce în frazeologia *Kahuna* este un obstacol sau

„Piatra cu care se aruncă”. Prin „Raţionalizare” vrem să înţelegem a pune în lumină sau a analiza, o măsură prin care ceva va fi explicat „rezonabil”.

Cu gândul de mulţumire la Freud şi la toţi psihologii care au urmat paşii săi în cercetarea minţii umane, aici trebuie spus ceva. Dacă nu ar fi postulat acea parte subconştientă a minţii ce se află sub pragul conştiinţei, nu ar fi descoperit că acea parte subconştientă a sufletului omenesc poate ascunde lucruri iraţionale, care produc multe tulburări de dispoziţie, boli fizice şi anomalii, atunci astăzi nu am fi capabili să înţelegem ce au înţeles KAHUNA prin „ceea ce te mistuie din interior” şi ce sens se ascundea în spatele cuvintelor biblice ale unui *Kahuna* când vorbeau despre obstacole, pietrele care se aruncă, ciulini, spini, şerpi şi păcate ascunse.

Este interesant de altfel, că primii misionari din Hawaii veniţi prin anii 1820 şi 1860, nu ştiau nimic despre faptul că subconştientul sau Eul Inferior este diferit de Eul Mijlociu şi cel Superior (cu toate că pe atunci mai trăiau preoţi *Kahuna*, şi aceştia chiar se străduiau să le arate ceea ce ştiau despre învăţătura – HUNA). Totuşi, pe acele timpuri, în lumea vestică nu se ştia nimic despre Subconştient. Deci greutatea se înţelege de la sine (cuvintele *Kahuna* pentru cele trei Eu-ri diferite erau *Unihipili*, *Uhane* şi *Aumakua*. Cel mai bun lucru pe care misionarii l-au putut face în condiţiile de pe atunci în alcătuirea dicţionarului de cuvinte Hawaiian, a fost deci, să le clarifice simplu ca „un fel de Spirit”).

Din fericire s-a cunoscut ce este complexul înainte de a mă apuca eu să studiez în mod serios învăţătura – HUNA. Realita Fixaţiilor este în ziua de astăzi de mult dovedită. Într-adevăr că *Kahuna* au mers mai departe, mult mai detaliat, cu descrierea Firului-*Aka*, cu structura Formelor de

Gânduri şi cu legătura *între Mâna* şi Complexe, totuşi opinia modernă despre această temă este aproape identică.

Freud a fost medic. El s-a interesat de pacienţii ce

veneau la el cu simptome neurotice sau psihotice şi des cu simptome care se manifestau, împreună cu cele de mai sus, şi prin boli fizice sau cu o anormală funcţiune a sistemului muscular. Cu timpul, el a dezvoltat o metodă de tratament a cărui succes se baza pe faptul că găsea în subconştient (Eul Inferior) complexul ce stătea acolo fixat şi gândul iraţional încâlcit să-l scoată, printr-o discuţie moderată, cu bun simţ, la lumină, să-l desfiinţeze şi să-l descurce. Subconştientul s-a dovedit a fi factorul deranjant. El se împotrivea să livreze amintiri legate de anumite fixaţii cu în acelaşi mod precum o amintire normală. Aici nu ajuta o invitaţie insistentă şi cu atât mai puţin vreo constrângere sau folosirea de sugestii sau hzonoză. Astfel Freud s-a văzut nevoit să rămână dependent de observarea viselor pacienţilor cât şi de circumstanţele reacţiilor lor, deoarece prin aceasta putea primi aluzii la existenţa fixaţiilor în Subconştient.

Cu ajutorul angajaţior lui şi a elevilor pe care-i avea, Freud a alcătuit o listă prin care putea dovedi legătura dintre vis şi complex. De exemplu dacă cineva visa un cuptor mare, rotund, acest lucru simboliza că Subconştientul lui se gândea la uterul de unde s-a născut. Se credea că oricine, fără importanţă de unde vine, are aproape aceleaşi simboluri în visele din Subconştientul său pentru denumirea aceloraşi lucruri şi experienţe de care dispune. Argumentele pe care se bazau în susţinerea acestor afirmaţii cam nenaturale, nu erau prea convingătoare, şi influenţa sugestiei – căreia în cercetarea viselor i s-a acordat doar o mică importanţă, sau chiar de loc – a fost rar luate în considerare corespunzător.

Deoarece Freud a rămas neclintit de la convingerea sa că negările şi frustrările sexuale sunt cauza celor mai multe fixaţii, cercetătorii de mai târziu s-au văzut constrânşi să se abată în multe puncte de la conceptul freudian. Jung şi alţii au venit cu alte teorii şi au adus Subconştientul mai puternic în faţă. Metoda freudiană însă a rămas mai mult sau mai puţin în folosinţa generală. Visele au rămas în continuare sub supraveghere,

documentate şi cercetate pentru a da informaţii despre Formele de Gânduri ascunse din Subconştient. Dacă se formau puţine vise sau se arătau rar, la mare distanţă de timp între ele, atunci se folosea metoda „gândirea liberă asociativă" a pacientului. Acesta se afla culcat pe o bancă, relaxat, şi spunea medicului sau celui care făcea analiza, ce gânduri asociative îi trecea prin cap, când i se denumea anumite obiecte, persoane, locuri sau întâmplări. Această metodă a fost extinsă datorită jocului liber al fantaziei, de exemplu prin răspunsurile date de pacient atunci când acestuia i se arăta pete de cerneală de pe o foaie de hârtie, trebuind să spună ce imagini vede.

Mai târziu s-a ajuns la o extensie ciudată a acestei metode. Medicul sau psihologul forma un complex artificial; el se gândea la o situaţie posibilă ce, dacă se întâmpla cu adevărat, putea provoca pacientului o fixaţie. Apoi se aşeza pacientului această întâmplare legată de el, cu o mare putere de convingere, făcându-l să creadă că acest lucru chiar s-a întâmplat şi – ceea ce era şi mai important – că aceasta era răspunzătoare de complexul iniţial şi de reacţia proastă de funcţionare fizică sau mentală. Cât de puternic a fost factorul de sugestie la această metodă de tratament, s-a spus doar foarte rar; totuşi s-a ajuns des la rezultate bune.

Unul din dezavantajele acestei metode era că se depunea prea mult efort pentru a se găsi un complex potrivit şi se întâmpla prea puţin pentru a se aduce pacientul la o amintire şi la corectarea opiniei lui despre viaţă şi despre oamenii din jurul lui. De asemeni se pare că nu s-a gândit nimeni niciodată că găsirea complexului este împiedicată des de gândirea greşită a Eului de Mijloc. Astfel, multe sentimente negative ale pacintului, de exemplu de ură sau frică, se puteau baza pe părerea pe care o avea în gândurile sale greşite, despre oameni, lucruri, religie amd. Aceste conexiuni trebuiau studiate, şi dacă era necesar, corectate. Aceste fapte trebuiau deci studiate şi, dacă era necesar, corectate. Destul de des, medicul făcea greşeala ca la apariţia unui gând de ură sau

de frică, să vadă numai efectul complexului întrucât în realitate poate, modul necalculat şi experienţa de viaţă ce rezulta din asta ar fi trebuit văzută ca fiind cauza problemelor.

Cea mai mare greşeală a sistemului era însă, faptul că niu se vedea necesară îmbunătăţirea moralului pacientului. Structura morală a oamenilor este precum o casă construită pe nisip atâta timp cât cel în cauză nu a recunoscut că invidia, lăcomia, mânia fără niciun motiv şi atunci când nu eşti cinstit faţă de cel de lângă tine sunt false şi sunt împotriva bunăstării semenilor săi. De asemeni nu s-a recunoscut cu adevărat, ce rol are sentimentul de vinovăţie, dacă îşi avea rădăcina într-un complex în Subconştient sau era impregnat în Eul Inferior şi cel de Mojloc mai ales când o urmă din ce numim „Conştiinţă" apăsa pacientul.

Freud's/a văzut constrâns să recunoască „Conştiinţa" ca pe un factor important în cazul melancoliei. După părerea lui Freud, pacientul suferă în această stare sub puternica autopedepsire a Conştiinţei sale, ce se poate asemăna în acest caz cu un bici în mâinile „Super-Ego-ului" său. Acest Super-Ego pe care l-a descoperit Freud în analiza pacienţilor săi nu avea niciun fel de asemănare cu Eul Superior. Îl considera mai degrabă ca fiind o rezultantă a unei presiuni din partea unei vieţi duse în mod moral, de către anumite instincte subconştiente. Freud privea cu regret la acest Super-Ego ca şi la influenţa religiei.

Mulţi din psihiatrii din zilele noastre care practică astăzi psihanaliza, aplică vechile principii ale lui Freud fără să mai ţină cont şi de lucrările lui Jung care a contat şi pe impulsul religios pe care-l au oamenii. Aceşti medici sunt subjugaţi aparent de materialismul ştiinţific şi se tem să afirme teorii care să conţină, nici măcar pe departe, ceva care ar aminti de un conţinut de credinţă religioasă. Cei mai mulţi din ei asemănau religia cu gândirea confuză şi amestecată. Pe de altă parte, reprezentanţii bisericii au atenţionat că Biblia nu făcea referiri nici la Subconştient şi nici la complexe; şi mulţi din reprezentanţii bisericii sau

folosit de asta în timpurile noastre pentru a ataca psihanaliticii.

S-a dezvoltat astfel o stare deosebită. Un analist ştie că multe fixaţii pe care el le-a tratat se bazează pe învăţături religioase false – de exemplu de frica pedepsei veşnice. Deoarece rezultatele avute de psihanalişti au fost minore şi nesigure, mulţi dintre ei au trecut de partea cealaltă şi au folosit chiar părerile religioase ale pacienţilor şi credinţa lor în Dumnezeu. Anumite biserici au găsit în această privinţă o cale de mijloc prin înfiinţarea unor clinici de tratament pentru pacienţii care erau membrii lor, şi acolo, alături de consilierii religioşi, foloseau şi psihiatrii şi psihologi.

Cea ce însă niciun analitic şi niciun clerib mediu nu recunoaşte este influenţa Spiritelor străine în anumite anomalii sufleteşti. Această influenţă poate fi aşa de minoră încât se crede în mod fals că pacientul este influenţat de lucruri naturale; în alte cazuri el este influenţat pronunţat, totuşi nu se poate spune cauza apăsării pe care o are. Chiar în cazul nebuniilor totale – unde influenţa posedării apare în mod clar încât se vorbeşte oficial de „posesie până la nebunie” – poziţia ştiinţifică a psihiatrului nu-i dă voie, nici pentru o clipă, să se gândească la posibilitatea influenţei unui Spirit străin. Ciudat este doar că în acest ecazuri reprezentanţii bisericii sunt de partea cercetătorilor, cu toate că Biblia este plină de aluzii la Spirite rele şi Demoni care cauzează boli trupeşti sau ale Spiritului. În ciuda tuturor restrângerilor şi lipselor însă, trebuie să recunoaştem că se depune multă muncă în folosul oamenilor şi numai descoperirea şi înlăturarea complexelor aduce foarte des o îmbunătăţire şi o uşurare; într-adevăr, trebuie să constatăm că progresul pe acest drum strâmt şi controversat are loc dureros de încet.

Ca urmare a acestei munci încete şi incerte, nesatisfăcătoare, depusă de psihanaliză şi având în vedere aproape totala eşuare a bisericii ca printr-o rugăciune să se poată primi vindecarea spiritului, cu mulţi ani înainte s-

a petrecut o revoltă ciudată a unor amatori. Ei s-au desprins de la învăţăturile analiştilor profesionişti şi de clerici, şi au încercat să îmbunătăţească teoriile conservative şi să găsească alte metode mai noi, cu un efect rapid – mai ales metode pe care chiar şi un amator să le poată folosi pentru a ajuta pe altcineva.

Un reprezentant excelent al acestor revoluţionari a fost englezul L.E. Eeman, despre ale cărui metode cu diferite intensităţi de curent am vorbit deja în capitolul

XIV. El începea în anul 1924 cu încercări de psihanaliză; el scria despre acestea şi a ajuns la câteva descoperiri foarte interesante. El dezvolta un sistem propriu pentru găsirea şi îndepărtarea fixaţiilor. L-a numit „Myognozis” şi a relatat amănunţit despre metodă în diferite articole şi conferinţe. El este cunoscut prin cartea sa „Vindecare cooperativă”. El nu s-a dat înapoi să includă în teoria sa religia şi Subconştiinţa. Din această cauză însă, cu toate demonstraţiile pline de succes, nu a fost luat în considerare de psihiatrii cu studii.

Revolta împotriva psihiatriei încete şi reacţionare cât şi împotriva psihanaliştilor şcolii lui Freud a ajuns pe la mijlocul anului 1950 prin laicul L. Ron Hubbard, un veteran cu handicap, autor de romane ştiinţific-utopice. Asemenea lui Eeman, şi Hubbard a ajuns la studiul Sufletului şi a naturii sale, prin cercetarea propriilor probleme de handicap. La fundamentul acestora a stabilit o serie întreagă de teorii. Este greu de spus dacă în America la acea dată el a ştiut că deja multă lume se distanţase de teoriile şi terapiile vechi. Odată cu apariţia cărţii sale „Dianetics” în care arăta o anumită conducere spre o nouă direcţie, s-au adunat sute de oameni sub acest steag.

Poate că „Dianetics” era pe placul atâtor oameni din cauza faptului că era arătată o terapie pentru orişice persoană, deci nu numai pentru cei cu spirite labile binecunoscut şi care sufereau de psihoze şi neuroze. Această teorie s-a impus pe atunci, afirmând că fiecare, mai mult sau mai puţin, este bolnav de „Engramen” (ceva

asemănător cu complexul) şi că fiecare Engramm este combinat cu o parte din forţa spirituală a individuului. Dacă se găsea o Engrammă – aşa se proceda – şi se aducea la lumină şi prin noua metodă se înlătura, atunci cel în cauză, datorită acestei eliberări, primea şi avea la dispoziţie o rezervă suplimentară de energie spirituală ce era până atunci blocată. La aceste succese se putea ajunge în scurt timp. Metoda trebuia aplicată numai 40 – 50 de ore. Pentru folosirea metodei nu era altceva necesar decât ca două persoane să citească cu atenţie cartea; prin aceasta unul punea „să asculte şi să-l examineze" pe celălalt. Mii de amatori au început curând să experimenteze cu noua metodă.

După un anumit timp a reieşit însă că eliberarea promisă de energie spirituală şi vindecarea bolilor psihosomatice nu se putea realiza nici pe departe, aşa cu se aştepta. Era evident că în afara citirii cărţii era necesară o şcolarizare sau experinenţă deosebită. În acest scop, Hubbard a înfiinţat şcoli în care se învăţa modul de citire a cărţii şi examinarea reciprocă şi aplicarea metodei aşa spus la prima mână. Cererea de aceşti examinatori Dianetic a devenit atât de mare, că pentru mulţi, cele şase săptămâni de şcolarizare, a devenit alegerea unei noi profesii deosebite şi simple.

Chiar şi câţiva membrii HRA au fost impresionaţi de evidentele posibilităţi ale noii terapii. Unii dintre ei au încercat să examineza prieteni de ai lor şi s-au lăsat de aceştia examinaţi. Alţii au căutat un examinator care studiase în acele şcoli noi şi s-au pus la dispoziţie pentru noul tratament. Iar alţii au mers personal la acele cursuri şi au devenit examinatori de profesie.

În buletinele de informare HRA a fost relatat în detaliu despre noua terapie; din când în când apăreau şi informaţii despre experimentările metodei Hubbard. La început aceste informări au fost exclusiv pozitive, şi destul de des chiar pline de entuziasm. Apoi însă au apărut şi îndoieli. Se simţea că metoda Dianetic nu se ţinea de promisiunile făcute. Dl. Hubbard a fost printre primii care

şi-a dat seama de acest lucru; el şi-a revidat teoriile şi metodele sale luând în considerare amintirile (des chiar cele din nainte de naştere) care, aşa după cum credea, ar fi putut produce Engramme. În mod repetat aceste tehnici noi au fost anunţate şi date publicităţii prin presă.

În timp ce Hubbard aducea la cunoştinţă în fiecare lună noi descoperiri, alţi laici – des din aceia care erau deja Dianetici sau examinatori – relatau şi ofereau noi terapii concepute de ei.

Una din grupele noi apărute, fondată de examinatorii Dianetic iniţiali, a fost

„Eidetics Foundation”. Aici, Subconştientul nu a fost recunoscut şi Engramm-a, ce amintea atât de mult cu complexul, a fost înlocuită cu altă opinie. Bineînţeles că acolo unde nu exista Subconştient nu putea să fie nici Supraconştiinţă.

„Terapia-E” a fost contribuţia lui A.L. Kitselman. Şi el a urmat iniţial cursul de examinatori. Totuşi Kitselman a formulat cu mulţi ani înainte Teoria-E. Datorită studiilor sale despre religie şi psihologie, el credea că „Dumnezeu” putea lua tot ce împiedica un om să ajungă la starea sa optimală fizică şi spirituală. Aici nu conta ce îşi imagina omul că reprezintă şi este Dumnezeu. Făptura Dumnezeiască el o denumea cu „E” pentru a împăca toate părerile religioase existente.

Trebuia ca, prin rugăciuni către această Fiinţă Spirituală, aceasta să intervină şi, prin schimbarea cauzelor psihice, să producă o schimbare a lucrurilor nedorite.

Este greu să spunem ceva despre valoarea noii teorii, deoarece încă se mai află în stadiul de dezvoltare şi încercări. Continuu se schimbă teoria cu practica, continuu se găsesc noi expresii pentru identificarea noilor idei. Deoarece nu dorim decât să arătăm sumar membrilor HRA şi celorlalţi cititori, dacă există deja metode mai bune pentru eliberarea „Potecii” sau „Drumului” sau dacă sunt în curs de dezvoltare, va trebui să aşteptăm până această metodă este finalizată şi experimentată.

Din punct de vedere HUNA este de constatat că – precum la psihanaliză – nici această metodă nu ia în considerare *cele trei Eu-ri*. Pe atunci era total necunoscută energia *Mana*, după opinia HUNA deosebit de importantă. Se pare că unele din metode au făcut pacienţii să dorească să-şi modifice opiniile renunţând la vechile sentimente de ură sau teamă printr-o părere mai bună despre viaţă, natură şi despre oamenii din jurul lor. Toate aceste eforturi însă nu se pot compara cu puternicele învăţături date de *Kahuna*. Pe lângă asta nu se vorbea nimic de repararea unei greşeli deja făcute altcuiva.

Că Hubbard vorbeşte în noile articole despre influenţa „Demonilor" este remarcabil. Chiar şi „Fundaţia Eidetic" lucrează în această direcţie. Aceasta este un pas înainte deosebit în direcţia învăţăturii – HUNA şi departe de barierele ştiinţifice, care au împiedicat până acum pe psihiatrii moderni să scoată la iveală asemenea concepte.

Se pare că creatorii noilor teorii se temeau de aceleaşi capcane pe care le-au avut redescoperitorii metodelor de vindecare creştine, ce bloca de mult drumul lor spre succes. Aceştia ar fi luat sigur de mult „pâinea" multor doctori, dacă ar fi putut să cauzeze multe vindecări şi de durată. Fiecare vindecare însă, care nu înlătura cauza unei boli – fie ea fizică, psihică sau cauzată de un Spirit străin – poate fi considerată doar ca un ajutor temporar. Aceasta însă nu puteau înţelege aceşti vindecători de duzină. Chiar şi în cazul unei munci fondate serioase, de a ajuta un pacient pentru a se elibera de sentimentele de ură şi frică, de gelozie şi invidie, nu se întâmpla, dacă chiar avea loc, într-un timp atât de scurt. Bineînţeles complexele nu erau recunoscute şi nici înlăturate. Aparent, poate apare o vindecare şi de multe ori chiar se întâmpla; dacă însă complexul care a cauzat greutatea respectivă nu este înlăturat, atunci este numai o problemă de timp până efectul ajutorului se „toceşte" şi „suferinţa" – de obicei mai grea ca la început – reapare.

Cu un astfel de exemplu real, au fost confruntaţi dureros membrii HRA. Este vorba de cazul deja relatat al

domnului T.A.L., care a fost vindecat pe cale telepatică şi rugăciune de doamna L. După aceasta, T.A.L. a fost pentru o perioadă vindecat de problemele pe care le avea la stomac; el a putut din nou să consume orice fel de aliment fără să mai aibe vreo durere. şi era convins că a fost pentru totdeauna vindecat. Dintr-odată însă, vechile dureri au revenit fără avertizare şi, foarte dezamăgit, s-a văzutnevoit să consulte de urgenţă un medic. În orice caz este clar: atâta timp cât nu se înlătură cauza unei suferinţe, vindecarea nu poate fi de durată.

Şi examinatorii metodei Dianetic au trăit experienţa că vindecările lor nu erau decât de scurtă durată. Aceasta vine de la faptul că nu se bazau şi pe aspectul religios al problemei. Complexele şi influenţa Spiritelor străine – indiferent cum sunt numite sau descrise – nu puteau fi „examinate" şi nici înlăturate. Sunt doar lăsate la o parte atunci când pacientul nu poate să renunţe definitiv la modul de viaţă prin care el produce altora o durere, şi să treacă la un stil de viaţă prietenos şi oricând gata să sară în ajutorul cuiva. Înainte de toate însă, el trebuie să intre în contact cu Eul său Superior şi să ţină calea deschisă.

O terapie spirituală nu poate fi completă atâta timp cât nu se ţine cont de nevoia aproape universală a omului, de a recunoaşte deasupra sa o Fiinţă Superioară şi, plin de pietate şi venerare, să privească la ea ca la un posibil izvor de ajutor în clipele grele. Psihologii se ceartă încă între ei dacă venerarea acestei Forţe Superioare nu este un instinct de bază al omului. Este foarte posibil caacest instinct să fie tot aşa de real şi necesar precum acel Impuls sexual aflat de Freud, de instinctul de autoconservare sau de a căuta să ai mai multă putere şi recunoaştere. Am văzut aşa numiţii primitivi, care cădeau într-o admiraţie pioasă privind la o frumuseţe sublimă; cu o dăruire obligată, totul suna ca o închinare către acea frumuseţe care era deasupra, adevărată, nobilă şi curată.

Omul nu poate să trăiască fără speranţă. Dacă el a pierdut toate celelalte, totuşi el poate spera că poate trăi în viitor dacă poartă în el credinţa într-o Fiinţă Superioară

care nu-l părăseşte. Fiecare terapie care nu se bazează pe acest lucru este slabă. Se va vedea tot mai mult necesar ca psihiatria să se amestece tot mai mult în biserică şi să ajute la vindecarea bolnavilor şi la susţinerea oamenilor cu minţile apăsate. Dar munca psihiatrică a forurilor religioase nu poate fi completă atâta timp cât importanţa „Demonilor" bibliei şi a celui care pune stăpânire pe tine, a „celui care te acompaniază din interior şi te roade", aşa cum erau numiţi de *Kahuna*, nu este luat în considerare.